

DPN 6904

प्रायश्चित्त प्रकरण PRAṬAŚCITTA PRAKARAṆA

Title :

Run. No. 7629

Cat. No.

Micro. No.

Subject Dharma Shastra Religion : Hindu / Bauddha

Language : Skt. / New. / Nep. / Skt.- New. / Maith.- New. / New.- Nep. /

Size in cms. 12.2 x 28.0 Folio 1. is missing
Folios 143 Lines (in a page) 12

Compl. / Incompl.

Chapt. / act /

Author / translator

Scribe / donor

Date: NS / SS / VS / KS

Ruler / place

Script : New. / Dev. / Bhuj. / Ran. /

Illus. :

Material : palmleaf / paper / thyasaphu /

Condition : fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon :

Folio - 134 : इति रहस्य प्रायश्चित्त प्रकरणं ॥

सुगतदास तुलधर
Sugata Dasa
Tuladhar.

उदासीनेमवित्तमिति आचारादिप्राप्तमाहाद्यमोवोऽनेन दृष्टोतेन सह ~~मो~~ शवंच द्यौर्नामप्ययमगाथाः पठन्निर्वातये ॥ उ न द्वि
 वार्षिकं प्रेतं द्युतां क्रान्तिवनेदृहि ॥ यमगाथा गायमानो यमस्तुक्त ~~मनुस्मरन्~~ इति यमस्मरणान्तं तत्तस्माद् न द्वि वार्षिका
 दितरः पूर्णदिवसो यो मृतोऽसौ यमशानपयंतं जातिभिः सपिंडैश्च समानादकैश्च न्येष्टुं पुरः सरेः अनुव्रज्यो नु गंतव्योऽस्मादेव च नात् ॥ ३ व३
 न हिवर्षानुगमनं ध्वनिनादगुणे ~~प्रतिपत्तिमिति गम्यते~~ ॥ अनुगम्य वपरे पिवा समित्तादियमस्तुक्तं यमेव त्पागाथाश्च जपन्हिलो
 किकेनासंस्कृतेन अग्निनादध्वयो यद्विजातारिगानां स्ति ॥ तस्माद्वितुत नमयिते न दध्मनलो किकेन तस्याग्निसेयाद्यकार्यसा
 चायत्वेनोत्तरे ॥ ~~लो~~ किकाग्निश्च चोलाग्न्यादिव्यति क्रोयात् ॥ चोलाग्निर्मेधुग्निः स्तुतकाग्निश्च कहिंचित् ॥ पत्तिताग्नि
 श्विनाशद्यहगोवित इति देवतमस्य तनो गात्रि संचात्र विशेध ~~क~~ ॥ तुर्यामेवोदकं कुपेत्तस्मा संस्कारमेव ॥ सर्वेषां कृतं
 दा नाम न्यत्रापीष्टपादयमितियम ~~ध~~ ॥ चोलाकर्मेति संकालनियमेनाग्न्युदकदानं कापे ॥ अथ ~~अथ~~ त्रापिनाम करणादृद्धं अकृतं च देपिदृष्टपापेनाभ्युदय कामनया
 दृष्टं अग्न्युदकदानात्मकं तृप्ति ~~कायं~~ न नियमेति विकल्पः ॥ मनुनाप्यत्र विशेषादंशितः ॥ नात्रिवर्षस्य कर्ज्यावांधवैरुदकक्रिया
 जातं दत्तं संपादयुर्नोन्निवापि कृतं मति ॥ अट्कय हरं साहचर्योदग्नि संस्कारस्यापि उपलक्षणाये ॥ नात्रिवर्षस्य तिष्ठवनात्कुल
 धर्मापेक्षपाचोक्तं येषां त्रयादृद्धं अग्न्युदकदानोदितियमोऽवगम्यते ॥ लोकाश्चिवचनाद्वर्षत्रयात् ॥ ~~प्रागपि कृतं च उच्यते~~
 तेषां त्रियमिति चिवेचनोयो उपेतश्चेद्यद्वपनीतस्तर्ह्यहिताग्न्यवित्ता ~~हिताग्ने~~ ॥ हाहयं क्रियया खगद्वादि प्रसिद्ध्या लोकि

अव६

१ तापि

॥ अ६

आमुदकदानयोः

६२

मानदास मुगत दासया संकलनं
 वाशा सफु कुथियात उपहार !

मानदास मुगत दासया संकलनं
 वाशा सफु-कुथियात उपहार !

2

七

५

सा ६

25

20

15

मिता०

३

२६

२७

२८

प्रसंगात्॥ वसिष्ठेनपि विशेषो **मिहितः**॥ सवेतराभ्यां परिभाषा उदकक्रिकुर्वीरिनिक्षेपमाणा सक्तस्येकनामगोत्रादिगुणविशिष्टस्यो
 दकदानस्यासमानगोत्रेषु भातामहादिष्टनिदेशमाह॥ **एवंमातामहाचार्येपेतानामुदकक्रियाकामोदकं सरिपत्रास्त्रायस्वसुत्रादि**
जा॥ पृथगुक्तं सपिंडानां पेतानामुदकं दद्यात्तेन धामातामहानामाचार्यणां च पेतानां च निःसमुदकक्रियाकाया॥ सत्यमिन्नपत्र
 : परिणीता दुहितुर्मग्न्यादयः॥ स्वस्त्रियो भागिने यश्च शूरः प्रसिद्धः॥ अस्त्रिजो याज्ञिकाः॥ संधासख्यादिनां पेतानां कामोदकं कृ
 यं॥ काम उच्छ्र॥ कामिनोदकदानं॥ कामोदकं पेतानां द्यकामनायां सप्तमुदकं देयं॥ असमानं देयमित्युक्तं परोपसवो नास्ती
त्यर्थः॥ उदकदाने ग्राह्यविधिमाह॥ सकृत्प्रसिद्धं मुदकं न स गोत्रे रावाप्यतः॥ तच्चोदकदानमित्युक्तं च॥ सपिंडाः समानोद
काश्चमैमि॥ नोभ्यत्वापेतस्य नाम गोत्रे उच्चार्यो मुकनामापेतो मुकगोत्रस्तत्पत्तिमिदं देवो दकं प्रसिद्धं पुस्त्रिवात्रिः पुसकं
 कुयुः॥ पेतस्तत्पत्तिमिदं देवो न स गोत्रात्॥ प्रतिदिनं मंजलि रूद्रिपतिपादिनैव॥ तथापमयविशेषेनेवोक्तः॥ न दैकुलं ततो गन्वाशा
 च कृत्वा पथाय वत॥ वस्त्रसंशोधयेदादौ ततः स्नाने समाचरेत्॥ संचेलस्तु ततः स्नात्वा शुविः प्रयत्नमानसः॥ पाषाणोत्तं द्वाद्याय विप्रे
 ह द्यादृशां न्यलीन॥ द्वाद्यादृशे पदद्व्यातवैशेष्यं च दश स्मृतं॥ त्रिंशच्छुद्राय दानव्यास्तुः संधविशदृहं ततः स्नाने पुनः कार्यं गृह्येण च
 चकास्येत **इति सपिंडानां मध्ये केवादि उदकदानप्रतिषेधमाह॥ न ब्रह्मचारिणः कर्पु रुदकं पतितास्तथा॥ ज्ञाति त्वेसमपि ब्रह्म**
चारिणः॥ समो वनेन पर्यंतं पतिताश्च प्रच्युते द्विजाति कर्माधिकारा उदकादिदा॥ न न कुपुः ब्रह्मचर्यान्नरकालं पूर्वमृतानं सपिंडादिना उ
 दकदानमात्रेण च वक्यं देव॥ **पृथगुक्तं॥** आदिष्टो नोदकं दद्यात्तत्रावतस्य समापनान्॥ समापेत्तदकं कृत्वा त्रिरात्रमशुविभवेत्॥ अदि

तय

राप्र०

३

10

5

ही ब्रह्मचार्यस्य पोशाक कर्म कुरुदिवा मास्वापीरिमादि ज्ञातदेशयोगात् ब्रह्मचार्ये **त्यते॥** सतश्चपि त्रिदिव्यतिरेकेणोति वक्ष्यति आचार्ये चिनुपा
 ध्यायति मन्त्रा आचार्यः पुनरेवममनो॥ आदिष्टोति प्रक्रान्त प्रायश्चित्तः कथ्यते तस्यैवायमुदकदानादिनिषेधः॥ प्रायश्चित्तं तत्र तस्य समाप्त्यु
 त्तकालमुदकदानाश्चो विधिरिति॥ तथा स्त्रीवादीनां चोदकदायत्तं निषिद्धं॥ स्त्रीवाद्यानां दकं कुर्यात्तनात्रात्याविधर्मिणा॥ गर्भभर्तृद्वि
 श्वमुपाय्यश्चैव पोषित इति रूद्रमनुस्मरणात्॥ एवमुदकदाने कते विशेष प्रतिषेधमुक्ता संप्रदानविशे॥ **वरायतिषेधमाह॥** पारवद्गुनाश्चि
 नास्तेनाभर्तृकामगादिकाः॥ सुराय्य आत्मसागिन्यानां शोचो देभाजानां॥ नरशिरः कपालादिभ्यस्त्रिवास्तुलिगधारणं पारवदेन द्येयोनेपा
 खरिमः॥ अनाश्रिताः अधिकारे सास्य कृताश्चमावेशपयिहाः स्तेनाः सुवर्गाद्युजम इव हारिणा॥ भर्तृघ्नं च पतिघातिमभकामगा
 : कुलदः आदिग्रहणात्सर्गभवाह्यराद्यातिमो गृह्यते॥ सुराय्यायासां यासुरा प्रजिघिहोतत्या नरताः॥ आत्मसागित्यं विषाग्रद्वेधनाद्ये
 रान्मानेयास्त्यजति॥ एते पारवद्गुणादप्यत्रिंशत्तदंशरात्रेति वक्ष्यमाणस्यो वस्य उदकदानोद्योदहेहिकस्य च भाजनानभवंति भानयेती
 ति प्राज्ञना॥ सपिंडादिनामो शावादिनिमित्तभूतानभवंतस्तत्परासविदे रुदकदानादिनकायमित्येतत्पतिपादनपरवचनं॥ अत्र ब्रह्मचार्य
 त्तेति॥ प्रायो महाप्रस्थाने॥ अनाशकं अनशन गिरिशिखरादवपा॥ तश्चपेतने अत्र वेद्यतामिति विशेषोपादानात् प्रमादकते दोषा
 ना स्तीत्यवगत्यं॥ अथ कश्चित्प्रमादेन पेतानामुदकादिभिः॥ तस्याशौचविधानं कतेवाचोदकक्रिया इत्यंगिरस्मरणात्॥ तथा मृत्यु
 विशेषादप्याशावादि॥ धृष्टिदालादुदकात्सर्पात्तर्ज्यरादेद्युतादपि॥ दंष्ट्रिभ्यश्च पशोपापकर्मणां॥ उदकं पिंडानं च पेतं भोपय
 ति वे१

पतिघ्नः

पशुभ्यश्च

क२

0 Ctms.

5

10

15

20

25

25

20

15

२३०

शा ५ नं०

मिताक्ष०

४

५३

५४

दीपो। गोपतिरिति तत्सर्वं चंडालादुक्तं यो न ब्रह्मणा दृष्टं नादयि॥ इष्टं भूयः पशुभ्यश्च मरुतो पापकर्मणा॥ उदकं पिंडदा च प्रेतेभ्यो
 मय्यदयितो गोपतिरिति तत्सर्वं मंत्रिभ्यो नृपतिरिति। सतदपीच्छा पूर्वमात्महननं विधाय गोतमवचनेनेच्छाश्वेकमेवोदकेन हतस्याशौ - (२३)
 चादिनिमेषस्योक्तत्वात् **अत्रापि** चंडालादुक्तं यो न ब्रह्मणा दृष्टं नादयि॥ इष्टं भूयः पशुभ्यश्च मरुतो पापकर्मणा॥ उदकं पिंडदा च प्रेतेभ्यो
 गतोपलेमो विजितस्तस्यार्थं सर्वतएवात्मानं गोपायेदिति विध्यति क्रमनिमित्तः पिंडदानादिनिषेधः। एवं दुष्टदृष्टादिग्रहणार्थमाभिमुख्यं
 नृपांगच्छतो मरुतोऽयं निषेध इति अनुसंधेयः **अथ** वा शौचप्रतिषेधो दहादिकालावच्छिन्नस्य विप्रगोनपरतानामन्वक्षं वात्मद्याति
 नाभितिसद्यः शौचं स्ववक्ष्यमाणत्वात् तया दहादिकमप्येषानकार्येनाशौचं नोदकं नोऽनुदहाद्यंतकर्मच॥ ब्रह्मदंडहनां च न
 कुर्यात्कटधारणमिति यमस्मरणं॥ ब्रह्मदंडहनां ब्रह्मणो हताः प्रेतवहनमाधैव दहादिकदशदेनोच्यते। **न** चाहिताग्निमग्निमिदं
 तिपक्षपात्रेऽतएतत्प्रतिविहितं अग्निपक्षपात्रादिप्रतिपक्षिलोपप्रसंगादप्यस्मोदहादितिषेधो विद्यादिहताहिताग्निविषयनास्कंदते
 साशकनीपायनं शुडालादिहताहिताग्निमिव धिनामग्निपक्षपात्राणां स्मृतं तेषां तेषां तेषां विधीते। वेतानेय क्षिपेत्पुत्रावमथ्यं वतुष्य
 धेपात्राणि तु दहेत् नोपतमाने ब्रह्मदंडहनात् नथाच न छ रीरमापि पतिपक्षंतरमुक्तं आत्मनस्सागिना नान्निपतितानां तथा क्रिया॥
 तेषामपि तथागोतेये संस्थापनं हितमिति स्मरणं॥ तस्मादविशेषेण सर्वेषां दहनादिति मेधः॥ न स्नेहादिना निषेधातिक्रमो
 प्रायश्चित्तकाले॥ इत्यादिमुदकेरुनानेयं शनवहनं कथोरुदुष्टेदाश्रुपातं च तत्र कष्टेण श्रुत्वा तैत्तिस्मरणं॥ एतच्च प्रत्येकं
 बुद्धिपूर्ववेदिनः॥ अत्र बुद्धिपूर्वकरणं॥ एवामत्यंतमप्रेतं यो वहनं दहनं वा केदोद क्रियां कृत्वा कष्टे संतपेन चरेदिति संवत्तोक्तं **इति**

राम०

४

नराख्यमंत्रः

१ गोमुत्रंगोमयं क्षीरं दधिसपिकुशोदकम्

10

5

रा६

१ वासः उक्तः

येन

मंत्रः पुनस्तद्वत्केवलं सृष्टमवापातितं पदि॥ एवोचानामकारिचेदेकं रात्रममोजनमिति स्पर्शाश्रुपातेपेति पक्षेऽपि **असौ** कृष्टं पुंश
 कस्यातथावधनं दृष्टं नेदहनेवामासं भिक्षाहारं विषवरां चेति स्मृतं नमो भिक्षाशित्वमुक्तात्तदप्यशक्तं स्यात्। एवमस्यापि न द्विषयाणि स्मृति
 वाक्यानि व्यवस्थापनीयानि। अपेक्षदाहादिप्रतिषेधो नुष्ठानां समर्थजीर्णानां प्रस्थादिभ्यतिरिक्तविषयस्तेषामभ्यनुज्ञादरेणात्र **इति** शौच
 स्मृतं लंसः प्रसादात्तन्निधत्तिः। आत्मानं द्या **अत** पेद्यस्त नृगुण्यनशनोऽयमिति स्मृतिरात्रमशौचं द्वितीयेन स्थित्यसंख्यः। तत्रोच्य
 तदुदके कृत्वा चतुर्थे प्राह्मणाचरेदिति स्मरणं॥ एवं नोपाधिनात्महननं शास्त्रेभ्यः अनुज्ञाप्येतत्तद्व्यतिरिक्तमार्गेणात्महनने प्रादाद्यो
 द्देहिकेषु निविद्धेषु किंपुनस्तथाकार्यमित्यपेक्षापोहद्वयात्तवत्कष्टागत्या **अमुक्तं** न परावलिः कापोलाकं गृहभयात्रैः तथा तेषां भ
 वेद्योचनान्मथे सत्रवीद्युः॥ तस्मात्तेभ्यो विद्वान्मम नमो वसुदक्षिणाभिनि। **आसेनायुक्तं** नारायणसमुद्दिश्य शिवं वपत्यदो यते॥
 तस्मद्विकरं क मंतद्वेनेन दमयेति॥ एवं नारायणवलिप्रतस्य शुद्धपादानद्वारा प्राह्मदि संप्रदानं तेषां प्रताजनपतीमोदं **इति**
 देहिकमपि सर्वकार्यमेव। **अत** एव षट्त्रिंशन्मतेपोहदेहिकस्याभ्यनुज्ञादप्युक्ता॥ गोवाद्याणां हतानां तथैव च उदं संवत्सरात्कुर्यात्सर्वमेव
 द्देहिकं। **इति** संवत्सरादहंमेवनरा य रावलिः कलोद्देहिकं कापे॥ नारायणवलिः **इति** एकं नमः॥ कस्याविद्युल्लेकादप्ये
 विसृज्यैव स्वतंत्रं यमं पथावदप्यर्च्य तस्मापे मधुयत स्तुतास्तिलमिश्रान्दशपिंडानविष्कृतये राधेतमनुस्मरन् प्रेतनामगोत्रे उच्चार्य द
 क्षिणां प्रमुदं मुदक्षिणां भिस्तुमुखादवागधादिमिभ्यर्चयितुं प्रवाहरांत कृत्वा नद्यां प्रक्षिपेत्ततः पत्न्यादिभ्यो दद्यात्ततस्तस्यामघरा
 चामपुमानवासाणानामभ्योपयित॥ **आ** भूते मध्याह्ने दिक्षु आरधनं कृत्वा केदिरिविधिना वासरायादप्रक्षालनादित्प्रिये

वपतितानी

25

20

15

मिता

५

कं

स

प्रश्नान्तेकृत्वा विदितपत्ताय तोल्लेखनाद्यवनेजनांतं शो कृत्वा विद्वेदवत्सरो शिवाय पत्ताय च परिवारमहिताय च दुरः पिडा न हत्वा
 नाम गोत्रमहितं येन संस्मृत्य विद्वानां पत्ताय कीर्त्यं च मे पितृदेव्यात् ॥ ततः विप्रानां चानानां दक्षिणो भस्ते पपित्वा नेतृध्ये वै कं गुणवत्तममे ॥
 तदुद्गासं स्मरन्ते गोभिराग्राहिभिस्त्रिंशयेन स त्रौ ष्यत ८ पवित्रया गामिर्विप्रैः प्रेताय तिलादि संहिता मृदं कं दाय पितृत्वा सुनने
 साहं भुजीत ॥ सपदं ते त्वपि विद्वे ॥ ४ संवत्सराय वत्सरागोक्त विधिना पंचम्यानां गृहजो विधाय यज्ञं संवत्सरे मारायणावलं कृत्वा
 सौवर्गीनां गृह्यात्तं च प्रसक्तं ततः सर्वं मोहं देहि कं पात ॥ नारायणं स्वरूपं वैष्णवं भिहितं ॥ यथा एकादशो समासाद्य शुक्लप
 क्षसंवेदिधिं ॥ विष्णुं समवेच्य देवयमं वैवस्वतं तथा ॥ दशविंशान् घृताभ्यक्तान् र्भक्षुं सुमधुसंयुतां ॥ तिलमिश्रान् पदघादे संपतेदक्षिणा
 मुखे ॥ विदुर्बुद्धौ समासाद्य नद्यं भसितं ३ क्षिपेत् ॥ नाम गोत्रं यत्ते तत्र पुण्यं च न तथा ॥ क्षयदीपप्रदा तं च प्रक्ष्यं मां नृप नृपापं
 रं ॥ निमंत्रयेत्तं विप्रं चैवं च समनवापिवा ॥ विद्यातयः समृद्धान्ते कुलात्पुत्रात्समाहितं ॥ अथोह नि संप्राप्ते मध्याह्ने समुपाधितं वि
 ह्वारभ्य च न कृत्वा विप्रान् स्नानुपवेशयेत् ॥ उद्ग्रुत्वा तेषां मेषं पितृरूपं नृपं स्मरन् ॥ मनो निवेश्य विद्वद्वै सवें कुपादते दितः ॥ अथोह ना
 दित्यसौ क्तं देवपुत्रं दातारो नात्प्राप्तं कृत्वा ततो विप्रान् तृपिष्टुपाय विधिः ॥ हविष्यं जने नैव तिलादि संहितेन च ॥ पंचविंशान् पदघा
 तं देव रूपं नृपं स्मरन् ॥ अथ मे विष्णवे दद्यात्तत्र हरो गवशिवाय च ॥ ॥ य मायमो नृचाय चतुर्थं पितृं मुत्सृजेत् ॥ मृतं मे कां च मनसा गोत्र
 च वं मतः परं ॥ स्नानं मंगलं चैव पंचमं पूर्ववत् ॥ क्षिपेत्तं विप्रानां च मयि विधिवत् दक्षिणाभिः समवेयेत् ॥ सकं वदत मे विप्रं हिरायेन सम
 चयेत् ॥ गवा वत्सराभ्युष्ये ॥ तं तं मनसा स्मरन् ॥ ततः तिलां मे विप्रास्तु हस्ते दं भं समनिजे ॥ शिष्यं पुं गोत्रं दत्तं नाम बुद्धौ निवेश्य च ॥

गा

वलि

राम

५

वि

५ रात्रयथा ५ शा

10

5

॥ हविर्गंधतिलाभस्तुतमे दद्युः समाहिताः मित्रं सजनेः सार्द्धं पथात् भुजीत वाग्यतः ॥ एवं विद्वमने स्थित्वा पितृघादस्मद्यति
 ने ॥ समुद्धरति तं क्षिप्रं नात्र कार्पा विवारणा ॥ सपदं श निमित्तं सौवर्गीनां गृहानां प कृतिरूपेण भविष्यत्सरो गोसुमेतु नाभिहितं ॥ सुवर्गा
 भारतिष्यन्ते नागे कृत्वा ते येव गो ॥ व्यासापुत्रा विवर्तपितृनां यथा मायुपात ॥ एवं मृदं कं दानं सायवा दम विधाय अन्नं रं किं कार्यं मिमं तत्र
 ॥ कृतो र्कान् समुत्सासां वमृदुशाहलसं स्थितान् स्नानान् त्र वदयुस्तानि तिहासिः पुरा तेनेः ॥ ४ कृतमुकदा
 नैपेत्ता ॥ तस्य मृदं कं दानं गान् मृदुशाहलेन वा कृतं तत्रावयात् ॥ नृपं गोसम्यक् स्थितान् पुत्रादि कुलव द्वाः पुरा तेनेतिहासेव
 क्षयमाशो रपदं ॥ १ ॥ शोकतिरसनं समर्थं चोभिः ३ लोचयेयुः ॥ शोकतिरसनं समर्थं तिहासं स्वरूपमाहे ॥ मानुष्यं कदलोस्तं भेति ॥
 सोरसारमागेण ॥ करोति यः संमृदो जलबुद्धं मे निभ ॥ मनुष्यशब्दे न जरायुजो रजादिव तु विधुं भूजाने न क्षयते ॥ तस्य भावो मानुष्य
 तस्य सेसाधमं तेन कदलो संभवदंत ४ सारं हिते जल बुद्धं वद चिरविनश्यते संसारस्य स्थिरस्य मागेणाम नैष शां पः करोति संमृदो
 ५ ॥ अल्पतम एचि ॥ त्रैतसां सारस्वरूपं वेदिमिभैव मिरिक्तं कार्यं किं च ॥ पंचधा संभृतं कथोपदिश्यं च समागतं ॥ कर्म मिः स्वशरी
 राद्यैस्तत्र कार्पा देवनां जन्मोत्तरा ॥ मिषशरीरजनिनेः कर्मधीजे ॥ स्वफलोपभोगार्थं पंचधा पृथिव्यादि पंचभूतात्म तया मंच प्रकारेण
 संभूतो निर्मितः ॥ कृत्वा यः सपरिफलोपभोगनि र्चनो पंचतमागतं पुनः पृथिव्यादिरूपं तं प्रापः तत्र भवता किमर्थं परिदेवना निः प्रया
 याजन त्वात्रानुशाचनं कार्यं वस्तुन स्थिते स्तथा स्थात न हि केन चित्तं हस्तु स्थिति रिति क्रमि तुं शक्यते ॥ किंच गं वाचसमतीनां शुभं विदे
 दतानि च ॥ फेनप्रशक्यं नाशं मर्त्यलोकां न्यास्यति ॥ विचने दमाश्रये मारुगं नाम यतः पृथिव्या दीनि महासीपभूतानि नाश गच्छंति

मे

स

0 Ctms.

5

10

15

20

25

25

20

15

मिताक्ष०

६

परपदयत्तपद

नयासमुद्रा अपि जरा मरणा विरहिणो ममरा अपि प्रलय समये अवसाने गच्छेत् किं कथमिवास्ति रया फेन संनिभो मरणा धर्मा मृ
 तसंक्षो विनाशे नया सति चित्तं न विहमरा धर्मराः प्रयागं चित्तो निः प्रयो जिनः शोक समावेशः अनिष्टाया वक्तृत्वा दप्यनु शोचनं न का
 र्या मिमांसा श्लेषा श्रवो धवे मुक्तं प्रेतो भुक्तं पते स्वराः अननरो दिनं हि क्रियाः कापोः स्वरा क्रितं यस्मादनु शोचिद्वि बोधवैवदन न
 यन निर्गमिते स्तेषां श्रवा श्रकामो धि प्रेतो भुक्तं तस्मात्तरो दिने न्य किं तु प्रेत दिने मृभिः स्वरा क्यनु सारा श्रद्धा दि क्रिया ४ कापोः ३
 तिसं प्रसंग छे पुं हे वाल पुरु सरा विदश्य न वपत्रा शि नित्य तादृ रिवे श्मनः आचम्या म्यादि स लिलंग मयं गौर सवपा न
 प्रविशेयुः समालम्प्य कृता श्मनि पद शनः एवं कल वृ वचं तिसम्पगा कणयं स्वयो काः संतो वा लान ग्रतः गता गृहं गच्छे ५० ग
 त्वा च वे श्म नो ह रि स्थित्वा नित्य नाः संयत मनः काः निवपत्राणि विवश्य दशनेः स्वदने कृत्वा र्दिता आचमनं च कृत्वा शुद्धं गो
 मय गौर सवपा नाल म्यादि यद्वा गत द्वा प्रवाल मय वृषं नो वेति शंखोक्तो द्वां कुरु वृष मा वपि सृष्ट्वा श्मनि चप द्वा निवा यशने सवलितं अदु तमि सयः
 वे श्म प विरोधुः अति देश मायुः अति देश माह प्रवेश नादिकं कर्म प्रेत स म्पार्शना म पि द्वा नान श्रगा हृदि पोर्या स्त्रान संयमानं यदे स तय
 वो क्तं निवपत्रं भक्षणा देश नादिवे श्म प्रवेश नांतं कर्म तत्र केवलं ज्ञातो ना अपि त पोर्य म पि ध मां थं प्रेत लंकार निहे रगा दि कं कुर्वतां भ
 वति प्रवेश नादि क मित्त्रादि शब्दा मां गालिक वा त्प्रति नो म क्रमा भि प्रायः ते च धर्मा र्थ निहे रगा दी प्रह त्रानां न क्षणा न्मुहि
 मिच्छतां असपिंश नो स्त्रान प्रागा वा मा भ्यामेव मुहि पद्या ह परा २४ अना थं प्रा राणा प्रेत ये वे हि ज्ञा तय ३॥
 शुभं लभंति ते १ न ते वा प्रभुं किंचि सापं वा शुभं कर्म राणां न ला व गा ह ना तेषां सद्यः शोचं विधीयत इति स्मृदि ना निहे रगो तु मनु क्तो

अदु तमि सयः
 तय
 राम०
 ६

10

5

८ अन्तरीनामोपायाः नचां शो मिनि सह संवेत्त ॥ एवं वदता आचार्यो विस्मयि रितुं प्रेत निहे रगा वृत्त वारी रो व्रत लो पः इत्यः थो दुर्कं ८

विशेषः ॥ अमपिं डं द्वि जं प्रेत विप्रो निहे स वं कवत् विमुद्वा नि विरात्रा मा त्पु रा मां श्व वे ध्माना पय म त्रितं वा नु दशा हे नै व श्म नि अन
 दत्त त्र मे ह व न च त्र स्मि नु हे व मे दि ति अत्र ये वा स्या पः स्मि द्वा दि ना श व नि हे रगा कृत्वा त दाय मे वा न्म म र्णा नित्त हे दे च व स ति त स्म द
 शा हे नै व मुदि ॥ पस्तु के व ल त द्वा हे व स ति न पु न स्त द त्र म म्ना ति त स्म विरात्रो प ४ पु न नि हे रगा मा त्र क रो ति न त द्वा हे व स ति न च आ ति से
 का ह ति एत त्म ज्ञा तो य विषये विज्ञा तो य विषये पु न य ज्ञा तो ये नि हे र ति त ज्ञा ति प्रयु क्त मां शे च का र्थ ॥ य था यो त म ४ अवर अ
 त्म सर्व व रां म्प स्पु शे स वा वा क्त त्र स स्वो क्त मां शे च ति ति अमपिं डं नि हे रगा विप्र स नि हे रगा मा स मां शे च ॥ द्वा स्पृ ता विप नि हे रगा द
 शो त्र मि से व श व द शो च का र्थ मि व स चा रि रां ग मा ह आचा ये पितृ पाथ्या पात्रि हे सा पि प्रेतो व्रती ॥ श क टा त्र च ना म्नी पा त त व ते
 म ह सं व त्ते त आचा ये उ क्त लक्ष णाः मत्तो पि ता च पि त रौ उपा ध्या ये श्र व्वा त ३ ॥ स ता त्रि त्वा पि व्र ती व्र त्वा री व स व न पु न र स्य व्र त
 भे ग ॥ क ट श च ना शा च ल क्ष्ये त ॥ त त्म ह च रि स त्र स क र ॥ त्र त त्म भ व ति ॥ अत एव स मि से नो क्तं व्र त्वा रि रां श व क ॥ मि
 गा व ता त्रि वृ त्रि र म त्र मा त पि त्रो रि ति आ शो वि नां य म वि पे स मा ह क्री त ल अ र्णा ना भू मो ये मु स्त ॥ पृ थ क पृ थ क पिं प जा व ता दे
 पे प्रेत र्या न्ने दि न त्र य ॥ क्री त म या वि त ल क्वा अ श न ये वां त क्री त ल धा र ना भ वे यु रि ति शे व ॥ क्री त ल धा श न नि य मां त द ला भे अ न श न म
 यो ति ह्म न व ति अत एव स मि से ॥ म ह व्रि ज त्वा अ घ प स्त रे अ ह म न त्म आ शो न क्री तो म त्र न वा के त र ति ॥ अ घ प स्त र आ शो चि ना श य
 ना म ना र्थ त्सा म यः प्र स्त रः ॥ ते च स ॥ पृ थ क मि से ॥ उ ति शे त म न पि वि शे ष उ क्त ४ ॥ अधः श य्वा श नि नो व्र त्म चा रि रां श व क
 ति ति य पिं डो य त्प त्प्र क्रि य या प्रा ची ना वि ति त्वा दि ह्म मा प्रे ता य दि न त्र यं पिं ड रू प म त्र तु र्मी क्षि ते दि ये ॥ पद्या ह म रि चि ४ प्रेत विं डं व

ति ३
 ३५
 ३५

पिं ड म् मा वे व द थ कृ थ कृ थ पी र ना न ख द्वा दो ॥ म नु ना प्य त्र वि शे षा द शो अ क्षा र ल व र्णा ना स्यु र्नि म ज्जे शु भ ते य ॥ मां स श न व ना म्नी पु श यो

25

20

15

मिता ७

हिंदुवाहमेन विवर्जितं ॥ प्रागुदीच्याच संकृतात्मातः प्रयत्नमानस इति दभेवर्जितं त्वमनुपनीतविषयं ॥ असंस्कृतानोभेमेपि हदवात्सुक्यतां
 कुशेषुतिप्रवेतः स्मरणात् ॥ तथा कर्तुं नियमश्च एव परिशिष्टा विज्ञेयः ॥ असंगोत्रः संगोत्रो वा ॥ यदि स्त्रियादिवा पुमान् यथ मेहनियोः
 यादृशाहेस समापयेदिति ॥ ~~असंगोत्रः संगोत्रो वा ॥ यदि स्त्रियादिवा पुमान् यथ मेहनियोः~~
 हस्तमनस्येव विवर्जितं यादृशानियमश्च ॥ पुनश्च विवर्जितः ॥ शास्त्रिणां सक्तुमिवोपि शाकैवोप्यथ निर्वपेत् ॥ यथ मेहनियः ॥ द्रव्यतदेव स्या
 दृशाहिकं च ह्रीं प्रसेकं पुष्पचक्षुषं दीपतयेव चेति ॥ पिंडश्च यावो देयः ॥ भूमौ मात्स्यं ॥ मृपिंडं यावो यमुपलेवा दद्यात् ॥ रितिं शस्त्रं स्मरणात् ॥ न
 च दक्षरिति बहुवचनेनोदकदानं वत् सर्वैः पिंडदानं कार्यमित्याशंकनीयं किंपुत्रो गवकापेत् ॥ तदभावे यथासंभवेन स पिंडो नाम मत्तमेनैव ॥ तद
 भावे मात्स्यं स पिंडादिना कार्यं ॥ पुत्राभावे स पिंडा ॥ मात्स्यं स पिंडः ॥ शिष्याश्च दद्यात् ॥ तदभावे कृत्वा चापि विनिर्गोतमस्य रणात् ॥ पुत्रवद्वत्
 पुनः ज्येष्ठेनैव कार्यं ॥ सर्वैरनुमतिकृत्वा ज्येष्ठेनैव तत्पुत्तं ॥ इत्येव चाविमर्शे नैव सर्वैरुक्तं भवेत् ॥ इति मणे चिस्मरणात् ॥ पिंडं संप्रदायं निष
 पमश्च ब्राह्मणस्य दणं पिंडः ॥ क्षत्रियस्य दणं दणं च वनाशे च दिवसं संख्यया विष्णुना भिहितः ॥ यावदशोचं प्रतस्योदकं पिंडमेकं
 च दद्यात् ॥ तथा समं तत्रैव ॥ नवमिदिवसे दद्यात् ॥ नवमिदिवसे दद्यात् ॥ दणं पिंडं मुक्तं नृपरात्रिंशे भेषु चित्तवचनमपरैः ॥ क्रिपमा ॥ शुविमेव तदिति ॥ ४
 राश्याद्वा यद्वा ह्यराणि मंत्राणि प्रायेण ॥ योगीश्वरं गतुं पिंडदानं त्रयमभिहितं ॥ अन्यथा श्रुतं लघुकल्पेन यो हृदयं कदापि विषया
 क्ताव्यवस्था विज्ञेया ॥ अत्रापि ॥ शान्तपौषे विज्ञेयः ॥ अशेषवस्त्रं संपिंडं दद्यात् ॥ दणं वद्वत् ॥ त्रिरात्रा शोचिना पुनः
 प्रास्करेण विज्ञेयः ॥ प्रथमे दिवसे दद्यात् ॥ त्रयः पिंडाः समाहिते ॥ द्वितीये च त्रयोदद्यात् ॥ त्रिस्थि संचयने तथा ॥ श्रीसुदद्यात् ॥
 वरं ॥ म ४

10

5

म ३

नैयिस्त्विदं दिक्षालेयं तथेति किंच ॥ जलमेकाह माकाशे स्थायं श्रीरं वमनये ॥ जलं क्षेपं च स्मरयेत् ॥ पात्रे पृथक् ॥ आकाशे शिखाया
 वेकाहं स्थापनीया विज्ञेयं ॥ पादानात् ॥ यथ मेहनिकायां ॥ तथा प्रास्करं वनात् ॥ प्रेता तस्माद्वा ॥ सुकं स्थाप्य ॥ पिवेदमिति क्षीरांतथा स्ति संचयनं वप्र
 संतपरा ॥ अत्रैव समवेत्तु चतुर्थे ॥ स्वस्थे स्थि संचयने कृपातं तस्माद्वा ॥ मिसि प्रक्षेप्य ॥ त्रितो मत्तमे स्मिन् दिवसे गस्त्रा विधिना ॥ अस्थि संच
 यने ॥ अत्रैव समवेत्तु चतुर्थे ॥ अस्थि संचयने यगो देवानो पारिकीर्तितः ॥ प्रेतभृतं तपो द्विष्य यं सुचिर्न करोति चेत् ॥
 देवतात्पुनर्न तेषां येषां देवता ॥ देवताया च शम शान वासि ॥ तत्रैव वैदग्ध्यः ॥ शम शान वासि नो देवा ॥ शवाना पारिकीर्तितः ॥ तैने
 चान्ते ॥ अतस्तान् देवान् अचिरं मत्तं च प्रेतमृदि शपथं दीपादिभिः ॥ पिंडं यगो चान्नं तत्रैव प्राजा कायेत्युक्तं भवति ॥ तथा वपने च दणमे ॥
 निजापि दणमेह निमेषा मेला नेनामा दृढि भवेत् ॥ तत्रैव ज्ञानि वासां मिके शम शान वासि नो देवा ॥ तया स्मत्तेतरे पिडि
 नापरे तिकर्तव्यं ॥ सुकं मत्तं तनाः ॥ ततोपेपंचमेवापि सुममेवापदानं तदिति प्रादु प्रदानाद्वा ॥ नियम इति पावत ॥ वपने केषांमि
 ताकोक्षां प्रापते ॥ वेनोक्तं ॥ अनुभाविनां परिवापनं मिति ॥ अपमर्थः ॥ शवदुःखं मनुभवति दस्य मनुभाविनः ॥ संपिडा ॥ तेषां वा
 विशेषा वपनं मत्तं ॥ लवयसा मिसि पेशाया मिसि दमं वोपति घृते ॥ अनुभाविनां परिवापनं मिति ॥ अनुपश्यात्तं मत्तं ॥ तौ मनुभाविनो ॥ अत्यवय
 मस्तं वपनं मिति ॥ अनुभाविनः पुत्रा इति केचिन्मते ॥ गंगायां प्रास्करं त्रेता तपि चैव गुरो मते ॥ आधानं कोले सोमं वपनं सत्तस्य सत्तमि
 ति नियम इति ॥ अशुचित्वेन सकलं तस्मात्तत्कर्मधिकारं निवृत्ती ॥ प्रसक्तं याकेषु चिदभ्यनुज्ञायां ॥ धेनानोपासनाः का
 र्याः ॥ क्रियाश्च श्रुतिचोदनात् ॥ विना तो ॥ गिनां विस्तारं तत्रैव वा वेतां स्तेनाग्नि साध्याः ॥ अग्नि होत्र दर्शं सगोमासाद्याः ॥ उच्यते ॥ ५
 १ न

पादिने शुक्राणि ॥ तथा ज्ञेयं ॥ ५
 यथेति ततो वेना मत्तं वपनं ॥ ५

25

20

15

मिता ३

८

नकार्य

निमित्तग्यास तदनुयासमो गृहो गिस्तत्रमवात्रैपासनाः सायं प्रातर्होमक्रिया उच्यते तौ वैशा नोयासना ४ वेदिक्यः क्रियाः कार्याः कथं
 वेदिकत्वमिति चेत् ॥ अग्निचोदनात् न तथा दिवा वज्रीवमग्निहोत्रं जुह्यादिसादिश्रुतिभिरग्निहोत्रादिना चोदनास्येव न तथा अहरहः
 स्वाहा कुर्यात् ॥ अत्राभावे केनचित् आकाश इति श्रुतेः पासनाहोमोपि चोदनात् अत्र च श्रोतृविशेषणोपादानात् स्मार्तक्रियारादौ
 नादिना मनुष्याने गम्यते ॥ अत्राप्येव चोदनात् ॥ स्मार्तकर्मपरिमाणो गृहोऽप्यत्र स्मृतके ॥ श्रोतकर्मणि तत्कालं स्मृतं ॥ अग्नि
 प्रवायुपात इति यो ज्ञानो च कार्यत्वाभिने नित्येने मित्रिकाभिप्रायेणा यथाह पंडी नमि ॥ नित्यानि विवर्तन्ते वेतानवर्जं
 शालोमो चैक इति तिस्रानि विनिवर्तेन रसविशेषादावश्यकानां निर्मने मित्रिकानां निवृत्तौ प्रसक्त्या यो वेतानवर्जमित्ये ग्नित्रयसाध्या
 वश्यकानां पर्युदास ३ शालाग्रै चैक इति गृह्याने भवानामप्यावश्यकानोपाक्षिकः पर्युदास उक्तः ॥ अत्र स्तोत्रांशो चाभावाद्
 ननु दाने ॥ मनुजस्य त्रैने वाभिप्रायेणोक्तिः ॥ अत्र हे नाग्निषु क्रिया इति अग्निषु क्रियानपत्त्येदि त्संनग्नि साध्यानां पंचपज्ञानो
 निवृत्तिः ॥ अत्राप्येव संवर्तं ॥ होमं तत्र प्रकुर्वीति सुक्कां त्रेन फलिनवो ॥ पंचपज्ञा विधानं तु न कुर्यात् सुनमनो रितिविषयं देवस्य अग्नि
 साध्यात्वे पितृवनात्रि विवृतिः ॥ विशेषाद् शाहमासीत वैष्णवे व विवर्तितरतिने नो कृत्वात् ॥ सतकं कर्मैरीत्याग ४ सध्यादीनां विधी
 यत इति पद्यपि संध्याया विनिवृत्तिः ॥ अयं ते तथाप्यंजलिप्रक्षेयादिकं कार्यं ॥ सतकं सावित्र्या चान्जलिप्रक्षिप्य पदक्षिणां कृत्वा स्तुत्यं
 यत्र मस्तुर्या इति ये टिनमिस्मरणात् पद्यपि वेतानोपासनाः कार्या इति सामाने नोक्तं तथाप्यनेन कारयितव्यं अत्र सतानि कुरु
 रितियेन नमिस्मरणात् ब्रह्मपतिनाप्युक्तं ॥ सतकं सतकं च अशक्तो प्रादुर्भोजने ॥ प्रवासादिनिमित्तेषु हावये ननु हापयत्

अथोवात्

५१

10

७

ने १

३ परोक्षप्रक्षालनेन

तथा स्मार्तवेधियिह पितृयज्ञावरणात् कर्मोपयुजादिकं श्रुतिमोहोमः कार्या ॥ सतकं तु समुत्तरे स्मार्तकर्म कथं भवेत् ॥
 पिंडयज्ञे वनुहोममसंगो चैराकार्ये इति ॥ ज्ञातृकरणे स्मार्तान्तर्यामि सौमिकं कर्मण्यप्यकलं त्वं यापि स्वद्वयं सगात्मकं प्रधा
 नस्य पंकुर्यात् तस्य नमनि ४ पाद्यत्वात् अत्र सवाक् ॥ श्रोतकर्मणि तत्कालं स्मृतं ॥ अग्निमुवा मुपाह्वयतु न दानं प्रतिग्रहो हो
 म ४ स्वाध्यायश्रुतिवर्तत इति होमप्रतिषेधः ॥ सकाम्याभिप्राये विष्वदे वाभिप्राये वा व्यवस्थापनीयः ॥ तथा स्तुकात्र भोजनमपि न कार
 यं ॥ उभयत्र दशाहानि कुलस्योन्नतं नृपत इति यमस्मरणात् ॥ उभयत्र जतनमराग्या ॥ दशाहानीत्याशौचकालोपलक्षणां कुलस्य
 सतकयुक्तसंवेधं च अस्मत्कुल्ये नोक्तं ॥ सकल्पानां नपुनरेव ॥ सतकं नृकुलस्यान्नमदोषो मनुर्ववातने नोक्तं ॥ अ
 यं च निषेधो हातृभोक्तो रमतराजने मरागो ज्ञातमतिदुष्टम् ॥ उभाभ्यामपरितो ज्ञे सतकं नैव दोषकृतं ॥ एकनापि परिज्ञाते भोक्तुं देवि
 उपाव हे इति षड्त्रिंशन्मते दर्शनात् ॥ तथा विवाहादिषु सतकोत्पन्ने ४ प्राकब्राह्मणार्थे एयं कृतमत्र भोक्तव्यं विवाहोत्पन्नेषु
 त्वनुरागं सतकोत्पन्नं ॥ पूर्वमेकिल्लिप्तांशुन दोषः परिकीर्त्तित इति ॥ ब्रह्मस्मिन्मरणात् ॥ तथा योगविशिष्टं ४ मादिशान्ते दर्शित
 त ४ विवाहोत्पन्नं यज्ञेयुत्तं न रमृतसतकं ॥ परैरर्च्यं दत्तं भोक्तव्यं च द्विजोत्रमे ४ भुजानेषु च विषेषु त्वं तं रमृतसतकं ॥ अम्यगेहो
 टको चोताः सर्वे ते शुचयः स्मृता इति ॥ तथा शौचिपरिगृहत्वेपिकेषु नितदव्येषु दोषाभावः ॥ पथाहमराचि ॥ लवणं मधुमां
 संच पुष्पमूलफलेषु च ॥ शाककाष्ठं नृगोष्ठं पुद वि सर्पिः पप ४ सुव ॥ तिलेषु धानेनैवैव पाकं स्वयं गृह ॥ पापं सुवेव स
 वेषु नाशो चैतत् सतक इति ॥ पक्वं मक्षजं ॥ अपक्वं तंदुलादि ॥ स्वयं गृह इति स्वयमेव स्वाभ्यामुत्तानो गृहीतव्यः ॥

५२

१५

0 Ctms.

5

10

15

20

25

25

20

15

५ शक्रेतुपञ्चाज्ञानातिवेडही। त्रिरांस्तकंतस्यनतद्वयकहिदिदि॥ एवंमाशोविनांविधि

मिताः

२

विद्युगहः। पुरोपस्थैवमेवैधुनोशोचंमृतस्तकइति॥ पक्कंमभ्यजो॥ अपक्कंतेदुलदि। मयग्रहइतिसयमेवराभ्ययनुज्ञातोमृति
॥ पक्कापक्काभ्यनुज्ञानमत्रसत्रप्रवृत्तविषयं॥ अत्रसत्रप्रवृत्तानामाममत्रमार्हितोभक्तापक्कात्रमेतेषात्ररात्रंतुप
यापिवेत॥ इतिअगिरःसारगत्॥ अत्रपक्कशब्दोभक्ष्ययातिरिक्तोदनादिविषयः॥ शवसेस्यशनिमिताशोचंतुगिरमाविशोव
तः॥ आशोचयस्यसंसर्गात्प्रापतेतत्तद्देमधिनः। क्रियास्तस्यतलुप्यतेगृहाराचननभवेतइति॥ तदाशेवैकैलंगहमेधिनमव
नपुनस्तत्तद्देमवानांभार्यशानाततद्व्याराचनभवेदित्यर्थः॥ अतिक्ताशोचेष्यमेवार्थः॥ स्मृत्येनरेदर्शितः॥ अतिक्तेदेष्टाच
निमित्तकालानयमंचाह॥ त्रिरांस्तकंराजंवाशावमाशोचमिष्यते। उनदिवसेउभयोः स्मृतकंमातरेवादिशवनिमित्तंशावस्तकश
दनचजननवाचिनातन्निमित्तमाशोचंतुपते। एवंवदताजननमरायाशोचमिनिमित्तमुक्तंभवति॥ तज्जननमरायामस
नज्ञानमेवनिमित्तं। निदेशंज्ञानिमरांशुतापुत्रस्यचजननचैसादित्तैर्गदर्शनात्॥ तथाविगतंतुविशस्यप्रगायाद्योत्तनिदेशं
॥ यद्येवंदशरात्रस्यतावेदवांमुचिमेवेतदस्यादिवाक्यारंभसामर्थ्यात्। तस्मिन्मात्रापेक्षत्वेत्याशोचस्यदशाहाद्याशोचकानि
प्रमातृप्रभृति काएवेतनिदेशंज्ञानिमरांशुतापुत्रस्यचजननचैसादित्तैर्गदर्शनात्॥ तथाविगतंतुविशस्यप्रगायाद्योत्तनिदेशं
तमस्यज्ञानमेवजननमरांशुतापुत्रस्यचजननचैसादित्तैर्गदर्शनात्॥ तथाविगतंतुविशस्यप्रगायाद्योत्तनिदेशं
यहोचहोरात्रापुनक्षरांथमन्वादिभिरिष्यतइतिवचनंतुक्तस्यिदमनोदकस्यविषयमेदप्रदर्शनाय॥ तथाहि। दशाहंशा
वमाशोचैसपिंडेयुविधीयते। जननेयेवमेवस्यान्निपुणांशुद्विमिष्टं॥ जन्मनेकोदकानांतुत्रिरात्रात्प्रद्विरिष्यते। शवस्यशो

इदिसूतकंमातरि
२७
पुत्रादिजन्यतेति
राह

राम०

दे६

ज्ञा॥ गभस्थमेतेमातुदेशं। ज्ञातेउभयोः। सतनामिसोदराणांचेति॥ अथवाःयमर्थः॥

स्तिनेनेनातुपेनहं

विष्णुं प्रतिग्राह्यत्वादकदपिन। तत्तैर्कैस्त्रिरात्रदशरात्रयोः समानोदकसपिंडविषयत्वेनयवस्थाकृता। अतःसपिंडानांसमम
मपुष्पावधिकानामविशेषादशरात्रेचसमानोदकानां त्रिरात्रमिति। यत्पुनः स्मृत्येतावचनं। चित्तुयेदशरात्रस्यातुल्यनिशापुंसिपंचमाष
ष्टचतुर्हातुशुद्धिः समेप्रवहरेवचितितुद्विगीतत्वात्तद्व्याप्यकीर्तयथापिमधुपर्गा गपश्चालेभवतलोकविद्विष्टत्वात्तानु
ययांस्त्वंपलोकविद्विष्टेष्वेवमप्याचरेत्तु। इतिमनुस्मरणा - नानचम - प्रमेयत्वासत्रेसपिंडरकादेविप्रकृष्टाहमादिसमानो
दकेषुत्रहरतिपुनः। एवमविशेषेणसपिंडानामाशोचं - प्रामेकचित्रियमायमाह॥ अतद्विषयसंस्थितेउभयोरवमा
तापिचादशरात्रमाशोचंनमेवेषासपिंडानेनयातुवध्यति। आदेतजननात्सद्यइति॥ तथावैपः। शिष्ये - येतेमातुदेशं॥
ज्ञातउभयोः। कृत्तनामिसोदराणांचेति॥ अथवायमर्थः॥ ३ नदिवसेसंस्थितेउभयोर्मातापित्रोरवमपुष्पत्वं। नसपिंडानां। तथासं
सपिंडेषुपिआदेतजन्मनःसद्यइत्यादिमिर्विहितं। अतद्विषयं॥ स्मृतकं मातुरेवहीति। यथास्मृतकंजनननिमित्तंअस्यपुत्रत्वलक्ष
णमाशोचं - मातुरेवकेवलंतथोनदिवसेयमेमातापित्रोरवास्त्यपुत्रत्वमिति। ३ नदिवसेसपिंडानामस्युत्तप्रतिषधताभ्यत्राऽ
स्यपुत्रत्वमभ्यनुज्ञातेभवति। तथावैपः॥ स्वांशोचकालादितेयसंज्ञेनचत्रिभागतः। अद्विद्विषयविषयाणांयथाशास्त्रप्रवादितमिति।
तथापनीतय र्गानिमित्तेपतिक्रान्तोशोचंचत्रिरात्रादौवेदित्यर्थः। उपनीतविषयेपितेनैवाक्तं। दशाहादिभिर्भागेकृतेसंचयनेक्र

जनने

न९

श३

पु. का. ४

金

25
20
15
10
5
0

मिता०
९९

तत्रिभ्यो ४

अ ५ १६

चकालेनैव मुष्टिकार्या तथापि तुः प्रयगानिमित्तः शोवमभ्येमात्तस्मिन्नायामपिन सर्वशेषमात्राद्युद्धिः किंतु सर्वशेषं समा
य उपरिपक्षिणी ॥ १३ ॥ शिष्येदिति ॥ तथा शोवसंनिपातकालविशेष
प्यपवादो गौतमेनोक्तः रात्रिशेषे सति ह्यभ्यां प्रभाते त्रिभिरिति ॥ अथ अर्थः ॥ रात्रिमात्रावशिष्टेष्वंशेषो वेदांशो वांतरसंनिपाते
नदिहृवो शोचं समाप्यानेतरं ह्यभ्यां मुष्टिः ॥ प्रभाते पुनस्तस्या ॥ त्रैष पविमेयामेजतनाद्या शोवांतरसंनिपाते त्रिमीरात्रिभिः
ह्यु ॥ न पुनस्तच्छेदमात्रेण तातयेनायुक्तं ॥ रात्रिशेषे हाद्युष्टिर्मात्रेण च विस्त्रया ॥ इति ॥ अतः क्रिया पुनः सुतकस
त्रिपाते पितृनिवर्तते इति ॥ जेने वक्तं ॥ अतर्दशादेजतनात्यश्वात्स्यामराणां पीडितमुष्टिप्रयक्तं च पंडितानं स्वबंधुभिः ॥ प्रारब्ध
प्रेतपिंडितुमध्ये च जनने भवेत् ॥ तथैवाप्येव पंडितस्तथा दद्याद्यथा विधीति तथा शोवांतरसंनिपाते पितृकर्मकां यत्तु
स्यापत्तात् ॥ तथा जातकमादिकमपि पुत्रजन्मनिमित्तमाशोवांतरसंनिपाते पितृकर्मकां यत्तु
पुत्रजन्मयदा भवेत् ॥ कर्तुः स्तात्कालिकी मुष्टिः पूर्वाशौचेन शुद्धाति ॥ पूर्वां प्रसवकालजननाशौचमभिधाया धूना अत्राप्रकाल
गर्भनिःसरणानिमित्तमाशौधमाहर्गभे स्त्रावे मासतुल्या निशाः शुद्धे स्तुकारेण ॥ स्त्रवन्ति येष पिलोके इव इत्यकर्तके पीरस्ये प्रपुत्र
नेतरेण यथाप्यत्र इव इव इमसाधाराणः ॥ ४३ ॥ पतने वचने ॥ कुतो इव तस्य प्रथमे मासे एव संभवान्न च मासतुल्या निशा इति वचनं
नानुपपत्तिः ॥ गर्भे स्त्रावे यावेतो गर्भे न ह्यमासतुल्यमासतुल्या निशाः शुद्धे कारणा ॥ एतच्च स्त्रियां भव ॥ गर्भे स्त्रावे मासतुल्यमासतुल्या
स्त्रीणां ॥ स्त्रानमात्रमेव पुष्टस्येति इव विष्टस्मरणात् ॥ यत्पुनर्गौतमेन ग्रहं वेति त्रिं त्रमुक्तं ॥ तन्मासत्रपादवाक्येदिति ॥

कृतो ५
य ३
गमः
९९

ताम २

त १

२९५

शिष्यपरमनिमित्तोदकदानरहितमिस्त्रपिपठः

७५
ते
७४
दि ३३

॥ गर्भस्त्राया यथा मासमचिरेन मेव यः ॥ राजमेतु चरान्त्रे येन वा हेमवत् ॥ अष्टाहे न तु मुष्टिप्रयुद्धिर्वा प्रकीर्तिता इति मरी विस्मरणात् ॥ अत्रि
मासत्रयादवाक्यं गर्भस्त्रावे उत्रमेव त्रासराजतो त्रिमासमिष्य ॥ सप्तपुण्यमासयंते ॥ सप्तमादिषु पुनर्पिष्टो मिव प्रसवाशौचं कार्यं
॥ तत्र प्रपिष्टो मस्य जीवतो निर्गमदेशनात् ॥ तत्र चलोके प्रसवशब्दप्रयोगात् ॥ यथा मासाभ्यंतरे यावद्भस्मावो भवेद्य दान्तदामासमेमेता
सो दिवसे मुष्टिभिष्यते ॥ अतर्दशे सजासुक्तेनामाशौचमिष्यते ॥ सद्यः शौचमपिंडानां प्रसपतने मतीति स्मरणात् एतच्च सपिंडा
नी सद्यः शौचविधानं इव भूतं भयतने वेदितव्यं ॥ यत्पुनर्विष्टवचनं ॥ उनद्विवाधिके येने गर्भे यातेन वा सपिंडानां त्रिमासमिति संवत्स
यद्युयोऽकदिनगर्भयतनविषयं ॥ अत्र तृतीयांशे वेत्तावः यातः पंचमयष्टया ॥ अतर्दशे नुपसवादेशा हेतुत्वं भवेत् ॥ स्त्रावे मासतुल्या त्र
स्यात्सपिंडा शौचवर्तने ॥ याते मातुयेथामासं पित्रादिनादि त्रिमासमिति मरीति स्मरणात् ॥ सप्तमासप्रभृति मृतजनने मृतजाते वा सपिंडानां
ननानिमिष्यमाणो वा ॥ जातमृतं मृतं जातं वा सपिंडानां दशाहमिति हारीतस्मरणात् ॥ अतः सूतके चेदो स्थानादा शौचं सूतकवदिति
पारस्करवचनात् ॥ अत्रास्मानादासुतिकाया उत्थानादशाहमिति यत्तु ॥ सूतकवदिति सूतके परमनिमित्तोदकदाननिमित्तमिष्य ॥
इह मनुष्ये ॥ दशाहमाभ्यंतरे वोलेपते तस्य बाधवे ॥ शोवाशौचं न कर्तव्यं स्त्राया शौचे विधीते ॥ तथा च स्मृतं त्रमपि ॥ अतर्दशाहोपरत
स्पृष्टकालो हि भिरेवा शौचमिति ॥ सवमादिवचनं ॥ निचययथो लोचनयोमपिंडानां जनननिमित्तमाशौचं कोचो नास्तीति गमते ॥
यत्पुनर्दहवचनं जाते मृतं मृतं जाते वा कुलसमद्यः शौचमिति तस्मिन् परमनिमित्तस्याशौचस्य स्नानाद्युद्धि अत्रिपादनपरं न प्रसव
निमित्तस्य ॥ तथा च पारस्करगर्भेयदिविपत्तिः स्यादशाहसूतकी भवेत् ॥ सपिंडानां प्रसवनिमित्तस्य विद्यमानत्वात् ॥ जीवनं जातीयं

७५

दि ३२

0 ctms. 5 10 15 20 25

४ कांथिकितुर्वशीवेमेवप्रतीति॥सुहृन्मनुववर्न॥जीवनजातोयदिततोमृतःसत्कएवतु॥सत्कंसकलंमनुपिवादीनांनिरात्रकमिति॥सहस्यवेतसो४

मिता०
१२
दिपेयान्मद्यस्वविप्रुध्यतीतिप्रताशौचाभिप्रायं॥^{१२}तथाहिशेखेनोक्तं॥प्राकतामकरगात्सद्यःशौचमिति॥यत्पुनःकात्मापनववर्न॥
अतिरन्नेदशाहेतुपंचयदिगद्यति॥द्यएवविशुद्धिः स्यात्तनप्रेतंनोरकक्रियेति॥नदर्थिवेषवेनसमानार्थं॥यदाहुनेवमृतकमिति (नप्रेतं२
पादःतदासुतकमस्तुपचनैवपित्रादिनांभवतोमर्थः॥अथवायमर्थः॥अतर्दशाहेयदिशिष्टपरमःतदानप्रेताशौचं॥यदिमत्रमर्थिउज (इति५व४
जननदासुतकमपिनैवचनंमृतंनैवितोवालःमंचनंयदिगद्यति॥मातुःशुद्धिदशाहेनमद्यःशौचास्तुगोत्रिणांनैवयंयस्या॥जनना
नं॥तंनानिबद्धंनानुप्राक॥मृतोपित्रादिनांजनननिमित्तमाशौचंदिनत्रये॥मद्यःशौचंत्वन्निहात्राद्यर्थं॥अग्निहोत्रार्थेस्तानोप
स्यशान्तनत्कालेशौचमितिशंखस्मृत्या॥नामिबद्धेनोत्तरकालंनृशिशया गोपिजनननिमित्तंमृगमाशौचंमपिदानं॥या
वन्नद्धिद्यतेनालेनावन्नाशोनिस्तक॥क्षिप्तेनालेततःपश्चात्सुतकंनृशिशयाविधीयतइतिजेमिनिस्मृत्या॥मनुनाय्ययमेवप्रथोदशि
उत्तरस्यत्वयमर्थः॥रजसिनिःसरागादुपरनेवत्तेरजस्वलास्त्रीस्तानेसाध्वीदैवादिकमंयोग्याभवति॥स्पर्शनादिविषयेपुनरनुयातेपिरज
सिवत्तुर्थेहनिस्तानाद्युद्धाभवति नरकंवहन्मनुना॥वत्तुर्थेहनिशुद्धाभवतिव्यावहारिकीति॥तथाचस्मृतं॥शुद्धाभनंश्रुतयेन
स्तानेनस्त्रीरजस्वला॥दैवकर्मणिपित्रोर्बयेचमहनिशुद्धातीतिपंचमेहनिमिरजोनिचित्रिःकालोपलक्षणाथे॥पक्षरजोदशनाहारभ्यपु
नःसप्तदशादिनाभ्यन्तरेजोदशनेनराशुचित्वेनास्तेव॥अष्टादशेत्वेकाहाद्युद्धिः॥एकानविंशेद्यहात॥ततउत्तरंरजुच्यहाद्यु
द्धिः॥यथाहात्रि॥रजस्वलायदिस्तानायुनरेवरजस्वला॥आष्टादशदिनादवर्कश्च॥वित्तंनविद्यते॥एकानविंशेत्तेरवाकएका

हंस्तानोद्युहं॥विंशप्रसूतेरसुत्रिगन्तमप्रचिर्मेवेदिति॥यत्तुचत्तर्दशदिनांकश्च॥चित्तंनविद्यतइति॥स्मृतं॥तत्रस्तानप्रमृति
यः॥यस्याःपुनरासृटयोवनायाःप्रागेवाष्टादशदिनांप्रावृणैरजोनिर्गमस्तस्यास्त्रिगन्तमेवाशौचं॥तथाचयावत्रिगन्तानादिरहित
यास्यातथं॥रजस्वलात्रिगन्तश्चमृचिर्मेवेति॥साचनोजोतनाभ्यजोतनापुस्त्यायात॥नदिवास्वयात॥नयहानृशीक्षितान्नोत्प्रेषत॥
नरजुस्तेन॥नचक्षानधावयेत्॥नहमेत॥नचकिंचिदाचरेत्॥अस्वेवगोपात्रेणापिवेदजलिनावा॥यात्रेणालेहिनायमेनवतिवि
द्रायतइतिवमिहस्मृत्या॥आगिरसेपिनिशेषः॥हस्तेप्रोप्यान्मसयेवाहभिर्भुक्क्षितिशायिनोरजस्वलाचतुर्थेदिनात्तामुद्धिसः
भवेदिति॥आगोयागाकियेचन॥नवल्लप्येनकुर्यात्तनामद्यामअधारेयेदिति॥उशनसायत्रविशेषोदशित॥ज्वरमिभ्रनायाना
रजसाचपरिहृता॥कथंनस्याभवेद्योर्ध्वमुद्धिःस्यात्केनकर्मणा॥वत्तुर्थेहनिमंशोपमृशेत्मातुनास्त्रियं॥सामचैनावगात्वापः
स्तान्वास्तानायुनस्पर्शत॥दशद्वादशकृत्वोवाचाचामेच्चयुनःपुन॥अतश्चवासमागस्ततःशुद्धाभवेच्चसा॥दद्यात्तशज्या
नोदानंपुरापाहेनविप्रुध्यति॥अथवातस्मात्रेस्तानप्रकारेचमरागीय॥आतुरेस्तानउत्तरेदशकृत्वोत्वातुर॥स्तान्वा
स्तान्वास्तान्वायुनस्पर्शत॥पदानुरजस्वलायाःस्त्रिकायावामतिर्भवेन्नितहायेस्तानप्रका
रः॥स्त्रिकायांतकथंकुर्वन्तियाजिका॥कुंभेसलिलमादाययंयग्यंतयेव॥पुराणमिरमिमंश्रायोवाचाशुद्धिलभेत्ततः॥त

यामता९

25

20

15

उषसः प्राकृतो यस्यास्तु चो मर्वकं दिने ॥ ५

नैवत्तपयित्वा तदा देकुर्याद्यथा विधिः ॥ रजसलायास्तु यत्ना पंचमिः सपयित्वा तु गेयेः प्रेतादजस्वला वस्तु तदा च तं कृत्वा द्वा द्वये
 विधिपूर्वकमिति ॥ **तच्च** रजोदशनयुत्रजन्मानि विद्यद्युदयोत्रकालमुसं जतदा तद्विषमप्रभसा शोचो होरात्रगणना कार्यः ॥ य
 दातुरजमं रजोदशनयुत्रजन्मादिना तंतदा **अद्वय** चात्मा कजननाद्युसं नोर्वदिवसस्येकदेश मापित्वे पि अशोचस्पतस्य
 तस्य भूमेव गणना कार्यमेकः **कल्पः** ॥ त्रिवेधा विभज्याः द्योभागद्वये जननादौ जाते पूर्वदिने प्रात्यमिति द्वितीया ४ प्रागुद्यादि
 तयः ॥ यथाह काप्ययः ॥ उदिते न्ययदास्ये नारीणां दृश्यते रजः जननं विपश्चिर्वाधया हस्तस्य शर्वः ॥ अधेरात्रावधिः कालः
 सतकोदो विधीयते रात्रिकृपी त्रिभागा तद्भागे रजं सवतु ॥ उत्तमोऽंशः एभातेन पुन्यते मनुस तके ॥ रात्रौ वैवसमस्य नैव ते
 रजसि सतके ॥ पूर्वमेव दिने प्रात्ययावन्नाभ्युदितो रविः तिसृते वाव कल्पः नौदोशा सा रात्रौ सारतो अवस्था विरेया ॥ रजो शोच
 माहि ग्रेरुपरमे संस्कारदिवसप्रभृति कर्तव्यं ॥ अनाहि तात्रे सतमरा दिवसप्रभृति संचयते उभयोः पिसंस्कारप्रभृतीति विवे
 चनीया यथाहा गिरा ॥ अनाहि तमत्त उक्तातेः सानिः संस्कारकमेरा ४ ॥ शुद्धिः संचयनं द्वाहो मता हस्तु यथा तिथीति ॥ सांस्का
 रकर्मरा इति प्रवरागत आहिताग्नेः पितृमृतैः पुत्रादिनामा संस्कारा लंघ्या हि कर्मलोयो नो स्ता सनुसंधेयं ॥ तथा च वैदो मसि ४
 अनप्रिमत्त उक्ताते राशो चो हि विज्ञानिषु द्वाहादग्निमतो विद्या विद्यादि रशस्य मृते सतीति सपिंडत्वादित्यादशाहादिप्राप्ति
 कचिन्मत्तु विशेषे अपवादमाह हितानां नृपे गोविषे रज्ज्वात्मघातिनो ॥ नृपो भिषिक्तः ४ क्षत्रियादिः गो ग्रह राशे गिदंष्ट्रादि
 नादशाहादिप्राप्ति कचिन्मत्तु विशेषे अपवादमाह हितानां नृपे गोविषे रज्ज्वात्मघातिनो ॥ नृपो भिषिक्तः ४ क्षत्रियादिः

१३

दशोत्तर ४

दिवस ६
२५ रात्रेः स ५

राम ०
१३

४ ॥ तस्मै वैधिनो वृत्तान्वावदशनमापोर्व ॥ पुनर्देशादिकं ॥ तथा च गोत्रमः ॥ गोत्रास्तु राहता नाम श्रद्धा रजको वा वा पुद्गेनायो नापाक पात्रा निविद्योदको दं धनप्रपतेने चैव तानिति कोधग्रहा प्रमादमापा
 दित निरासाये अयुः ५ राशे युद्धतस्मै को वमस्तीति ज्ञायनाये ॥ आक्षणा विपन्ना ये योचितो गोपदेपि वा ॥ आक्षेपे विपन्ना नो वरा करान्मशो वकमिति स्मरणाद ॥ एतव पुद्गल पक्षि तनेव कालौ तवे
 विपन्नस्य ममरन् ॥ अजित स पुन स्तयः शोचं ॥ यथा ३

गोयहारां गिदंष्ट्रादि निरम्य मयिल क्षराय विप्रग्रहां अंसजो पलक्षरां एते हतानां संवधि नो ये पिंडा स्तं मं विषो दं धनादिभिर्विद्वि एव
 आत्माने ये यायादयं तिते आत्मघाति नः आत्मघाति ग्रहाणां याखं दाना अत्रादये कया गोया त्रपत्तिमात्रो यल सणाथे तस्मै वैधिनो
 चान्क्षमेनुगतमक्षमन्क्षं सद्यः शोचमि सधं मनः ॥ उद्यते राहेशे स्त्रे ४ क्षत्रधमे रत स्यवा ॥ सद्यः सति घृते यत्त ४ स्या शोचमिति स्थिति ॥ नि
 ज्ञातस्य वजननादरा शोचस्पनिमित्तता तजन्मादिदि रज्ज्वा काले पिज्ञाते दशाहादि प्राप्तावयवा दमाह ॥ योचितकाल शेषः सात्पूरा दलोदकं
 शुचि ४ ॥ योचिते देशांतरस्थे यत्र स्थेन प्रथम दिवस एव सपिंडजननादिकं न ज्ञायते तस्मिन्सपिंडे कालस्य दशाहादुच्छिन्नस्य पः शोचो
 वाशिष्ठः कालः स एव शुद्धिहेतु भवति ॥ एतौ युनरा शोचकाले दशाहादिके प्रेतायेदकं दत्वा शुद्धिर्भवति ॥ उदके दानस्य स्नान एव कृत्वा
 त्वात्वादकं दत्वा शुद्धिर्भवति ॥ तदुजमनुना निदेशं ज्ञातिमरां प्रुत्वा पुत्रस्य जन्मवा ॥ सवासाज लमा ह्युस्य प्रुद्वा भवति मानव इति ॥ एते द
 तादकं शुचि ॥ एते दक दाने सह चरितस्या शोचकालस्य शुद्धिहेतुत्वविधानात् ॥ जन्मपत्तिक्रान्तौ शोचमेपि ज्ञानाना स्तीति गम्यते पि
 तृनुनिर्देशे पिजनने स्नानमस्यैव शुत्वा पुत्रस्य जन्म चेति वचनात् ॥ एतच्च पुत्रजन्महरां जन्मनि सपिंडातामतिक्रान्ता शोचं नास्तीति सत्रज्ञायकं ॥ अ
 म्यानि द्वे शो ज्ञातिमरां प्रुत्वा जन्मच निदेशे ॥ मिसेवावक्ष्यन् नोक्ता ॥ तथा च देव ल ४ नाशुद्धिः पसवो शोचम
 तीने युदिने सपीति ॥ तस्माद्विद्य त्रावे वा तिक्रान्ता शोचमिति स्थितं ॥ के चिदमथे मं श्लोकं पद त्रिप्रोषिते काल शेषः स्यादशेषे अहमेव त
 ॥ संधर्मावसर एतौ येने दलोदकं शुचिरिति ॥ योचिते प्रेते संधेयां ज्ञात्या क्षत्रियादिनां अंधिशेषे राकाल शेषः शुद्धिहेतुः ॥ अथै पुनरिति
 क्रान्ते दशाहादौ सर्वथा अहमेवा शोच ॥ संधर्मावसर एतौ योचिते प्रायशामवगत स्यात्तदा सर्वो वात्यागादिः ॥ स्नानोदकं दत्वा शुचिः स्या

ना ४

मृते सति ३

यदि ९

रो २

25
20
15
10
5
0

मिता०
१४

तथाचमनुः संवत्सरेऽतीते तस्यैवायोविशुद्धतीति चंपचमहोदशाहा इध्वमासत्रयादवो कइयः एवोक्तं सद्यः शौचं नवमासादध्व
मवोक्तं संवत्सरात् इत्यं ययुनर्व सिधुहृददशाहाद्युत्वेकरात्रमिति नइध्वमासेभ्यो यावन्नेवमाययिगोनमवचनोऽश्रत्वाचोद
दशम्याः पक्षिणीति मन्मासत्रया इध्वं अवाकषष्टाता तथाचद्वचसिधः मोसत्रये त्रिरात्रस्या त्रयमासे पक्षिणीतिथा अहस्तनवमा
दवो कइयं स्ताने नशुद्धतीति यत्तु चमात् पितृव्यतिभिन्नविषये पितरौ चेन्मनोऽप्यातं इत्यहियुत्रकः अन्वातदि नमाभ्यदशाहं
स्तनको भवेदिति पेटी नसिम्पराणात् नथासमन्तरे विमहागुरुनियाने तु आर्द्रवस्त्राय वासिना अन्तीते वै यिकेनेत्यपेनकार्य
यथाविधीति संवत्सरादध्वं मपिपेनकार्यमाशोचोदकरा नादिकं कार्यं नपुनः स्तानमात्राद्युदिरित्यर्थः पितृयस्यापि यिमात्तव्यति
रिक्तायां स्मृतं तरे विशेषादिति पितृपत्न्यामयेता यामातृवर्जं हि ज्ञातमः संवत्सरेऽतीते तनुत्रिरात्रमशुचिर्भवेदिति यस्तनद्या
दिव्यवहिते देशे तस्मिन् स्तत्पितृनादशाहा इध्वं मासत्रयादवो गपिसधुः शौचं देशांतरं मृतं श्रत्वा क्वावेवैवानसयतो मनेस्ता
नेमशुद्धीति गमेस्त्रावेवगे त्रिरात्रेति देशांतरं स्त सपिंडा नादशाहा इध्वं मासत्रयादवो गपिसधुः शौचं देशांतरं मृतं श्रत्वा
सीते ननु त्रिरात्रमशुचिर्भवेदिति यस्तस्मात् सानसयतो मने स्ताने नशुद्धीति गमेस्त्रावेवगे त्रिरात्रेति देशांतरं लक्षणा चरहस्यति नोक्तं
महामर्द्यं तं यत्र गिरिवायवधायकः वाचोयत्र विमिद्यते तद्देशांतरमुच्यते देशांतरं वदं सैके मरिचो जना यते चत्वारिंशद्वदं स
न्येते ये वदन्ति इत्थं वातिक्रान्तो शौचमुपनीतो परमविषयं नपुनर्वयोवस्था विशेषाशौचविषयमपि तथाचोक्तं याज्ञवल्क्येन तस्य

राम०
१४

२१६

यपिसर्वेषां मतिक्रान्ते तथैवायुर्ननेतु वियमंतस्मिन्ने रतिकालजमिति चंपमयेः त्रिवर्षादिरुयेयशौचं प्रादंतजन्मः सद्यः
हिवाकविहितं तस्यैव वासरादिदार्णानां तु न्यमचि शिष्टं अतिक्रान्ति क्रान्ते च दशाहदिके अहायदशौचं तदपि सर्वेषां मविशिष्टं
यनीते पुनरुपरेते दशशपच दशत्रिंश दिनानि तेषु विषममाशौचं ब्राह्मणादीनां तस्मिन्नेवोपनीतो परमएवातिकालजमतिक्रान्ता
शौचं भवति नवयोवस्थो शौचमतिक्रमयति त्रिपदिषु दशरात्रस्य मपि दशौवस्यापवादमाह क्षत्रस्पृहाहणाहानिविशः पंचदशैव त
त्रिंशद्विनानि स्रद्धमनदहं न्यायवर्तिनः क्षत्रिपवेष्यश्रुदाणां सपिंडं जनने नदुयमेव यथाक्रमेण द्वादशपंचदशं दिनान्यशौचं
नति न्यायवर्तिनः पुनः श्रद्धस्य पाकयज्ञदिजशुक्लादिरतमनदहं तस्य मासमाह्वयं च दशरात्रमाशौचं एवं च त्रिरात्रं दशरात्रं च
तेन दशरात्रमाशौचं पारिशेष्मात्वा लक्षणा विषये अवतिष्ठते स्मृतं तरेषु तक्षत्रियादीनां दशाहदयोप्यशौचकल्पादशौजा ४ तथाह
पाराशरः क्षत्रिपस्तु दशाहेन स्वकर्मनिरतः शुचिः तथैव द्वादहेन वैश्यः ब्रह्मिणवापुयात् तयोवशात्तानपः एकादशाद्वा जमो वैश्यो
द्वादशपि स्तथा श्रद्धे विशतिरात्रा श्रद्धेन मृतस्तनका वसिष्ठस्तु पंचदशरात्रं गाराज न्या विशतिरात्रेण वैश्येति अगिरास्ता
सर्वेषां मेव वर्णानां मृतके मृतके तथा दशाहाद्युद्विरे तेष्टेति शातातयो ब्रवीत इत्येवमनेकोच्चाववा शौचकल्पादी शिता
तेमालोके समावागमावातनाती वमवस्यादर्शने मुपयोगीति नात्र मवस्या प्रदश्यते परोयुन ब्राह्मणा दीनां क्षत्रियादयः सपिंडा
भवन्ति तदाह मोताद्युक्ता शौचकल्पो नुसरणीयः दशाहाद्युधते विपोजनमहानो स्वयोनिषु बह्विस्त्रिभिरेके नक्षत्रविद्वद्भ्य
यानि विमिः विस्तरपाह क्षत्रियस्य विद्वद्भ्यः सपिंडेषु त्रिरात्राभ्यां वैश्ये सपिंडेषु त्रिरात्राभ्यां वैश्ये सपिंडेषु त्रिरात्राभ्यां वैश्ये

१२
त्रिंश
विपश्यं विवेकोः सितुसर्विकृतं

२११

४ तत्त ज्ञातीयकन्यायां ब्रह्मणा दुत्यन्नेरे विप्यादिविषये शौचे

0 Ctms. 5 10 15 20 25

94

[illegible]

कालेऽर्त्तात् ५

रा३

न३

शान०

۹۷

नो पंत

५०

तच्छ्रुत्वा

१५

[illegible]

धर्म २

三

ना२

मित्राः

३ त्वत्प्रोत्रियसत्समानग्रामीणस्पष्टतरोशेचं. एकाहं सत्रयचारिणिममानग्रामीणोचप्रोत्रियइसाश्रलायनसागान. एका
चोपनौतः सत्रयचारिणतच्चासत्रिधानेइत्यं. सत्रिहितेतुशिष्यदेविरात्रादि. पञ्चाहमनु प्रोत्रियेत्यपंपत्रिरात्रमशुचिभवेत॥ त्रै
मानुलेय क्षिणीत्रात्रिंशियद्विकवाधवेसुचेतिउपसंपत्रेपैत्रोप्रातिवेपुपत्वादिनासंवेद्वेशीलपु क्तेवा. मानुलपहरं मातृद्वे त्व३
सारूपलक्षणार्थवाधवाइसात्मवां. धवोमानवाधवः पितृवाधवश्चोच्यते. तथाचइहस्पतिः अहमातामहाचार्यं प्रोत्रिये
सु श्रुचिभवेति. तथाचपचेताः मृतैचत्विजियो ज्येष्ठत्रिरात्रेणविशुद्धातीति तथाचवद्वहस्पतिः संद्विनेतुचित्रिरात्रेसा
दितिधर्मीयुवस्थितः पित्रोरुपरमेष्ठो गौवद्वानातुकये. भवेत्त्रिरात्रेणो वप्रुः स्यादिसाहभगवान्मम. स्वश्रुयोमंगिमां द्वि
चमातुलामां चमातुले॥ पित्रोः स्वमरितद्वचपक्षिणीं क्षपयेत्रिशान्तयामानुलेश्वरुरेमित्रेगुरोर्वैगनासवा॥ आशो
चपक्षिणीत्रिभतामातामहीयदि॥ तथाचमतेमक्षिणीमसुपिडेयोतिसंबंधेसहाध्यायिनीचेति॥ या. निमं. वद्वामातुलमातृस
स्त्रायपितृस्वस्त्राभादयः तथाजावालिः एकोदकानांतुअहोगोत्रज. नामद्वहस्पतेः भातृबंधागुरोमित्रेभइलाविपनोतथेति॥ वि
४ असुपिडेस्ववैशमतिमृतएकरात्रमिति तथाद्वहस्पतेः भगिमांसंस्कृतायांतुजातर्यपिचैत्वमायत्रेप्रविनेक्षत्रदर्शनात्॥ ग्रामम
धगतोद्यावत्तृणतिलिहतिकस्पचित्॥ ग्रामस्पतावदाशेचं निर्गते श्रुचित्तामिपातरमादिनिअशोचविशेषप्रतियादकानिस्मति
वचनामन्वेधणीयानि॥ ग्रंथगौरतमपादत्रनलिख्यते॥ एषुचैकविषयगुरुलघाजौचपतियादकतयापरस्परविरुद्धेषुसंनिधिवि
३ संस्तुतेः त्रिवेयोमातरिप्रेतेदोहितेभगिनीसुते शातकेतत्तुतेवैवसद्यः स्नानेनशुद्धानिग्रामेश्वरेकुलपतोप्रोत्रियेवतपञ्चिनि। शिष्यपञ्च

देशवस्थायै सपायवस्थानुसंधातव्या॥ **विना** अने रसेषु पुत्रेषु भार्यास्त्वंगतासु च॥ अहमित्युक्तेने अने रसाश्चेत्त्रिकादपस्तेषु जाते
 सुवाहोरात्रमाशौचात्तथा स्वभायोऽस्त्वंगतासा अमप्रतिलोमव्यतिरिक्त॥ अश्रितासु अतीतासु वाहोरात्रमेव न पुनः सप्तपिमापि दे
 देशरात्रे प्रतिलोमाश्रितासु नो चाभावस्त्वया स्वद्वानाश्रितारसनेन प्रतिषेधात्॥ एतच्च भाषोपुत्राव्योः संवेदिश - दत्वा तपप्रतिय
 गिकं भार्यात्वे युत्र त्वत्त - स्वदेमाशौवे॥ सपिंडानां त्वशौचाभावस्त्वा अतएव पजापतिः॥ अनाश्रितेषु - दारेषु परपत्नीसु नैषु च
 गाविनाः स्नानमुद्रासु स्त्रिगत्राशौचतत्पितृपति॥ स्वैरिग्याद्यास्तु पाशाश्रितास्तस्य तु त्रिगत्रमेव **पयाहविसः**॥ अनौरसेषु पुत्रे जातेषु च
 मृतेषु चापरपूर्वासु वार्यासु सप्ततासु मृतासु चेति त्रिगत्रमत्र प्रकृतं॥ अन्ये अचिरात्रे करात्रपोसे त्रिविदे रास्यापे भयाववस्था॥ प
 दासु पितृस्त्रिसंवत्तदासपिंडानामेकरात्रं॥ यथा मरीचिः॥ मृतकमृते कैवैवात्र रात्रं परपूर्वयोः एकाहसु सपिंडानां त्रिगत्रं वेधितुमिति
 ति॥ किंच॥ निवासरात्रिनेते तदहः रात्रिकारणं॥ निवसमस्मिन्निति निवासः॥ स्वदे शउच्यते॥ तस्य यो राजा स्वामी विषयाधिपतिः
 सय स्मिन्नहमतीतदहमात्रं रात्रिकारणं॥ रात्रौ चेदनी नस्तदा रात्रिमात्रं॥ **अनएवंतुः**॥ अने राजा निसर्गोति यस्य सा हिषये स्थितः
 इति सोतिषा महवत्तेतदति सज्जोतिराशौवं अन्ति चेद्यावत्पर्यं दशेन रात्रौ चेत्तथावत्तनक्षत्रदर्शनमित्यर्थः॥ अनुगमनाशौचमाह
 ब्राह्मणेनानुगमनं यो नष्टो न द्विजः क्वचित्॥ अनुगमनाभिसिन्नात्वा स्पृष्ट्वा ग्निघ्नं मुकुरादिः॥ - ब्राह्मणेनासपिंडेन द्विजो वि
 प्रादिः शूद्रो वा येनो नानु गंतव्यः॥ पदिस्तहादिनानुगच्छति तदसमानोत्कृष्टजातिविषयं **पयाहमनः**॥ अनुग - म्येष्टयाभि
 तेजानि मज्जातिमेव वा॥ स्नात्वा सवेतः स्पृष्ट्वा ग्निघ्नं प्राशपविशुध्यतीति॥ जातयोमात्सपिंडाः इति यांनुविहितत्वात्तदोषः
 २ भवितुं राजा गच्छेत्तासाः त्रिंस्पृष्ट्वा घृतं प्राणभुवि भवेत् - अस्पृष्टं घृतं प्राणं न स्पृष्टं न काये विधाने प्रमाणाभावात्॥ इति २

7

२४

राम०

१८

त्रकारणमिति॥ गौतमेनाप्युक्तं॥ गृह्यकार्याविधानार्थमिति राजभृतादेरशौचं न भवति॥ तथा ह प्रचेताश्चकारवः शिल्मिने
भूमौ वैद्यादामास्तथैव वराजानो राजभृताश्चामध्वः शोवाश्चर्कान्तिता इति॥ कारवः सप्तकारवः॥ शिल्पिनश्चित्रकारश्चैतन्निराजका
इयश्च॥ अथ चेताश्चोवाभावश्च किं विषय इत्यपेक्षा पाकमिति मित्रैश्चोवैस्तत्रेदमाधास्यास्य कर्मणा वृद्धिस्थित्वा तत्रैव वदन्त्यः॥ अतएव
विष्णुः॥ नमोजां राजकर्मणि न प्रतीनां वृत्तेन सत्रिणां सत्रेन कारुणां कारकर्मणां ति प्रतिनियतमेवाशोचाभावं दर्शयति॥ शाता
तातपीयेत्युक्तं॥ मृकमंकरः शृङ्गादिसाहासानथो वृत्ता॥ स्नाने शरीरसंस्कारेयह॥ कर्मण्यद्विनाशनि॥ इयंचदमादिश्रुद्धिस्यहरणी
यतया प्राप्स्यं विषमेतनुसंधेयं॥ अतएव समुत्तमनुसंधेयं॥ अतएव समुत्तमनुसंधेयं॥ अतएव समुत्तमनुसंधेयं॥ अतएव समुत्तमनुसंधेयं॥
तथा विकित्मक्रोयकुरुते तदन्ते न न शक्यते॥ तस्माच्चिकित्सकस्य शंशुद्धो भवति नित्यशरीरं॥ अतएव॥ अतएव॥ अतएव॥ अतएव॥
वपुर्जीयं कर्म कुर्वतां॥ सत्रिब्रतिब्रह्मचारिदान् ब्रह्मविदान् तथा दाने विवाहे यज्ञे वसं ग्रामे देशे वि॥ अतएव॥ अतएव॥ अतएव॥ अतएव॥
यासद्यः शौचं विधीयते सति शोवरगाभरणसंभृताः कर्त्तव्ये शोवाश्चर्कः॥ यासंस्कृतादोषि तासंघां पृजिये यज्ञे भवं कर्म क
वेता सद्यः शौचं विधीयते इति सर्वत्र अनुष्ठेयः॥ दोक्षितस्य वेतानोपासना॥ कर्मोत्सन्नसिद्धेः अधिकारे युनवेचनं॥ याजमाने सुस्वयं
कर्त्तव्यं विधानां शेषः॥ स्नानविध्यार्थं सत्रिग्रहणं सज्जतानुष्ठानं तुल्यतया न सत्रप्रवृत्तौ लक्ष्यते॥ मुख्यानां तु सत्रिणां दो
क्षितमनहरो नैव सिद्धेः व्रतिशब्देन कुरुवांशयगादिप्रवृत्ताश्च स्नातकव्रतपायश्चिन्तयन्तः प्रावृत्ताश्चोवता॥ तथा च ब्रह्मचर्यादि
तयोगिनः प्राद्वक्तुः॥ भा० श्रुत्यहरो जथा च समुत्तरे निसमन्नपदस्य पितृकृत्वा दायगादिषु॥ निवृत्ते कुरुहो मादोवा

25

20

15

मिता०

१६

२ स्प२
 ह्यगादिभोजने॥ गृहीतनियमस्यापि न स्यादस्य कस्यचित्॥ निमंत्रितेषु निषेधेषु प्राद्वकर्मणि॥ निमंत्रितस्य विप्रस्य स्वाध्याया
 दिनरेवा॥ देहे पितृपुत्रियसु नाशो चेद्विद्यते कचित्॥ प्रायश्चित्तप्रवृत्ता गृहात्तत्र विदो सन्त्येति॥ सत्रिणां व्रीतनां सत्रे वने च
 शुद्धिने कर्ममात्रे संव्यवहारो वा॥ तथा च विद्युः॥ नवतिनां वने न सत्रिणां सत्रे गृहीत॥ ब्रह्मचार्यपकर्माणां कोनेष्टिकश्च॥ स्य
 स्तुतिर्न होतैव न प्रतिगृहीता सैवेवातसो दातृशब्दे नोच्यते॥ ब्रह्मविद्यतिः सतेषां च त्रयाणां माश्रमिणां सर्वत्र शुद्धिः विशेषे
 षप्रमाणाभावात्॥ दाने च पूर्वमेकलित इत्यस्य नाशो च पूर्वमेकलित इत्येवमात्रे न दुष्यतेति क्रतुस्मरणे॥ स्मृत्यन्तरे वा च वि
 शेष उक्तः॥ विवाहोत्सव यज्ञादिषु तस्मिन् सुतके शोभमन्त्रयैरेदं यदा न भोजनं न वनस्पृशेति॥ यत्ते वृषात्संगादो विवाहे
 च पूर्वमेकलितं स भोजनं तथा च स्मृत्यन्तरे॥ पञ्चे संभृतं स भोजनं विवाहे प्राद्वकर्म लोति सद्यः शोचमत्र प्रकृतं॥ विवाहग्रहणात् पूर्वप्रवृ
 त्तैर्वा लोपनयनादिसंस्कारकर्मोपबक्षणी॥ पञ्चग्रहणात् पूर्वप्रवृत्तदेव प्रतिष्ठासमाकृत्य वमात्रोपबक्षणी॥ नरेवपतिष्ठात्सव
 यविवाहे सुनदेशविभ्रमे नापद्यिचक ष्टाया माशा च मिति विद्युः स्मरणे॥ संग्रामे युद्धे संग्रामे स पुत्रो वै राजानं स न्नाहयेत्तद
 साश्वलायनाद्युक्तं सन्नाह न विधौ पास्थानिकशोतिहोमादौ च सद्यः शुद्धिः देशस्य विस्फोटिहोमिरुपसंगे राजभयाद्वा विद्व
 वेन दुष्यशमनाये शान्तिकर्मणि सद्यः शोचं विप्रवाभावेपि क्वचिद्देशविशेषेण पेरीन मिना शुद्धिः कृत्वा॥ विवाहदुर्गयज्ञेषु यात्रा
 योतौथे कर्मणि न तत्र स्तुतं कृतं कर्म यज्ञादिकारयेत्तदतिनेषां कष्टायामप्यायदिव्याध्यायमिभवेन समुद्रावस्था
 यादुरितशमनाये दानो तथा संकुचितवस्त्रे शुद्धस्त्रिभूतमोता पित्री दिवहुकुदुवस्पतः रोगोपयोगिति प्रतिग्रहे सद्यः

गाम०
१५

10

5

शुद्धिः इयं च शुद्धिः सद्यः शोचं विना त्र्यपशमेन भवति अश्वस्तविनिकस्पतद्विषयं वा॥ पस्मकाहपर्याप्तं चित्तः धनस्तस्य काहः
 म त्र्यहोपयोगिमेव यानस्य अहः पस्तुचतुरहार्थमापादित इयः कुभीधाम्यशतस्य चतुरहः॥ कुसुले धाम्यकस्य दशाह इमेव पस्य
 मावत्कालमाश्रमावस्तस्य तावत्कालमाश्रमावत्पादिकादाशो वसेको वस्य॥ अत एव मनुना॥ कुसुले धाम्यको वा
 स्यात्कभीधाम्यक एव वा॥ अत्रैहिके वापि भवेत्तत्र अश्वस्तनिक एव चेत्सत्रप्रतिष्ठादित चतुर्विधं ग्रहस्याभिप्रायेणा॥ रक्षा हे शाव
 माशो च संपिरेय विधीयते॥ अवाक संचमपनदस्यो अहमेकाहमेव वेति॥ कल्पचतुष्टये प्रतिपादितं॥ समानादक विष
 याश्वसंकुचिताशो चर्कलाः पक्षिणोपकाहमेद्यः शोचतयाः स्मृत्यन्तरेष्ट एष्टुत्रिसंकोचो याधिकतया एव योः ४ अपेक्षायां च सं
 कोपेनेव वेति न ह्यदिना विना त्रिंशद्विषयो न सत्रं सवगतं न नृपकाहं तत्रात्मराः शुध्येत योः निवेदसमन्वितः॥ अहो केवलं वेदस्तु
 दिहीना दश मिहिनेष्ट॥ इत्यादि स्मृत्यन्तरे वनयया लोचतया ध्यानं ज्ञानानुष्ठानयोगितासकाहादिना सर्वोत्पन्ना शुद्धिरिमेव क
 स्माचेष्ट्यते॥ रक्ष्यते दशाहेशावमाशो च मिति सामान्यप्राप्ता हवाधपुरःसरमेव तेकाहात्वात्मराः शुध्यदिति विधापकं भवति॥ वाध
 स्य चानुपपत्तिनिबंधनत्वात् तथा च सवाधिते नृपपत्तिप्रशानं भवति तावद्वाधनापेक्षतः किंप्रदत्तेन वाध्यमित्यपेक्षायां अपेक्षितवि
 शेषसमर्पणक्षमस्याग्निवेदसमन्वित इति वाक्यशेषस्य दर्शनादग्निवेदविषये अग्निहोत्राहो कर्मणि स्वाध्यायववयं निष्ठते॥
 न पुनर्दानादावपि॥ एवं चाग्निवेदयदयोः कार्योन्वापत्तं भवति इतरथ यनाग्निवेदसाधकं कृतं तस्यैकाहात् शुद्धिरिति पुरु
 षविशेषोपलक्षणत्वमेव स्यात्॥ न चैतद्युक्तं॥ एवं च सति प्रसुहेत्राग्निप्रक्रियाः वैतानोपासनाधकायोः क्रिपोश्च प्रुतिनादि

२०

0 Ctms.

5

10

15

20

25

को५

६५५३

25

20

15

मिता १
२१
२२

नन्याकृष्टेरावापुननिनि॥साविकाप्रसम्यकारपित्री॥कृष्टः प्रव्याकदिविषयः आदिषुत्परासदितिववस्था॥ ॥अधुनाका
लमुद्देष्टातत्वेनइयमुद्दिप्रकरणेक्रासथेनप्रकरणेवक्ष्यमरीशुमुद्दिहेतु ननुजातमिति॥कालोमिःकर्मकमहायुमेनोजनन
पोले॥पश्चात्तापोतिगहरः लवमौमुद्दिहेतवः॥यथाग्मादयोमीसवेस्वविषयेमुद्दिहेतवः तथाका ॥लोपिदशरात्रादिकः शा
स्त्रगम्यतातमुद्दिहेतुत्वस्या ॥अग्निस्तावत्तमुद्दिहेतुवः पयाम्पवायि॥पुनःपाकान्महीमयोतिकिनेचमुद्दिनिममित्रेयथावक्ष्यनितथा
प्रमेधावभृतज्ञानादिति॥तथापिमुद्दिकारणं॥यथाकश्चिन्मलितंमस्मदृष्टादिप्रक्षेपंविमुह्यदतिवापुरपिमुद्दिहेतुः ॥
यथादोरितंमा कृतेनैव मुध्यतीतिमनोपिवाचः मुद्दिमाधनंयथापि॥मनसाइयितांमदतीमादिज्ञानचाध्यात्मिकमुद्दि
मुद्दिनिदानं॥यथाभिधास्यति॥क्षेत्रज्ञस्यप्रज्ञानादितानयंकृष्टादियथावदिष्यति॥प्राजायसंवरेतकृष्टसमावागुरुतत्पगइमा
दि॥तथाजलमपिशरीरादेः॥यथाज - स्निष्यति - ॥वर्षाजलमिति॥पश्चात्तापोपिमुद्दिजनकयथाग दिते॥रूपेने -
नानुजायेनेतिनिग हापेपिमुध्यायादनं॥यथाआहरिष्यतित्रिगत्रेपोस्त्रितोजह्वेमादिकं॥अकारिकाभिरादानेवेगोनद्या
मुद्दिहृत॥शोधस्यमृच्चनोयचसंसोवेद्विजन्मनो॥तेयोवेदविदाक्षान्तिवि दृष्टावर्षराजलंजयःप्रहृत्रपापातामनसःसम
मुध्यते भूनात्मनस्तपोविद्य - बुद्धेर्ज्ञानंविशोधनं॥क्षेत्रज्ञस्यप्रज्ञानातविमुद्दिःपरमाता॥अकार्यकारिणानिधि
हृसेविनादानमेवमुख्यमुद्दिकारणं॥यथावाय्वास्यास्यति॥पाचधनेवाययोप्रदत्तेति॥नद्यानिदाद्यादौअस्यनोपतयाअमेधायह
नोरापा॥कूलकयंबवोवर्षवाह - वेग - ॥मुद्दिहृत॥शोधनीयस्यइयस्यमृच्चनोपवमुद्दिहृत॥यथाहमरिगताअमेध्याक्त स

२२
राम
२१
२२

10

5

मनोयेदविदा मुद्दिगंधापकयंरादिति॥संमासःप्रवृत्ताद्विजन्मनामात्रसापवारे मुद्दिहृततयोवेदाप्योमेवेदविदांमुद्दिकरणा॥कृ
ष्टुद्दिहृतमवेसाधारणानयेदविदामेवाक्षान्तिरुपशमोविदुषावेदार्थविदं॥वर्षराःशरीरस्यजलं॥प्रहृत्रपापातामनसःसम
गांअद्यमधरादिस्पृक्तजयःमुद्दिकारणमुद्दिमाधनं॥मनःसदसत्संकल्पात्मकं॥तस्यासत्संकल्पादशुद्धस्यस संसाधुसंक
ल्पशोधकं॥भृतशवेनतद्विकारभृतादेहेदियसंयोजक्ष्यते॥तत्रस्थलोहंकृशोहंकाराहंवधिगहमितिस्वतदभिमानित्वेनयो
यमात्तावर्तते॥समेतात्मातस्यतपोविद्येमुद्दिनिमित्ततपःशब्देनानेकजन्मस्वकस्मिन्नपिजन्मनिजोगरस्यप्रसुषुप्तवस्थासुअ
त्मनोपोपम न्वपारागादे - अथतिरेकः साभिचीयते॥यथातपसाब्रह्मविजिज्ञासत्वेतिपंचकोशमतिरेकप्रतिपादनपरेवाक्ये
विद्याशब्देनचत्रौपनिषदमस्थूलमनपवहस्वमसंगेत्यायमात्मेत्यादित्वंपदार्थनिरूपणविषयवाक्यजन्मर्जनमुच्यते॥संताभ्या
मस्यमुद्दिःशरीरादियतिरेकंवेदुहं संशयविपर्ययतर यत्तनामुद्दिवाःप्रमाणरूपेज्ञानंविशोधनेक्षेत्रज्ञस्यतपोविद्याविमुह्यअ
सत्वेपदार्थधनस्यतत्त्वमस्यादिवोक्तस्यात्माक्षाकाररूपादौश्वरज्ञानासर माविमुद्दिमुक्त्तिलक्षणा॥यथेजाःमुद्दयःपर
मपुरुषार्थास्तद्वत्तत्त्वतस्तत्कालमुद्दिपीत्येवप्रशंसायंभूतात्मादिविमुध्यमिधानांछ - ॥अपद्यविव
कृष्टापोसद्यःशौचविधीयतेरसापदिपुरमाशौच कल्पानुष्ठानासंभवेनसद्यःशौचाद्यनुकल्पमुक्ताददानींतत्त्वसंगदापदि
प्रतिग्रहोधिकेविधेप्राजना - ॥योनितयेसाद्युक्तप्राजनादिमुख्यवृत्तसंभवेनवृत्तपरमाह॥क्षान्तिराकामंराजी
वेद्विशावाप्यापदिद्विज॥निस्तोपेनामयात्मानेपावयित्वात्मसेस थिद्विज्ञोविप्रोवहकंदुवतयास्यवृत्ताजावितुमसमर्थः

२३

0 Ctms.

5

10

15

20

25

22

जीवेद्वेषस्य २

द्वि१

क६

गमः

23

五

५२२

तेजतंशास्त्रासवमधुद्विष्टमधुनाक्षयवर्द्धिः॥मृ-
 न्नाशाकादौषधिनिचदेरंगुय॥तिरिक्तोनि॥यथाहमनुःस्वयंशीर्षानिपणानिंलानावरं गुटे॥२॥जुःकार्पासिकंस्त्रैतद्येदाप
 कतेभवेदितिउपलंमारिकाद्याश्मपत्रो॥शोममनसोत्रमपेवक्रंशोमग्रहरातातवादेरुचलक्षरा॥यथाहमनुः॥मवेचनोतव
 रंशान्नशामाविकानिचअपिवत्सुराक्रानिफलमूलेनयोषधोरिति॥सौमेलनाविशेषःयमप्यपदेनाविशेषात्तद्वीपुतपुसका
 नाग्रहणोअष्टपमंडकादिभक्ष्यमात्रवीरुधावेत्रमृतादिलनाःतिलाःप्रसिद्धाः॥आदनग्रहणोभोज्यमात्रोपलक्षणाभमागुटेक्षुरस
 शकंरादयः॥तथाचमनुःक्षीरं॥शोमद्विष्टुतैलंमधुगुडोकुशाविनि॥क्षारायवक्षारादयः॥दक्षिणरोगग्रहणोमस्तुपि
 ॥३॥किल्लिङ्कर्विकादिनातद्विकारागामुपलक्षणा॥क्षीरंमविकारमितिगोतमस्मरणात्॥द्यत्ग्रहणोतैलादिल्लेहमात्रोप
 पलक्षणाजलंप्रसिद्धं॥शस्त्रखद्गादि॥आसवग्नहराप्रद्यमात्रोपलक्षणाभधुद्विष्टुमिष्टुत्वंमधुक्षौडंलाक्षान्तुवर्हिःकुशा
 मृत्प्रसिद्धा॥चमोजिनं॥पुष्पप्रसिद्धं॥उरालोमकृतःकुतपःकेशाश्चमवादिस्वंधा॥तक्रमुदस्विनाविषंष्टुप्पोदक्षि
 निष्टुमि॥४॥नित्यंभृमित्रीहिपवाजावाश्रयभवेध्वनदुष्टेकदति॥मनुस्मरणात्॥कौशेयंकोणप्रभवंकसेनंनीलनीलीसं
 लवरायहरा॥नविदसौर्वेरासैधवसामुद्रारोमकक॥त्रिप्रोरायविशेषरागुल्येतंसांसंप्रसिद्धंएकशफादपादयः॥सीसग्रह
 रणालोहमात्रोपलक्षणाशकंसर्वमविशेषिणायुह्यतेःसांसंप्रसिद्धंएकशफहयादयः॥सीसग्रहणालोहमात्रोपलक्षणा

25

20

15

२२ का २२ २२ २२ २२

मिताः
२४

रेतपतिगृह्यतद्वारोपम भिपुक्तेनधर्मनः धानंभोवेनत्रिरात्रेवमुजोअनश्नस्थित्यावः दरागातमृदाततदभोवेवैश्यानिदभावे
क्षत्रिपातवाहनकर्मरापपोधधामहेत। पथाहमनुः॥ तथेवमममभकेभक्तानिष्ठाभुश्रुता॥ अश्वस्तनविधानेनहतयंहे
नकर्मराइनि॥ तथापतिग्रहो नरकालीवपदेयहतेहर्मनोपयावमारवेयंपदिनाष्टिकेनस्वामिनात्वयेदेकिनायहेतंइते
भिपुजति॥ पथाहमनुः॥ खलोतक्षेत्रादगाराद्यापतोवाष्पुपलक्षणेनआख्यातधनुतस्मिष्टछतेयदिष्टछतीति॥ इदमप
रमानप्रसंगातरातोविधीय ते॥ तस्मद्वत्तकुलेप्रिलेभुनमध्यपतंतयः॥ ज्ञात्वा राजाकुदुंभवधम्पोवृत्तिप्रकल्पयेत्तपो
शनापपरिनीचसीदतिनस्पवृत्तमाचारं। कुलमाभिजासं॥ शीलमात्मगुरांभुजेशास्त्रावरांअध्ययनंवेदाध्ययनं॥
नयःकृच्छ्रादिवपरीक्ष्यराजाधमार्दनपेतावृत्तिप्रकल्पयेत्त। अमथानस्पदोष॥ तवमनुःयस्पर्जस्तविषयेप्रोत्रिप०सी
दतिक्षुधा॥ तस्यसीदतिनडाष्टुदुर्भिक्षव्याधिपीडितमितिइसायधमेयकरांचतुरागामाश्रमरांमध्यवस्यवारिग
हस्थपोधमाःपनिपादिता०साप्रतमवसरप्राप्तानवानप्रस्थधर्माप्रतिपिपादपिछ्राह॥ सप्तविंशत्तपनीकस्तयावा
नुगतोवनं॥ वानप्रस्थोब्रह्मचारी साग्रि०सापासनोबजेतावनप्रकर्षरातिष्टुति। चरनीतिवृत्तप्रस्थावृत्त्यचरीसाग्रि०
सापासनोबजतमवसरप्राप्तानुवनप्रस्थःवनप्रस्थएववानप्रस्थः॥ सजायोदैव्य॥ माविनीवृत्तिमाश्रितवनेप्रतिष्ठासु
रितिवावत्॥ आसौसुतविमस्त पत्नीकत्वयेयंभरणीयाइसेवसुतेविमस्तानिश्चिमापत्नीयेनसातथाकंपदितापति

स्ति३
ममाः२

था०

रा०
२४

10

5

येतामिकेवजुमाद

पर्यामित्तायेरास्वयमपिवनेत्रिगुमिषतिनदतयानुगतोवामहित०तथा॥ ब्रह्मार्पे इरेताःसाग्निवैतानाग्निसहितः। तथा सो
मा सतोमृत्स्याग्निसहितश्चवनंवेज्रेतमुतविनापत्नीकडुनिवदताकृतगाहस्थ्याधिक्रियतइतिदीशते॥ एतच्चाश्रमसमुच्चपक्षमं
गीहसो न्ति॥ इतस्थव्यविस्तुतब्रह्मचर्योपधमिद्वे ततमावसेदितकृतगाहस्थ्यापिवनवासैक्रियतएव॥ अपंचवनप्रवेशो
नराजन्नेरकलेवरस्यजानयोत्रस्परापथाहमनुः गृहस्थस्तुयदापरेपुत्रवलोपलितमात्मनः॥ अपसंमेववापसंतरारांप तदसं
समाश्रयेदिति॥ अपंचपुत्रेषुपत्नीनिक्षेपेविद्यमानभार्यस्व॥ मृतभायेस्यायस्तवादिभिवनवासस्मारात्। अतोयद्गृही
त्वाग्रिहोत्रोतिपुनराध्याजविधानेनदययिपुक्ककषापविषयं॥ साग्रि०सापासनइमवापियदाहो धानंकृतंतदाप्रोताग्नमि
रंरेरागचसहितोवनंवेज्रेत॥ सर्वभोजनतुष्टोतेरेवकेवलं॥ यदिकथंचित्तुष्टोभोतुरनाहितानित्वादिनाप्रोताप्रयोजनाह
तास्तर्हि केवलसोपासनेबजेदिसेवेविवेचनीया॥ अग्निनपनंचतत्रिव त्रैाग्निहोत्रादिकर्मसिध्दयं॥ अतएवमनु०वेत्ता
तिकंष्टानेयदत्तेपत्न्यासहयष्टयमितिहृदिकारनियमानसत्यमेवकिंतत्रपत्नीनिक्षेपेवनादेवनेत्रयेक्षेयाधि
कारःकस्यतेपथाहिरजस्वलापोयवत्येहमन्मनालेतुकास्याद्यापेपसधायजेतसपदिधविधिवनात्रिरयेक्षता॥ पहावनंप्रति
ष्ठमानमेवपतिं पत्न्यनुमन्तइतिनविरोध०नचमथाब्रह्मचरिगोविधुरस्यवावनंप्रस्थितस्याग्रिहोत्रादिपरिनाप०॥ तथा निक्षि
प्रपत्नीकस्याप्यग्निहोत्राद्यप्रोवदधिकारइशेनात्॥ वानप्रस्थोजडिलश्रीराजिनवाससफालकृष्टमधितिष्टतअकुष्ठंमूलफ
लंसंचिवीतउउदरेता० कृपाशयोदद्यादेवपितृमनुष्येभ्य०सगच्छेत्स्वर्गमानेसंपिति वसिष्ठस्मरणत्वावीरवस्त्रखंडे

य०

विधि५

दीर्घयथाविधिः दर्शमस्कंदयवपर्वपोर्मासंयशक्तिरति ननुवपुत्रनिक्षिप्तपत्नीकस्यतदिरहिराः कथमग्निहोत्रादिकमनु
२ साशंकनियं अपादिकत्वेनअवर्णा स्पृष्टं तं नचवृत्तवारिविधुरयोरप्यमिसाधकर्मस्वनधिकारः पवमासादधमाहितप्रावकाप्रस्तद
नप्रतिष्ठित्यात् उद्धमंयभामासभ्यः श्रावकनाग्निमाधायारिताग्रिहोत्रमरुदिकेदयादेव

तथा ॥ आहाराविहरावहारवर्जितोऽप्युवि ॥ प्रयत्नस्वर्यायते तापविशोत्रापिनिष्ठनदिवा स्वप्रस्ययुक्त्यमात्रार्थतयापनिविद्धत्रवन्निष्ठत्रिपरं
 तथाभूमावेवस्वप्यात् । नशयोतविनायांमंचकादौवादिनेतुसंप्रयदेरनेनपेत् ॥ स्थानासवस्तिपेवविहारेःसंवारेःकेचित्कालंस्थानंके
 विवापवेशनमितेवेवादिनेनयेतायोगाभ्यासेनवा ॥ तथाचमनुःविविधाप्रवृत्तिनिष्ठदिगात्मसंसिद्धयेष्टुनोरिमात्मसंसिद्धयेष्टुनोरिमा
 त्मनःसंसिद्धयेष्टुनोरिमा ॥ तथाशब्दानक्षितिपरिलोढनाह्वानयेत् ॥ मृगोविपाविर्नैततिष्टेदाप्रयदेदिमितिमनुसारात्
 मयदैपादाग्रेःकिंवर्गिष्येयंचाग्रिमध्यस्थोवर्षासुस्थितिलेशयः ॥ आर्द्रवासास्तुहेमनेशक्त्यावापितयश्चरेत् ॥ अतःसंवत्सरोशी
 ष्माचसंहमंतइतिदर्शनात्तृतीयेचैत्रादिमासयत्तुष्टयेवतस्तुषुदिक्षुवर्त्तव्यंउपरिष्ठदादिमदमेवयंचानाममृतीनामधोति
 छेत्तणावर्षासुप्रावरादिमासचष्टयेस्थितिलेशयःवर्षधाराविनिवारणाविरहिणाभूजलेनिवसेत् ॥ हेमनेमागशीर्षादिमा
 सचतुष्टयेक्षिप्रवासावसीत् ॥ एवंविधतयश्चरोगाश्चसमर्थः ॥ स्वशक्त्यनुरूपंवातयश्चरेत्तयथाशरीरशीघ्रस्तथायतेतत्तयश्च
 रंनोग्रतरशीघ्रयेदेहमात्मनरतिमनुसारात्किंच ॥ यःकेटकेर्वितुहतिचरुनेयश्चलिपति ॥ अत्रकृद्वापरितुष्टश्चसमस्त
 स्पृत्तस्योपःकश्चित्कटकादिमिविविधमंगानितुहतिव्यपत्तिः ॥ तस्मैनकुर्व्य ॥ यश्चदनादिनिष्ठलिपतिसुखपतितस्मत्तुन
 परितुष्टंनकिंतुनयोक्तभयोरपिसमस्यादुदासीनोभवेत् ॥ अग्निंय ॥ तयोक्षप्रपमाह ॥ अग्नींनवाद्यात्ममाकृत्वावृक्षो
 वासामिताशनः ॥ स्वल्पाहारपिशदावानपस्यगृहेष्वेवपात्रार्थमेष्यमाचरेत् ॥ अग्नीनांजनिमपारोप्य ॥ दृक्षवासावृक्ष

राम०

900

वश्वावासः कुरीप ॥ स्पसतया क्रमिताशनः सत्याहोरोपि शयनफलमुला शनः भवेत् ॥ पथाहमनुः ॥ अग्निान्वात्मनि वैतानात्ममारोप्य
पथाविधिः ॥ अन्नग्रिकेतः ॥ स्थान्मुनिमुलफलाशनः ॥ मुनिमौनव्रतपुक्तः ॥ फलसूलासंभवे च यावतापाराधाराणभवति तावन्मा
त्रमेष्टेवानप्रस्थग्रहेष्टाचरेत् ॥ पदातुतदसमवोयाधभिर्भवातदकिंकार्यमित्यत आह ॥ ग्रामाद्ग्रामान्मुनीनां जगत्पत
ग्रामाद्ग्रामान्मुनीनां जगत्पत ॥ ग्रामाद्ग्रामान्मुनीनां जगत्पत ॥ ग्रामाद्ग्रामान्मुनीनां जगत्पत ॥ ग्रामाद्ग्रामान्मुनीनां जगत्पत ॥
रोगान्मानेष्टोभुजोतवाग्यत ॥ ग्रामाद्ग्रामान्मुनीनां जगत्पत ॥ ग्रामाद्ग्रामान्मुनीनां जगत्पत ॥ ग्रामाद्ग्रामान्मुनीनां जगत्पत ॥
पादायुनरष्टभिर्गोमैः प्रागाधावासानं संभति तदा प्रष्टो ग्रामासुने भवतानप्रस्थस्य चोदशेति ॥ स्मृतं तरो क्रंद ॥ स कलानुष्ठाना समर्थ
त्वाह ॥ वायुमक्षः प्रागुदीचौ गच्छेद्वावर्षं संक्षयात् ॥ अथ गवायुरेवमक्षोयया सौ वायुमक्षः ॥ प्रागुदीचौ मेशानौ दिशं गच्छेत् ॥ आर्यं संक्षया
त् ॥ वध्वयुक्तस्य निपातयेनं अकुटिलगतिर्यच्छेत् ॥ पथाहमनुः ॥ अथ राजिता वास्था यगच्छेत् दिशं मजिह्मगच्छेत् ॥ प्रहापस्थाने य
शक्ता भगुपतनादिकं वाकुर्यात् ॥ वातप्रस्था वीरधानं ज्वलनां वुप्रवेशनं भृगुपतनं वानुनिष्टे दिस्मरणात् ॥ स्नानाचमनादिधर्मा
ब्रह्मचारिप्रकरणाद्यभिहिताश्वाविरोविनोऽपि भवेति ॥ उक्तेषां चैतदविरोधीति गौतमस्मरणात् ॥ एवं प्रागुदिने देवादिदीक्षा
हा प्रस्थातव्यं तास्तदनुस्मरणं तमनुतिष्ठन् ब्रह्मलोके पूज्यतां ग्रामान्नि ॥ पथाहमनुः ॥ आसामहर्षिचर्याणां तत्काम्यतमया तनुः ॥ वी
तशोकमयो विप्रो ब्रह्मलोके महीयत इति ब्रह्मलोक ॥ स्थानविशेषो ननु निमं ब्रह्म ॥ तत्र लोकशब्दस्याप्रयोगात् ॥ तत्र तुरीया
अममंतरेण सुत्तयेनं गीकाच्च ॥ नवयोगाभ्यासेन चापुनरिति ॥ ब्रह्मोपासनविधनुषोपपत्तातद्वावापत्तिः ॥ परिशंकनीया ॥ साला

उत्तरार्थेपिती०

25

20

15

मिता 8

२०

भूत १

क्यादिप्राप्तयेनेनापितदुपपत्तेः॥ अत्रयवशु • तौत्रयोधर्मस्कंधादमुपक्रम्यपज्ञाधयनदानमितिप्रथमतस्तयरेतिद्वितीयेत्रत्यथा
 योपाचार्यकुलवासीतृतीयोअसमाचार्यकुलवात्मानमवसादयनेतिगाहस्थवानप्रस्थनेष्टिकत्वस्वस्वमनिधायसर्वस्वनेपुण्यं यत्तेरेव
 लोकामवततीतित्रयाराणामाश्रमिणां पूरणलोकप्राप्तिमिधायब्रह्मसंस्थामृतत्वमेतीतिपारिशेष्यात्परिब्राजकस्यैवब्रह्मसंस्थ
 समुक्तिलक्षणांमृतत्वप्राप्तिमिहिता॥ **पदपिआहुकृतसंवादी** चगृहस्थोपिधिसुचते॥ इतिगृहस्थस्यापि मोक्षप्रतिपादनंनत
 भवतितानुपरिव्रजस्येत्सुवर्गंनये॥ **६२ इतिवानप्रस्थप्रकरणं ६॥** वैश्वानसधर्मो ननुक्तस्य क्रमप्राप्तानपरिब्राजकधर्मोत्तमाश्रम
 प्रत्येतिवतानुगृहाकृतेष्टिसावैवदसदाक्षिणांप्राजापसांतदंतेतानमीनारोप्यचात्मनि॥ अधीतवशेजपकृतपुनवानुदोन्नि
 माना शक्त्यावयजकृन्मोक्षमनः कुर्यात्तुनामथा॥ यावताकालेनतीव्रतयाशेषितवपुषोविषयकयापवपरिपाकोभवतिपुन
 श्वमदोह्वाशका नाभ्यायतेतावत्कालंवनवासं कृत्वातत्तमनंतरंमोक्षमनः कुर्यात्तवन गृहशब्दाभ्यांनतं
 बंधाश्रमोलक्ष्यते॥ मोक्षशब्देनमोक्षैकलक्ष्यतुल्याश्रमः॥ **अथवागाहंस्यादनेतरंमोक्षमनः कुर्यादने** नचेष्टौक्ता श्रु
 तुराश्रमसमुच्चयपक्षः पाक्षिकइतिद्योतयति॥ तथाचविकल्पाजाबालश्रुतौश्रुतं — । ब्रह्मचर्यपरिसमाप्यगृहामवेत्॥ गृ
 होहृत्वावनीभवेत्॥ वनीहृत्वाप्रजयेजेत्॥ पदिवेनरथाब्रह्मचर्यादेव्यवर्जता गृहाह्वावनादेति॥ तथागाहं स्यात्तराश्रमवाधश्र
 गोत्तमेनदर्शितं॥ **एकश्रम्यत्वाचार्याः** प्रमेक्षविधानात्गाहं स्यात्स्यति॥ यथाचसमुच्चयविकल्पवाधयक्षारांसर्वेषांश्रुतिमु
 ल्कत्वादित्येवाविकल्पः॥ अतोपत्तेःश्रुतसंहितमत्सरुक्ता॥ स्मार्तत्वेनेष्टिकत्वादिनागाहंस्थानश्रुतेनवाधः॥ गाहंस्थानाधिकृतो

राम २०

10

5

प्रतिपादनात् ४

४ जातिमात्रस्य श्रुतेर्नैवेदिकानांप्रकृतत्वात्प्राणवर्गो नावेदमधीत्यवतारः शास्त्रमदितिस्वकारवचनात्
 ४ जातिमात्रस्य श्रुतेर्नैवेदिकानांप्रकृतत्वात्प्राणवर्गो नावेदमधीत्यवतारः शास्त्रमदितिस्वकारवचनात्

भक्तीगारिविषयतावेतितत्त्वाध्यायपनेवेष्टयेनिर्वक्षनममित्युपेक्षणायां किंचित्प्राविष्टुक्रमणाज्जोवेक्षणाद्यक्षमतयायंवाहीनोअते
 धनधिकारः॥ तथास्मार्तस्यपुदकुंभादंराभिक्षाचर्याक्षमत्वात्कथंयंश्रुदिविषयतयावेष्टिकत्वाद्याश्रमनिर्वाहः॥ अस्मीत्याश्रमब्राह्मरा
 स्यवाधिकाः॥ आत्मन्यग्रीन्ममारोप्यवाहाराः प्रवव जेनगृहहातातथासधवोभिहितोधमीत्राणस्यचतुर्विधवाःइत्युपक्रमोपमेहा
 राभ्यामनुनावाहारास्याधिकार्यजंतीतिश्रुतेप्रायजन्मनएवधिकारः न हिहाहाप्रवज्जनितदासावैवदसदाक्षिणां सौवेदसीसर्व
 धनमेवेधिमोक्षेरायस्या सातथाक्ता नोपजापतिदेवताकांइष्टिं कृत्वातदंतेतानवेतानानग्रीनात्मनि॥ असुक्तविधानेनसमा
 रोप्यचराह्वाहृगयनेयोरांमास्यायुरश्वरांमादोहृत्वाश्रुदेनकायेनअष्टौआह्वानिनिर्वपेत्॥ द्वादशवाइतिवोधायेष्टुक्तंयु श्रवणा
 दिकंकृत्वा॥ तथाअधीतवशेजपपरायणो जातपुत्रोदीनांधकृपरापिसायायुयथाशक्त्यनरुद्धहृत्वाअनाहिताहिताग्निज्येष्ठत्वा
 दिनाप्रतिवेधाभावे कृताधानोत्रिसनेमित्रिकान्पज्ञानकृत्वामोक्षमनः कुर्यात्॥ चतुर्थ्याश्रमप्रविशेत्॥ नामथा अनेनानयावतर्गात्र
 यस्पगृहस्थस्यप्रव्रज्यायामनधिकारंदर्शयतिपद्याहमनुः॥ अगानित्रीणययाकृत्यमनोमोक्षे निवेशयत्॥ अमथाकृतमोक्षेनसे
 वमानोव्रजसधुति॥ पदाब्रह्मचर्यास्यव्रजमितदा मेषजोसादननिधमः॥ अकृतदारयारिपदस्पतत्रानधिकारात्तरा गपयुक्तत्वात्तु
 चनुजायमानो ब्राह्मरास्त्रिभिर्नरावानजापनेषस्यधयेगात्राधिभ्योपजेनदेवेभ्यः प्रजयायंमुम्पदितिजातमात्रेस्येवप्रजोसादनादी
 नावश्यकानातिर्देशयतिमिधं॥ नहिजानमात्राकृतदाराग्रिपरिग्नहोपजा दिष्टधिक्रिपते॥ तस्मादेविकारजायमानोब्राह्मरापेज्ञा
 दोननुतिर्देदितिस्याथं॥ अतश्चोपनीतस्यवेदाध्ययनमेवावश्यकं॥ कृतदाराग्रिपरिग्रहस्यप्रजोसादनमपीतिनिर्वचयत्॥ यवम

वादिनामिमांशस्यविशेषः यदावतनम् ४
 ४ जातिमात्रस्य श्रुतेर्नैवेदिकानांप्रकृतत्वात्प्राणवर्गो नावेदमधीत्यवतारः शास्त्रमदितिस्वकारवचनात्

४ जातिमात्रस्य श्रुतेर्नैवेदिकानांप्रकृतत्वात्प्राणवर्गो नावेदमधीत्यवतारः शास्त्रमदितिस्वकारवचनात्

25

20

15

10

5

३ वाक्यं देवतायामनेदं कर्मदं च तेन यः अस्तेनेनियमादं ताः सविदं शितिकथने ॥ तदभिधेयकाश्च यकाः ३

२ तरे विवेकवाप २

मिता ०

२५

विचारिणानि रूपानि नाना ॥ सर्वभूतहितं शान्तः स्निहं प्रकपेडलुः ॥ स्कारासुः परिब्रज्य भिक्षायां ग्राममाश्रयेत् सर्वभूतेभ्यः प्रिया
प्रियकारिभ्यः हितवददात् नोन्युनर्हितवराः ॥ हिंसा न युपहयो वतारं मीतिगोत्रमस्मरणात् ॥ शान्तः वात्स्यानः कस्मो धरतः
त्रिहृदी त्रयोदंदा म्रस्य संतीति त्रिहृदी ॥ तिचदं दुर्वैरा वाया ॥ ॥ प्राजायन्ते हनेदं दुरागं नमदुष्मान् दक्षिणानया गानाधा
रयेत् ॥ सवेन सोदकं कमेडलुपि तस्मिन्तरं दर्शनं सकं वा देदुं धारयेत् ॥ एकदं दी त्रिहृदी वेति बोधयन स्मरणात् ॥ वतं प्रमा
श्रमगच्छेत् जज्ञा विद्यायरायराः ॥ सकंदं दी त्रिहृदी वा सर्वसंगविवर्जितः ॥ इति चतुर्विंशति सते दर्शनात् ॥ शिरवाधरां वेक
ल्पिकं मुदः शिरवे वेति गौतम स्मरणात् ॥ मुदो ममो परिग्रहं निवशिष्ट स्मरणात् ॥ पञ्चाय वीतधार गामयि वेक ल्पिकु मेवा सशि
स्वात्के शात्रिकं न वि सृज्य शोय वीतमिति काटक श्रुति दर्शनात् ॥ कुदु वयुत्र दारा प्रवेदां गानि च सर्वशकं केशान्पजाप वीतं च
संस्कारं ॥ तच्छू न्मुतिरिति वाक्कुल स्मरणात् ॥ अथ यज्ञो यवीतमं पुनर्हति भस्वाहति ॥ अथ दं मादं तैस रवे मां गोपायनेति प
वशिष्ट दर्शननात् ॥ पद्य शक्ति सदा कथायि ग्रास्या ॥ काषापीमं डः त्रिहृदी कं मेडलुपि त्रयादुकासन
कथाया त्रिहृदि देवल स्मरणात् ॥ शौचाद्यर्थे कं डलु सहितं च भवेत् ॥ एकारा मः प्रवर्जितान्तरेणा सहायः सन्मा सिनेभिः स्त्रीभि
श्चास्त्राणां च कुडनिवो धायनेन स्त्राणामपि प्रवृज्या स्मरणात् ॥ तथा च दं ॥ एको भिक्षुपयोक्त श्रुत्वा वेवमिथुन स्मृतां त्रया ग्रामः
समात्वा त उधेतु नगरायते राजावा त्रो दिने घातु भिक्षावा त्रो परस्परं ॥ अपि ये नृमात्सर्पं संत्रिकयो च संशयदीना परिब्रज्य परिहृवो
वर्जनि स्पागेव तेन ॥ अतश्चाहं ममाभिमानेन तत्कृतं च लौकिकं कर्म निचयं वैदिकं च विनिश्चयं कस्यात्मके संस्पृजेत् ॥ तदुक्तं मनुना ॥

इति ६

राम ०

३८

३२

७ एतत्संक्षिप्तानि चरे द्रष्टव्यमिति सायणे ॥ ६ पंचमेभागे तथा च मनुः ॥ विधुने स न सुशले अंगारे भुक्तवज्रो ॥ वृत्तेषां वधाते नित्यं भिक्षां यति ॥

२०

सुखाभ्युदयिकं चैव ने प्रयसिक मेव च ॥ प्रहृष्टं च निहृष्टं च हि विधं कर्म वैदिकं ॥ इह वा मुत्र वा कामं प्रहृष्टं कर्म कीर्त्तने निःकामं ज्ञान एव च
निरुत्तमुपदिश्यते ॥ तथा च्छाम्य प्रिकमो गिपरिहाय द्विजो व्रतः ॥ आत्मदाने समं वस्यात् वेदाभ्यासे यत्नवानिति ॥ अत्र वेदाभ्यासः प्र
रावाभ्यासः तत्र यत्र वान भिक्षा प्रयाजनाथं ग्राममाश्रयेत् त्रविशेत् ॥ नयुनः स्मरन्निवार्थं व धाकाले तु न दं ॥ उदं वायिकाभ्यामा
साभ्यानेक स्थानवा मीति शो वस्म ॥ अशक्तो पुनर्मा स च त्रय्यप्येतं मपि स्थातव्यं ॥ न चिरे मेकत्र वसेद न्यत्र वया कालात् प्रावरा
गादथ श्रुत्वा रमा सर्वधा काल इति देवल स्मरणात् ॥ एकरात्र वसेद्गामे नगरे यं चरात्रके ॥ वर्षाभ्या अत्र वर्षा सुमासां च त्रयो वसेदिति
ति ॥ कराव स्मरणात् ॥ कथं भिक्षा दनका यमि सत ॥ अपम च श्रुते क्षेमाया ॥ न मिलक्षित ॥ इति जे पि क्षेके यमेया त्रामा च म
लोलुम ॥ अपम च श्रुते वाक्कु सुगुदिचायल ॥ हेतो मे क्षे चरे ॥ वशिष्टेना च विशेषे दर्शितः ॥ स प्रागा ॥ श्रुते ॥ तथा ॥ एकालं चरे क्षि
पम जे न तु विस्तरे ॥ क्षप्रक्रा हित्यति विषये पिस ज्जनेति ॥ अन मिलक्षितः ॥ ४ ॥ जोतिर्विजाना पदशादिना अविहित ॥ ८ ॥ न चो
सात निमित्राभ्या नक्षत्रा गविद्यया ॥ नानुशासनवादाभ्या भिक्षालिप्तेन क हि चिदिति तेने वाक्कुल ॥ यस्मिन् विशिष्टवचने ॥
ब्राह्मणकुले वाप लमे नत न भुजीत माय प्रात मां स वजे मिति ॥ तदशक्त विषयं ॥ भिक्षुके भि ॥ क्षरा शोले ॥ ४ ॥ पा ॥ खंडादिभिर्व
जिते ग्रामे ॥ मनुना चो विशेषे च ॥ न तापसे वा स्मरा वीवयो भिरपि ॥ वाच्यभिः ॥ आकी रो भिक्षुके रम्ये रगाम्य संवजे ॥ इति ॥
यावता प्रसाया चो वते त तावत्मा ॥ त्रमेक्ष चरेत् ॥ तथा च संवते ॥ अष्टमिक्षाः समादाय समुत्तिः ॥ समये च वा ॥ अद्रिः प्रक्षालिताः
स्वास्तता स्त्रीया च वाप्यतर्ति ॥ अलोलुप ॥ मिष्टा नय जनादिष्वपमं क्रः ॥ भिक्षा चरणाद्यर्थे यात्रायाह ॥ यति यात्रा गिरा

सा ३

यति ९

नेवमवाप्तोस्तुपि शान्तिर्नास्तीति वात्प्रनः प्रथमः कोशः इमेव यद्कोशः त्रियोगित्वात्तद्व्यकारत्वं शरीराणां च नरसमूहस्य
स्वतुपथप्रवृत्तिरनियतत्वाच्चेतेन प्रकारेण तं तानि वरगिराणि घटत्वोधारयेति रक्तमांसमेदोस्थिमज्जापुष्कराद्यां यद्वातवग
वरं भास्वभक्त गिववास्वभ्यतरूयेरास्थिताः त्वगिवाद्यादकत्वात्तत्त्वस्ताः यद्वातवोधारयेति ॥ तद्विद्वन्मायुर्वेदप्रसिद्धं तथा
गतिवषडेव कर्युमंचराणुगलमुत्तमं गगत्रमिति ॥ अस्यां नुवष्टिमहितं शतत्रयं मुयं रितं नमश्श्रोतृकं वक्ष्यमाणं मवा
तयं । किंच । स्थालेः सहवतुः षष्टिर्देजाविवंशतिर्नराः यागिण्येदं शलाकाकाराण्यस्थीनि मणिबंधस्योपवित्रोमंगुली म
लस्थानि विंशतिरेव ते शोनां शलाकास्थी च स्थानचतुष्टयं द्वौ वरगौ करौवे त्वमस्रावतुरुत्तरं शतं किंच । वक्ष्यं गुलीनेष्टे पा
स्वेगुल्फेषु च चतुष्टयं ॥ चत्वार्यं त्रिकास्थानि जंघयोस्तावदेव त्रिंशतिरगुलयस्ता सामेकैकस्यास्त्राणि स्त्राणीमेव मंगुलि
मंवेद्वान्स्थानि षष्टीनि भवेति । पांथोः पश्चिमो भागो पाश्चोतियोर - स्थीनि द्वे ॥ एकैकं सिमादेहादिमेव चतुष्टयं गुल्फेषु चत्वार्यं
स्थीनि । बाह्वोरलिप्रमाराणि चत्वार्यं स्थीनि । जंघयोस्तावदेव चत्वार्यं वेत्येवं वतुः सप्ततिः किंच हृदे जातुकपोलो रुफलकांसम
मुद्देवे ॥ अक्षता षके श्रीणि फलके वविनिर्दिशेत् । जंघोरुमंधितानुः कयोस्तोगल्लुठ उरुः सष्टिः तफलकं अंसो भुज शि
रः अक्षः करानि त्रयोमंध्यं शंखादधोभागः ॥ तात्त्विकं काकुदं श्रीणां तफलकं नेषामेकैकं त्रास्थीनि द्वे द्वे विनिर्दिशेत् एवं च त
दंशस्थीनि भवेति ॥ किंच भगव्यो के तथा दृष्टे चत्वारिंशच्चयचवर्नावायं च दशस्थिः स्याज्जलैके तथा हनः गुह्यास्थ्येकं

[illegible]

मि प्रा
३५

पार्श्वकोः स्थालकैः सार्द्धमर्बुदैश्च दिससति ॥ तस्य हनोर्मले स्थिनी द्वे । ललाटे भालमस्ति चक्षुः गण्डः कपोलाक्षयोर्म
ध्यप्रदेशः । तेषां समाहारे ललाटाक्षिगण्डः । तत्र प्रत्येकमस्थि युगलं । नासाधनसंज्ञकाश्चि मती । पार्श्वकाः कक्षाधः प्र
देशसंबधान्यस्थानि । तदधो भूतानि स्थालकानि तेः स्थालकैः । अर्बुदैश्चास्थि विशेषैः । सहयार्श्वका दिससति । प्र
वोक्तैश्च नवभिः साधनैकाशीति भवन्ति ॥ किंच ॥ द्यौः शंखकौकपात्मानि चत्वारि शिरसस्तथा । उरः सप्तदशास्थि
निपुरुषस्यास्थि सग्रहः ॥ ११ ॥ भ्रूकणीयोर्मध्यप्रदेशावस्थि विशेषी शंखकौ शिरससंबधी निचत्वारिकपात्मानि उ
रोवक्षस्तत्सप्तदशास्थि कारत्येवं त्रयोविंशतिः । पूर्वोक्तैश्च सह षष्ठ्यधिकं शतत्रयमित्येवं पुरुषस्यास्थि सग्रहे
कथितः ॥ सविषयाणि तानेन्द्रियाण्यह ॥ गंधरूपरसस्य शिशादाश्च विषयाः स्मृताः । नासिका लोचने जिह्वा त्वक् श्रोत्रं चेदि
पाणि च ॥ एते गंधादयो विषया पुरुषस्य बंधनहेतवः । विषयश्च स्य धिः त्रयं बंधनेत्यस्य धातो र्क ल्यन्तान् अ
तेश्च गंधादिभिर्विध्यते न व्यवस्थितैः स्वस्वगोचरमन्वितं साधनतया नु मेयानि द्वा रणादीनि पंचेन्द्रियाणि भवन्ति
॥ कर्मेन्द्रियाणि दर्शयितुमाह ॥ हस्तौ यापुरुषस्य च जिह्वा पादौ च पंचवे ॥ कर्मेन्द्रियाणि ज्ञानी यान्मनश्चेदोभयास
कैः ॥ १३ ॥ हस्तौ प्रसिद्धौ । पायुर्गुह्यं उपस्थं रतिसंघाद्यमुखसाधनं । जिह्वा प्रसिद्धा । पादौ च एतानि हस्तादीनि पंचक
र्मेन्द्रियाणि । आशानि हरिणं दृश्य हरविहारदिकर्मसाधनानि ज्ञानी यान्मनोतः करणं । युगपेत् ज्ञानाः नृत्यनिग
म्यं तच्च बुद्धिकर्मेन्द्रियसहकारितयोभयात्मकं । प्राणायतनानि दर्शयितुमाह ॥ नाभिरोजोगुहं शुक्रे श्रोत्राणि तं शंख

ज्ञानमिति यावत् ५

२ तदस्य कस्मिन्नेवेन्द्रियमनः संयोगो वदन् ६
२ योत्पत्तिज्ञानसामान्यमिति मनः संयोगो हेतुः २
राम

३५

हवपुत्र

कौ तथा ॥ मर्द्धासकं रूहयः प्राणस्यायतनानि तु ॥ १४ ॥ नाभिप्रभृतीनि दृश्याण्यस्थानानि । समाननाम्नः पवनस्य सकला
गसंचारित्वे पि नाभ्यादिस्थानविशेषवाचोयुक्तिः प्राचुर्यामि प्राया प्राणायतनानि प्रपंचयितुमाह ॥ वपावसावहनने
नामि त्को मय कृतपिह ॥ शुद्रांश्च वृद्धकौ वस्तिः पुरीषा धानमेव च ॥ १५ ॥ आमाशयोश्च हृदयं स्थूलं त्रंगुहमेव च ॥ उद
रं च गुह्ये कोष्ठौ विस्तारं यमुहृतः ॥ १६ ॥ वपाप्रसिद्धा । वसा मांसस्नेहः । नाभिः प्रसिद्धा । अवहननं कुं पुरुषः प्री हा आयु
युर्वेदप्रसिद्धः सौचमांसपिंडकारौ सव्ये कुक्षिगतौ । यकृत्कालिका । को मा मांसपिंड सौच दक्षिण कुक्षिगतौ शुद्रांश्च
हस्वात्रां वृद्धकौ हृदयममी पस्थौ मांसपिंडौ । वस्तिर्मूत्राशयः । पुरीषा धानं पुरीषाशयः । आमाशयोः पक्वोन्नस्थानां हृद
यं हृदयं गुह्यं । स्थूलं त्रंगुहं दृश्याणि प्रसिद्धानि । वाद्या नु गुह्यं वलयार्हं तगुह्यं वलयार्हं । तौ च गुह्ये कोष्ठौ । कोष्ठे नाभेरधः प्रदेशे
भवौ । अयं च प्राणायतनस्य विस्तारः ॥ १७ ॥ पूर्वश्लोकैस्तु संक्षेपः । अतएव पूर्वश्लोकैः कानां केषां चिदिह याठः । पुनः प्रा
णायतनप्रपंचार्थमाह ॥ कनीनिके चाक्षिकुटेशकुलीकर्णपत्रकोक्करी शंखो भुवो हंता वेष्टा वोष्टौ ककुदरे ॥ १८ ॥ वंश
रो गो वृषरो वृद्धोऽप्लेष्मं घातिको लनौ ॥ उपजिह्वा स्फुटो वाह जंघो रूषु च पिंडिका ॥ १९ ॥ तालदं वस्ति शीर्षं चिबु
कं गलशुंडिके ॥ अदरश्चैव मेतानि स्थानान्यत्र शरीरके ॥ २० ॥ अक्षिकर्णचतुर्ध्वजयक्षसद्वयानि च ॥ नवच्छिद्राणि नान्ये
व प्राणस्यायतनानि तु ॥ २१ ॥ कनीनिके अक्षितारो अक्षिकुटे अक्षिनाशयोः संधी । शकुलीकर्णशकुलीकर्णपत्र
कोः कर्णपाल्यो । कर्णो प्रसिद्धो । हंता वेष्टा हंता पाल्यो । ओष्ठौ प्रसिद्धौ । ककुदरे । जघनकूपको । वंशो रौ जघनोरुसंधी

२४

जसुप्तेष्वस्यारस्यतयारेतसञ्चरमधातोस्तावेदेवाङ्गजलिरेव। एतच्च समधातुपुरुषाभिप्रायेणोक्तं विषमधातोस्तु न नियमः
 वैलक्षण्याच्छरीराणां मस्त्रयित्वा तथैव चाक्षेपधातुमत्तानां च यस्मात्पातविद्यते इत्याद्युर्वेदस्मरणान्। इतीदं शमस्त्रि
 स्त्रयाधारस्वमेतदशुविनिधानं वर्षा स्थिरमिति यस्य बुद्धिरसौ कृती पंडितो मोक्षाय समर्थो भवेदिति वैराग्यनि
 त्यानित्यविवेकयोर्मोक्षोपायत्वात्। अस्मिन्मन्त्रपरीक्षादिप्राचुर्यत्वात् तस्य वैराग्यहेतुत्वोक्तं॥ **अत्र एव व्यासः॥** ॥
 ॥ सर्वाः शुचिनिधानस्य कृतघ्नस्य विनाशिनः। शरीरकस्यापि कृते मर्यादापापानि कुर्वते। यदिनामास्यकायस्य यदंतस्त
 दुर्हिं भवेत्। इदमाहायलोको यं पुनः काकाश्ववारयेदिति तस्मादीदं शकुन्ति शरीरस्यात्यंतिकविनिवृत्त्यर्थमात्मोपा
 सने प्रयतितव्यं। उपासनीयात्मस्वरूपमाह॥ द्वाससतिसहस्राणि हृदयादभितः सन्ता॥ हितानामाहितानां द्वास्तासां
 मध्ये शशिप्रभं॥ १०८॥ मंडलं तस्य मध्यस्थं आत्मा दीप इवाचलः॥ स ज्ञेयस्तु विदित्वेह पुनराजायते न तु॥ १०९॥ इदं यप्र
 देशादभितः सन्ताः कदेव कुसुमकेसरवत्सर्वतो निर्गता हिताहितकरत्वेन हिताहितसंज्ञाद्वाससतिसहस्राणि तापो भवं
 ति। अयं शस्त्रो नाशस्तु सामिडापि गत्वा खेदेनाद्योस्य दक्षिणार्धं गते हृदिविपर्यस्तनासाविवरसंबन्धे प्राणापा
 नायतने। सुषुम्ना स्यात्पुनस्तृतीया इदं मध्ये ब्रह्मरंध्रं विनिर्गता तासां नाडीनां मध्ये मंडलं चंद्रप्रभं तस्मिन्नात्मानि वा तस्थ
 दीप इवाचलः प्रकाशमान आस्ते। स एव भूतो तातव्यो यतस्तस्मात्कारणादिह संसारे तमुनः संसरत्यमृतत्वं वयाप्नोति॥
 निर्वर्तयेद्योरायकमहं यदादित्यादवाप्तवान्॥ वेदशास्त्रं च मत्प्रोक्तं ते यं यो गमभीप्सता॥ ११०॥ चित्तवृत्तेर्विषयांतरितिरस्कारे

न मात्मा च तस्मिन् जगतिकं च्यतिर्यङ्तरसरीत्यादि शरीरभाभवतीत्येतस्मिन्नर्थे विमुद्यामः। अतो मोहापनुत्यर्थं
 मस्माकं विलस्यो वेदस्व॥ एवं मुनिभिर्पृष्टः प्रत्यक्षमाह॥ मोहजालमपास्य ह पुरुषो दृश्यते हि यः॥ सहस्रकरपन्ने
 त्रः सूर्यवर्चाः सहस्रकः। स आत्मा चैव यत्तु विश्वरूपः प्रजापतिः। विराजः सोमरूपेण यत्तु त्वमुपगच्छति॥ १११॥
 इह जगति यदि हं स्थूककेलेव राशवनात्मन्यात्माभिमातरूपं मोहजालं तदपास्य तद्यतिरिक्तो यः पुरुषो नेककरचर
 णालोचनः। सूर्यवर्चा अनंतरश्चिः सहस्रकः बहुशिरो दृश्यते। एतच्च तज्ज्ञेयं शक्त्याधारतपो व्यतेतस्य साक्षात्कारादि
 हि संबंधाभावात्। स एव आत्मा यतः प्रजापतिश्च। यतो सौ विश्वरूपः सर्वात्मकः वैश्वरूप्यमेव कथमिति चेत्। यस्मादसौ
 विराजः। पुरेडाशाद्यं न रूपेण यत्तु त्वमुपगच्छति। यत्ताच्च दृष्ट्यादिद्वारेण प्रजासृष्टिरित्येवं वैश्वरूप्यं। एतदेव प्रपंच
 यति॥ यो इव्यदेवतायागसंभूतोरसुत्तमः। देवान्संतर्प्य स रसो यजमानं फलेन वै॥ ११२॥ संयो ज्यवायुनासां मनीय
 ते इक्षिभिरुतः॥ ऋग्यजुः सामविहितं सौरंधामोपनीयते॥ ११३॥ स्वमंडलादसौ सूर्यः सृजत्यमृतमुत्तमं॥ यज्जन्म सर्वभू
 तानामशनातशनात्मना॥ ११४॥ तस्मिन्नात्युत्तर्यतः पुनरन्ते पुनः क्रतुः॥ एवमेतदनाद्यंतं चक्रं संपरिवर्तते॥ ११५॥ इ
 मस्य च पुरेडाशादेर्देवतो देशेन त्यागात्तयोरसोः दृष्टरूपमात्मनः परिणेत्य तरमुत्तमः सकलजगज्जन्मबीजतयोक्तं
 सुतमः संभूतः स देवान्संप्रदानकारकभूतान् सम्यक्प्रीणयित्वा यजमानं चाभिलषितफलेन संयो ज्यपवनेन प्रैष्य
 मानश्चंद्रमंडलं प्रतिनीयते। ततः शशिमंडलादक्षिभिर्भानुमंडलं सैषात्रद्येव विद्यातपतीत्यभेदाभिधानादग्य

मिथ्या
३५

जुसाममयं प्रत्यपनीयतोततस्वमंडलारसौ सूर्योऽमरसंघट्टिरूपमुजमेयत्तकलभूतानामशानानशनात्मनांचाव
राणां जनननिमित्तं तत्तत्तत्तस्माद्विस्मयादिनोषधिमया त्रजोत्यन्ति हेतोर्नात्युनर्यतोयताञ्च प्रवोभिहितभंग्या
पुनरन्तमन्ताञ्च पुनः क्रतुरित्येवमेतद्विलसंसारचक्रं प्रवाहन्पेयोऽत्यन्तिविनाशविरहिसम्पक्कपरिवर्ततइत्य
जेनक्रमेणात्मनः सकाशादखिलजगदुत्थितस्तत्रवात्मनः स्वकर्मोत्तरूपविग्रहपरिग्रहः ॥ ननु यद्यात्मनः स
सरामनाद्यंतंतर्हनिर्मुक्तिप्रसंगइत्यत आह अनादिरात्मा संसृतिर्विद्यनेनांतरोत्तमनेः समवोयीतु पुरुषो मोहच्छादे
षकर्मजः ॥ १२६ ॥ यद्युद्यात्मनोनादित्वात्संभूतिर्नविद्यतेऽत रात्मनः शरीरव्यापिनसाध्यापि पुरुषः शरीरसमवो
यी भवति भोगाय तन सुखदुःखात्मकं भोग्यजातमुपभुंक्तेत्येवंभूतेन संबन्धेन संबन्धी भवत्येव। स च समवायो मो
हेच्छादेष्टजनिता कर्मतिरागी यो न तु निमृगजातः। तस्य कार्यत्वेन विनाशोपपत्तेर्नानिर्मुक्तिः ॥ आत्मनो जगज्
न्मैक्यं तत्प्रपंचयितुमाह ॥ सहस्रात्मा मया योवमादिदेव उदाहृतः ॥ सुखवाकनुपज्जोऽस्युत्तस्यवरीयथाक्रमे ॥ १२७ ॥
पृथिवीपादतस्तस्य शिरसो धीरजायता ॥ मनः प्राणादिशः श्रोत्रास्त्यशाद्युर्मुखाच्छिखी ॥ १२८ ॥ मनसश्चंद्रमाजो
तः श्वशुषश्चक्षुषश्च दिवा फरः। जघनादंजुः कक्षं च जगच्च स चराचरं ॥ १२९ ॥ यो सो सकलजीवात्मकतया प्रपंचात्स
कतया च सहस्रात्मा बहु रूपस्तथा सकलजगद्धेतुतया दिदेवो मया युष्माकमुदाहृतस्तस्य वदनभुजसंख्यचरणां जा
ता यथाक्रममग्रजन्माद्यश्च तारोवर्गास्तथा तस्य पादादूर्ध्वमिर्मलकात्सुरसद्योराणां त्राणां कर्णात्कुम्भः स्यर्शत्प

राम
३५

वनोवधरनाङ्गुतव होमनसः शशांकोनेत्राद्वातुर्जथुनाङ्गुनं जंगमाः जंगमात्मकं जगच्चात्रचोदयंति ॥ यद्येवंसक
ये ब्रह्मत्यापयो निषुजायते ॥ ईश्वरः सकर्थभावेरनिष्टेः संप्रयुज्यते ॥ १३० ॥ हि ब्रह्मश्यागीश्वरायद्यात्मेव जीवास्तस्मादीह
शकुन्ति तशरीरस्यात्यंतिकविनिवृत्त्यर्थमात्मोपासने प्रयतितव्यं। उपासनीयात्मस्वरूपमाह ॥ द्वासप्ततिसह
स्राणि हृदयादभिनिःसृताः ॥ हिता नामाहितानाद्याः सांसांमध्ये शशिप्रभं ॥ १३० ॥ मंडलं तस्य मध्यस्थ आत्मा दीपः
वाचतः ॥ स ते यस्तं विदित्वेह पुनराजायते ननु ॥ १३१ ॥ हृदयप्रदेशादभिनिःसृताः कंदं वकु सुमके सरवत्सर्वतो निर्ग
ता हि नाहितकरत्वेन हिताहितसंज्ञाया सदा तिसहस्राणि नाद्यो भवन्ति। अयरास्ति स्त्रानाद्यास्तामा मिडापिङ्गला
ख्येदेनाद्यो सव्यहस्तिरापार्श्वगते हृदि विपर्यलेनासाविवरसंबन्धे प्राणापानाय तने सुषुम्ना स्या पुनस्तृतीया
दिउवत्मध्ये ब्रह्मरंध्रविनिर्गता तासां नाडीनां मध्ये मंडलं चंद्रप्रभं तस्मिन्नात्मानि वातस्य ही पश्वाचलः प्रकाश
मान आस्ते। सरवभूतो जातव्यो यतस्तत्साक्षात्करणादिह संसारे न पुनः संसारस्य मत्तत्त्वचप्राप्नोति ॥ किंच
हियं चारण्यकमहं यदादित्याद्वा सवान् ॥ वेदशास्त्रं च हि भावं भजते तर्हि कथमसौ पाययो निषुप्रगपद्यादि
षुजायते। अथ मोहरागदेषादिदोषदुष्टत्वात्। तत्र जन्मत्यक्त्यते तिष्ठता यस्मादसावीश्वरः। प्रवर्तकः कथमनिष्टे
मोहरागादिभावैः। संप्रयुज्यते ॥ किंच ॥ ॥ करो नन्वितस्यास्य पूर्वज्ञानं कथंच तवेति सर्वगतां कस्मात्सर्वग
पितवेदो ॥ १३१ ॥ तथैव मयत्रद्वेषणं। मनः प्रभृतिज्ञानोपायैः सहितस्यापि तस्यात्मनः पूर्वज्ञानं जन्मांतरानु

म प्र
३६

भूतविषयंकस्मान्नोत्पद्यते। तथा सर्वप्राणिगतो वेहनां सुखादिभूतपां स्वयं सर्वगोपि सर्वदेहागतोपि कस्मान्न वेजित
न वेजित। तस्मादमेवैश्वरोजीवादि भावं भजत इत्युक्ते॥ अत्र पूर्ववोद्यसौ तुरमाह॥ अंत्यपक्षि स्थावरतां मनोवाक्का
यकर्मजै॥ शेषैः प्रयाति जीवोयं भवं यो निशतेषु च॥ १३२॥ यद्यपीश्वरः स्वत्वे परास्य ज्ञानाद न तक्षणात् तथाप्यवि
द्या समावेशवरात् मोहगगादि भावैः। अभिभूयमानो नानाहीनयो निज न तसाधनं मानसादि विविधं कर्म नि
वयमाचरति ते तच्चोत्पादिहीनयो नितामापद्यते। अंत्याश्वं जलारयः। पक्षिणाः काकादयः स्थावरा वृक्षादयः तेषां
भावोत्पत्तिस्तथावरतातां यथाक्रमेण मनोवाक्कायारब्धोर्षेर्जन्म सह स्निग्धयं जीवः प्राप्नोति किंच॥ अतस्ताश्च
यथाभावाः शरीरेषु शरीरिणां॥ रूपाण्यपि तथैवेह सर्वयोनिषु देहिनां॥ १३३॥ शरीरिणां जीवानां शरीरेषु भा
वा अभिप्रायविशेषाः। सखाद्येकतारतम्याद्यथा न तास्तथा तत्कार्यं अपि च प्राणि कुत चाप्र न त्वादीनि दे
हिनां सर्वयोनिषु भवन्ति। तनुयदिकर्मजन्या नित्यं कुत हीनि ता हि कर्म नंतरमेव तैर्भविता व्यमित्याशंक्याह। विपा
कः कर्मणां प्रेत्य केषां विरहिता यते॥ इह वा मुत्रैव केषां भावस्तत्र प्रयोजनं॥ १३४॥ केषां चित्तज्योतिषो मादिकर्म
णां विपाकः फले प्रेत्य देहोतरे भवति केषां चित्कारीर्यादिकर्मणां वृक्षादिफलमिहैव भवति। केषां चिच्चित्रादीनां
फलं पश्चादिकमिह देहोतरे चेत्यनिर्येतं॥ नद्यन्तरमेव कर्म फलेन। भवितव्यमिति शास्त्रार्थः। अत्र च कर्मणां शुभा
शुभफलजनकत्वे सत्त्वादि भाव एव प्रयोजक भूतस्तदापक्षत्वात् फलतारतम्यस्य॥ मनोवाक्कायकर्मजैरंत्यादियोनिनां

एम
३६

१५
१५

प्राप्नोमीत्युक्ते तत्प्रपंचयितुमाह पराद्व्याप्य भिधाय सत्तया निशानि विनयन। वितथा भिनिवेशी च जायते तस्य सुयोनिषु॥ १३५॥
परधनानि कथमहमपहरयमित्याभिमुखेन ध्यायेत्तथाऽनिष्टानि ब्रह्महत्यादीनि हिंसात्मकानि कुरिष्यामीति चिंत
यन् वितथे अस्य भूते वस्तु नि अभिनिवेशः पुनः सकल्यस्तद्वा श्वं जलार्थं यो निषु जायते। किंच॥ पुरुषो न तवा
दीच पिशुनः पुरुषस्तथा॥ अतिवधप्रत्ता पीचमगपक्षिषु जायते॥ १३६॥ यस्तु अततव दनशीलः पुरुषः पिशुनः कर्षे
जपः पुरुषः परोद्देगकरभाषी। अतिवधप्रत्ता पीचकृता उ संगतार्थवादी च। बुद्धिपूर्वीः न तादितारतम्यात् हीमो कुरु
षुमगपक्षिषु जायते। किंच॥ अदत्ताशननिरतः परदारोपसेवकः॥ हिंसकश्चाऽविधानेन स्थावरेषु भिजायते॥ १३७॥
अदत्तपरधनापहारप्रसक्तः परदारप्रसक्तश्चाऽविधानेन स्थावरेषु हितमार्गेण प्राणिनां घातकश्च शेषगुरुलघुभा
वनारतम्यात् गुरुलताप्रतानादि स्थावरेषु च जायते॥ सत्त्वादिगुणपरिपाकमाह॥ आत्मतः शोचवान् हांत सप्तस्वीकि
जितेंद्रियः धर्मकृद्देहविद्यातिसात्विको देवयोनितां॥ १३८॥ आत्मतो विद्याधनकुलीनाद्यभिमानरहितः। शोचवा
नवाद्याभ्यंतरशोचयुक्तः हांतः उपशमान्वितः। तपस्वी कृद्धारितपोयुक्तः। तथैन्द्रियार्थेषु प्रसक्तो नित्यं ते मित्रिकः
धर्मानुष्ठाननिरतो वेदार्थवेदीचयः स सात्विकः सच सत्त्वोदेकतारतम्यवशादुत्कृष्टोत्कृष्टतरसुरयोनिवां प्राप्नोति। किं
च॥ असत्कार्यरतो धीरन्मार्गभीविषयीचयः॥ सरजोऽमनुष्येषु मृतो जन्माधिगच्छति॥ १३९॥ असत्कार्येषु त्वर्यवा
दिन्न न त्यादिषु भिरतो यस्तथा व्यग्रचित्तः सहाकार्यकुलो विषये घतिप्रसक्तश्च। सरजो गुणायुक्तस्तदुणा तारतम्या

मिथ्या
५०

धीनो कष्टमनुष्यजातिमरणानंतरमुत्पत्तिमाप्नोति तथानिद्रालुः क्रूरकृच्छ्रुधोनास्तिकोपायकस्तथा ॥ प्रमादवान्
भिन्नवृत्तो भवेति यश्चुतामसा ॥ १४० ॥ यः पुनर्निद्राशीलः प्राणिपीडाकरो लोभयुक्तश्च तथानास्तिको धर्मी हे निर्देको
याचनशीलप्रमादवाचकार्यकार्यविवेकप्रत्याविरुद्धाचारश्चासौ तमोगुरा सुकृत्स्नारतं म्या धीनहीनतरपश्चा
दियोनिषु जायते ॥ ॥ फर्वी क्रमुपसंहरति ॥ ॥ रजसात्ममाचैवं समाविष्टो भ्रमनिह ॥ भावैरनिष्टैः संयुक्तः संसारं
प्रतिपद्यते ॥ १४१ ॥ एवमविद्याविधायमात्मारजस्तमोभ्यां सम्यगाविष्टः संसारे पर्यटनानाविधहः स्वप्नैर्भावेरभिभूतः
तः पुनः पुनः संसारं देहग्रहणं प्राप्नोति इतीश्वरः सकथं भावैरनिष्टैः संयुक्तः पुनस्तस्य चोद्यमानवकाशः यदपि करोषी
रन्वितस्यापि इतीश्वरः सकथं भावैरिदं तीयं चोद्यं तस्योत्तरमाह ॥ मलिनो हियथा रशोरूपालो कस्य न क्षमः ॥ तथाऽपि
पक्वकरपाश्चात्मा तानस्य न क्षमः ॥ १४२ ॥ यद्यपि आत्मा तः कारणादिज्ञानसाधनसंपन्नस्तथापि ज्ञानांतरानुभूतार्थाव
बोधेन समर्थः अविपक्वकरणो रगादिमत्ताक्रांतचित्तो यस्माद्यथा रपणामलच्छन्नो रूपज्ञानो त्याहनसमर्थो न
भवति ननु प्राग्भवीयज्ञानस्याप्यात्मप्रकाशत्वात् तस्य च स्वतः सिद्धत्वात् नानुपलभो युक्त इत्याशंक्याह ॥ कष्टे
वीरो यथाऽपक्वे मधुरः सन्नसोपि न ॥ प्राप्य तैवात्मनि तथानापक्वकरणो ज्ञाता ॥ १४३ ॥ अपक्वकष्टे वीरो नितिक
कष्टिकायां विद्यमानोपि मधुरो रसो यथा नीपलभ्यते तथात्मन्यपक्वकरणो विद्यमानोपि ज्ञाताऽज्ञातप्राग्भवीयवस्तु गोचरो न
प्राप्यते वेति सर्वगतां कस्मात्सर्वगोपित्वेन अभितनदुक्तोत्तरमाह ॥ ॥ सर्वश्रयो निजे देहे ही विंदति वेदनां ॥ योगी मुक्तश्च

गम
५०

सर्वासां योन्यां प्रोतिवेदनां ॥ १४४ ॥ यः पुनर्देही देहाभिमानयुक्तः स सर्वश्रियां साध्यास्तिकादिचर्यां वेदनां स्वकर्मापार्जितपदे
हे प्राप्नोति न देहांतरगतो भोगायतनारभादेष्वेव लक्षणया देवा यस्तु योगी मुक्तो मुक्ताहंकारादिः समकलक्षेत्रगतानां सुखदु
स्वादिसंविदां वेदिता भवति परिपक्वकरात्वात् नन्वेकस्मिन्नात्मनि सुरतरादि देहेषु भेदप्रत्ययो न घटत इत्याशंक्याह
॥ आकाशमेकमेव गगनं कृपकं भाक्कयाधिभेदमिन्नेनानानुभूयते यथा वा भातुरेकोपि भिन्नषु जलभाजनेषु कश्च सारि
कमस्त्रिकादिषु नातेवानुभूयते तथैकोप्यात्मा तः करणो याधिभेदे नानाप्रतीयते द्वितीयदृष्टांतो पाशानमात्मभेदस्या
ऽपारमार्थिकत्वद्योतनार्थः ॥ पंचधा तून्स्वयं षष्ठ आदने युगपत्तुभुरित्याद्यक्रमं यमुयसं हस्याह ॥ ॥ ब्रह्मस्वानित्येते
ज्ञांसि जलं भस्त्रेति धातवः ॥ इमे लोका एषवात्मा तस्माच्च स चराचरः ॥ १४५ ॥ ब्रह्म आत्मा स्वगगनमनिलो वायुस्तजो मिर्ज
त्वं प्रसिद्धं भस्त्रेत्येते वातादिधातव इव शरीरं व्याप्य धारयंतीति धातवो मिधीयंते तत्र स्वाहयपंचधा तवो लोक्पते
इत्येतदितिलोकाज्ज्ञातियादत् ॥ एवंचिदातुरात्मा एतस्माज्जडाजडसमुदायात् रक्षावरजंगमात्मकं सर्वजगत्सुखदु
तो कथं ममावात्मा जगत् ॥ सजतीत्यत आह ॥ मदेडचक्रसेयोगाकुंभकारेयथाद्यटं ॥ करोति तपामत्काष्ठे र्गहं वा गहका
रं क ॥ १४७ ॥ हे ममात्रमुपाशय नृपं वा हे मकारकः ॥ निजलालासमायोगाकोशं वा कोशकारकः ॥ १४८ ॥ करणान्येव माश
यतामुतास्विह योनिषु ॥ सजत्यात्मानमात्मा च संभूय करणानि च ॥ १४९ ॥ यथाहिकुलालो भस्त्रकवीवरदिकं करणज
तामुपाशय करकशरावाहिकं तानाविधं कार्यं ज्ञातं रचयति यथावा वृद्धकिल्लपामत्काष्ठैः परस्परसाक्षैर्पेरं गहस्यं

मि: प्रा
२९

कार्यकरोति। यथावा हेमकारकः स्वर्णकारकः केवले हेमोपादाय हेमानुगतमेव करकमुकुरकुंडलादिकार्यमुत्पादयति। यथावा कोशकारकः कीटविशेषो निजलालयारब्धमात्रबंधनं कोशाव्यमभते। तथात्मापि पृथिव्यादीनि साधनानि यस्मिन् सापेक्षाणि तथा करणानि च श्रोत्रादीन्युपादायाः स्मिन् संसारे। तासु तासु सुरादियो निषु स्वयमेवात्मानं निजकर्मबंधवद्धं शरीरितया सज्जति॥ किंपुनर्येषाधिकतानेन्द्रियव्यतिरिक्तात्मसद्भावे प्रमारा मित्या शक्याह॥ महामत्तानि मत्तानि यथात्मापितथेवाहि॥ कोन्यथैकेन नेत्रेण दृष्टमन्येन पश्यति॥ १५० वाचं वा कोविजानाति पुनः संश्रय संश्रुतं॥ यथा हि पृथिव्यादि माहात्मनानि मत्तानि प्रमारा गम्यत्वा तत्तात्पर्यमस्यो। यस्मात्। अन्यथा र्थदिवुद्धीन्द्रियव्यतिरिक्ता तात्क्रतो न स्यात्तर्ह्येकेन च क्षुरिन्द्रियेण दृष्टवस्त्वमनस्य र्थेन्द्रियेन कोविजानाति। यमहमद्राक्षंतमहं स्पृशामीति। तथा कस्यचित्सुरूपस्य वाचं पूर्वश्रुत्वा। पुनश्च यमारा वाचं तस्य वागियमिति कः प्रयमिजानाति। तस्मात्तज्ज्ञानेन्द्रियातिरिक्ता तात्क्रवति प्रसिद्धं॥ किंच॥ अतीतार्थः स्मृतिः कस्य को वा स्वप्नस्य कोरका॥ १५१ ज्ञानिरूपवयोदृत्तविद्ययाभिरहं कृते। शब्दादिविषयोद्योगं कमेणामनसा गिरा॥ १५२॥ यथात्माक्रवो न स्यात्तर्ह्यनुभूतार्थगच्छास्मृतिः। एवमुभयभावित संस्कारोद्योधिविवेधना। कस्य भवेत्। न ह्यन्येन दृष्टेव स्तन्यन्यस्य स्मृतिः। पूर्वानुभवभावित संस्कारोद्योधिविनुपपद्यते॥ तथा कः स्वप्नतानस्य कारकः। न हीन्द्रियाराणोपरतव्यापाराणां तत्कारकत्वं। तथाहमवाहितजनत्वादिसंपन्नस्यैव विधोऽनुसंधानप्रत्ययः कस्य भवति स्थिरात्मव्यतिरिक्तस्य। तथा शब्दस्य शब्दिविषयोपभोगसिद्ध्यर्थमुद्योगं मनोवाकायैः कः कुर्यात्। तस्मादयि बुद्धीन्द्रियव्यतिरिक्तात्मा स्थिता॥ ॥ उपा

राम
३२

सना विशेषविध्यर्थं संसारस्वरूपं विदुषवन्ताह॥ स संदिग्धमतिः कर्मफलमस्ति न वेति वा॥ विष्णुतः सिद्धमात्मानमसिद्धोपि हि मन्यते॥ १५३॥ यो सो पूर्वोक्त आत्मा विष्णुताहंकारयुक्तः स सकल कर्मसु फलमस्ति न वेति संदिग्धमतिर्भवति। तथा सिद्धोप्येकता र्थोपि सिद्धमिव कृता र्थमिवात्मानं मन्यते किंच॥ मम शरणः सतामात्या ग्रहमेषामिति स्थितिः। हिताहितेषु भावेषु विपरीतमतिः सहा॥ १५४॥ तस्य विष्णुतमतेर्ममकलत्रपुत्रप्रेव्या रयो अहमेषा मित्यतीव ममताकुला स्थितिर्भवति॥ तथा हि ताहित करे कार्य प्रकारे स विष्णुतमतिर्विपरीतमति सहा भवेत्॥ किंच॥ ते यत्ते प्रकृतौ वैव विकारे वा विशेषवान्॥ अतो शकानलापा तजलप्रपतनोद्यमी॥ १५५॥ एवं ह तो गवती तात्मा वितथा भिनिवेशवान्॥ कर्मणा द्वेष मोहभ्यां दृष्ट्या चैव बध्यते॥ १५६॥ ते यजानातीति ते यत्तलस्मिन्नात्मनि प्रकृतौ वा तनो गुरा मा म्या वस्थायां विकारे वा हेका तदा व विशेषवान्। विवेकानभिहो भवति। तथाऽनशनदुता शनो बुप्रवेशनादिषु विप्रवव शक्तप्रयत्नो भवेदेवं नाना प्रकार कार्य प्रवृत्तौ विनीतात्मा असत्कार्या भिनिवेशयुक्तः। स तत्कृतकर्मजाते नारागद्वेषाभ्यां मोहेन च बध्यते। शरीरग्रहा द्यो गरा॥ कथं पुनस्तस्या विप्रभो भवतीत्यत आह॥ आचार्योपासनं वेदशास्त्रार्थेषु विवेकिता॥ तत्कर्मणा मरुष्टान संगः सद्भिर्गिरः शुभाः॥ १५७॥ आलोकात्तं भविगमः सर्वभूतात्मदर्शनं॥ त्यागः परियहारा च जीर्णकाषायधारणं॥ १५८॥ विषयं द्रियसंरोधस्त्यलस्य विवर्जनं॥ शरीरपरिसंख्या नं प्रवृत्तिद्यद्दर्शनं॥ १५९॥ नीरजसमता सत्वसुद्धिनिःस्पृहता शमः॥ एते रूपायैः संशुद्धः सत्वयोग्यमती भवेत्

मि प्र
धर

॥१६॥ विद्यार्थमाचार्यसेवावे शंतार्थेषु पातंजलादियोगशास्त्रार्थेषु च विवेकित्वं तत्प्रतिपादितध्यानादिकर्मणामनु
ष्ठानं सत्सुरूपसंगः। प्रियहितवचनं तं ललनालोकनालंभयोः परित्यागः। सर्वभूतेषां त्वदर्शनं संभवदर्शनं प
रिग्रहाणां च पुत्रशत्रुकलत्रादीनां त्यागो जीर्णकाषायधारणां तथा शब्दस्पर्शादिविषयेषु श्रोत्रादीन्द्रियाणां प्रवृत्ति
निरोधः। स्तुतीनिदानुसारिणी आलस्यमनुत्साहस्तयोर्विशेषेण त्यागः। शरीरकस्य परिसंस्थानमधिराशुचित्वादि
दोषानुसंधानं। तथा सकलगमनादिषु प्रवृत्तिषु स्वस्वप्राणिवधादिदोषपरामर्शस्तथा रजस्तमोविक्रमता। प्राणाया
मादिभिर्भावशुद्धिः। निःस्पृहताविषयेष्वनभिलाषः। शमो वाद्योतः करणसंयमः। एतैराचार्योपासनादिभिरुपाये
सम्यक्शुद्धः केवलसत्त्वयुक्तौ ब्रह्मोपासनेनाः स्मृतीभवेन्मुक्तो भवति कथममृतत्वप्राप्तिरिति आह ॥ तत्त्वस्मृतेरुप
स्थानात्सत्त्वयोगात्पश्चिदात्तकर्मणा सन्निकर्षाच्च सतां योगः प्रवर्तते ॥१६१॥ आत्मारव्यतत्त्वस्मृतेरात्मनि निश्चल
तयोपस्थानात्सत्त्वभूदियोगात्केवलसत्त्वगुणयोगात्कर्मबीजानां परिक्षया तत्सत्त्वगुणसंबन्धादसत्त्वयोगः प्र
वर्तते ॥ किंच ॥ शरीरसंशयस्य मनः सत्त्वस्त्वमीश्वरं ॥ अविद्यतमतिः सम्यक् सत्तातिस्मरतामियात् ॥१६२॥ यस्य
पुनर्योगिनोऽविद्युतमतेः शरीरसंशयसमये मनः सत्त्वयुक्तं सम्यगेकाग्रतयेष्वेव प्रतिव्याप्ति यते स यद्युपासनाऽ
प्रयोगाऽप्रवीणापां लभानं नाधिगच्छति। तर्हि विशिष्टसंस्कारपाटवसेन तां तं रानुभूतकिमिकीटादिना नागर्मवा
सादिसमुद्भवदुःखस्मरत्वं प्रकृत्या तस्मरपो न च जातो हे गलद्विधेदकारिणि मोक्षे प्रवर्तते। यत्स्वपटुसंस्कारतया फलं

राम
३२

जातिं न स्थिरति तस्य का गतिरित्याह ॥ यथा हि भरतो वरो वरीन त्यात्मनस्तनुं ॥ नानारूपाणि कुर्वाणः सत्यात्मा क
र्मजास्तनुं ॥१६३॥ भरतो नटः। स यथा रामरावणादिना नाट्याणि कुर्वाणः सत्यात्मा कर्मजुः। सितासितपीता
दिभिर्वरो रत्ननखनुवर्णीयति तथेवात्मा तत्कर्मफलोपभोगार्थं कुर्वामनादिना नाट्याणि कर्मनिमित्तानि क
लेवरान्याहते ॥ किंच ॥ कालकर्मोत्तमबीजानां शेषेर्मातुस्तथेव च ॥ गर्भस्यैवैकतां दृष्टमंगहीनादिजन्मत ॥१६४॥ ज
न्मतः न केवलं कर्मैव कुर्वामनत्वादिति मित्रं किंतु कालकर्मणा स्वपितृकारणबीजदोषोमातृदोषश्चेति स
र्वमेतत्सहकारिकारणमेते न दृष्टादृष्टरूपेण कारणाकलापेन गर्भस्यांगहीनत्वादिविकारे जन्मत आरम्भा
नियतकालो दृष्टः। ननु प्राकृतिकः प्रलयवसरमहाराष्ट्रवत्तत्त्विकारविनाशे कर्मणा नाशार्थं तन्निवंध
नः प्रथमपिंडपरिग्रहस्याशंक्याह ॥ अहंकारागमने सागत्या कर्मफलेन च ॥ शरीरेण च नात्मा यमुक्तपूर्वकथं
येन ॥१६५॥ मनोहंकारो प्रसिद्धो गतिः संसरपाहे तु भूतोऽंशो हेतुः। कर्मफलंधर्माधर्मचपे। शरीरं लिङ्गात्मकं
। एतैरेकारादिभिरयमात्मा कदाचिदपि न विमुच्यते मावन्मोक्षः। ननु प्रतिनियतकर्मणा जीवानां प्रतिनियतका
लमेवोपरितिर्युक्तानपुनः संयामादौ युगपदकाले प्राणासंशयस्याशंक्याह ॥ वर्याधारस्नेहयोगाद्यथादीपस्या
संस्थितिः ॥ विक्रियापि च दृष्टेवमकाले प्रापासंशयः ॥१६६॥ यथा हि स्वत्वेन क्रिन्ता ने कवर्तिवार्तिनीनां नाताजा
लानां युगप्रस्थितिलासो च स्थितानां पदुतरं पोपयमानपवना हतिरूपविपक्षहेतुपनिपातयोगपद्याद्युग

मि प्र
४३

पुनरुपति यथा भवति। तथैव रथिसारथिवाजिकुंजरादिजीवानां युद्धाख्योपरतिहेतुयोगपद्यादकालेपि प्रापापरिभ्र
पोनानुपपन्नः एतदुक्तं भवति प्रतिनियतकालविपक्षिहेतुभूताः दृष्टस्य तद्विरुद्धकार्यकगदृष्टहेतुपतिपातेन प्र
तिबंध इति॥ मोक्षमार्गमाह॥ अनेतारश्मयस्य हीपवधः स्थितो हृदि॥ सितामिताः कटुनीलाः कपिलायीतलो
हिता॥ १६॥ बुध्वमेकस्थितः स्तेषां यो भित्वा सूर्यमंडलं॥ ब्रह्मलोकमतिक्रम्यातेनयाति परगतिं॥ १६॥ यो सो हृदि
प्रहीपवतस्थितो जीवस्तस्यानेतारश्मयो नाद्यः सुखदुःखहेतुभूताद्यासप्रतिसहस्राणीत्यादितोक्तोः॥ मितामित
कर्तुं नीलादि रूपाः सर्वतस्थिता स्तेषां मेकोरशिरुध्वं व्यवस्थितो यो सोमार्जं मंडलं निभिद्य हिरण्यगर्भनिलयं
वातिक्रम्य वर्तते तेन जीवः परगतिमपुनरवाप्तिं लक्षणां प्राप्नोति॥ स्वर्गमार्गमाह॥ यदस्यान्यदशिमशतमध्वमे
व व्यवस्थितं॥ तेन देवशरीराणि सधामानि प्रपद्यते॥ १६॥ यदस्यात्मना मुक्तिमार्गभूता तु रश्मिरन्यदशिमशतम
ध्वकारमेव व्यवस्थितं तेन सुरशरीराणि तेन तस्मिन् सुखैकभोगाधिकरणा नि सधामानि कनकरत्नतरत्नरचिता म
रपुरवरसहिता निप्रसते॥ संसरणमार्गमाह॥ येऽनेककपाश्चाधस्तादशमयो मृदुप्रभाः॥ इह कर्मापि भोगापते
संसरति सोऽवशः॥ १७॥ ये पुनस्तस्याधस्तादशमयो मृदुप्रभाः॥ इह कर्मापि भोगापते
त कर्मपरतंत्रः॥ भूतचैतन्यवादिपक्षं परित्यज्योऽपि राह॥ वेदेः शास्त्रैः सवित्तो नैर्जन्मनामरो न च॥ आस्यगिप्यातथा
मत्यास्येन घनतेन च॥ १७१॥ अथ सा सुखदुःखाभ्यां कर्मभिश्च शुभाशुभैः॥ निमित्तशाकुनज्ञानयह संयोगजैः फलै

राम
४०

॥ १७२॥ तीक्ष्णक्षेत्रसंघारेर्जागरेः स्वप्ने जेरपि॥ आकाशपवनज्योतिर्जलभूतिभिरेकस्य॥ १७३॥ मन्वन्तरेऽप्युग्राप्यामंत्रौषधा
फलैरपि॥ विहात्मानं वेद्यमानं कारणां तगतस्तथा॥ १७४॥ वेदेः स एव नैतिनेत्यामेति अस्तु लमपान्दस्वमपाणि
पादस्त्यादिभिः॥ शास्त्रैश्च मीमीसान्नीष्टिक्पादिभिः॥ वित्तानेष्टममेदं शरीरमित्यादिदेहव्यतिरिक्तात्मरूपा नु भवे
स्तथा जन्म मरणाभ्यां जन्मान्तरा लुप्तिधर्मीधर्मनियताभ्यां देहादिव्यतिरिक्तात्मानुमानां आख्यां जन्मोत्तरगतक
र्मानुष्ठाननियततया॥ तथा गमनागमनाभ्यां ज्ञानेच्छाप्रयत्नाधारनियताभ्यां अपि भौतिकदेहातिरिक्तात्मानुमा
नं॥ न हि देहस्य चैतन्यादिसमवायः संभवति यतः कारणागुणाप्रक्रमेणाकार्यद्वये वैशेषिके गुणानंभदृष्टं न च त
त्कारणं भूतपार्थिवपरमाणुषु चैतन्यादिसमवायः संभवति तद्वद्वत्संभक्तुमादिभौतिके केषु नुषलं भातानेव मद्दश
क्रिदुद्देहादिद्रव्यांतरसंयोगज इति वाच्यं॥ शक्तेः साधारणा गुणात्वात्॥ अतो भौतिकदेहातिरिक्ते चैतन्यादिसमवा
यं गीकर्तव्यः॥ सत्यानंते प्रसिद्धेऽप्योहितप्रादि॥ सुखदुःखे हि कामुष्मिके तथा शुभकर्मनुष्ठानमशुभकर्मयु
क्त्याह ते प्रसिद्धेऽप्योहितगः॥ एते च ज्ञानेन नियते देहातिरिक्तात्मानुमानां॥ निमित्तभूतकंपादि॥ शाकुनज्ञानेऽपि गलादिप
तत्रिचैष्टालिङ्गकं तानां यहाः सूर्योदयः तत्संयोगजैः फलैः॥ तारश्मिभ्यादिव्यतिरिक्ता निज्योतीषि न क्षत्रान्यप्ययु
क्तप्रभतीना एतेषां संघारेऽपि शुभाशुभफलद्योतनैर्जागवस्थाजनेष्वसिद्धिद्रादित्यादिदर्शनेः तथा स्वप्नेऽपि स्वप्न
रोहयुक्तरथारोहणादिज्ञाने स्यात्काशाद्यैश्च जीवोपभोगार्थतया सृष्टेस्तथामन्वन्तरप्राप्या युगाद्युगांतरप्राप्यादे

प्रि: प्र
४४

हेतुपपद्यमानया। तथा मंत्रोषधिफलेः। प्रेक्षापूर्वकैः। शुद्धकर्माद्यैः साक्षात्परयावादेहेतुपपद्यमानैः वेद्यमानहे
मुनयो वित्तजानीताः। किंच॥ अहंकारस्मृतिर्मधाद्वेषो बुद्धिः सुखं धृतिः॥ इन्द्रियांतरं चारुच्छाधारणा जीविते॥ ११५॥
स्वर्गस्वप्नश्च भावानां प्रेरणा मनसा गतिः॥ निमेषश्च तनायत्न आशानं पांचमौ नितिकं॥ ११६॥ यत एतानि दृश्यंते लिं
गानि परमात्मनः॥ तस्मादस्ति परदेहादात्मा सर्वग ईश्वर॥ ११७॥ अहंकार इति अहंकारः। स्मृतिः प्राग्भवीयानुभवभावि
यीनुभवभावित संस्कारो देहादात्मा सर्वग ईश्वर धनिबंधनास्तन्युपादानादि गोचराः। सुखमैहिकं। धृतिर्धैर्यमिन्द्रियांत
रेणादृष्टेर्देहादियांतरस्य तंचा रोयमहमद्राशंतमहं स्पशामि द्रव्यवानुसंधानरूप इन्द्रियांतरं चारुच्छाधारणा प्रय
लये तस्या नोस्वरूपेया लिंगत्वं सर्वश्लोकेनुगमनसत्यवचनादि हेतु तयार्थिकं लिंगत्वमित्यपेन रुक्म्येति याधारणा
शरीरस्य जीविते प्राणाधारणाः। स्वर्गनियतरेहांतरोपभोग्यः सुखविशेषः। स्वप्नः प्रसिद्धः। पूर्वश्लोके तु स्वप्नस्य शुभाशु
भफलदोतन कतया लिंगत्वमत्र स्वरूपेपोत्यपोन रुक्म्ये। भावानां मिन्द्रियादीनां प्रे पामनसा गतिः चेतनाधिष्ठानव्या
सा। निमेषः प्रसिद्धः। तथा पंचभूतानां मुपादानां यस्मादेतानि लिं गानि भूतेषु पपन्नानि साक्षात्परयावापरमा रम
सतोद्योतकानि दृश्यंते। तस्मादस्ति देहातिरिक्त आत्मा सर्वग ईश्वर इति प्रसिद्धा। क्षेत्रस्वरूपमाह॥ बुद्धीन्द्रियाणि सा ४१
थीनिमनः कर्मेन्द्रियाणि च॥ अहंकारश्च बुद्धिश्च पृथिव्यादीनि चैव हि॥ ११८॥ अव्यक्तात्मा क्षेत्रज्ञ क्षेत्रस्या
स्पति गद्यते॥ ईश्वरः सर्वभूतस्थः सन्न सत्सहसं श्रव्य॥ ११९॥ बुद्धीन्द्रियाणि आत्रादीनि। सार्थानि शब्दादिविषयसहि

तानि। मनः कर्मेन्द्रियाणि वागादीनि। तथा हंकारो बुद्धिश्च निश्चयात्मिका अर्थिव्यादीति पंचभूतानि अव्यक्तं प्रकृतिरि
त्येतत्क्षेत्रः। मस्य क्षेत्रस्य योसाक्षीश्वरः। सर्वगतोऽत एव सत्सद्रूपः। प्रमाणांतरा आद्यत्वादसन्नस्य दृष्टप्रतीतिकत्वात्
इसद्रूपो सावात्मा क्षेत्रज्ञ इति निगद्यते। बुद्ध्यादेरुत्पत्तिमाह॥ बुद्धेरुत्पत्तिरव्यक्ता ततो हंकारसंभवः। तन्मात्रादीन्या
हंकारो देहोतरगुणानि च॥ १२०॥ सत्त्वादिगुणा साम्यमव्यक्तं। ततस्त्रिप्रकारायाः सत्त्वरजस्तमोभ्या बुद्धेरुत्पत्ति
स्तस्याश्च त्रेकारिकत्वे तसोभूतादिरिति त्रिविधो हंकार उच्यते। तन्मात्रादीनि शब्दादीनि तत्रतामसाद्रूतादिसंज्ञका
इहंकारा तन्मात्राणि आदिग्रहणा इगुणादिता निचैकोतरगुणान्मुल्ययंते। बुद्ध्यादेकारिकत्वे तसोभ्या बुद्धिक
र्मेन्द्रियाणां उत्पत्तिः। गुणस्वरूपमाह॥ शब्दस्पर्शश्चरूपं चरसौगंधश्च तद्गुणाः। योयस्मान्ति स तश्चेषां स तस्मिन्नेव
लीयते॥ १२१॥ तेषां गगनादियं च भूतानां एकोतर इध्या पंचशब्दाद्योगुणा वेदितव्याः। एषां बुद्ध्यादिविकाराणां मध्ये
योयस्मात्प्रकृत्या देहस्येन्नः स तस्मिन्नेव सः स्मरूपेण प्रलय समये प्रलीयते॥ प्रकरणार्थमुपसंहरन्नाह॥ यथात्मानं स
जत्यात्मा तथा वः कथिती मया॥ विपाकान्निः प्रकाशणां कर्मणा मीश्वरोपि सन्॥ १२२॥ सत्त्वरजस्तमश्चैव गुणा सत्त्वेव की
र्तिताः। रजस्तमोभ्यामा विष्टश्चक्रवद्वा म्यते ह्यसौ॥ १२३॥ अनादिरादिमांश्चैव स एव पुरुषः परः। लिं जेन्द्रियाद्याद्य रूपः स वि
कास्तेहाह त॥ १२४॥ मानसादिभिः प्रकारकर्मणा विपाकादीश्वरोपि सन्नात्मा यथात्मानं स जति तथा युष्माकं कथि
तः। सत्त्वा इयश्च गुणाः तस्येवा विद्यया विष्टस्य कीर्तिता। सत्त्वास एव रजस्तमोभ्यामा विष्टश्चक्रवद्वाह संसारं भ्राम्यतीः

प्रिय
४५

त्यपि कथितं। स एवानादि। परमपुरुषः शरीरग्रहरोनादिमानकुब्जवामनतादिविकारमहितरूपस्थलाकारयथाप
रिरातेर्लगेरिदिद्येष्टयाद्यरूपउदाहृतः। स्वर्गिणामर्मलेनाग्निहोत्रिणाः स्वर्गकामाः स्वर्गप्राप्नुवन्ति। किंच।। ये च दानपराः
सम्पदां भगवताः। तथाष्टाभिगत्तुगुरोर्दयाभोजितः सम्पगष्टभिश्चगुरोर्दुताः। ते पातेनेव मार्गेणामत्यत्र तपराप
राः।। १२६॥ ये च दानादिस्मार्तकर्मपरा नस्य शोचमनायासाः मंगलमकार्षणम् स्पर्हति गो ते मादिप्रतिपा
दितैर्युक्तास्तथा ये च सत्यवर्ननिरासेपितैर्नैव पितृपातेन सुरसरनमाप्रवृत्तिननुनेमिजिकादिप्रतिसंच
रः। स्वित्नाध्यापकप्रत्ययादिविहितवेदास्तप्याः परिचितज्ञानाः कथमिवाग्निहोत्रादिकं कर्मकपिप्यति। कथं तः
रोचाकृतकर्म।। स्वर्गमार्गमधिरोद्धरं तीत्यतः प्रीह॥ तत्राष्टाशीतिसाहस्रामुनयो गृहमेधिनः। पुनरावर्ति
तावीजभूताधर्मप्रवर्तका॥ १२७॥ तत्रापि याने अष्टाशीतिसहस्रसंख्यामुनयो गृहेच्छाभमिणाः पुनरावर्तिधर्माणाः स्वर्गमे
वेदस्योपदेशकतथाधर्मतरुप्रादुर्भावे बीजभूताः संतापिहोत्रादिधर्मप्रवर्तकाः अतो न प्राप्नुवन्ति सोमसंगः। किंच।। सप्त
र्षिणा गवींश्चैतर्देवलोकसमाश्रिताः। तावन्त एव मुनयर्वा भविवर्जिता॥ १२८॥ तपसा ब्रह्मचर्येणापाग्यागेन मेधया।। त
त्र गत्वा वतिष्ठन्ते यावदाभूतसंयवं॥ १२९॥ सप्तर्षयः प्रसिद्धाः। ना गवींश्चैत एव तपसा।। तदेत रालेतावन्त एवाष्टाशीतिस
हस्रसंख्यामुनयः। स्वर्गं भविवर्जिताः। केवलज्ञाननिष्ठास्तपोब्रह्मचर्ययुक्तास्तथा संगत्यागिनो देवलोकं समाश्रि
ताः। आभूतसंयवं प्राकृतप्रलययुक्तमवतिष्ठन्तो तत्र स्थिताः स एषां वाध्यात्मिकधर्माणां प्रवर्तका कथं भूतस्ति

राम
४२
४३

मुनय इत्यत आह॥ यतो वेदाः पुराणा निविद्योपनिषदस्तथा॥ श्लोकाः सूत्राणि भाष्याणि यच्च किंचन वा ग्रंथाः॥ १३०॥ यतो
द्विविधादयि मुनिसमूहा ब्रह्मणे वेदाः पुराणां गविद्योपनिषदश्च नित्यभूता धैवाध्यायेत् परं परयाताः प्रवृत्तास्तथा श्लोका
इतिहासात्मकाः सूत्राणि च शब्दानुशासनमीमांसा गोचराणि। भाष्याणि च सूत्रव्याख्या रूपानि। यदन्यथायुर्वि
द्यादिकं वाग्रयं तदयि यत्सकाशात्प्रवृत्तं। तथा विधासे मुनयो धर्मप्रवर्तकाः। एवं सति वेदस्यापि नाऽनित्यतादौ प्र
संगः।। तत किमित्याह॥ वेदानुवचनं यज्ञो ब्रह्मचर्यं तपो दमः॥ आद्रोपवासः स्वातंत्र्यमात्मनो ज्ञानहेतवः॥ १३१॥ वेदः
स्य नित्यत्वे सति तस्मात्तत्प्राप्त्य बलाद्देवानुवचनार्थः। सत्त्वबुध्या पाद नक्षोरेणात्मज्ञानस्य हेतव इत्यप्ये पन्नं भवति। किं
च॥। सद्वाभमेर्विजिज्ञास्यः स प्रसरेव मेव तु॥ द्रष्टव्यं स्वयं मंतव्यः श्रोतव्यं श्रद्धातिभिः॥ १३२॥ त एतमेवं विंदन्ति
ये चारण्यकमाश्रिताः।। उपासते द्विजाः सत्यं श्रद्धां परयायुताः॥ १३३॥ यस्मान्नित्यतया प्रमोहा भूतो वेदस्तस्मा
दस्माकुक्रमार्गेणामकलाश्रमिभिर्नानाप्रकारं जिज्ञासितव्यस्तमेव प्रकारं दर्शयति द्विजातिभिर्ब्रह्मवैद्यैः परेक्षीकर्तव्य
स्तत्रोपायं दर्शयति श्रोतव्यो यमंतव्य इति। प्रथमतो वेदोत्तमवरो न निर्तोतव्यस्तदन्तव्यो युक्तिभिर्विचारयितव्यस्ततो से
ध्यानेना परेक्षीभवति। ये द्विजातयोर्जतिशायश्च प्रायकः संतोर्जनप्रदेशमाश्रिताः सवमुक्तेन मार्गेणैव मात्मानं स
त्यं परमार्थं भूतमुपासते॥ तत्रात्मानं विंदन्ति तमं ते प्राप्नुवन्ति॥ प्राप्तिमार्गं देवयानमाह॥ क्रमात्ते संभवंत्यर्चिरुः शुक्ल
तथोत्तरं॥ अयनं देवलोकं च सवितारं सवैद्यतं॥ १३४॥ ततस्तान्पुरुषोभ्येत्यमानसो ब्रह्मलोककान्॥ करोति पुनरावृत्तिस्त

मि या
४६

आमिह न विद्यते ॥१६॥ ते विदिता मानः क्रमाद्ग्याधमिमानि देवता स्थानेषु मुक्तिमार्गभूतेषु विश्रम्यतेः प्रस्थापिताः परम
पदं प्राप्नुवन्ति ॥ अर्चिर्वदिरहरितशुक्लं पक्षरूपं तारायणं देवलोकां सुरसंघं ॥ सविताः सूर्याः वेद्यं तं च तेजस्तानि
वं क्रमाद् अर्चिर्गच्छानं गतो न मानसः पुरुषो ब्रह्मलोकभाजः करोति ॥ तेषां मिह संसारं पुनरावृत्तिनी विद्यते ॥ किंतु प्राकृ
तप्रतिबंधं गवसरे त्यक्तं गशरीरः परमात्मनैकी भवति ॥ एवोक्तं पितृयागमाह ॥ ॥ यत्तेन तपसा हने र्ये हि स्वर्गजितो
नराः ॥ धर्मे निशंकं पक्षं शिराया न मेव च ॥ १६६ ॥ पितृलोकां वंद्यं संवायुं वृष्टिं उलंमही ॥ क्रमात्ते संभवं तीह पुनरे
वं व्रजंति च ॥ १६७ ॥ एते धीन विज्ञानातिमार्गद्वितयमात्मवान् ॥ इन्द्रकः पतंगो वा भावेः कीरो यवाकृमिः ॥ १६८ ॥ ये पु
नर्विहते र्यतदानतपोभिः स्वर्गफलभोक्तारः ॥ ते क्रमान्धर्मादिबद्धपर्यंतपदार्थाभिमानिनी देवताः प्राप्य पुनरेव वा
युवृष्टिजलभूमीः प्राप्य वीद्याधनरूपेण शुक्रत्वमवाप्य संसारिणो योनिं व्रजंति एतन्मार्गद्वयं प्रमत्तो यो न विज्ञाना
तिमार्गद्वितयो पायभूतधर्मानुष्ठानं न करोत्यासौ इन्द्रकोमुजंगः पतंगः शलभः कृमिः कीरो वा भवेत् ॥ उपासनाप्रका
रमाह ॥ उरुस्थानान् चरणः सव्ये र्यस्येतरं करं उत्तानं किंचिदुन्नास्य मुखं विष्टभ्य चोरमा ॥ १६९ ॥ निमीलिताक्षः सखस्थो एम
इते ईतान संस्पृशन् ॥ तालुस्थं च लज्जितं मुखं संहतास्यः सुनिश्चलः ॥ १७० ॥ संतिरुध्यं द्रियग्रामं नातिनी चोद्धिता मनोद्वि
गुणां त्रिगुणां त्रिगुणां वापि प्रापाया मुपक्रमेत् ॥ १७१ ॥ ततो ध्ययः स्थितो यो सोहृदये दीपवत्प्रभुः ॥ धारयेत्तत्र चात्मानं धा
राधारयत्प्रभुः ॥ १७२ ॥ उरुस्थानान् चरणौ यस्य स तथा क्रोबद्धपद्मासनः ॥ तथोत्तानो स व्यकरे दक्षिणमुत्तानं तस्य मुखं वा

किंचिदुन्नास्योरसा च विष्टभ्यस्तं मयित्वा तथा निमीलिताक्षः सखस्थः कामक्रोधादिरहितो इतरे ईतान संस्पृशन् ॥ तथालु
निस्थिता अचलाजिह्वा यस्य स तथा क्रोः ॥ तथा संवृतास्यः ॥ पिहितानतः ॥ सुनिश्चलानिः प्रकंपलया सम्पादिन्द्रियसम
हं ॥ विषयेभ्यः प्रत्याहृत्य नातिनी चासनो नात्यद्धितासो यथा चित्तविक्षेपो न भवति ॥ तथोपविष्टः सनाद्विगुणो त्रिगुणो
वा प्राणाया माभ्यामुपक्रमेत् ततो बशीकृतपवनेन योमिना यो सोहृदये दीपवत्प्रकंपः प्रभुः स्थितो सोध्यातव्यतत्र
च हृद्यात्मानमनो गोचरतया धारयेत्तथा धारपां च धारयेत्तथा हाराणां स्वरूपं च ज्ञात्वा त्रभ्रमरो न द्वाटिकाशनकालो ममा
तोभिः पंचदशमात्राभिरधमः प्राणायामस्त्रिंशद्भिर्मध्यमः पंचचत्वारिंशद्विरुजमश्न्येवं प्राणायामत्रयात्मके काधा
रणात्तातिस्त्रोयोगशब्दा व्याख्याधारयेद्यथोक्तमन्यत्र संभ्राम्य द्वाटिकां हृद्यात्कराग्रं जानुमंडलं मात्राभिः पंचदश
भिः प्राणायामो धमः स्मृतः ॥ मध्यमो द्विगुणः प्रोक्तस्त्रिगुणो धारणा तथा त्रिभिः स्त्रिभिः स्मृतैर्केकास्ताभिर्योगसंघेर्वच
ति ॥ धारणात्मकयोगाभ्यामे प्रयोजनमाह ॥ अंतधानिं स्मृतिः कांतिर्दधिः श्रीव्रजता तथा ॥ निजं शरीरमुत्तमपरकाय
प्रवेशनं ॥ १७३ ॥ अर्थानोच्छेदतः सृष्टिर्योगशुद्धेश्वरलक्षणां ॥ सिद्धे योगे त्यजन् देहममृतत्वाय कल्पते ॥ १७४ ॥ अरिामप्राः
द्यापरे रदृश्यत्वमंतर्धानं ॥ स्मृतिरनींद्रियेष्वर्थेषु मन्वादेरिव स्मरणां किं ॥ तिः कमनीयता ॥ दृष्टिरतीतानागतेश्च
योषु ॥ तथा श्रीव्रजता अतिद्वीयसिद्धेश्च मिथ्यमा नतया श्रीव्रजपथमना सहः स्वामपिशब्दानां तात्ताभिजशरीरस्या
गेन परशरीरप्रवेशनं ॥ स्ववांछावशेनार्थानां करणानिरपेक्षतया सृष्टिरित्येतं ध्योगस्य सिद्धे लक्षणां लिगं ॥ न चैताव

मि म
४६

ननसमयएवसयरोगादिलसरायुक्तदुःखप्रचुरेषुमानुषशरीरेषुसंसरति॥नवब्रह्महासयरोगीराजयस्मीभवेत्॥
निषिद्धसुरापानस्वभावतःकृष्णरशनःब्राह्मणहोमोहर्ताकुसितनखत्वंगुरुहारगामीदुःशर्मत्वंकुष्ठित्वं॥एतेषां
स्तुतीनांमध्येयेनपतितेनयःपुरुषःसंवसृतिर्मातृगोमितायते॥किंच॥अन्नहर्तामयावीस्यान्मकोवागपहा
वीस्यान्मकोवागपहारकः॥११॥धान्यामिश्रोतिरिक्तांगःपिशुनःपतितामिकः॥तेहतेलपायीस्यात्पतिवक्रसुस
चकः॥१२॥अन्नस्यायहर्ताआमयावीअजीर्णान्तःवागपहारकोअननुज्ञाताध्यायीपुलकोपहारीचम
कोवागिन्द्रियविकलोभवेत्धान्यामिश्रोतिरिक्तांगःषड्गुल्यादिःपिशुनोअविद्यमानपरदोषप्रख्यापनशीलो
दुर्गंधितामिकः॥तेलस्यहर्तातेलपायीकिरविशेषोभवति॥सूचकोसरोषमकीर्तिनःदुर्गंधिवद्वनोजायते॥एत
द्येतिर्यक्त्वप्राप्त्युत्तरकालंमानुषशरीरमाप्तोदृष्टव्यं॥यदातदापरद्वयमयहृत्यबलान्तरः॥अवश्यंया
तिनिर्यक्त्वस्यावेवाहुतंहविःइतिमनुस्मर्यात्॥किंच॥परस्ययोषितंरुत्वाब्रह्मस्वमेपहृत्यच॥अरण्येनिर्जले
देशेभवतिब्रह्मराक्षसः॥१३॥यःपरदारानपहरति॥ब्रह्मस्ववासुवर्गाव्यतिरिक्तमपहरति॥असावररायेनि
र्जलेमदेशेब्रह्मराक्षसोभवतिविशेषोजायते॥किंच॥हीनजातोप्रजायेतपरलोपहारकः॥पत्रशाकंशिखीह
त्यागंधान्छुच्छुदरीशुभान्॥१४॥हीनजातोहेमकाराख्यापयित्वातोपरलोपहारकोजायते॥यथाहमनु
॥माणिमुक्ताप्रवालान्निहत्वालोभेनमानावः॥विविधानिचरन्निजायतेहमकर्तृद्विजिज्ञातथापत्रात्मकंशाकं

राम
४६

हत्वामयःशुभान्गंधानपहृत्यछुच्छुदरीराजदुहित्रास्यामृषिकाजायते॥किंच॥मषकोधान्यहारीस्याधानमुष्ट
फलं कपिःजलंमुकपयःकाकोग्रहकारीक्षपस्करः॥१५॥मधुदंशःपलंगद्वीगोधाश्रिवकस्तथा॥अग्निवस्त्र
श्चारसेतुवीरिलवराहारकः॥१६॥धामहारीसूर्यानेहत्वाउष्ट्रःफलंकपिःवानरःजलंप्रवःशकदविलाभ्यःप
दरी॥१७॥ध्वंशोपस्करंमुशलादिहत्वाग्रहकारीवरराक्षःकीटविशेषः॥मधुहत्वांशारव्यःकीटःपलंग
सतंहत्वागध्वारव्यःपक्षी॥गाहत्वागोधाव्यःप्राणिविशेषः॥अग्निहत्वावकारव्यःपक्षी॥वस्त्रहत्वाभिवत्री॥
ध्वारिहत्वासारमयः॥लवराहारीवीर्याव्यःउच्चैस्वरःकीटः॥एवंप्रदर्शनार्थंकिंचिदुक्ताप्रतिद्वयंएषको
टेनवक्रुमशक्तेरेकोपाधिताकर्मविपाकंदर्शयितुमाह॥प्रदर्शनार्थमेतजुमयोक्तंस्तोयकर्मणि॥इव्य
प्रकारहियद्यातथैवप्राणिजातयः॥१८॥इव्यस्यापद्रियोनस्ययादशाःप्रकारस्तादृशाएवप्राणिजातयः
यकर्मण्यपहर्तागेभवेति॥यथाकांस्यहरीहंसरति॥अथवायत्कलसाधुनंइव्यमपरहतिताधनविक
लोयथापंगुतोमश्वहारकः॥शखेनकेचिद्विशेषोदर्शितः॥ब्रह्महाकुशीतेजसापहारीमंडलीदेवब्रा
ह्मणाक्रोशकःखलतिर्गिरशमिहोउन्मजोगुरुंप्रतिहर्तापस्मारीगोघ्नश्चांधोधर्मपत्नीमुक्तात्पत्रप्रवृत्तःश
बेवधीप्राणिविशेषःकुंडाशीभगभक्षोदेवब्राह्मणास्वापहारीपांडुरोगीत्यासापहारीचकाराःस्त्रीपरायापजी
वीषदःकोमारहारत्यागीदुर्भगोमिष्टकाशीवातगुल्मीअभक्षभक्षकोगंडमाली॥ब्राह्मणीगामीनिर्वीजःक्र

मि प्र ४५

रकर्मवामनेवस्त्रापहारीपतंगः शय्यापहारीक्षपराकः शोवभुज्यापहारीकपालीदीपापहारीकोशिकामित्रक
क्षयीमातापित्रोराक्रोशकः खडकास्ति। गोतमापिक्वचिदिशेषमाह॥ अनन्तवाक्स्वत्वायमुहुर्मुहुः सलन्यवाक्ज
लोदरीदारत्यागीकटसाक्षीप्लीपरीउच्छनजंघवरः। विवाहविघ्नकर्ताछिन्नोष्टः अवगीरयाः छिन्नाहस्तामात्र
घोषः स्तुषागामीवातवृषयाः चतुष्पथेविरामत्रविसर्जनीमूत्रकृच्छीकन्याइषकः षण्डः इष्यालुर्मशकः पित्रा
विवरमानोऽपस्मारीन्याप्रापहार्यनपत्यः रत्नापहार्यतं तरिद्रोविघ्नोविक्कयीपुरुषमगेवेद्विक्रयीदीपीवहु
याज्जिचकोजलप्रवः। अयाज्ययाजकोवराहोऽतिमंत्रितभोजीवायसः मिष्टकभोजीवानरोयतस्ततोऽन्नममाज्ज
रकक्षवनरहनातखद्योतीदारकावार्योमुखविगंधिः पर्युषितभोजीकिमिरस्तादापीबलीवरीमत्सरीभ्रम
रोऽस्युत्साहीमंडलकुष्टीशूद्राचार्यः श्वपाकोगोहर्गामर्कः स्नेहापहारीक्षयीअन्नापहार्यजीरणात्तानापहारी
मकश्चंडालीपुष्कलीगमनेऽजगरः प्रव्रजितागमनेमनुपिशवः भृङ्गीगमनेदीर्घकीटः सर्ववर्णमिगामीइ
रिद्रोजलहारीमत्स्यक्षीरहारीबलाकोवार्धुः भृङ्गीगमनेदीर्घकीटः सर्ववर्णमिगामीइरिद्रोजलहारीमत्स्य
क्षीरहारीबलाकोवार्धुषीकौंगहीनोऽविक्रयकिक्कयीगधोराजमहिषीगामीनपुंसकोराजाक्रोशाको गम
गईभोगोगामीमंडूकोऽनध्यायाध्यायनेष्टगालः परद्रव्यापहारीपरप्रेष्यामत्स्यवधेगर्भवासीसेतेऽनर्थ ४५
गमनास्ति। स्त्रियोपेतेषुनिमित्तेषुपूर्वोक्तास्वेवजातिषुस्त्रीत्वमनुभवन्ति॥ यथाहमनु॥ स्त्रियोपेतनकल्पे

भक्तश्चंडालीपुष्कलीगमनेऽजगरः प्रव्रजितागमनेमनुपिशवः भृङ्गीगमनेदीर्घकीटः सर्ववर्णमिगामीइरिद्रोजल
नहत्वाशेषमवाप्नुयुः तेषामेवतंतुनां भार्यात्वमुपयान्तितास्ति। एतच्चक्षयित्वादितक्षराकथनं
प्रायश्चित्तोत्तुखीभूतब्रह्महाद्यदेगजननाथेनपुनः क्षयित्वादितक्षरायुक्तानोद्धारशवार्षिकादिव्रतप्रा
प्त्यर्थं संसर्गनिवृत्त्यर्थं वा। तथाहि पापक्षयार्थं प्रायश्चित्तं। नवप्रारब्धफलपापाऽपर्वविनाशे किंचनप्रयो
जतमस्ति नहिकार्मुकनिर्मुक्तोवागोलक्ष्यवेधेवेधतद्यापारस्यवासतापुनरयेक्षते। नचेतद्वारब्धफलनाशार्थं
पूर्वनाशोत्प्रेषणीयः। नहिनिमित्तकारणभूतचक्रवीवरदिविनाशेनतद्वारब्धकरकादिविनाशः। नचेनेसर्गिकं
कौनख्यादिकंप्रत्यानेतुंशक्यते किंचनरकेतिर्यग्योन्यादिदुःखपरंपरामनुभवतः कौनख्यादिकोविका
रश्चरमफलंते नचोत्पन्नमात्रेणस्वकारणार्थवत्ताशोजन्यतेमथनजतिताषुशुशिरानेवौ
वारणिभपुस्तस्मान्नपापविनाशार्थं व्रतचर्यानापिसेव्यवहारार्थं नहिशिष्टाः कुनख्यादिभिः सहसंबंधप
रिहरन्तिप्राचीननिरयात्यापनाशेनसेव्यवहारार्थं तस्यापिसिद्धेनोर्थोव्रतचर्या॥ पञ्चवसिष्ठोक्तं। कुन
वीश्यावदेतश्चक्रद्वेष्टादशरात्रंचरेति। तस्माभवत्यादिवनेमित्रिकमात्रेनपुनः पापक्षयार्थंसेव्यवहार्यत्व
सिध्यर्थंचेतिमंतव्य॥ किंच॥ यथाकर्मफलंप्राप्यतिर्यक्तकालपर्ययात्॥ जायेतेतक्षराग्नशरिद्राः पुरुषा
धमा॥ ४५॥ यथाकर्मस्वदुःकृतानतिक्रमेणुतदनुत्पन्नरकारिफलंतिर्यग्वंचप्राप्यकालक्रमेणक्षीणे

मि प्र
५०
५०

कर्मणि दुष्टलभणा हरिद्राश्च पुरुषेषु निरुपायंते ॥ किंवा ततो निःकल्मषी भूतं कले प्रहति प्रोगिनः ॥ जायं
ते विद्यो ये ता धान धान्य समन्तिता ॥ ५० ॥ ततो दुर्लभं मनुष्य जन्मानंतरे निःकल्मषी भूतानरका द्युपभोग
द्वारेण शीया पापाः प्राग्भवो यस्तु तशेषेणामहाकुले भोगसंपन्ना विद्याधन धान्य संपन्ना जायंते ॥ एवं प्राया
श्रितेषु प्रगे च नार्थकर्म विपाक मभिधाया धुना ते शेषे वाधिकारि रानिक पयितु माह ॥ विहितस्या नुनुष्टानानि
रितस्य च सेवनात् ॥ अनियह चेंद्रिया राना तरः पतन मच्छति ॥ ५१ ॥ तस्मात्ते न ह कर्तव्यं प्रायश्चित्तं (विशुद्धय
स्वप्नस्यो तात्मा च लोक श्रेय प्रसीदति ॥ ५२ ॥ विहितमिति यदा वश्यं संध्योपा मनाग्नि होत्रादिकं नित्यं शुचि स्पर्श
होने निविक्तत्वेन चोदितं स्नानादिकं च तद्भयमुच्यते ॥ तस्या करणात् निर्दिष्टस्य निषिद्धस्य मुरापा नादः करणा
ता इन्द्रियाणाम नियमो नरः पतन मच्छति प्राप्ताति प्रत्यवायी भवतीति या ॥ ५३ ॥ नन्विन्द्रिया र्थेषु सर्वेषु न मस्ये
त कामत इति इन्द्रिय प्रसक्तेरपि निषिद्धत्वा निर्दिष्टप्रहरो नेव गतार्थत्वा किमर्थं मनियह चेंद्रिया राना मिति पृथ
मुपा ॥ ५४ ॥ अत्रोच्यते इन्द्रिय प्रसक्ति निषिद्धस्य नैका ततः प्रतिषेध रूपता स्नातक धर्म मध्ये स्यादा तत्र च व्रतानी
मानि धारयेदिति व्रत शब्दाद्विकारान्न अश्रवणा चेंद्रिय प्रसक्ति प्रतिषेधकः संकल्पा विधीयते स चोभय रूपः ॥ ५५ ॥
ति पृथगुपा ॥ ५६ ॥ ननु विहितो करणात् प्रत्यवेतीति कुतो वसितं न तावदग्नि होत्रादि चोदना पुरुष प्रवर्तनात्मिका
ननु ध्यानस्य प्रत्यवाय हेतुता माक्षिपति विषयानुष्ठानस्य पुरुषार्थत्वाव गतिमात्रपर्यवसायिनी हि सा ॥ तावन्मात्रेण

राम
५०

ना ५

५१

प्रवृत्त्यपपत्तेर्न पुनरकरणात् प्रत्यवाय हेतुत्वमपि वक्षिणी राशक्तित्वा इनुपपत्तेः ॥ किंवा ॥ ॥ यद्यनुपपत्त्यंश
मेपि प्रवृत्तिसिद्ध्यर्थं मर्थात्तरं कल्पते ॥ तर्हि निषिद्धमाना क्रियाजन्य प्रत्यवाय परिहारार्थं तथैव तद्वर्जनस्य पुरुषा
र्थत्वसिद्ध्यपि फलोत्तरं कल्पेता चेत्तत्कस्य विद्विषमं तं ॥ ननु यथानिषिद्धे स्पर्श वा हाः वगत प्रत्यवाय परिहारार्थं
तथैव पुरुषार्थत्वा तथा विहितेषु पृथार्थवा हा वगताः करणा जन्य प्रत्यवाय परिहारार्थता कस्मान्न स्यात् ॥ ५७ ॥ नहि स
र्वत्राग्नि होत्रादिषु तादृग्नि धार्थवा हाः सति ननु विहितस्या ननुष्टानरः पतन मच्छतीतीत्यं स्मृतिरेव वाक्य शेष
स्थानीयेति च ॥ नहि वाक्या तरप्रमिते कार्ये वाक्या तरेणार्थवा हाः संभवति भवतु वा कथंचिदेक वाक्य
तयाः र्थवा हा तसारे च लीघनं परमोषध मिस्या पुर्वे दवचना द्रोतः ॥ इत्यादिनाः भावरूपं विहितो करणा का
र्यात्तरं जनयितुं क्षमते ॥ ननु त्वरे चैवाभावरूपं लघनं श्वर शांतिं जनयतीति यथावगम्यते तथात्रापि भवतु ॥
॥ ५८ ॥ यतो नात्रापि लघना त्वर शांतिं किं तर्हि त्वर नाश प्रतिषेधक भोजना भाव सति जाठराने लपरिक पाज
नितात् धातुमा म्यादिति मंतव्यं ॥ तस्माद्विहितस्या ननुष्टाना यतन मच्छतीति कथमस्याः स्मृते र्गतिरिति वा ॥ ५९ ॥
व्यते ॥ अग्नि होत्रादि विषयाधिकारा सिद्धिरूप प्रत्यवाया मिप्रायेणो तिन दौषः ॥ ननु वा ता श्रुक्ता मुखः प्रेतो विप्रो
भवति विद्युतः ॥ अमध्यं कुरापा शीतु क्षत्रियः कट पतनः ॥ मैत्राक्ष्यो निकः प्रेतो वैश्यो भवति पश्य भुक् चैला शक
रु भवति श्वरो धर्मो त्वका च्छत इति ॥ एतानि विहितो करणा प्रत्यवाय पराणि मनु वचना निक थं घटंते ॥ ६० ॥

मि प्र
५९

म ४

तथावातमभ्रतत्कयाइद्यमानमुखस्यइत्येतथास्यापि विहितमकुर्वतः पुरुषस्य पुरुषार्थमिदं रित्यकरणा
निरनुमनुषानप्ररोचनार्थमिदं विहितं यथा प्राग्भवीयनिषिद्धा चरणास्मिन् विहितानुष्ठानविरोधिरागालस्यादि
जन्येवांतरयुल्लोकां मुखप्रतत्वादि रूपमिति न कचिद्भावस्य कारणातिमिंतं तन्मनुष्यं लीवानरखरदृष्टमि
थ्यामिशलाहो विहिता करणादिनिमित्तानामन्यतमस्याप्यभावात् कथं प्रत्यवायिता कथं चतर्भावे प्रायश्चित्
तविधानं **उच्यते** अस्मादेव पापक्षयार्थं प्रायश्चित्तविधानाज्ज्ञानं तेषां चरितनिषिद्धिमेवादिजन्यं पापापूर्वस
माक्षिप्तमिथ्यामिश्रापादिकं तन्निमित्तप्रायश्चित्ताय नोद्यमननानुष्ठितमिति कल्प्यते पुरुषप्रयत्नेनैरपेक्षराका
यरूपपापोऽस्य अनुपपत्तेः न च पुंश्चल्यादिगतप्रयत्नेन पुरुषांतरे पापोऽप्यति कर्तुं समवायित्वनियमादिसा
धर्मयोरुत्तमाद्युक्तं वपायश्चित्ते निमित्तत्रपरिगणानां ॥ **तथा च मनुः** अकुर्वन्विहितं कर्म निरितं च समा
चरन् प्रसज्यं द्वितीयं पुपायश्चित्तीयतेन रक्षति नरयहणं प्रति लोम जातानामपि पायश्चित्ताधिकारप्रा
प्त्यर्थं तेषामप्यहिंसादि साधारणधर्मव्यतिरिक्तं संभवात् यस्मादेवं निषिद्धा चरणादिना प्रत्यवेति तस्मात्
न कृतनिषिद्धं स वोदिना पुरुषरा प्रायश्चित्तं कर्तव्यं हल्लोके परत्र च विमुध्यर्थं प्रायश्चित्तशब्दश्चायं पापक्ष
यार्थेनेमिजिके कर्मविशेषे **रूपं** एवं प्रायश्चित्ते कृते अस्यात रात्मा मुक्ततया प्रसीदति लोकश्च सं व्यवहर्तुं प्रसी
दति एवं च रतेत दर्शितं नेमिजिको यं पायश्चित्ताधिकारः तत्रार्थवादिना तदुचितक्षयोपि जाते हि न्यायेन साध्य

म
४८

कृतं ४

तथाधिक्रियते न च इति परिशिष्टा सुतानुष्ठीयत इत्येतावता कामाधिकारांशं काकार्याय साच्चरितव्यमतो नित्यं प्राय
श्चित्तं विमुक्तये निधौ हिलक्षणे यो युक्ता जायते निःकृतेन सत्य करणे शेषश्च वरो नावश्यकत्वावगमात् ॥ **प्रायः**
श्चित्तो करणे शेषमाह प्रायश्चित्तमकुर्वीणाः पापेषु निरतानराः अयश्च तोपि नः कृष्टान्तरकान्त्यातिशरुणान्
॥ **२२२** ॥ पापेषु शास्त्रार्थव्यतिक्रमजनितेषु प्रसक्ताः पुरुषाः अप्यथा तापिनो मया हृकृतमित्येव मुद्गे गरहिताः प्रा
यश्चित्तमकुर्वीणाः दुःसहान्तरकान्माक्रवंति नरके स्वरूपे विवरावन्नाह ॥ तामिभ्रलोकशंकुं च महा निरय शा
त्मन्ती ॥ रोरेवं कुशलं पूतिमजिकं कालसूत्रकं ॥ **२२३** ॥ संघातं लोहितोदं च सविषं संप्राप्तं न ॥ महानरककाको
ले संजीवनमहापथं ॥ **२२४** ॥ अवीक्षि मंधतामिभ्रं कंभीयाकं तथैव च ॥ असिपत्रव नं चैव तपनं चैकविंशकं
॥ **२२५** ॥ महापातकजं धौरे रूप पातकं ते **सुधा** ॥ अन्वितायां त्यः चरितप्रायश्चित्तानराध
मा ॥ **२२६** ॥ तामिभ्रप्रभती न तपनं पर्यंताने कविंशतिनरकान् स्वर्थं संज्ञा द्योतिता नैवांतर मे शन्महापात
कोपपातकजनि तमयं करुह रितैरन्विता चरितप्रायश्चित्ताः पुरुषो धमाः प्राक्प्रवृत्तिः उपात्तदुरित निरासा
र्थं प्रायश्चित्तमित्युक्तं विशेषार्थमाह ॥ प्रायश्चित्तेनैरपेक्षेनो यदज्ञानकृतं भवेत् ॥ कामता व्यवहार्यरूपवचना
दिह जायते ॥ **२२७** ॥ प्रायश्चित्तेनैव ह्यमाणे रताना घेदेनः पापं कृतं तदपेति गच्छति न कामतः कर्ता किंतु त
त्र प्रायश्चित्तं **विधायक** वचनवलादि हल्लोके व्यवहार्यो जायते अत्र च प्रायश्चित्तेनैरपेक्षेनो

तत्र ३

मि प्र
५२

यस्तान्कृतमित्यपक्रमात्तत्प्रतियोगितयाज्ञानतद्विवेकयेयकामतद्व्यक्रंततत्तानंकामनयोक्तव्यप्रदर्शनं
 र्थं। तथा हि विहितं यद्कामानां कामानां द्विगुणं भवेत्। तथा। अबुद्धिपूर्वक्रियायामर्थं प्रायश्चित्तं। तथा। स्नेहेना
 धिगुतः प्रदत्तताना तु कथंचना। रुद्रयप्रकुर्वीत ताना तद्विगुणं भवेत्। तथा हि भिर्वचनैर्तानां कामनयोक्तव्यप्र
 यश्चित्तदर्शना तु सफलं तैवाकिंच॥ स्वतंत्रप्रवृत्तिविषयाज्ञानकामनाभ्यां नित्यता ज्ञेयोरन्यतराभावेपितस्यास
 भवादतः कामतद्व्यक्रंतज्ञानेज्ञानतद्व्यक्रंतेपिकामप्राप्तेत्यविनाभावात्॥ न च चोरादिभिर्वचनात्प्रवर्त्यमान
 स्यस्यपि विषयज्ञानेपिकामनाभावान्नाविनाभाव इति वाच्यं। यतोऽविद्यमानस्यापि ज्ञानस्य प्रवृत्तिहेतुः
 स्वाभावेतासत्तमत्वं। यत्राशुक्लेपियतिषोऽश्रुत्या कर्तुं मपतनं। तत्रापि वास्तवज्ञानाभावात्तद्विषयकाम
 नायाश्चाभाव एव। न च मज्ञानां कामनयोरव्यभिचार एव। ननु प्रायश्चित्तैरेपेक्षेन इति न युक्तं। फलविनाश
 त्वात्कर्मणां। मेव॥ यथा पापेऽपत्तिः शास्त्रगम्या तथा तस्यारक्षयोपीति नात्र प्रमाणांतरक्रमतेः। त एव परे
 त्तरगोते मनयश्च भग्या अयमर्थो रक्षिते स्रष्ट्रायश्चित्तं कुर्यान्न कुर्यादिति मीमांसते। न कुर्यादित्याहुः।
 हि कर्मक्षीयत इति। कुर्यादित्युच्यते। पुनस्तोमेनेष्टापुनः सवनमायंतीति विज्ञायंते। ब्राह्मण्योमेनेष्टातरतिम
 र्वपाप्माणां तरति भूराहत्यायोश्चमेधेन यज्ञत इति। पुनः सवनमायंतीति सवनं सपाद्यो तिष्ठेमादिद्विजा
 तिकर्माणि योग्यो भवतीत्यर्थः। न वेदमर्थवारमात्रे अधिकारिविशेषणाकांक्षया। एतिसत्रन्यायेनार्थवादिकफ

राम
५२

लस्यैव कल्पनाया न्याय्यत्वात्तु यत्कंप्रायश्चित्तैरेपेक्षेन इति ननु कामकृते प्रायश्चित्तभावात्कथंचन व्यवहार्यत्वं तदभा
 वश्चाऽनभिसेधिकृते पराधे प्रायश्चित्तमिति वसिष्ठवचनादियं विशुद्धिरुदिता प्रामाण्याकामतो द्विजो कामतो ब्राह्म
 णावधेनिः कृतिर्न विधीयत इति मनुवचनाच्चावगम्यते। न तत्रायः कामतो महापापं नरः कुर्यात्कथंचन तस्य
 निःकृतिर्दृष्टा भग्नपतनादते इति वा। विहितं यद्कामानां कामानां द्विगुणं भवेदिति वा कामकृतेपि प्रायश्चित्त
 तदर्शनात्। यनुवसिष्ठवचनं तस्याप्यकामकृते पराधे प्रायश्चित्तं शुद्धिकरमित्युभिप्राये नैपुनः कामकृते प्रा
 यश्चित्तभावात्। यनुवचनं। इयं विशुद्धिरुदितेत्यादितद्वितीयमिति सर्वनाम्ना परमष्टद्वारशवार्यिकादि
 व्रतचर्याया एवाकामतो ब्राह्मणावधेनिः कृतिर्न विधीयत इत्यनेन प्रतिषेधो न पुनः प्रायश्चित्तमात्रस्य। मर
 णात्तिकादेः प्रायश्चित्तस्य दर्शितत्वात्। ननु यदि कामकृतेपि प्रायश्चित्तमस्ति तर्हि पापक्षयोपिकस्मान्न स्या
 दविशेषाद्यदि पापक्षयोपि नास्ति तर्हि व्यवहार्यतापि कथंचन भवति। उच्यते। उभयत्र प्रायश्चित्तविशेषपि फ
 लविशेषः शास्त्रतोऽवगम्यते। अज्ञानकृते सर्वत्रापापक्षयः। यनुवचनं हासुरापो गुरुतत्पगमात्पितृयोनि
 संबंधगलननास्तिकनिर्दितकर्मभ्यां पतितत्वात्पतितत्वागिनः पतितः प्रातकसे योजकाश्चेति गोत
 माक्रममहापातको हो व्यवहार्यत्वं निषिद्धं। तस्मिन्पतनीये कर्मणि कामतः कृते व्यवहार्यत्वमात्रं न पापक्ष
 य इति। न च पापक्षयाभावे व्यवहार्यत्वमनुपपन्नं। हि पापस्य शक्ती नरकोसादिको व्यवहार निरोधिका

मि ३

मि प्र
५४

विप्रवृत्तिविच्छेदभयादागमिदं भयाद्वा शिथिलप्रयत्नो गताद्यनुमतिमपेक्षते। तत्रानुमतिर्हेतुः प्रवृत्तिमुपोक्ष
 लयंतीति साफल्यं प्रतिहेतुतां प्रतिपद्यते। तथा योपि भर्त्सनात् न धनापहारदितापराधकोपयति सोपि म
 रणाहेतुभूतमन्यत्वा न हरेण हि साहेतुभवेत्यविवक्षितं। आक्रुष्टत्वादिता वापि धनैर्वा विप्रयोजितः।
 ॥ यदृश्यत्येतन्माणास्तमाहुर्वैस्तथा तर्कः ॥ तथा ज्ञातिमित्रकलत्रार्थसुतक्षेत्रार्थमेव च। यमुद्दिश्यत्येतन्माणां
 स्तमाहुर्वैस्तथा तर्कः। न च कृतेष्वप्याक्रोशनादिषुकस्य विन्मन्यत्यर्थः दर्शनादकारणतेति शक्यं। पुरु
 षस्वभाववैचित्र्यादत्यन्तरेणापि निमित्तेन यज्ञात्तमन्यवो भवन्ति। तेष्वप्यभिचारे इति नाकारणता। एतेषां
 यानुग्राहकप्रयोजकादीनां प्रत्यासृज्यवधानाः पेश्या व्यापारगतगुरुत्वाद्यवापेक्षया च फलगुरुत्वा
 द्यवाप्यायश्चिन्तगुरुत्वाद्यवबोधव्यायोभयभारभतेतस्मिन्फलविशेष इति वचनात्। तथा ह्यनुग्राहकस्य
 तावत्स्य मेव हिंसायां प्रवृत्तत्वेन। स्वतंत्रकर्तृत्वस्य पिसाक्षात्प्राणवियागफलसंबन्धप्रहाणदिव्यापारयो
 गित्वाभावेन साक्षात्कर्तृवद्वा हिंसारं भक्तत्वाभावात् फलत्वं मस्य प्रायश्चित्तं च प्रयोजकस्य तु स्व
 तंत्रकर्तृत्वप्रवृत्तिजनकत्वेन व्यवहितत्वात्ततोऽप्यफलत्वं। प्रयोजकादीनां मध्ये परार्थप्रवृत्तत्वेनोपदे
 ष्टरत्नफलत्वं। ननु प्रयोजकहस्तस्थानीयत्वात्। प्रयोज्यस्य न फलसंबन्धो युक्तः। यदि परप्रयुक्त्या प्रवर्तमा
 नस्यापि फलसंबन्धस्तर्हि स्थितितडागस्वनिर्भप्रतीनामपि मूल्येन प्रवर्तमानानां स्वर्गादिफलप्रसंगः॥

राम
५४

उच्यतेः ॥ शास्त्रफलं प्रतियोज्य रीतिन्यायेनाधिकारिकर्तृगतफलजनकोदेव कुलतडागनिमर्णादयः न वक्ष्य
 यतितडागकतर्हयोदेव कुलतडागकरणारिष्वधिकारिणोऽस्वर्गागमिन्वाताः अपुनः परप्रयुक्त्या प्रवर्तमाना
 नामप्यहिंसायामधिकारित्वाद्भवत्येव तद्व्यतिरिक्तक्रमनिबन्धनोद्दिष्टः। अनुमंतुस्तु प्रयोजकादप्यफलत्वं।
 प्रयोजकव्यापाराद्धिरेण त्वाह्नद्युत्वाच्च। अनुमनतस्मिन्निमित्तकर्तुः पुनराक्रोशकादेः प्रवृत्तिहेतुभूतमन्यजनक
 त्वेन व्यवहितत्वात्तराणानुसाधनं विना प्रवृत्तत्वाच्च। अनुमंतुः सकाशादप्यफलत्वं। ननु यद्व्यवहितस्यापि का
 रणत्वं तर्हि मातापित्रोरपि हंत पुरुषोत्पादनद्वारेणाहन्त कर्तृत्वप्रसंगः॥ ॥ उच्यते ॥ नहि पूर्वभावि
 त्वेमात्रेण कारणत्वं कारणकारणतयापि तथा भावित्वोपपत्तेः यत्तु वलुस्वरूपातिरिक्तकार्येत्यस्य नुगु
 णव्यापारयोगि भवति तद्विकारणं। यद्विरथेतरमा मासोमः स्यादेदवा यवाया न ग्रहान् गृहीपादिति
 रथेतरं मासं ते च क्रतोरैदवा यवाया ताकारणं तद्वि तत्र सोमयागः स्वरूपेण कारणं व्यभिचारात्॥
 नवपित्रोस्तद्विधकारणत्वं यो गित्वमिति नातिप्रसंगः। अनेनेव न्यायेन धर्माभि संक्षिप्तानि धर्मकृपवाप्या
 दौ प्रमादयति तत्रास्तरादिमरणात्वात्तद्विदोषाभावात् नहि कृपोनेन खानितः अतोहमात्मानां व्यापारयो मीत्येव
 कृपखनननिमित्तं व्यापादनात्। अतोऽक्रोशोऽतः कृपकर्तुर्वापि कारणकारणत्वं मेव न पुनर्हिंसाहेतुत्वमिति मा
 पित्तुल्यतेव। तथा क्वचित्सत्यहिंसा निमित्तयो मित्वेपरोपकारार्थं प्रवृत्तौ वचनादोषाभावः। यथाह संवर्तः। वंधने

मि प्र
५५

गोचिकित्सा र्थे गृह्य भविमोचनोयलेकतेविपत्तिश्चेत्प्रायश्चित्तं न विद्यते औषधं स्नेहमाहारं दहो ब्राह्मणदिषु दीयमा
 नेविपत्तिः स्थान सपापेन लिप्यते। हाह छेद शिराभेद प्रयत्नेरूपकुर्वतां प्राणि संक्राता सिध्यर्थे प्रायश्चित्तं न विद्यते मि
 एतच्चानननिदाननिरूपणानिपुणभिर्गणिवधम। इतरस्य तु भिषाग्निथ्या वरत होष इत्यत्र होषो दार्शितः यमनुमत्यनि
 मिताकोशनादिकमकुर्वतोपिनामगृहीत्वोन्मादादिनात्मानं व्यापादयति तत्रापि न होषः अकारणं तु यः कश्चित्क्षिप्तः
 प्राणान्परित्यजेत्। तस्यैव तत्र होषस्यान्तनुयं परिकीर्तयेदिति स्मरणात् त्रिधा यत्राप्याक्रोशकादिजनितत्र हो
 षस्यानुयपरिकीर्तयेदिति स्मरणात् तत्राप्याक्रोशकादिजनितममुरात्मानं खडादिना प्रहय मरणद्वीगाक्रो
 शनादिकर्तृधनदानादिना संतोषितायदित्यनः समक्षं मुञ्चैः प्रावतिनात्राक्रोशकस्यापराधरतिनापि च वचनात्
 न होषः यथाह विष्णुः ॥ उद्दिश्य कुपितो हत्वा तोषितः प्रावयेत्पुनः। तस्मिन् न होषो स्निध्योरुद्धावरोक्त इति
 एतेषां च प्रयोजकादीनां होषगुरुलघुभावपर्यालोचनया प्रायश्चित्तविशेषवक्ष्यमः। ब्रह्महत्या समाख्याह गुरु
 णामध्यधि क्षेपो विदितः सुहृद्बधः॥ ब्रह्महत्या समं होय मधीतस्य च नाशनं ॥ २२८० गुरुणामाधिक्येनाधिक्यः
 अन्ताभिर्गंसमं। गुरोरन्ताभिर्गंसममिति महापातकसमानीति गीतमस्मरणात्। एतच्च लोका विदित होषाभि
 र्गंसनविषया होषबुध्वा न शर्वः परेषां समाख्या तास्यादित्यापलंबस्मरणात्। नास्तिक्यामि निवेशेन वेदकुत्सनं
 सुहृन्मित्रे तस्याऽब्राह्मणस्यापि वधः अधीतस्य वेदस्याऽसच्छास्त्रविनोदेना तस्यादिना वानां वा नाशने विस्मरणा

एम
५५

विशेषणत्वेन हविरुभयत्वकदविषक्षितत्वेपि अग्निद्वयनिष्पादक पुनराधेय रूपेने मित्रिक ९

एतानि प्रत्येकं ब्रह्महासमानि। यत्पुनः स्वाध्यायाग्निसुतत्याग इत्यधीतत्यागस्योपपातकमध्ये परिगणनं तत्कथं
 चिकुदुं बभरणा कुलतया सच्छास्त्रवराव्ययतया वा विस्मरपोद्रुष्यं सुगपानसमान्याह निषिद्धमभः
 र्गंते ह्यमुक्तं च वचो न ते राजस्वत्नामुखास्वाह सुगपानसमानितु २३० निषिद्धं सुनादिकं। तस्य मतिपूर्व
 भक्षणा अतएव मनुः छत्राकं विद्वरहं वलष्ठुने ग्रामकुक्कुरा पलांडुं गंजेन चैव मत्याज ग्धापते न्नरति। अम
 तिपूर्वे तु प्रायश्चित्तोत्तरं अमत्येता निषदजग्धा रुच्छं सांतपने चरेत्। यतिचो द्रायरां वापिशेषेषु पवसे दहति
 तेनैवोक्तं वा तैत्तिरीकोटि। अन्यमिसे धानेना न्यवाहितमन्य कर्तकत्वं च। अत्र जै ह्यमिति। यद्यपि सामान्य
 नोक्तं। तथापि प्रायश्चित्तस्य गुरुत्वा न्निमित्तस्यापि गुरुविषयं जै ह्यमिति गुरुविषयता वगम्यते। अस्ति च नेमि
 निक पर्यालोचनयानि मितस्य विशेषा वगतिः यथायस्योऽभावमी नुक्ते गतो स्यातां दुष्टो भवेतां निप्लोचेतां
 वा पुनराधेयं। तत्र प्रायश्चित्तिरित्यत्रोभा वित्यस्य निमित्तं विधिवत्त्वा द्भिर्द्वयानु गतिरेव निमित्तमिति कल्प्य
 ते। तथात्रापीति। युक्ते निमित्तगौरव कल्पने तथा समुक्तं निमित्तं राजकुलादावऽचतुर्वेद एव चतुर्वेदो ह्यमि
 त्यत्रान्तभाषणां राजस्वत्नायावक्ता सवसेव नमेता नि सुगपानसमानि सुवर्णस्य समान्याह ॥ अथ रत्नम
 नुष्पस्त्री मध्येतु हरणं तथा ॥ निक्षेपस्य च सर्वहि सुवर्णस्य संमितं ॥ २३१ ॥ अथादीना ब्राह्मणा संबंधिनां निक्षे
 पस्य च वा सुवर्णं अतिरिक्तस्या पहरणमेत सुवर्णस्य संवेदितव्यं गुरुतत्पसमान्याह। साखिभायीकुमा

न तत्र भाष्यो मि सुभयस्वमिविवाधितं

यत्र उभो चरु बोधितो तत्रैकस्याऽसत्के विनिश्च न

ननु वेदं न दोषं सलघुत्वा दुस्तं ब्रह्म हत्यादि प्रायश्चित्तं न युज्यते ॥ मेवं ॥ गुरु प्रायश्चित्तो पदेशावलादेव दोष

मि प्र
५६

रीषु सयोनि धं यजसु च सगोत्रा सुतस्त्रीषु गुरुतल्य समं स्रतो ॥ २३ ॥ सखा मित्रं तस्य भार्या कुमार्थुन मजातीया कन्य
का तासु सका मा खनलो मा सुतशेषस्व न्यथा ॥ २४ ॥ इषणो तु कर छेद उत्तमा र्या वधस्तथेति । तत्रैव दंडविशेष प्रतिपा
दनात् प्रायश्चित्त गुरुत्व युक्तं स्यात् निर्भगिनी ॥ २५ ॥ अयं जा चो डाली । सगोत्रा समान गोत्रा । सुतस्त्री स्तृष्ठा । एता सां ग
मनं प्रत्येकं गुरुतल्य सम ॥ एतच्चैतः सेका इत्थं वेदितव्यं । अर्वाङ्गि वृत्तौ तु न गुरुतल्य समत्वं किं त्वल्यमेव प्राया
श्चित्तं रेतः सेक स्वयोनिव कुमारी धं यजसु च । सख्यः पुत्रस्य च स्त्रीषु गुरुतल्य समं विदुरिति मानवे रेतः सेक इति वि
शेषो पादनात् । सगोत्रा ग्रहणे नैव सिद्धे पुनः सुतस्त्री ग्रहणं प्रायश्चित्त गौरव प्रतिपादनार्थं । अत्र ब्रह्म हत्या
दि समत्व वचनं गुर्वधि से पादे स्त तन्निमित्त प्रायश्चित्तो पदेशार्थः । ननु वेदो दोषस्य लघुत्वा दुस्तं ब्रह्म ह
त्यादि प्रायश्चित्तं न युज्यते मेवं गुरु प्रायश्चित्तो पदेशावलादेव दोषा गुरुत्वावगतेः । नच ब्रह्म हत्यादि प्राय
श्चित्तानि देशार्थमेवेदं वचनं न भवति । कं नु दोष एवमात्र प्रतिपादन परमि त्या शं कनीया । यतस्तान्मात्र
त्र प्रतिपादन परत्वे ब्रह्म हत्या सममिदं — गुरुतल्य सममित्यादि — भेदेन समत्वाभिधानं नोपप
द्यते तच्च प्रायश्चित्तं समं शब्देनोपदिश्यमाणं ब्रह्म हत्यादि प्रायश्चित्तं भ्यः । किंचित् न्यूनमेवोपदिश्यते । लो
के राज समो मंत्रीत्यादि वाक्येषु समशब्दस्य किंचिद्भिने प्रयो गर शीनात्महतः पातकं स्पेतरस्य च तुल्यत्व
स्याः युक्तत्वाच्च । एवं सति याज्ञवल्क्येन ब्रह्म हत्या समत्वेनोक्तानामपि ब्रह्मो हत्व वेदनिंश सुहृद्धानां मनु

कावगने ५

दनिं

एम
५६

नायत्सु राणानसाम्यं । ब्रह्मो कर्तवेदनिंश कोरसा क्षं सुहृद् धः गहि तान्नाद्य पोर्जस्थिः सु रापानसमानि
षडित्युक्तं तत्प्रायश्चित्तविकल्पार्थ एव मन्तेषु पिवचनेषु विरोधः परिहर्तव्यः । हरणीयेः । यतुव सिष्टेन
गुरोरलीकनिर्वंधे कृच्छं दारश एतच्च पित्वा सचैत स्नातो गुरु प्रसादात्सुतो भवतीति लघु प्रायश्चित्तमुक्तं
तदमति पूर्व स कृच्छं शोने च वेदितव्यं ॥ गुरुतल्यदिदेशमाह ॥ ॥ पितुं स्वसारं मातुश्च मातुलोनीं स्तृष्ठा मपि
॥ मातुः सपत्नी भगिनी माचार्यतनया तथा ॥ २३३ ॥ आचार्यपत्नी स्वसुता गच्छं स्तृष्ठा गुरुतल्यगः । लिं गच्छि त्वा व
धस्तस्य सका माया स्त्रिया अपि ॥ २३४ ॥ पितृष्व सारयः प्रसिद्धाः । ताः गच्छन् गुरुतल्यगः । धस्य लिं गच्छि त्वा ग
तो वध कर्तव्यो दंडार्थं प्रायश्चित्तं च तदेव । चशब्दादती प्रव्रजिता हीना ग्रहणं ॥ यथा ह नारदः । माता मातुः
षमांश्च मातुलोनी पितृष्व सारयः प्रसिद्धाः । ताः गच्छन् गुरुतल्यगः । धस्य लिं गच्छि त्वा ग
त्राशरणा गता । एती प्रव्रजिता धात्री साध्वी वर्गीत मा चया ॥ आसामन्यत मां गच्छन् गुरुतल्यगः उच्यते ।
शिश्रस्योक्तं तन्न त्रना न्यो दंडो भिधीयत इति । रती रात्यस्य कर्तुं श्रमा र्या तक्षत्रिये वत रुमने प्रायश्चित्तानां त
रोपदेशात् । धात्री मातृव्यतिरिक्ता सत्यहा नादिना पोषयित्री । साध्वी ब्रतचारिणी । वर्गीत मा ब्राह्मणा अत्र
च मातृगृहणां दण्डार्थः । अयं च लिं गच्छेद्वधात्मको दंडो ब्राह्मणा व्यतिरिक्तस्य । ताना तु ब्राह्मणां हत्या

7

मि प्र
५७

सर्वपेषवस्थितामतिरस्यवधनिषेधात्। दधस्येव प्रायश्चित्तत्वात्। अस्य च विषये गुरुतत्त्वप्रायश्चित्तप्रक
रणोपपत्तयिष्यामः। अत्र सूक्तपाभगिनोः पूर्वश्लोकेन गुरुतत्त्वसमीकृतयोः पुनर्ग्रहणं प्रायश्चित्तविकल्पा
र्थं। यदा पुनरेताः स्त्रियः सकामाः सत्यः एतानेव पुरुषास्त्वस्वीकृत्यापभुंजते तदा सा मपि पुरुषवदधएव
हंडः प्रायश्चित्तं च। एतान्येव गुर्वधिशेषादितनयागमनपर्यन्तातिमहापातकातिदेशविषयीणां सद्यः पत
नहेतुत्वात्पातकानुच्यंते। यथाहयमा मातृष सामातृसखीदुहितांचपितृष सामातृलानीश्वसाधुः
गत्वासद्यः पतेदित्तुः इति गौतमेन पुनरन्येषामपि पातकत्वमुक्तं। मातृपितृयोनिसेवधागलेन नास्तिक
निहितकर्मभ्यामपि पातित्याग्यं पतितत्यागिनः पतिताः पातकसंयोजकाश्चेति। एतेषांच महापातका
यपातकमध्यपरात्। महापातकान्पूज्यमुपपातकाच्च गुरुत्वमवगम्यते। तदुक्तं। महापातकतुल्या
निपापान्मुक्ता नित्या नितु॥ तानि पातकसंज्ञानितान्पूज्यमुपपातकमिति। तथा चागिराः। पातके तु सहस्रस्य
नमस्तु द्विगुणं तथा। उपपाते तुरीयस्यानारकं वर्षसंख्ययेति। एवं महापातकानि तत्समानि च।
पातकानि परिग्राह्या पपातकानि परिग्राह्यापितुमाह॥ गोवधोवात्यतास्य मरणां चानपक्रिया॥ अ
नाहिताग्नितापरापविक्रयः परिवर्तनं॥ २३४॥ अतश्च यनाशनं अतकाध्यापनं तथा॥ पारदार्यं यारवित्यं वा दुष्यं

एम
५७

त्वराक्रिया॥ २३५॥ स्त्रीशूद्रविदूषत्रवधोतिहितार्थीपजीवनं नास्तिक्यं व्रतलोयश्च सुतानांचैव विक्रयः॥ २३६॥
धात्यकुप्यपशुस्तेयमयास्यानीचयाजनं। पितृमातृसुतत्यागस्तडागारामविक्रयः॥ २३७॥ कन्यासंदूषणं चैव प
रिविदूषकाजनं॥ कन्याप्रदानं तस्यैव कोरितं व्रतलोपने॥ २३८॥ आत्मनो र्थे क्रियारंभे मद्यपस्त्रीनिषेवनं॥
स्वाध्यायाग्निमुतत्यागोवांधवत्यागरवच॥ २३९॥ धनार्थं दुमद्येदः स्त्रीहिंसोषधजीवनं॥ हिंस्रयंत्रविधानं
वव्यसनाभ्यासविक्रयः॥ २४०॥ शूद्रप्रेष्यं हीनसख्यं हीनयोनिनिषेवनं तथैवानाश्रमेवासः परान्नप
रिनिष्ठता॥ २४१॥ असद्वृत्त्याधिगमनमाकरेणधिकारिता॥ भार्यायाविक्रयश्चैषामेकेकमुपपातकं
॥ २४२॥ गोवधो गोपिंडव्यापादनं। कालेऽनुपनीतत्वं वात्यता। ब्राह्मणसुवर्णं तत्समव्यतिरिक्तपरद्रव्याप
हरणं स्तेयं। गृहीतस्य सुवर्णं हेरप्रदानं मरणानाः मनपाकरणं। तथा रेवर्षिपितृणां संबंध्यणाः तथा
करणाः सत्यधिकारे अनाहिताग्निः। तनुज्योतिष्टमादिकामश्रुतयः स्वांगभूताग्निनिष्यस्यार्थमाः
धानं प्रयुज्जत इति मीमांसकप्रसिद्धिरतश्च यस्याग्निभिः प्रयोजनं तस्य तदुपायभूता धाने प्रवृत्तिर्वात्या
द्यर्थिन इव धनाजीनो यस्य पुनरग्निभिः प्रयोजनं नास्ति तस्याप्रवृत्तिरितिकथमनाहितानाग्निदोषः। उ
च्यते॥ अस्मादेवाधानस्यावश्यकत्ववचनान्नित्यश्रुतयोपि साधिकारित्वाविशेषादोधानस्य प्रयोजि

विध्याधिनिषेधात्

मि प्र
५५
५६

का इति स्मृतिकारणामभिप्रायो लक्ष्यत इति न दोषः । तथा अपरपक्षस्य चलवराणां देविक्रयः । सहोदरस्य ज्येष्ठस्य नि
वृत्तः कनीयसो भ्रातुर्द्वाराग्निसंयोगः परिवर्तनः । परापूर्वाध्यापकाश्च यत्र ग्रहणं परापूर्वाध्यायप्रकार
रमेव तं गुरुद्वारा तत्समव्यतिरेकेन । पारिवर्त्यं कनीयसि कृतविवाहे ज्येष्ठस्य विवाह रहित्ये । बाहुष्यं प्रतिषिद्ध
ध्युपजीवित्वं । लवरास्योत्पादनं । स्त्रियावधः । ब्राह्मणाय । त्रेयी व्यतिरेके साश्रुद्रवधः । अ दीक्षि
तविद्वत्तत्रवधः । निहितार्थोपजीवनमराजस्थायितार्थोपजीवनं नास्ति कथं नास्ति परलोक इत्याद्यभिनिवे
शः । व्रतलोपो ब्रह्मचारिणः स्त्रीप्रसंगः । सुतानामपत्यानां विक्रयः । धान्यं व्रीह्यादिकुप्यमसारुद्रव्यं त्रपुसीमा
दिपशवोगवाहयस्तेषामपहरणं । गोवधो ब्राह्मणतासंयमित्यनेन स्नेयग्रहणं नैव सिद्धेः पुनर्धन्यकुप्यादिके
यग्रहणं नित्यार्थमतो धान्यादिव्यतिरिक्तद्रव्यस्नेयेनावश्यमेतदेव प्रायश्चित्तमपि तु ततो नूनमेव त्येते
न बांधवत्यागग्रहणं नैव सिद्धेः पुनः पित्रादित्यागग्रहणं व्याख्यातं । अयाज्यानां जातिकर्म इष्टानां श्रद्धा
त्याहीनां याजनं पित्रमात्रं सुतानामपत्तिनां त्यागो गृहान्तिकाग्रहणं । तज्जागस्या रामस्य चोद्यो नोपवना
देविक्रयः । कन्यासंख्यामंगुल्यादिना यो निविहीरणां । ननु संभोगस्तस्य सखिभार्याकुमारीश्चित्तिगुरुतत्प
समत्वस्य उक्तत्वात्परिविदेकयाजनं तस्य च कन्याप्रदानं कोटि सगुरोरन्यत्र गुरुविषयस्य तु कोटित्यस्य मुरापानस

पिम

राम
५५

मत्वमुक्तं । पुनर्व्रतलोपग्रहणमशिष्टप्रतिषिद्धेष्वपि रुचिरराकमलप्रेक्षणात्मा कृतां ब्रह्मादिकं न भक्षयामि
त्येवरूपेषु प्रास्यर्थं न तु स्नातकव्रतप्रास्यर्थं । तत्र स्नातकव्रतलोपे च प्रायश्चित्तमभोजनं इति मनुना लघु
प्रायश्चित्तस्य प्रतिपादितत्वात् तथा त्मार्थे च पाकलक्षणा क्रियारंभरा । अद्यं स केवलं भुंक्तैः पचन्त्यात्मका
रणादिति तस्यैव प्रतिषिद्धत्वात् क्रियामात्रविषयत्वे तु प्रतिषेधकल्पनानां गौरवस्मरणात् । मद्यपायास्त्रिया
जायाया अपि निषेधरामुपभोगः स्वाध्यायस्यागो व्याख्यातः । अतीतां च श्रेतस्मार्त्तीनां त्यागः । सुतत्या
गः संस्काराद्यकरणां बांधवानां यितव्यमा तुलाहीनां त्यागः सति विभवे अपरिरक्षणां । याकादिदृष्टप्र
योजनसिद्धार्थमाद्रुमच्छेदो नत्वा हवनीयपरिरक्षणां मपि । स्त्रिया हिंसया औषधेन च जीवनं
वर्तनं स्त्री हिंसोषधजीवनं । तत्र स्त्री जीवनं नासमाय्यापण्यभावेन प्रयोज्यत स्त्र्योपजीवनं । स्त्रीध
नोपजीवनं वा हिंसया जीवनं प्राणिवधेन जीवनं औषधजीवनं वशीकरणादिना हिंसयंत्रस्य जिते
शुषीकाकरस्य प्रवर्तनं । व्यसनानि मृगयादीन्यष्टादश । आत्मविक्रयो द्रव्यग्रहणं न परहास्य

प्रि प्र
५६०

करणां प्रद्वेव नं हीनेषु मैत्री करणां अचूट सवरांशरस्य केवलहीनवरांशरोपगमनं साधारणारू
भोग्या अगहीनो अमिलं परपाकरितो असद्धास्तस्य चावकादियंथस्याधिगमः । सर्वा करेषु सु
वरांशुत्यतिस्थानेषु राजा होयाधिकारितो भार्याया विक्रयः । वशकात्मत्वाद्यक्रमिचाराम
तिपूर्वतलभुनादिभक्षणादेर्यहं । एतेषां गोवधाहीना प्रत्येकमुपया तव संज्ञावेदिन्या । प्रतुनापु
नरन्यात्यपि निमित्तानि जातिभंशकरसंकरकरणापत्रीकरणमलितीकरणासंज्ञानि परिगणिता
ति । ब्राह्मणस्य रजः कृत्यद्यातिरघोपमद्योः जैमिंयुमिचमैयुन्यं जातिभंशकरे स्मृता । अखरोष्ट्रमगेभा
नामजाविकवधस्य । संकरकरणां तेषां मीनाः हिमहिषस्य च निदिहेते भ्यो धनादानं वा शिष्ये प्रद्वे
व नं । अपात्री करणां तेषां मस्य स्य च भाषणं क्रिमिकीटवपोहत्यामद्यानु गतभोजनं फ
लेधः कुसुमलेयमधैर्यं च मलावेहमिति । अतो न्यन्ति निमित्तजातं प्रकीर्णं कंकष्यते । इह द्विष्टु ना
व । समस्तानि प्रायश्चित्तनिमित्तान्युत्तरोत्तरतदीयां सिष्टय क संज्ञाभेदभिन्नानि दर्शितानि । ब्रह्मस्यो सुगुणानं ब्रह्म

एम
५६०

५००

८०

णसुवर्णोपहरणं गुरुदारगमनमिति महायातकानितसंयो ग । मातृगमनं इह गमनेषु षागमनमित्यतिपातकानि पागस्थक्ष
त्रियवधोवैश्यस्य च रजस्वलायाश्चातवेत्याश्चात्रिगोत्रायाश्चाविज्ञानं गम्ये शरणागतस्य च दानं न वसुहसा समानि । कोटसा
क्षेपे सुदृढधृमेतो सुगुणानमो । ब्राह्मणस्य भूमिहरणं सुवर्णस्तपसं पितृव्यमातामहमातुलनं पत्यभिगमनं गुरुदारग
मनसं पितृसमात्तृष्टगमनं श्रिपत्ततिगुपाधाय मित्रपत्न्यभिगमनं च स्वसुः सख्याः सगोत्रायाः उत्तमवर्णियाः रज
स्वलायाः शरणागतायाः प्रव्रजितायानि क्षिप्तायाश्च गमनमित्येतामनुपातकानि । अनृतवचनं समुत्कोर्षराजगामिचयैषु
नैगुरोश्चालोके निर्वधोवेद निदाश्रधीनस्य त्यागो निपितृमातृसुतद्वाराणो च श्रमो न्यानां भक्षणं परस्वायं हरणं परद्वारमि
गमनमयाज्ञा नोचया प्रनेत्रात्पनाभृतकाध्यापनं भनादध्यापनादानं सर्वोकरेखधिकरो महायंत्रप्रवर्जनं दुमगुल्मलतोषधी
ना हि सपाजीवनमभिचारशूलकर्ममुच्यते । तिरात्मार्यक्रियारंभो नाहिताग्नितादेव विदित्वा मृणस्यानपाक्रिया अम
स्याधिगमनं नास्तिकता कुशीलवतामद्यपस्त्रीनिषेवनमित्यप्यातकानि । ब्राह्मणस्य रजः करणं मद्यपोद्यो निजेत्यपमुषुपे
मिचमैयुनाचरणमित्येतानि यानि भंशकराणि ग्राम्यारण्यपशूना हि सनं संकरीकरणं निदिहेते भ्यो धना दानं वा शिष्यं कुसी
दजीवनमसमभाषणं प्रद्वेव न सिस पात्रीकरणानि पक्षिणां जलचराणां च जलजानां च दानं तं क्रिमिकीटवपोहत्यानु गतभोज
नमिति मलाव हानिपदनं कृत्यकीर्णं कमिताकासापनं तु महापातकं समानं विष्टुनाप्यातकत्वेनोक्तानां पातक
संज्ञा दर्शिता । महापापचोतिपापं तथा पातकमेव चाप्रासंगिकं चोपपापमित्येवं पंचकोर्षराजगामिचयैषु न नृपातकं हीनोक्तं

मवेय

५४

घातनं ३

मिता०

५९

१३

यातकत्वेन न हेतुत्वाभावात् पदिते धामपि पतनहेतुत्वं हि मातृपितृयेति संबंधादप्यदिपि गता न मनर्थकं अथैवमुच्यते पञ्चपि
 महापातकत्रयमेवैवमद्यः पातिसहेतुत्वं नास्ति तथाप्यभ्यासापेक्षया यातिसहेतुत्वमविसृष्टं निहितकर्मोभ्यासादि निगोत
 मवचनादिति **मि०** अभ्यासस्यानिरूप्यमाणत्वाद्दिशतकृत्वावेति तत्राविशेषेण क्रियमाणे योपि हि हिंसास्वपिनिपः श तद्वत्त्वा
 वाणोवधं करोति तयोर्विशेषेण पातिसंस्पान् **अत्रोच्यते** यत्रार्थवादं प्रसवाय विशेषः श्रूयते प्रापे श्रितव इत्वं वा तस्मिन्नि
 दितकर्मणि प्रावृत्त्यभ्यस्यमाने महापातकतुल्यत्वमवतिता वा तभ्यासः पातिसहेतुः हिंसास्वप्रादौ तु सहस्रकृत्वाप्यभ्यस्य
 मानेन महापातकतुल्यत्वमवतीति तत्र यातिसमतो युक्तमुपपातकादेरभ्यासापेक्षया पतनहेतुत्वं **एवमवधारणार्थं संज्ञा**
 मेदमहितं प्रापश्चित्तिमित्तय रिगयानेक त्वानेति त्रिका निप्रदर्शयितुमाह **॥ शिरः कपाली ध्वजवान्निक्षाली कर्मवैद्यम् ॥**
ब्रह्महाहादशाब्दनिमित्तमुक्नुमिमांशयान् २५३ शिरसः कपालमस्योस्तीति शिरः कपाली तथा ध्वजवान् कृत्वा शव
 शिरोध्वज इति मनुस्मरणान् **अथ चिरकपालं दंडं प्रेममारोयितं ध्वजशब्दवाच्यं गृह्णीयात्तच्च कपालं स्वयापादितं ब्राह्म**
णशिरःसंघं द्विगुणं ब्राह्मणे ब्राह्मणो धानपिच्छातस्यैव शिरः कपालमादाय तीर्थान् अनुसंचरेदतिशान्तात्पस्मरणात् ॥ त
 तदलाभे **अथ संघं ब्राह्मणं** **ग्राह्यं** एतदुभयपाणिनेव ग्राह्यं खट्वाग कपालपाणिनिगोतमस्य
रणात् ॥ खट्वागशब्देन दंडो रोपितशिरः कपालात्तको ध्वजो गृह्यते न युनः खट्वागशब्दः महोक्षः खट्वागोपरश्रुतिस्मादिव्यव
 हारेषु नैव प्रसिद्धेः एतच्च कपालधारणं चिक्राथेन युनभीजनार्थं शिक्षार्थं वा मन्मथकपालपाणिनि शिक्षयेयामप्रविशेदि

राम०
५९

वसं३

दितिगोतमस्मरणान् तथावनवासिनाचतेन भवितव्यं ब्रह्महाहादशाब्दनिमित्तमुक्नुमिमांशयान् **ग्राह्यं** मन्मथीपोद्दोवाकृ
 तवापोवा निवसेद्गामातेगात्रजेपिवाभ्राश्रमेदक्षमूलेवासवेभूतहिते तदतिनेनेवोक्तत्वात् कृतत्वा पावेति विकल्पाभिधानात् ज्ञात
 वेतिगम्यते ॥ **अतएवैतः ॥** ब्रह्महाहादशाब्दनिवालवासाजहीध्वजेति तथाभिक्षाशनशालश्च भवेत्तमिक्षेवलोहितकेन
 मन्मथस्वदशरावेण ग्राह्यत्वालोहितकेन स्वदशरावेण ग्रामे भिक्षापेप्रविशेदिति आर्यस्तवस्मरणान् समागाराण्येवा मष्टल
 श्रुतेनेनेवमसंकल्पितानि भिक्षार्थं प्रविशेत् समागाराण्यसंकल्पितानि चरेदक्षमिति वसिष्ठस्मरणान् तथैककालमव
 साग्राह्यैककालाहारदितिनेनेवोक्तत्वात्तच्च भिक्षावाह्यणदिवर्णयेवकार्यं चातुर्वर्ण्ये चरेदक्षेवद्वीगोमंयनः पुमान् इति संव
 जस्मरणान् तथा ब्रह्महास्तीति सकर्म रव्यापयत्तद्वीगिष्ठेति भिक्षापाचने वेष्टमनाद्वा गितिष्टामि भिक्षार्थं त्रिस्रया त क इति य
 राशस्मरणान् अथ च भिक्षासित्वनिपमावने जीवना शक्तौ **इष्टं** भिक्षाये प्रविशेद्गामं वमैर्यदि न जीवति इति संवत्सस्मरणान्
 तत्तथा ब्रह्मचर्यं दिपुत्तेन च तेन भाविन्यी मखट्वाग कपालपाणिना दण्डं संवत्सरानवस्यचारी भिक्षापेयामं प्रविशेत्तकर्म
 चक्षापाः यथोपक्रामे तदंशेनादापे सत्त्वा नासने भ्याविहरन् सवनेष्टदकोपशर्णीष्टे दितिगोतमस्मरणान् ब्रह्मचा
 रिग्रहणे च वज्रपेम्भुमासं धमाल्पदिवात्तप्रजनाभ्यं नोपाततश्च वक्रकामको धलो भ मोहहर्षनृत्पगीतपरिवा दने
 भयानीति ब्रह्मचारिप्रकरणोक्ता हि सुधर्मप्राप्तये **अथ वशः ॥** स्थानवीरासनीमौनीमौजीरं डकमंडलुः भिक्षा
 चयाग्निकाये च कूष्माण्डाभिः सदा जपन्ति तस्य प्रवेदिति शेषः अथ च सवनेष्टदकस्य शीतिस्नानविधानात्तदंगभूतमंत्रादि

४ उच्यते सुदिवातिष्ठे उपविष्टस्तथातिष्ठि एतद्वत्सर्जनाम सर्वपापप्रणशानं ४

जीतमालाभिः

प्रस्ता०

[illegible]

८७

मं कल्पनीयं ते त्रानुग्रहकोयत्यायश्चित्तभाजंयुसमंनुरह्नातितत्यायश्चित्तयोदानंकुर्वाता अतस्तस्माद्विंशवार्षिकंनववार्षिकं
कं प्रयोजकस्तुष्टौनेषुवार्षिकं कुर्वाता अनुमतायुनः सार्द्धं पा दसार्द्धचतुर्वा धिके निमित्रीलेकपादं त्रैवार्षिकं
अनुरागसुमनःतिरस्कृतापराविप्रोहत्वात्मानंमृतापरिनिर्गुणःसहस्रकौवाङ्महेश्वरादिकारणताद्यात्यर्थनिर्गुणावायिग्राम
त्रैवार्षिकं वतंकुपोत्पन्निलोमांसरस्वती मृच्छापि विप्रुद्ययैतस्यायस्येतिनिश्चितं अत्यर्थनिर्गुणावायिग्रामस्यैतिर्गुणाय रिक्तो
वाहमियनेयस्तनिर्निमित्तं तुभर्त्सितः वत्सरत्रितयंकुर्यान्नरः कृच्छ्रविप्रुस्वयं पदा पुनर्निमित्तस्य त्रगुणवानात्मद्यातीचास
तनिर्गुणस्तदेकवर्षमेववह्यहसावतंकुर्यात्तकेशश्मश्रुनखादीनां कृत्वा तु वयनं वना ब्रह्मचर्यचरन्तिषो व षेणैकं नभुध्य
नोति तेनेवोक्तवाना अ नयैवदिशा अनुग्राहक प्रयोजकादीनाय नुग्राहकप्रयोजकादयस्तथामपि प्रायश्चित्तकल्पाम
अस्यावकल्पनायां प्रयोजयितानुमेताक तो च त्रिखणं नरक फलेषु कर्मसु भागितोयोह्यन्त्रारमतेतस्मिन्फलविशेष
इत्यायस्तवचनेमूलं तथापि त्साहकादीनामपि दंडप्रायश्चित्तकल्पे पथाहयैतौ नमिः हेतामंतापदेष्टा च तथा संप्र तियादकः
प्रोत्साहकः महायश्वतथा मार्गानुदेशकः आ धयः शस्त्रदाता च म त्किदाता विकर्मणा उपेक्षकः शक्तिमोश्च द्रोष
वक्ता नुमोदकः अकार्यकारिणस्त्वेषांप्रायश्चित्तं प्रकल्पयेत् पथाशक्तानुसृत्येचदंदेवैषा प्रकल्पयेदिति तथा बालहृषादी
नां साक्षात्कर्तृत्वेप्यर्द्धमेव अशोतिपुंस्ववर्षाणिवालोवाष्ट नूषादशः प्रायश्चित्ताधर्ममहेतिस्त्रिपाराणि सार सारं तथा अर्वाक् द्वादशाष्टादशो जे चर्ध्वमेव च अधमेव भवेत्सुमातुरीयेन त्रयोविनामिति तथा अनु रपेनोतस्यापि

मिता ४
६६

वातस्य यादमात्रमेव प्रायश्चित्तं स्त्रीणां मध्ये प्रतदायं दधानां रोगिणीति तथा पादोवालेषु दानयः सर्वयोपेयं विधिरिति विष्णुस्मृत्यात् ॥
 अतश्च पद्धतेन। उनेकादशवर्षे स्पृगं च वर्षासंस्पृश्यायाश्चित्तं चरेद्वा तापितावांसुः सहजं न इति प्रतिपाद्यं नक्तं अतो वा
 लभस्यास्य नापराधो न यातकं। राजदंडो न तस्मात्प्रियायाश्चित्तं न विद्यत इति तदपि संपूर्णं प्रायश्चित्तोभावप्रतिपादनपरं। न
 पुनः सर्वात्मना तदभावप्रतिपादनपरं। आश्रमविशेषेनैरेष्येण प्रयमानेषु ब्राह्मणेन हतमः तस्माद्ब्राह्मणरा
 जन्मो वैशंपयस्य न सुगोपिवेदित्वेवमादिषु न ये क्षिप्तवयो विशेषेण
 बाधिका रादृशं नदीयमापि प्रायश्चित्तं पित्रादिभिरेवाचरणं। पुत्रानुत्पद्यसे स्तुत्येदमध्याय्यवृत्तिविदधादिति तस्यैव पुत्रा
 दिहिता चाप्यधिकृतत्वात्। पुनः कस्मिंश्चिद्ब्रह्मवधे प्रयोजकभावमापन्नस्य न। स्मिन्साक्षात्कर्तृत्वेन कृतं दृष्ट्वा प्राप
 श्चित्तं सन्निपातस्तत्र द्वादशवर्षाधिकारिगुरुप्रायेश्चित्तं। पातिनः प्रयोजकसंवेधिलघुप्रायश्चित्तं प्रसंगात्कृते पतिद्विः
 नेवेवं सत्यविशेषा लघुकल्पे न महतो विमिधिस्यादित्याशंकनीयं। अत्र संतः पातिनपानुष्ठाते विशेषानवगमात्प्रसंगा
 त्कृते पतिद्विः कृतो न ब्रह्मवधेनः पातिमहात्कल्प इति कृतः प्रसंगाशंका न च वेत्तवधज निजकलपक्षपाथे मतुषितेन कथं
 विष्णुमित्रवधासाद्यप्यनिवृत्तिरिति वाच्यं चेत्। देशस्य तत्र तत्ता। अतो यथा कास्यनियोगनिष्पत्त्यर्थं स्वर्गार्थं वानुष्ठितैरा
 नैपादिभिर्नियोगनिष्पत्तिस्तद्वद्व्याप्रायश्चित्तस्यापि कार्यं सिद्धिः। सत्पुनर्मध्यमं गिरावचनं। गवामहमेविधिवत्स्या
 त्रेभ्यः प्रतिपापयेत्। ब्रह्महा विप्रमुच्यत सर्वयापेभ्यस्त्ववेति तत्सवनं स्तुत्या वद्वाह्येण विषयो। एतच्च द्विगुणं सवनं स्तुतु

६२ ६३ १६

६६

ब्राह्मणे ब्रतमादिशेदित्येतादृशं विहितं द्विगुणं द्वादशवर्षाधिकं ब्रतं चर्याशक्तस्य वेदितव्यं प्रायश्चित्तस्यातिगुरुत्वात्। न तत्र द्वादश
 दशवर्षाधिकं विषयं तत्र हि द्वादश द्वादशदिनाभ्येकं प्राजापसमिति गणनाया प्रजापसनापि षष्ठ्यधिकं शतत्रये भवति। पृथगपि
 प्राजापसस्योत्तरे अह उपवासोधिकं सप्तम्यत्रयं न वामजटाधारणावस्थाद्वारत्वादि। त्रयतपो विशेषपुक्तत्वादुपवासोभावेऽप्ये
 केकल्पद्वादशाहस्य प्राजापसतुल्यं तत्र तश्च प्राजापसक्रियाशक्तो धेनुं दद्याद्विचक्षणः॥ गवामभावदातव्यं तत्तुल्यं वानसंश
 यदसंनममायेन प्रतिप्राजापसमेकैव स्याद्विनाशयमानाया धेनुनामपि षष्ठ्यधिकं शतत्रये भवति। न पुनः सहस्रमतो पथी
 करेव विषयो युक्तः। पदयिशाववचना विप्रं प्रमायुद्वादशसंवत्सरानुषट्त्रीनसाधिसंवत्सरं च व्रतामादिशेत्तस्मात्ते गोस
 हस्ते तदधेनस्याधे च दद्यात्तवेधावर्णनाश्च नुयवेगे निद्रादशवर्षाधिकं गोसहस्रयोः समुच्चयविधिपरं द्वादशवर्षादिह न न
 विषयं द्वादशस्य तस्यातिगुरुत्वात्। तथा च दक्षः। सममे ब्राह्मणे दाने द्विगुणं ब्राह्मणे शुभे। आचार्यं शतमाहसं मादप्येदं तमथम
 मिति प्रतिपाद्योक्तवान्। समं द्विगुणं साहस्रमानं संचय्योक्तमादाने फलविशेषस्याद्विषयात् न हरेव सति। पत्न्येन द्वादशवर्षा
 धिकं उक्तोक्तमस्मिन्नेव विषये पुरुहताश्रेत्रियं वासं देवव्रतमोक्तमादृष्टुमाश्रेत्रिः। प्रत्रयावज्जीवमावस्यमाने व्रतयदोत्रे गु
 ण्यं चातृगणं प्रासभावमो न दानत्रो समथस्य वदधनस्यायदानं तयसोः समुच्चयो द्वादशवर्षाधिकं कर्मतिरिक्तनामसुमेत
 पराशरीयकृतानां प्रायश्चित्तानामुत्तरत्रयवत्पुण्यवत्पुण्यं ननु च द्वादशवर्षाधिकं कल्याणं नो व्यवस्थाकृतो वसितो न ता
 वद्द्वादशवर्षाधिकं विधायकवाक्येनियुक्तं तत्राप्रतीते। न च वाच्यं प्रमाणावगात्रं गुरुलघुकल्याणो वाधो माप्रसोक्षी

३६३

तथा ५

६५

मिता०

६६

वि०

न०

नोपवासनाया गृह्यविश्वजित्ताय जेतेतिमत्रप्रयोगप्रवृत्ततरिसमायनाक्ष मस्यविश्वजिह्वान मतोपिस्वातंत्र्यमेवयुक्तं पथा॥
 मिप्रवेशलक्ष्यभावादेनां न वनेषामपिद्वादशवार्यिकोपक्रमोयसंहामध्यपटितत्वेनतदंगत्वमिति शक्योपपत्तः समयिम
 ध्यातेविज्ञानप्रयोजनत्वनप्रयोजनकोशो विरहात्रपरस्परमंगो गित्वं पुंसां पथासामिधेनाप्रकरणमध्यवर्तिनैवित्य हाना
 मग्निसमिधनप्रकाशकत्वेनसामिधेनाभिः • सहेककार्याणानसामिधेनंगत्वं नवेकांततोप्यग्निप्रवेशादीनाद्दशवा
 र्यिकमधोपायः वसिष्ठोतमादिभिरेवाद्वादशवार्यिकप्रक्रमात्प्रागेवपरितृत्वादिरमेवचस्वातंत्र्यप्रकटयितुमर्हतीति
 स्पेशस्त्राभूतोवास्यानप्राप्तेदात्मानमग्रावेतिप्रतिवा वाशब्दः पटितस्तथाप्रतिप्रायश्चित्तमवोपसंहारः अतोमत्त ममास्त्र
 यविधिविषयः समाहितः ब्रह्मह साकृत्तयायं यथाहत्मात्मनयेति अतोमिप्रवेशादीनां स्वातंत्र्यमेवयुक्तं
 अतश्चब्राह्मणत्राणादेरेक फलत्वान्नोणागित्व
 मिति॥ उच्यते॥ परिहृतमैतदंतराब्राह्मणमोक्षयित्वेसादिनाशंरवचनेनांगत्वावगमात्॥ अंगस्त्वसतः प्रदानद्वारेणफ
 लसंबंधः चयधानवि रेषः॥ यतोब्राह्मणत्राणावधिकस्यैववृत्तानुष्ठानस्यफलस्य साधनत्वविधीयतइतिनविरोधः किं
 चैद्यतोत्रामयग्रस्तं ब्राह्मणोगामयो पिव॥ दृष्टुपद्यिनिगतं कंठत्वात्तुव्रह्महामुचिः ५५५ दीर्घगावहुकालमपि
 नातीवैरदुः सहेनामयेनकुष्टादिव्याधिनाप्रक्षेपिदिनेब्राह्मणगावात्तत्राविधौयथिरदृष्टुनिगतेकंनोरजंकृत्वाव्रह्मह
 मुचिर्भवति॥ अनुवात्सरास्यपरित्राणादिसत्रयदुक्तब्राह्मणरक्षणतदेवकिमर्थयुनक्तव्येनब्राह्मणोगामयापिवेति॥

निर

मं८

६६

५७

सममेवाकिंत्वात्मप्राणपरिसंगेनाधस्तनवाकेयब्राह्मणरक्षणमुक्तमधुनायुनैरोप्रवृत्तानादिनेतिविशेषः॥ अमुनेवा भिषोप
 योक्तंननुविप्रस्यत त्रिभित्तेनुपायलाभेविमुच्यतेइति॥
 किंच अनीयविप्रसर्वसंस्तंघातितत्त्वच॥ तन्निमित्तंक्षतः शस्त्रेनीवत्रपिचिमुच्यति २४६ विप्रस्यापहृत
 सर्वेस नयावमोदतःसंवधिरुयेभूरिगपादिकेचौरै हंतसाकलेपनानीयरक्षणपः करोतिसविमुध्यतीति॥ अत्रयनेप्र
 हतःसर्वचौरैद्योतिनोवायदिवा तन्निमित्तं ब्राह्मणसर्वस्वानयनाथेतत्रयुध्यमानः अत्रिक्षतोम त कलोजीवन् — पि
 विमुध्यतीति॥ अत्रेति॥ बहुवचनेक्षत हत्वयाप्यर्थः अतएवप्रवृत्तः॥ अवरं प्रतिगद्वासवस्वप्रविजित्यचेति॥ अवरग्रहणं
 कृतं॥ एतस्य ग्लोकत्रयोक्तकल्पपंचकेस्य ब्राह्मणरक्षणरूपत्वेनोत्तरावाब्राह्मणमोक्षयित्वेनननुप्रवचनेनक्रोडीकृ
 तत्वाद्वादशवार्यिकसमास्यवाधित्वेनविनियोगान्नस्वातंत्र्यं॥ प्राप्यश्वतोतंमाहलोमभ्यः स्याहेमेवं हिलोमप्रभृतिवे
 तत्तु॥ अज्ञानंनुहयाद्वापिमंत्रैरेभिर्यथाक्रमे॥ ५६० लोमभ्यःस्वहित्वेवमादिभिः मंत्रैलोमप्रतिप्रज्जोतातनुंनु हु
 यात्इतिपदः करणत्वंनिर्देशार्थः ५६० पदः प्रकारस्तचना
 ५६१ हिशब्दस्तंतरयसिद्धत्वगदीनाप्रभृतिशब्देनाक्षिप्यप्राणानोद्योतनायः ततश्चलाशरीरनिहोम
 द्रव्याणिचतुर्थातिर्देशंतेस्वाहाकारंयदित्वातेमंत्रैर्जहु पातातेचहूपमानद्रव्याणालोमत्वग्लोहितमासेमहः स्तायः

५५

मिती०

६७

स्थिमज्जानामसंस्वत्वाद्देहोमंत्राप्रवृत्तिः॥**अथावमिष्टः** नृणाहाग्रिमममाधायजुहुयात्तोमानिमुत्सेजुहेमितोमभिर्देहं
 वाशयदतिप्रथमं॥ त्वंममोर्जुहोमिसवाप्तुर्ववापदतिद्वितीयं॥**लोहि** तंमत्सेजुहोमलोहितेनममुवाशयति॥**तृतीयं**॥**मोसा**
 निमत्सेजुहेमिमांसेममंवाशयदतिप्रथमं॥**मेदो**मत्सेजुहेमिमेदस्वाम्मंवाशयदतिप्रथमं॥**स्ताप**निमत्सेजुहोमिस्ता
 युभिर्मंमंवाशयदतिप्रथमं॥**अस्त्रो**निमत्सेजुहेमिअस्त्रिमिर्मंमंवाशयदतिप्रथमं॥**मज्जा**मत्सेजुहेमिमज्जामि
 र्मंमंवाशयदतिप्रथमं॥**अत्र**चलोमप्रभृतेवेतनुंजुहुयादितिलोमादीनाहोमेदयत्वावगमाद्देहोमभ्यः स्वाहेनिसमपि
 चतुर्थानिदेशेनामादीनां देवतात्वं कल्पते॥**इत्यप्रकाश** तेनैवमंत्राणां होमसाधनत्वापपत्तेः किंतु लोमभिर्मंमं वाश
 यदमादिव सिद्धमंत्रपयो लोचनयामस्योरेव हविः संवेधावगमाद्देवतात्वं कल्पते॥**अतश्च**लोमादीनिमाप्रण्यात्स्वधिति
 नावदायमृत्तुदेशनाष्टोहोमानकृत्वातेतनुं प्रक्षियेत्तु **अतो**पत्के श्चिदुक्तमनादिष्टद्वयत्वादाप्यहविकोहोमरति
 तदनिरूप्यैवाक्तमित्स्वपेक्षणीयं जुहुयादिसमेनाग्नौ सिद्धे **अथा**हाग्निसुयसमाधयेति युनृग्निग्रहाणां लौकिकाग्निप्रो
 यार्थपुक्तं चेतसतिताग्नीनां प्रतियन्निविधानात् **आहिता**ग्निस्तयो विप्रो महापातकवान् भवन्त्याय श्वितेन सुधेततद
 जोनातुकागतिः॥ वेतानं प्रक्षियेत्तौ येशालाग्निमयेद्वधदत्तशमः **स्मरणात्**॥ तथा॥ महापातकसंपुनो देवास्त्याद
 निमात्र्यदिपुत्रादिः पालयदग्निं पुनश्च दोषसंक्षयान्॥ प्रायश्चित्तं कुर्याद्यश्चरन्वाप्रिय ते यदिरुह्यनिर्वापये

राम०

६७

११

कृ३

मि४

छोतमपुस्वस्यात्तपीरुदर्मिकासायनस्मरणात्॥ तत्पक्षेपश्चोपायोऽप्यत्रिदोमुवेनकर्तव्यः॥**यथाहमनु॥**॥**प्रास्पेदा**
 त्मानमग्नीवासिद्धे विरवाकशिगदतिगोतमनाप्यत्र विशेषोद शितः॥ प्रापश्चित्तमग्रोमत्किं वल्लघुमांशाद्देशिस्त्रिवृत्तात
 सति॥**अवस्था**तस्य अनशनकशितकलेवरस्येवमथः॥ तथाच कचकीकृतिः॥ अनशनकशितो प्रिमारेहेदिति॥**इदं**
 प्रणतिक प्रायश्चित्तं कामकारविषयं॥**यथा**चमभ्यमागिराः॥ प्राणतिकं च यथा तं प्रापश्चित्तमनीभिः॥ ते कामकार
 विषयं विज्ञेयं नात्र संशयः॥ तथा॥ पुः कामं महापापं नरः कुर्यात्कथंचन॥ ततस्पृष्टुर्निर्दिष्टाभ्युपपत्तनाह तदिति **इति**
अथायश्चित्तं स्वतंत्रमेव नृणां ह्यग्राणादिवद्वाद्वायिकं तर्ह्येतमित्युक्तं पाक किंच॥ मेयामेवाह तोलक्ष्यभूतः शुद्धिमवाक
 यात्॥**मृतक**तः प्रहारात्तं जीवन्नपि विमुध्यति॥**अथ**वासं ग्रामेयुधममावभयकलपेरितं शरसेपातस्थाने लक्ष्यभूतो
 मृतः शुद्धिप्राप्तयात्॥ गावमग्नीनितप्रहारजीवदं मोहकल्योमृद्धिं तोजीवन्नपि विमुध्यति॥**लक्ष्य**भावश्च प्रायश्चित्तं य
 मिमेव विदुषाधनुः॥ विद्याविदावासे ग्रामे स्वेच्छया कर्तव्यं नतुराज्ञाबलात्कारयितव्यः॥**यथाहमनु॥** तक्ष्यशस्त्रभृतां रा
 स्याद्विदुषामिच्छयात्मनो नितं स्वमृणातिकृत्वा तसाक्षात्कर्तुः क्षत्रियस्य कामकारविषयं॥**अपि**शब्दादयश्चमेधादिनापि
 शुध्यति॥**यथाहमनु॥** यजेतवाश्वमेधेन स्वजित्तागमेवेन च॥**अभिजि**हि श्वजिभ्यां वा त्रिवृत्ताग्निष्टोतापि वेति॥**अश्वमेधा**
 नृणां च मावभोमस्य क्षत्रियस्य वा यजेतवाश्वमेधेन क्षत्रियस्तु महायतिरिति परास्मरणं॥**ताने** मावभोमो यजेत समा
 वेभोमस्य प्रतिषेधदर्शनात्॥**इदं**चाश्वमेधानुष्ठानं मावभोमस्य कामकारकते प्रणतिकस्थाने **इदं**चमहापातकं कर्त्तुं
 रश्चत्वारो मतिपूर्वकः॥ अग्निं प्रवेष्टुं भुङ्क्ते स्थित्वा वामकृत्तिकेताविति यमेन मरुता फलाग्निप्रवेशे तुल्यतः॥ यो महाकृत्तोर

मिता०

६६

व५

स्यसंप्रत्ययवर्धनं। अत्रैवविषयेप्रसयवर्धनं ह्यतिरुक्ता। अरुणायाः सरस्वत्याः संगमेलोकविष्करोत्तुष्टेतिषवणास्तार्थं त्रि
 शत्रोपोषितेहिजनिनामपिस्मृतिवचनानिअविषयाणां व्यवस्थाविज्ञेय। समानोत्तुष्टिकल्पः। एतानिचद्वादशवार्षिका
 दिवसदानपर्यन्तानिब्राह्मणस्यैवक्षत्रियादेस्तद्विगुणादिकं। पथाह। गितः। पथद्यावात्याणानात्साराजोद्विगुणामतावे
 श्यानांविगुणाप्रोक्तापथद्वयवतस्मृतमिति। एवं ब्राह्मणानां येनहंत हस्मानगतगुणविशेषेणयः प्रायश्चित्तविशेषोव्यव
 स्थितः स एतद्गुणविशिष्टेक्षत्रियादेहंतरेद्विगुणः। त्रिगुणोवेदितव्यः। अनेयेवदिशाक्षत्रियवैश्यादावपिहीनेनाक्तवधेदोष
 गोरवाह प्रायश्चित्तस्यापिद्विगुणादिकं कल्पनीयदाधगोरवंदंडगोरवारवगम्पतेयथाक्तं॥ प्रतिलोमायवादेष्टुद्विगुणः।
 त्रिगुणेहमः वर्णानामानुलोत्येनतस्मादेद्वादहानितः। पत्रुचतुर्विंशतिमत्तवचनं प्रायश्चित्तपदात्मातंब्राह्मणस्यमहाश्वमि
 ः। पादोनक्षत्रियः कपोदध्वैश्यः समाचवेन। अष्टः समाचरत्याहमशेषेष्टुपिथ्यासुधावसिक्रादिनाप्यनुलोमासन्नाना
 दंडवसायश्चित्तं हनीय। दशितंचदंडतारतम्ये। दंडप्रणयनं कार्यवर्णजास्तशध्वेति। ततश्चमृधावसिक्रास्यब्राह्मणव
 ध्वजालपादतिरिक्तक्षत्रियान्नममध्यह्नादशवार्षिकं भवति। अनयेवदिशाप्रतिलोमासन्नानपिप्रायश्चित्तगोरवमृद
 नीयं। तथाश्वमिणामपिअगिरसाविशेषादिति॥ गृहस्थोक्तानिपापानिकर्तव्याश्चमिणापदि। शोचवद्वाधनं कुर्यात्वा
 गृज्जलनिदरांनदिति। शोचवेदितिगृहस्थे। वेगृहस्थानां द्विगुणं ब्रह्मचारेणात्रिगुणं तुवनस्थानापतीनां तुवत्तुगुणमि
 ति वचनाद्यथाब्रह्मचर्योदीनां शोचंदेगुणादिकमेणवद्वेतेतथाशोधनं प्रायश्चित्तमपिभवती। तस्यः ब्रह्मचारिणस्तप्रायश्चित्त
 पाप्ममुदितितत्प्रातिलोमानुष्ठितवतुर्विधसारसम्यतिरिक्तविषयं॥ तद

गम०

६७

१ वायुनक्षोडराप्रायश्चित्ताहमंतीतिषोडशवर्षादकीचीनस्पार्द्धप्रायश्चित्ताभिः। (अवतिरेवनोपपद्यतेइतिशंकनीयं॥ यतः षतः प्रकांतप्रायश्चित्तस्यमध्यविप१

नेद्देगुणंप्रषोडशवर्षादूर्ध्वमेव। अर्वाकपुनर्वालोधानात्। नवद्वादशवार्षिकेचतुर्गुणेक्षियमाणेमध्येविषयनिशंकयासमाप्यनुपपत्तेः
 पक्षावपिपापक्षयोपवसेवा। पथाह। गितः॥ प्रायश्चित्तव्यवसितेकर्तायदिविपद्यते। एतस्तदहरेवासाविहलोकेपरवर्त्तते॥ या
 साय्याह। धर्मोयतमानस्तनचेष्टक्रोतिमानवः। प्राप्नोभवतितमुण् मन्त्रेनास्तसंज्ञयइति। अत्रुक्तानिमित्तानरेषुब्रह्महमाप्रा
 यश्चित्तस्यातिदेशमाह। यागस्थक्षत्रविद्व्यातीचरेद्वहृह। गितः। तत्रहोवपथावर्णतथात्रयीनिरुद्धकः ३५१ दोषोपोपद्वसमाप्रा
 यर्पतेसामयागप्रयोगेवत्तेमोनाक्षत्रियवैश्यापोव्यायादयससोब्रह्महनिपुरुषेचद्वनमुपरिहृद्वादशवार्षिकादितच्च। एतप्रायश्चित्तयागश
 दः। सामास्यवचनस्तथाप्यत्रसामयागमभिधेत॥ सवनगतोचराजन्त्यवैश्यावितिवासिष्ठे। सवनत्रयसंयाद्यस्यसामयागस्यैवनि
 दिष्टत्वात्। अत्रगुरुलक्षणात्तद्वादशवार्षिकादिव्रह्महमावतानांजातिशक्तिगुणापक्षयाप्राग्वद्यवस्थावेदितव्या। एवं
 भवधादिद्यपिमरणान्तिकेनानिदिश्यते। व्रतग्रहणात्तत्रः कामतोयागस्थक्षत्रियादिवध्वनस्यैवद्देगुणंप्रणतचतसं
 णमेवकतेअपूर्वयोवर्णयोर्वेदाध्यापनेहते। निप्रक्रम्यायस्तवेनद्वादशवार्षिकमिधा। तत्रागभंचविनासुसंभृतं हत्वायथावर्ण
 यद्व्यापुरुषवधेयत्वापश्चित्तमुक्तं तद्वर्णगर्भवधेनचरेत्। एतानुपजातस्त्रीपुंसकत्वाजन्मगर्भविषयाह्वागभेमक्तितामितिमान
 वेतिशेषदर्शनात्। अत्रव्यद्यपिब्राह्मणगर्भस्यब्राह्मणत्वादेवतद्वधनिमित्तवत्तथास्त्रिस्तथापिस्त्रीत्वस्यापिसंभवात्तस्त्रीश्रुद्विबुवि
 दक्षत्रवधस्त्वप्यातकत्वेनतस्यापश्चित्तप्राप्तिरपिस्मादनः स्त्रीपुंसपुंसकत्वेनापिजातगर्भपिब्राह्मणगर्भतमात्रपुनस्तद्वहत्यावत्त
 कुर्यादित्येवदतिदेशवचना उपजातेनस्त्रीपुसादिविशेषमंजनेयथायथमेवप्रायश्चित्तमुक्तं। अत्रेयानिष्टदकोव्यायादकः

३४

मिता.

७०

सेपितथावतं चरेत्। हसमानात्रेयीवर्णानुहंप्रतंचरेदित्यर्थः। **आवेपी** ~~नर्तुमत्कृतो~~ **रत्न** स्वलाष्टतुलातामात्रेयीमाहुरत्रसेषुयद
 यमभवतीतिविमलसुस्मरणात्। **अत्रिगोत्रजावापि**। अत्रिगोत्रजावानांमिति विष्णुस्मरणेन **पतदु** कर्मवति। **ब्राह्मणमेवधेवा**
 ह्यण्यत्रेयीवधेववह्यहसावतं। अत्रिपगभवधेवत्रिपत्रेयीवधेवहसावतं। **सर्वसम्यग्रीपीति**। चशरात्साक्षेनतवचनादि
 धृषि। **पपाहमनुः**। **उक्ते** चैवानुत्तसाक्षेप्रतिरम्पगुरुतया। **अपहसवनि** यंकुं स्वाचस्त्रिसहद्वमिति। **अत्रव्यवहारश्च**
 समवचनेनप्राणिनावधप्राप्तिस्तद्विषयमेतत्। **प्रायश्चित्तस्यातिगुरुत्वात्**। **प्रतिभः** क्रोधावेपः निक्षेपश्चब्राह्मणसंबन्धीस्त्री
 चात्राहिताग्निभायोपनिव्रतत्वादिगुणपुक्तो **यत्त** सवनस्युच्यते। **पथाहमिति**। **आहिताग्नेर्हिजाग्रस्य** त्रयोपलोमनिदि
 ते **हसावतं** कर्पादात्रेयीद्यास्त
 येवचति। सवनस्युच्यते। **स्निपहत्वा** ब्रह्महसावतंचरेदिति पराणस्मरणेन **यत्त** सवनस्युच्यते। **अत्रिगोत्रजावापि** **वधवह्यहसा** प्रायश्चित्ताति
 तिदेशात्तद्वतिरिक्तस्त्रीवधस्यस्त्रीशुद्धिद्विषयवधदस्यप्राप्तकमध्यापाटादयः प्रातका **सर्वसम्यग्रीपीति** **वधवह्यहसा** प्रायश्चित्ताति
 नुपदेयगतत्वेनलिगवचनपारविशितत्वाद्वाह्यणजाते **अत्रिपुंसपेरविशेषात्** दत्तित्कमनिमित्तप्रापश्चित्तविधेर्वहसाहाद
 दशाहनीसस्येभ्यत्रप्राप्तत्वाकिप्रथमथान्त्रेयीनिष्ठकडति — **अतिदेशवचना**। **उच्यते** समपिब्राह्मणत्वेनात्रेयीवधे
 महापातकप्रापश्चित्तनिराकरणार्थमतस्तस्योपपातकमध्यापाटादुपपातकप्रायश्चित्तमेव **अतिदेशिकेषु** चप्रापश्चित्तस्ये
 वानिदेशेनयातिस्मातः **प** तितसागादिकार्यमात्रंभवति **किंच**। **चरेद्भूतमहत्वापि** यानार्थचेत्तमागतः। **पथावपीमि**

ल४

७०

हीनं

पे२

५५३

त्यनुवर्तते। **ब्राह्मणदिहनेनेकतनि** क्षपस्तद्यायादनाथेसम्पगागमशस्त्रादिप्रहारेकैतकथंचित्त्वतिद्यातादियु निबंधवशा **देमोनमुत्त**
दाहत्वापि यथावत्तत्तहसादिवतंचरेत्तथा **चमोतमः** **सृष्टे** **अहसा** **वधे** **अहसापीति**। **ननु** **हनेत** **देभावे** **नैकप्रायश्चित्तनानपु** **का**
सममपगो **पदेशिके** **मभूतत्वादि** **तिदेशिका** **मापादोनामेव** **ब्रह्महसा** **दिव्रतो** **तिहृदशार्थिका** **दीति** **भवति** **एतच्च** **प्रयचित्तं** **प्राप्तं**। **किंच**
द्विगुणे **सवनस्ये** **नुब्राह्मणे** **व्रतमादिशेत्**। **५५२**। **पक्ष** **सवने** **सेपाद्ये** **सोमयागमनु** **ति** **धृतं** **ब्राह्मणं** **प्यया** **हपति** **स्मिन्** **दृष्ट** **दश**
वार्षिकादि **व्रतद्विगुणं** **समादिशेत्**। **तथा** **च** **व्रतानां** **गुरुलक्ष्य** **भूतानां** **जातिशक्ति** **गुणद्वये** **क्षपासम्पिसव** **तस्य** **त्वा** **विशेषे** **पूर्ववत्** **य**
वह्यवर्गं **व्यावृहत्** **समातो** **तु** **विविधे** **पादिना** **अतिदेशिके** **भ्यापि** **नूनत्वाद्** **दृष्ट** **दश** **वार्षिकादि** **प्रायश्चित्तमित्यतः**। **इति** **ब्रह्म**
तापायश्चित्तप्रकरणे। **अथ** **कुम्भ**। **प्रसूया** **न** **प्रापश्चित्तं** **यत्र** **प्रति**। **सुरां** **तु** **द्युत** **गोमूत्र** **पुसामि** **निसंनिभ्रा** **सुरा** **यो** **यत** **प्रीत्या** **मेरणा** **द्यु**
प्रच्छति। **५५३** **सुरादीनां** **मध्यममग्नि** **संनिभ्रं** **का** **प्राप** **दिता** **ग्नि** **स्पर्श** **दाह** **शक्ति** **कंदे** **संपीत्वा** **सुरा** **पो** **मेरणा** **द्यु** **प्राप्ते** **नि** **गोमूत्रे**
साहचर्यात् **गव्ये** **रवद्युतपयसी** **याद्यु** **तययः** **साहचर्या** **च** **स्त्रेण** **मेव** **गोमूत्रे**। **सुखा** **द्व** **समा** **कार्य**। **सुरा** **पे** **न** **द्व** **समा** **आग्नि** **वर्णा**
सुरापिवेदिति **पेदी** **न** **मि** **स्म** **प्राप्तं**। **तथा** **लौहे** **न** **यात्रे** **पा** **सुरा** **पो** **ग्नि** **वर्णा** **माप** **सेन** **ता** **त्रे** **पा** **वा** **सुरा** **पिवेदिति** **प्रचेत** **स** **समा**
ता **प्रापश्चित्तं** **यत्र** **संक्रमो** **न** **म** **त्र** **सुरा** **पा** **मा** **प** **कृत्वा** **प्यग्नि** **वर्णा** **सुरा** **पिवेदिति** **त्रैगिरि** **प्रमाणे**। **यत्तु** **व** **सिद्ध** **वचनं**। **अ**
भ्यासे **तु** **सुरा** **या** **अग्नि** **वर्णा** **ति** **पिवेदिति** **ज** **नित** **सुरा** **य**। **तिरिक्त** **मद्या** **पान** **विषये** **तु** **का** **मकार** **विविध** **सुरा** **पाने** **का** **मकृते** **ज्वलंती**
ता **विनिक्षि** **पेत्** **मुखे** **न** **या** **विनिर्द्भो** **मृतः** **शुद्धि** **मवा** **क्रयात्** **इति** **ब्रह्म** **स्मरणात्**। **यत्तु** **सुरा** **पीत्वा** **हि** **जो** **मो** **हा** **द** **ग्नि** **वर्णा** **स**

५५२

मिता०

संपिबे दिदि मनुनामोहप्रणं कृतं न तद्व्याख्यायिपरिज्ञाना मिश्रावेणा अत्रेतिमनोयं किं स्यात् शब्दो मद्यमन्त्रे रूढः ॥ उत्ततिस्ववर्गो
 डीमाध्वीपेरीयहेस्वित्तेस्योमेवेति । तत्र केचिन्मद्यमात्रे नृदइतिवर्णयति अथ्यासितुसुरायाइतिवासिष्टेयैध्यादित्रयध्वनिरिक्त
 पिमद्यमात्रेसुराशब्दप्रयोगदर्शनात् । न च सोमो गोपाप्रयोग इतिशंकनीयं मद्यजननेन शक्तिमत्त्वोपाधिकतपासवैत्रमुरखत्वोपयं नो गो
 णत्वकल्पनोयात्रमायत्तादिति । तदुक्तं ॥ पा नमं द्राक्षमाधकं रवाज्जं रंतालेमैक्षवं । धृत्यं मेरमारिष्टं मेरपं नालिकैरजा ॥
 समानानि विज्ञानी पान्मद्यमेकादशेवत् । द्वादशं तु सुरां म द्यं सर्वं यामधमं समजं इति पुलस्तेन मद्यविशेषेण सुराया निदिष्टत्वा
 त । तत्र मद्यमात्रे सुराशब्दप्रयोगो गोणः । अत्र पुनः पेष्यादिषुतिरुषु सुराशब्दस्पष्टममतेन च । हियद्यप्यनेकत्र सुराशब्दप्र
 योगो दृश्यते । तथापि कुत्रानादितमिति सदेहो गीमाध्वी चोपे । सोचविज्ञेयात्रिविधासुरेति मन्त्रवचनोद्भूतमधुपिष्टविकारेण
 दित्वनिर्धारणात् तत्रैव मुरासंभुजं न चानेकत्र शक्तिकल्पनादौ । मद्यशक्तेरुपाधित्वाशयणेन तस्य सुपरिहरत्वात् न च तालहि
 सेषु फलप्राप्तिविद्यमानत्वादिति प्रसंगः । एक जादि शब्दवत्तयो गच्छत्वा अत्र यणत्वात् । अत्र अर्थो वै का तथा सर्वानयात्मा हि ज्ञान
 मेरिति तिसृणा सुराणां समानदोषत्वप्रतिपादनपरान्युनरसुरसुरयोर्गीमाध्वीः पेषी सुरासमत्त्वप्रतिपादनयोर्द्विजोत्तमग्रहण
 द्विजास्यपलक्षणं न दृश्यते ॥ द्वादशं तु सुरां मद्यं सर्वं यामधमं समजं इति पुलस्त्ववचने गीमाध्वी म्यामपिसुरा मद्यस्य यतिरे
 कदर्शनात् । तथा । सुरावैमलमन्त्रानापाया

३१

वमलमुच्यत इत्यनविकारस्यैव सुरात्वं निर्देशात् । अत्र शब्दस्य चाने न संजनमिमादिषु बोधादिविकारप्रयोगदर्शनाद्भूत
 धुनोश्चरसंरूपता तथा सोत्रामणी गदेयुचानविकारस्य सुराशब्दस्य प्रकृतत्वात् तेषु च सुरा मुखाद्यनेदुत्तरयोस्तु सुराशब्दो गोणः । प
 के गोडीपेष्टीमाध्वीति मन्त्रवचनात् तिसृष्वेयौ सन्निकत्वनिर्धारणेति । तदुक्तं यतो ने देश दानुशासनवद्व्यर्थं संवधातादित्व
 प्रतिपादनपरं । किं कार्यं प्रतिपादनपरं तौ गुरुप्रापश्चिन्तनिमित्ततयो गीमाध्वी गोणः सुराशब्दप्रयोगः । एवं च नानेकशक्तिक
 ल्पनादौषोना । येषु पाध्या अप्रपणं द्वाते । न च द्विजोत्तमग्रहणस्यापलक्षणत्वे । अत्र सुरावैमलमन्त्रानापायाचमलमु
 च्यते । तस्माद्वाहणराजसो वैष्णवश्च । न सुरां यिवेदिति पेष्या एव वचनं त्रयसंबन्धित्वेन निषेधः ।
 : गोडुदिनात्तु मद्यानां चास्य सवेधित्वेनैव निषेधो न क्षत्रियवेष्ययोः पक्षरक्षः पि
 शाचानं मिद्यं मांसं सुरासं वा । तद्वा स्यो न नान्नं यदेवाना मप्रताह विरितिमानेव वा स्यो नेति विशेषोपादानात् ॥ दृ ह द्विदुना
 पिब्राह्मणस्यैव मद्यप्रतिषेधो दर्शितः । माधकं मेक्षवमेरंताले रवाज्जं रपा न संम द्यं चैव माध्वीकं मेलेरं नालिकैरजा ॥ अत्र मध्या
 निदेशो नानिमद्या निब्राह्मणस्पत्विजि । दृ द्वात्तं च कुपेन पिक्षत्रिपवेष्ययोर्दोषाभावादर्थितः । कामादपि हिराजसो वैष्णोवा
 पिकथं च न मद्यं सर्वं सुरां पीत्वान्दोषं प्रतिपद्यत इति । व्यासेनापितयोर्गीमाध्वी कयानमनुजातं । उभो मध्वासवर्धौ उभो चंदन
 चर्चितौ एकपथं कशापिनो दृष्टौ मेकेशवाजुं न विनि । एवं ब्राह्मणा सवेधित्वेन मद्यमात्रनिषेधस्य । पिगेडीमाध्वी चोपेष्टी च विज्ञे
 यात्रिविधासुरा यथेका च तया सर्वानयात्मा हि ज्ञानमेरिति गीमाध्वीः पेष्याग्निषधवचनदोषगुरुत्वेन सुरासमत्त्व

मिता०

७२

५५

५९

यतिपादनपरं । अपंचसुरनिषेधोनुपनीतस्या । नृदायाश्चकमाथाप्रवसेवा । तस्माद्वाह्यगणजेमैश्वर्यपञ्चनसुराणिवेदितिजा
 निमात्रावच्छेदेननिषेधमात्रतश्चसुरापीतादिजोमोहादितिप्रायश्चित्तविधिवाक्येननुनापदिजयहणं । ततद्वर्णत्रयोपनक्षणा
 येनिमित्तभूतनिषेधमात्रेक्षकत्वात्नेमितिकवि । धेनिषेधवर्णमानुसमवेदकत्वात् । पथायस्यहवितिरुक्तेपु । रत्नाचंद्रमाश्च
 प्रुदेतीतिनिमित्तवाक्येह । विमात्राभ्युदयस्यनिमित्तत्वावगतीतत्वात् । नैमित्तिकवाक्येप्रमाणोमापित्रेधातुलोनिभजेदिति
 तदुल्लेखहणंतेदुताज्वरुपहविमानोपनक्षणादयंविशेषः । पादोवालेषुदातयः सर्वपापेषुयंविधिरितिचवनात्कामकारे
 पिनमरणोतिक । किंनुपादमेवद्विगुणीकृतसप्तद्विकंदेविहितंयदकामानोकाप्रान्ताद्विगुणचरेदिसं । गिरामर्यात् । एवंयथा
 तुरादिषुपिथोपा । तथातद्वाह्यगोतनानांनयंदेवानामभ्रताहविरितिमद्यस्यापिपातिमानावच्छेदेन निषिद्धत्वादनपनीते
 तनदेवानांनयंनयनपनीतेस्यदोषः प्रागुपनयनात्कामचारवादमक्षरतिगोतमवचनात्तथा । मद्यमृत्तपुष्पाणांभक्षणे
 नास्तिकश्चनदिषश्चापंचमादृषादृष्टिपित्रोः सुहृद्गुरुः उक्तिकुमारवचनाच्चदोषाभावात्ततः । उच्यते । सुरामद्ययानिषेध
 वाक्येजानिमात्रस्यावच्छेदकत्वात्प्रवृत्त्यादयतिहेतुवनिषेधप्रवृत्तिः । अतएवसुराचरनिषेधवचनासुरापापनिषेधस्तजा
 साश्चयस्तिष्ठिति । अतः पादोवालेषुदातयः सर्वपापेषुयंविधिरिति । सर्वपापेषुसुरापापादिषु । पीतिवचनात्पादवसु
 रापापेप्रापश्चित्तं तथाजातुकर्णेनचमद्यपानेपिप्रापश्चित्तमुक्तं । अनुपेतस्तपोवालोमद्यमोहासिवेद्यादितस्यस्तुच्छंनपे

७२

ब्रह्मसूत्रा

ना२

प्या

कुर्यान्माताभ्रातातथापिनेति । अतो गौतमवचनं सुरादिव्यतिरिक्तशुक्लपयुषितादिविषयं कुमारवचनं तत्सर्वदोषरव्यापनपरं
 । अतएवप्रागुपनयनात्तदोषस्योपनयनमेवप्रायश्चित्तमित्युक्तं । मनुः । गोमिहोमैजातकर्मचंडामौजी । निषेधनेवेति
 कैगाभिकेवेनोद्विजा । नामपमृत्ततः । ॥ अपममत्रार्थः ॥ ॥ त्रेवापिकातामसंतिप्र । प्रतिपेशप्रतिषेधः । वाह्यगणस्पृशुमद्य
 मात्रं प्रतिषेधोपपन्ननिप्रवृत्तेवरजसवैश्वयोक्तनकदाविद्विगोद्विदिमद्यप्रतिषेधः । अइसतुनसुराप्रतिषेधोनापिमद्य
 प्रतिषेधः ॥ प्रापश्चित्तं त्वमाह । वालवासाजटावापिचतुर्वर्तपिण्पाकंवाकणान्वापिभक्षयेत्रसमानिशो । २५४ गोद्वय
 गादिलोमतिमित्तवस्त्रपादु । तः । वालवासाग्रहणंतीरवल्कलपोरुयलक्षणायां । सुरापापगुरुतत्पगोचीरवल्कवास
 सौवह्यहसावतचरेयात् । मितिप्रचेतस्मात्त । जेटियहणंमंडलनिराकरणं । यवह्यहसावतचरेदिसनेवेनवमिहे । पद्म
 लवसेनादिग्रहणतदभ्रसंभवतिस्वयमारितशिरःकपालोदिनिष्ठ । पथेइदमकामनोजलवध्यापः सुरा । पितृतिष्ठद्विषयांरये
 विष्णुद्विरुदितोप्रमाद्योकाभनोद्विजमि । तकामोपधित्वेनविहितस्येवद्वादशवर्षिकस्यातिदेशात् । अत्रचसुरापापस्य
 महापातकत्वात्तस्मात्प्रातिदेशिकत्वेसंपूर्णमेवद्वादशवर्षिकं कुर्यान्नपादो न अत्रसर्वद्वहारीतः । द्वादश । भिवेधैर्महापा
 तकिनः । एतत्तस्मिन्प्रथवापिण्पाकपिडितं त्रिसमाः कवर्षत्रयरात्रौभक्षयेत् । कणाः । तदुल्लेखवास्तान्वापुर्ववभक्षयेत् । ए
 तच्चसक्तदेवकार्यं । कणाश्चाभक्षयेद्वद्विण्पाकंवासकत्रिंशत्तिमनुसरणम् । अस्मच्चविण्पाकादिभक्षपास्यभोजने
 कार्यविहितत्वाद्यनोत्तरपरिमाणः । एतच्चादकवुध्यासुरापापनिषेधेनोत्तरकालेवदित्यस्यतदेवव्रतं कुर्यान्मद्यपः छेदेन

ल

२३

मिता०

७३

कृते।पंचगव्यचनस्योक्तप्रसहकापशोधनसिद्धिवासरवचनान्नचसुरासंस्मृतेस्तदुपलभ्यमानतद्वधरसोदकपानविषयप्रतिभेद
 रक्तमसंमर्गपिसुरासंस्मृतप्रायातापथाज्यत्वस्यप्रयोज्ये।**अतएवाज्ञापाइतिनिगमाः**कार्यनिष्ठपदान्तरादिसंयुक्तंमायवि
 द्विः।**यपुनरायस्तववचनस्येकत्वात्सुरापीत्वागुरुदागनगत्वावहसहसाचकृत्वाचतुर्थकालमित्तप्रान्ननायाप्युपयात्सवना**
लुकत्वंस्यनासनाभ्याविहरस्त्रिभिर्वर्षैःपापव्यपनुदतीति।**यज्ञागिरेवचनं**महापातकसंयुक्तावर्षैः।**श्रुत्यतिनेत्रिभिर्**
नितदुभयमपिपिणकवाक्येण न्वेसनेनैकविषयं।**पहपि**।**यमेनपापश्चित्तद्वयमुक्तं**।**दृहस्यतिसवने**सुरासंयोजाह्यपा
 पुनः।**समत्वंपाह्यपौर्गछेदित्येधौवैदिकीश्रुतिः**।**भूमिप्रदानेपक्षुयात्सुरापीत्वादिजोतमः**पुनर्नचपिदेनात्संस्मृतः
 संविश्रुयतीति।**तदुभयमपिपूर्वपापमैकविषयं**।**श्रुतिरिक्तदक्षिणकल्पाश्रयणीतद्वादशवार्षिकेपासहविकल्पते**
नापिवालवृद्धादीनामैकवर्षेपञ्चनृपनाज्ञानात्सुनवमासिकमित्संवकल्पनाकार्या।**पुनर्मनुवचनकर्णनाश्रययद्व**
पिपयाकंवासक।**त्रिपिसुरापानापनुसर्षेवा**।**लवामाजदोष**।**जीततज्जालमावसंयोगेसुरायाश्चवृद्धिपूर्वदृष्टंननुच**
द्वद्वयस्याभ्यवहृपापानमित्फचति।**अभावहरणचकटादधोनयनेतात्वादिसंयोगमात्रमतः**।**कथंनत्रपाननिमि**
तपापश्चिते।**उच्यते**।**येनतात्वादिसंयोगेनविनायोनक्रियाननिर्वर्तते**।**सोपिपानक्रियाप्रतिषेधेनप्रतिषिद्धः**।**अतोयद्यपि**
सुरापानाभावात्समहापातकत्वं।**नयापित्त्यतिषेधेनतदगभृताव्यभिचरितत्वात्**।**दिसंयोगस्यापिपतिषिद्धत्वेनदोषस्य**
विद्यमानत्वात्भवत्सवपाय।**श्रुते**।**चरेद्वृत्तमहत्वापिद्याताथेवसमागतइति**।**पथाहननप्रतिषेधेनतदेष्टताध्ववसाया**

गाम०

७३

३१

५

पिः

द्विपिप्रतिषिद्धत्वात्प्रायश्चित्तविधाने।**पञ्चवैधायनीपञ्चैमासिके**।**अमतासुरापानेकृच्छ्रादयादंचरित्वा**।**पुनरुपनयनमिति**।
यच्चयाम्ये॥।**सुरापीत्वादिजहत्वारुक्महत्वादिजन्मनः**।**संयोगेपतिनेगेत्वादिजन्मप्रादयणेचरेदिति**।**यदिपिवाहस्यपंगीर्त**
मांवीसंपेष्टोपीत्वाविप्रः।**समाचरेत्**।**तत्रकुरुपरकंचवोद्वा**।**यणमनुक्रमदिति**।**तत्रयमप्यनेमौषधसाध्योऽधूपशमा**
थेयानेवदित्ये।**प्रापश्चित्तस्याल्यत्वात्**।**पदात्सुरासंस्मृतेषुकरसष्टशुकरसमेवान्नमस्यति**।**तदापुनरुपनयने**॥।**यथाहम**
मनुः॥।**अज्ञानात्प्रापश्चित्तमत्रसुरासंस्मृतेवच**॥।**पुनः**।**संस्कारमहंतित्रयोवर्गादिज्ञानयदिति**।**पदाचमुक्तसुरापाइस्यो**
दकंपिबति।**तदाज्ञानात्पाकंकुर्यात्**।**सुरापाइदकयानेकृदनेष्ट**।**तथाशनमहोरात्रोपवासयेति**॥।**यच्चवैधायनीप**॥।**स**
रयानस्ययोभाउषयः।**पुंघिताः**।**पिवेत्**।**शस्वपुष्पीविपक्वंतुक्षीरेम**।**पिवेत्**।**अहमित्तत्पुंघितत्वादधिकं**।**अकामताभ्या**
सपुनर्मनुनेक्त।**अपः**।**सुराभाजनस्युमद्यभाउस्थितास्तथापिचराचपिवसीत्वाशस्वपुष्पीपूजे**।**पपदति**।**पनुविदुक्तं**॥।**अपः**
सुराभाजनस्युः।**पीत्वा**।**ससत्र**।**त्रेशस्वपुष्पीपपः**।**पिवेदिति**।**तत्पुंघितत्वादधिकं**।**अकामताभ्या**
नतोम्यासतुहृदम।**सुरापाइस्थितेतापंप**।**दिकश्चिसिधेद्विजः**।**महादशहंक्षीरेणपिवेद्वाही**।**सुवर्चला**।**मिति**।**स**
रापस्यमुविगधद्योनामव।**वाह्यगश्चसुरायस्यगधमाद्यापसोमपाः**।**याणानमुत्रिरावप्यद्यत्तप्राणविशुध्यते**।**मिति**
नत्सोमयाजिनरावा।**मतिपूर्वमतिपूर्वतु**।**द्विगुणमपीतिसोमस्यानुकल्प**।**सात्सुरागधमाद्याणस्यतुद्यातिरध्वयमद्यपि**
तिज्ञातिश्वशकत्वात्।**ज्ञातिश्वशकरंकर्मकृत्वात्सतममिद्युपा**।**चरत्तातयनकृच्छ्राजापसमनिदृश्येति**।**मनुक्तइत्ये**।**ए**

मृतं

श्री

७ तितरपितत किं दुरुर्वकमेव मोतम यः पुनरुत्तरोधाह पुनस्संस्कारश्च पुनरुत्पन्नयनं तच्चाश्वलायनाद्युक्तकृतेण कर्तव्यं यथोक्तं ॥ अथोपेतं श्वस्य कृता कर्तव्यं ॥

मिता ४

४

रणाविश्रुयती

४

वेपथुसुरापानपापश्चित्तमुक्ताप्रद्ययानेपायश्चित्तमाह ॥ अज्ञानात्सुरापीतरेतोविद्यमेव च ॥ पुनः संस्कारमहं ति त्रयो
वैद्यो द्विजातयः ॥ पुनरज्ञानादुदकबुध्यासुराप्रद्ययाने पापश्चित्तमाह ॥ अज्ञानात्सुरापीतरेतोविद्यमेव च ॥ पुनः संस्कारमहं ति त्रयो
अतिनेत्रयोपि द्विजातयो वर्णास्तसकृदुदकं युनरुयनपने प्रायश्चित्तमहं ति ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
येव सत्रिय विशेषस्तदभ्यनुज्ञानस्य दर्शितं ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
सुरापाने द्वादशवारिकस्य विहितत्वाच्च ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
हन्तानि विवेकतः सकृदुत्तमोऽस्य संस्कारो मृत्रपुरीषकृणपातसां प्राशने ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
वपने मेधाजननं चानि युक्तं परिदानं कालश्च तस्माच्चित्तुहं ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
मद्यपाने त्वसुरायाः सुरायाश्च ज्ञाने कृदुत्तमोऽस्य संस्कारो मृत्रपुरीषकृणपातसां प्राशने ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
चादयशं चरे ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ॥ पद्मे देवगतिं विना पलाशस्य कृणपातसां प्राशने ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
मद्यपाने त्वसुरायाः सुरायाश्च ज्ञाने कृदुत्तमोऽस्य संस्कारो मृत्रपुरीषकृणपातसां प्राशने ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
श्वदुदकः तयोर्मेनि श्वे पापे त्वसुरायाः सुरायाश्च ज्ञाने कृदुत्तमोऽस्य संस्कारो मृत्रपुरीषकृणपातसां प्राशने ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
पिवे न्मारणात्सुतो भवतीति वा सिद्धं मर्यादितं कदं ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय

दुरा ५

सू ३

णातिकस्पदर्शितत्वात्तमद्यवाप्तिशुक्लमांजस्तेषां दकस्याज्ञानतः पापे दहद्यमेनोक्तं मद्यभाडस्थितं तोपयदिकश्चित्तिवे द्विजाः
कुशमलविपक्षेन न्यहं क्षीरेण वर्तयेति ॥ अज्ञानतोऽप्यासतु वेसिष्टे नोक्तं मद्यभाडस्थितं तोपयदिकश्चित्तिवे द्विजाः
रविल्लानां पलाशस्य कृणपातसां प्राशने ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
चरात्रं शंखपुष्पाभूतं पपः पिवेदिति ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
द्वांसी सुवर्चलमिति ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
स्वतलपानसिद्धिः ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
ब्राह्मणायां सुरापाने ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
लोके नयाति किं विहेवलोके ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
येन यस्पद्विज्ञाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
कृतिने विधीयत इति धर्माधिक्यमेव सहाधिकारो दपमारेकः ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
शरीरं ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
श्वश्च न सुरापाने ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय
याः मृदाया अति सुरापाने ॥ अत्र मद्यपाने पापं पुनः संस्कारः सवाहय

पतति ॥ ३

ययास्तु भूयाः ॥ ३३

मुद्रां नोदाय राजानं ५५ ति छेदिदं मया पापं कृतं अनेन मुकाले तया तयस्वेति। सः ७

२०७:

मिता०

२५

सुशपानमेवमुत्तनिषिद्धश्रक्षणादिषु सुशपानप्रापश्चितार्हमितं क्रेषाक॥ इति सुशपानप्रापश्चितप्रकरणं॥ कमशानसुव
प्राप्तप्रापश्चितमाह॥ ब्राह्म स्वपोहराजराजमुशलमये येन। स्वकमंरामोपयस्तेनहतोमुक्तोयवाशुचिः॥ २५० वा
ह्यगस्वामिकसुवर्णयोपहरामसौसुवर्णोस्तेपमयाहृतमिमेवस्वकमंरामानराजमुशलममपयत॥ मुशममपयगाम्यदृष्ट
यत्त्वानेनमुशलेनराजाहृतोमराजाहृतोमुक्तोवाशुद्वोभवति॥ अपहरणकृदेनचसमक्षपरेक्षवलाद्यैर्णवाकपादिसत्
हेतुविनाग्रहणमुक्तमुशलेन - समपयोरिति॥ पद्यपिसामासुनोक्ततथापितस्यहननार्थत्वात्तसमथस्योमयत्वादेर्ग्रह
ण॥ अतएवमनुक्तं॥ स्कंधेनांदायमुशलेनकुटचापिस्वादि॥ अतिवोभय तस्मिन्क्षणापमदंडमेवचेति॥ शंखनायत्रविशेष
उक्तः॥ सुवर्णोस्तेनः प्रकीर्णकेशश्चादेवासाः आयसंगजाशिष्टः सनष्टोभवतीति॥ हनने वायतिविधानाभावात्संस्कृतदेवका
याश्चतएवमनुक्तं॥ ततोमुशलमादायसंकुट्टन्यात्तु तंस्वपमिति॥ एवंसंकुत्ताहनेनराजाहृतोमजः सुध्येवमुक्तोवमरणोतजी
वत्रपिबुध्यतीतिवच॥ तथासर्वतोक्तं॥ ततोमुशलमादायसंकुत्ताहनेनराजाहृतोमजः सुध्येवमुक्तोवमरणोतजी
वत्रपिबुध्यतीतिवच॥ मृतकलः प्रहारातो जीवत्रपिविबुध्यतीतिमन्वनादितरवराजामुक्तः बुद्धिदिसपमर्थः कस्मात्ते
नराजास्तेहादिनामुक्तः स्तेनः कथंनशुध्येदितिचेत्॥ एवंचसमकारणिकाशुद्विरापतेत्॥ अथाच्यते॥ मोक्षोत्तरकालंदा
दशवर्षिकाद्यनराजनेनमुध्यंगीकरणात्राकारणिकेति॥ नदप्यसुदूरं मुक्तः सुचिरिदिमोक्षमेवमुद्दिहेतुवाभिधानात्

ल३

१५

३५

लोसेव॥ ब्रह्मसा २ (सपसेववेतिविशिष्टविषयस्यतयसोविकस्योपपत्तिः॥ नहिभवतिब्राह्म १०

निषेधः

अतः प्राये वयार्थज्जायसीदं चमरणं त्रिकं सार्ववर्णिकस्याप्यपहर्तुर्ब्राह्म
स्वपोहराजराजमुशलमये येन। स्वकमंरामोपयस्तेनहतोमुक्तोयवाशुचिः॥ २५० वा
ह्यगस्वामिकसुवर्णयोपहरामसौसुवर्णोस्तेपमयाहृतमिमेवस्वकमंरामानराजमुशलममपयत॥ मुशममपयगाम्यदृष्ट
यत्त्वानेनमुशलेनराजाहृतोमराजाहृतोमुक्तोवाशुद्वोभवति॥ अपहरणकृदेनचसमक्षपरेक्षवलाद्यैर्णवाकपादिसत्
हेतुविनाग्रहणमुक्तमुशलेन - समपयोरिति॥ पद्यपिसामासुनोक्ततथापितस्यहननार्थत्वात्तसमथस्योमयत्वादेर्ग्रह
ण॥ अतएवमनुक्तं॥ स्कंधेनांदायमुशलेनकुटचापिस्वादि॥ अतिवोभय तस्मिन्क्षणापमदंडमेवचेति॥ शंखनायत्रविशेष
उक्तः॥ सुवर्णोस्तेनः प्रकीर्णकेशश्चादेवासाः आयसंगजाशिष्टः सनष्टोभवतीति॥ हनने वायतिविधानाभावात्संस्कृतदेवका
याश्चतएवमनुक्तं॥ ततोमुशलमादायसंकुट्टन्यात्तु तंस्वपमिति॥ एवंसंकुत्ताहनेनराजाहृतोमजः सुध्येवमुक्तोवमरणोतजी
वत्रपिबुध्यतीतिवच॥ तथासर्वतोक्तं॥ ततोमुशलमादायसंकुत्ताहनेनराजाहृतोमजः सुध्येवमुक्तोवमरणोतजी
वत्रपिबुध्यतीतिवच॥ मृतकलः प्रहारातो जीवत्रपिविबुध्यतीतिमन्वनादितरवराजामुक्तः बुद्धिदिसपमर्थः कस्मात्ते
नराजास्तेहादिनामुक्तः स्तेनः कथंनशुध्येदितिचेत्॥ एवंचसमकारणिकाशुद्विरापतेत्॥ अथाच्यते॥ मोक्षोत्तरकालंदा
दशवर्षिकाद्यनराजनेनमुध्यंगीकरणात्राकारणिकेति॥ नदप्यसुदूरं मुक्तः सुचिरिदिमोक्षमेवमुद्दिहेतुवाभिधानात्

३५

मिता०
२६

तिके मतिरुवे सुवर्ण स्तेप विषयं मरणं तेरिय स्यात् क्रियायश्चित्तं मनीषिभिः । तत्र कर्मकृते पोपे विज्ञेयं नात्र शंश यदतिमध्यमांगिरः स्मरणा
 तः । **यस्य सुवर्णं** । परिमाणं विविधं हेमद्वयवचनो न ज्ञातिमात्रवचनः । जलसूयं मरीचिस्त्रयं मरेणुरजः स्मृतेषां त्रिधा तृतास्ति
 स्तेपान्नस्ये पञ्चमं नो रक्तं ते त्रयः षट्ते पयो मध्यस्तं त्रयं कृत्वा पंचने माघस्ते सुवर्णोक्तोऽशेति षोडशमाधुपरिमिते
 हेमनि सुवर्णशब्दस्य परिभाषितत्वात् । अत्रावाह्यं सुवर्णं पहरणं महापातकमित्यादि प्रययागेव कृतं परिमाणं स्पेव सुवर्ण
 स्य ग्रहणं युक्तं परिमाणं करणं स्पष्टं दृष्टं तात् न स्पष्टं दृष्टं परिमाणं स्मरणं नापिलोकं । अवहाराणां अतः सरस्वात्स्मृतिका
 रण्यते । अतः एवोक्तं व्यापविद्धिः । कार्यकाले संज्ञायां रश्मापयोरुपस्थानमिति । तथा चामापि गुणफलोपनिबन्धनात्
 वदित्वात् । पंचदशान् जो जानो मधु न च दशमात्रोपयोगि परिमाणं स्मरणमिति पुनः ज्ञातवन्मात्रार्थत्वे प्रमाणाभावात् । अत्रावि
 शेषात्सर्वशेषतयमेव युक्तं किंच । दशवदमनार्थत्वाद्मनस्य च परिमाणं विशेषमंतरापीपिसिद्धे नोतिव परिमाणं स्मरणं मुप
 पुन्यते । शब्देकसमाधिगम्येतुमदापातकत्वाद्वावकांततस्तस्मरणमुपपन्नं । अतः षोडशमाधुत्सक सुवर्णपरिमितहेमहर
 णा एव महापातकित्वं । तन्निमित्तं मरणादिकादि प्रायश्चित्तविधये च द्विधादिमाघातकहेमहरणात् । अत्रियदिहेमहरणावदुपपा
 तकमेवेति युक्तं । किंच सुवर्णं न्यूनपरिमाणं हेमहरणे प्रायश्चित्तं नोक्तं यदेषां न सीर प्राणमेव हेमोदरणं मरणादिकोदि प्राय
 श्चित्तमिति युक्तं । तथा चोक्तं पशुशान्तवालायमात्रं पतते प्राणायामं समाचरे । तल्लिखामात्रेपि च तथाप्यापामत्रयं बुधः रा
 स्य ५ पुं ४ (प्राणायामं द्वायं चैकत्र सरं एतु परिमाणं के ॥ १)

२६

राजसर्पयमोत्रे च प्राणायामचतुष्टयं । गायत्र्यष्टसहस्रं च ज्ञेयं त्वापविष्णुधयो गोस्मर्धपमोत्रतसावित्री वैरि नं ज्ञेयं त्वापवमोत्रसुवर्णे
 स्प्रायश्चित्तेन ह्ये सुवर्णं कृत्वा लेभेकमपहृतं हि ज्ञो । नमः कृत्वा मातृपुत्रं कुर्यात्तं पयस्य विष्णुधपो अपहृतं सप्तवर्णं स्प्रायमात्रे हि
 जाधपः । गोमूत्रयावकाहारस्त्रिभिर्मैविष्णुध्यात्वा सुवर्णं स्प्रायं पश्येत् । वत्सरायवकी भवेत् । रुक्षं प्रायश्चित्ते ज्ञेयं मथवा ब्रह्मव्रतं द्वादशवत्स
 रयावकाशने किंचिन्नान सुवर्णाय हारिष्यते । **सुवर्णं पहा**
 रे ममादि महास्मृतिषु द्वादशवार्षिकविधानात् । अत्रावाह्ये कामकैर्योगं संति नुनरोधमाः । ज्ञेयं तु वं न हे र्गं प्राणोत्तिकमिहोच्यते । सु
 वर्णपरिमाणं द्वांगपीत्यभिप्रेतं । द्वादशस्तेयप्रायश्चित्तं मयह तद्धनं तत्त्वा मिन्दस्तेव का र्थं स्तेयवद्वा स्वभृतस्य सुवर्णदः कृतेः पुनः स्वा
 मिनो पहतं देपे हती त्वेकादशाधिकमिति स्मरणात् । तथा घरे सातपने कृत्वा वितीर्षात्मा ममुद्वयदंति मनुस्मरणात् । चतुःप्रकरणे यत्कृतं
 शेषेष्टकदशगुणे दायास्तस्य चतुर्धनमिति । पदात्तशक्त्या राजा हंतुमसमर्थस्तदावसिष्टोक्तं द्वादशैः स्तेनः प्रकीर्णं केशराजानमभी
 याञ्चतस्मै राजा दुर्वारश्च दद्यात्तेनात्मानं प्रमापयेत् स्मरणात् । ततोऽथ वतीति विज्ञापनं । इदं वरं ताममया पश्येद्वितीयां प्रायश्चित्तं ते
 नोक्तं । निष्काले कोद्यतात्तो गोमयाग्निना पादप्रथमात्मानं प्रमापयेत् स्मरणात् । ततोऽथ वतीति विज्ञापनं । इति द्वापि गुरुश्राद्धप्रायश्चित्तं
 दिविप्रद्वयापहारविषये । अत्रिपाद्यपहर्द्विषये वा । तत्र निष्कालकरातिनिर्गतकेशश्मश्रुलामाश्रिधीपते तथाप्यमेधाद्यनुष्ट
 भमवा । अथापचतसामरणात्तिकमाश्रिधीपते । इष्टावाचमेवेन गोसवेन वा श्रुद्यदिति । रात्रिचविद्विषयाद्यहर्द्विषयः ॥ प्राय
 श्चित्तान्तरमाह ॥ अतिवेद्यन्पशुध्यात्सुरापवनमाचरेत् ॥ आत्मतुल्यं सुवर्णं वा कदद्याद्वा विप्रतुष्टिं कृतम् ॥ २५८ स्तेनं स्तेपराजानम्

२७

येन इति अनुस्मरणं तथा स्थापनमालिङ्गकार्यं ॥ गुरुतल्यगोममयीमायसीवास्त्रियाः प्रतिकृतिं श्रमिवरुणिकृत्वा तामालिङ्ग

निःकण्ठकोट

चरेत् ॥ आसहस्रान्त्रिगुणमूहं दे मविधिसरत् ॥ सर्वेषां धातुलोहानां परकं तु समाचरेत् ॥ धातुनां हरेण कृच्छ्रं नितानामैदं वं समं ॥
 ज्ञानो हरेण विप्रश्च ॥ **चोद्वापणम्रतमिति** ॥ तद्विगद्यापासहस्रदधिकरजतहरये सुवर्णस्य समप्रायश्चित्तप्रतिपा
 दमाद्येन पुनस्तन्निवृत्तं ॥ **पदपिरेतोपहारे चोद्वापणमुक्तं** ॥ **पि** गद्याणमहस्रद्वानमृत्सरत्तापहोद्वयं कृद्दुपुनः सुवर्णस्तेय
 समं ॥ **इति सुवर्णस्य प्रायश्चित्तप्रकरणं** ॥ **उद्दे** ॥ क्रमप्राप्तं गुरुतल्पप्रायश्चित्तमाह ॥ न प्रयः शयने साध्वमायसा योषिता स्वये
 नागहोत्वे ॥ **हृत्पुत्र** गोत्रैर्क्रमोच्चात्सृजेत ॥ **३५०** ॥ समावागुरुतल्पगदतिवद्व्य ॥ माषाश्लोकगुत्तगुरुतल्पगय
 दसत्रसंवध्यते ॥ **मयः** शयने यथा मरणक्षमं भवति तथा संतप्तं च म्रिवर्णं कृत्वा कर्णयमे शयने त्रयो मर्षं स्त्रिप्रतिहृत्ता
 त सपासहगुरुतल्पगः स्वर्णतल्पमुत्तरे देहमुत्सृजेत्तमिषेतेति यावत् ॥ शयने च गुर्वगतागमने मया कृतमित्येवं सूक्तमविष्य
 कृषात्तगुरुतल्पाभिपूतो भवतीति कृद्द्वारोत्तरमरणान्न तथा मुहितलोमके शनद्यत्ताप्यक्तेन च कव्यनिष्कृतकाद्यताप्य
 नस्तप्रासर्मपि र्धन्यमरणात्सृजेत्तमिषेतेति विज्ञाप्यत इति वसिष्ठस्य ॥ **गानानच गुरुत्यो**
भिप्राये नस्तदोष्य ॥ **मयः** सर्मज्वलंतीव श्लेषेत्तत्तत्तनासनासविश्रुयतीति मनवाक्यनिरोधेन तत्प्रेलाह शयने
 तमलोहयोषिदालिगने च निरये क्षप्रायश्चित्तद्वयप्रसाशं कर्त्तव्यं ॥ **आपस्या** योषिता स्वयत् ॥ कुत्रेत्याकाशायान्तमत्रयः शयने
 निपरस्परसापक्षतेयकत्वावगमादेककल्पत्वमेव ॥ **अथ** वा वयसो मलिगो स्वयमुत्सृज्यत्वांजलिना गृहीत्वाने क्रमा
 दक्षिणापतो च्योदि ॥ **शिदे** हयांतमकुटिलगतिं गत्वा तनुमुत्सृजेत् ॥ **यथा** ह मनुः स्वयं वा शिप्रवृषणाकुत्सो धाय चोत्त

तराले१

3

गर्भाधानादिकर्म ९

लोकोत्कर्षोदिशमानिष्टदानिपानादजित्वा गदितिगमनंचपृष्टोतिनीक्षमायेनकर्तव्यं। श्रेयंशिश्रुवृषणावृत्तत्मानवेक्षमाणव
जैदिनिशंखनिखितस्मरणात्। अथगद्यनकुद्यादिनायत्रप्रतिवध्यतेतत्रैवमरणांतनिष्ठेत्। सचषण्। शिश्रुमृत्तत्मानजलावाधापदक्षि
णाश्रिमुत्सोगच्छेद्यत्रैवप्रतिहतस्तत्रैवनिष्ठेदाप्रलयादिति वसिष्ठस्मरणात्। दंडोपप्रायमेवापदाहनात्॥ आसाममृतमाग
च्छुनगुरुतल्पगउच्यते। शिश्रुस्योत्तत्तनात्। त्रनामोदंडोभिधीयतइति। एवंचदंडार्थमपिलिंगाद्वृत्तत्तनंपायक्षपाथेमपिप्र
वति। इहमेवचमरणातिकंदंडमभिप्रेमात्तमनुना। राज्ञिधितदंडास्तेहृत्पापोपानिमान्वा। निमलाः स्वर्गमायेतिसंतः सुक
तिनोपथे। ति। धनदंडेयुनः प्रापश्चित्तमवस्यत्। प्रायश्चित्तमकुर्वाणः सर्ववर्णायथेदित्तनो क्याराज्ञा। लला
ठस्पृदाप्यास्तत्तमसाहसमिति तनेवाक्तत्वात्। अनयोश्चमरणातिकयोरमृतरानुष्ठानेनगुरुतल्पगः प्रुधेत। गुरुशब्दश्चा
तत्रमरण्या कुर्यापित। श्वत्तनेनिषेकादेनिकर्मापिपः करोतिपथाविधि। मंप्रावपतिचान्तेनसविप्रोगरुरुच्यतेति। मनुनाग
रुत्तपतिपादनपरवाक्सेनिषेकादिकर्तुंजनकस्येवगुरुत्वाभिधानात्। पागीश्वरेणचनिषेकादिकर्माप्रिप्रायेनोक्तंमगुरु
यः क्रियाः कृत्वावेदममेप्रयच्छतीति। ननुगुरुशब्दस्यासत्रापिप्रयोगोदृश्यते। उपनीपगुरुः शिष्यमित्यादिनाचोपेखलंवाव
हवापस्पृक्तस्यापकरोतिपः। तत्रपीहगुरुविद्यादित्फपाध्यायेत्यासेनाप्यन्यत्रप्रयोगोदृश्यते। गुरुवोमात्तवितृयचापेनि
द्यादात्तुष्टेष्ट्रातरकत्वित्तोअयत्रा। तात्रदाताचेति। नवानकाद्यकल्पनादेषगुरुशब्दपह्तिनिमित्तमनुनायाः
इहाहतायाः सर्वत्रानुपपत्तेः। इतिचतस्राः प्रवृत्तिनिमित्तत्वंयोगीश्वरेणाप्रेतमान्पायथाष्ट्वमेभ्योमातागरीपसीति

त्या ३.

स्य

मिता०
७९

प्राग्भादपक्रभगरीयसोक्तपसंहासकुवेतनोपाध्यायादशाचार्योणांतेपितेत्तपाध्यायादधिकादावर्षासितुरतिशयितत्त्व
 वचनात्मएवमुख्यइतिवाच्यं। आचार्येप्यतिशयितत्त्वस्याविशिष्टत्वात्॥ उमादकब्रह्मदात्रागरीयानब्रह्मदःपितेति। गोतमेना
 फक्तआचार्यः श्रेष्ठगुरुणामिति। किं॥ यद्यतिशयितत्त्वमावेणमुख्यत्वमुच्यतेतर्हि सहस्रसितिवचनामात्रेवगुरुत्वस्या
 तात्पर्यात्सर्वगुरुः। तेनतत्पत्नीगमनेगुर्वेगनागमनमिति। उच्यते॥ निषेकादीनीतिनिषेकादिकर्तुजेनकस्यगुरुत्वप
 तिपादनपरं — अनसपरत्वात्तत्पत्नीगमनोत्तमवचमवचनं तत्परिचयादजादिविधिशेषतयास्तस्यैवनामपुं॥
 अतो गुरुत्वप्रतियादनपरात्रियेकदीनिनिमनुवचनात्पितु — रेवमुख्यगुरुत्वमिति स्थितं। अतएववचसिष्टेनाचार्यपु
 त्रशिष्यभार्यासुचिर्विमाचापदारेषु। निदेशिके गुरुतत्त्वप्राप्यतमुक्तं। तथा ज्ञातकण्यादिभिरप्युक्तं। आचार्यादस्तमा
 र्याया गुरुत्वमवतरेदित्यादि। आचार्यादेर्मुख्यगुरुत्वेत्पदेशतपवचनप्रपेरातिदेशो। नर्थकएव स्यात्किंच॥ सर्वज्ञेनस्पष्ट
 मेवपितृदारग्रहणकृतेष्वित्। दोगात्तमा — रुत्यमात्तवज्जनराधमश्रित्यदिशमतेपिपितृभार्यातुविज्ञाप्यसवर्णप्रायो
 धिगद्यतीति। अतोयिनिषेकादिकर्तौपितैवमुख्यगुरुः। तवगुरुत्वेधेनचतृष्टयप्यविशिष्टं। निषेकादिकर्तुत्वाविशेषात्। अ
 तः सविप्रो गुरुत्वात्तदतिविषयहणमुपलक्षणं। अतः पितृपत्नीगमनेमवहाया। अकंगमनेचचरमधानुविमगेयैककथ्यते। अतः
 स्तनोवविनिहं तौनमदापातकत्वं तववदेतेसयः शयनेमाध्वमित्याकृत्तमरणातिक्रयायश्चित्तदयमुक्तं। तच्चजनमामकामक
 तान्तमपत्न्यातुसवर्णायाध्व — कामकृतेदृष्ट्यपितृभार्यातुविज्ञाप्यसवर्णप्रायोधिगद्यनिजमनीचाप्यविज्ञापनाम्

७९

११ कृतेदृष्ट्य॥ तेत्रैव कामप्रवृत्तस्येतः सेकात्प्राक्निवृत्तोषट् वार्षिकं॥ अकाम ११

६८

तः प्रहिमाक्रयतिनिषाद्विश्रमतेमिधानाज्जनमातुकामकृतेवसिष्टः। निष्कालकोद्युक्तो गेमया। निनायादप्रभृत्सामानमवदाहयेदितिदृष्टव्यं। अकामतोभ्यासयेतदे
 वचनचमातः सपत्नीभागनैमाचापितनयात्तथा। आचार्यपत्नीस्वपुत्रागादुक्तगुरुतत्त्वगदसन्निदेशमिधानात्मातुसयत्नीग
 मनेनोपदेशिकंप्रायाश्चित्तमुक्तं। उच्यते। तन्मगदसन्निदेशमिधानात्तत्पत्नीगमनेनोपदेशिकंप्रायाश्चित्तमुक्तं। उच्यते।
 पितृभार्यासवर्णामेत्तस्मादेवसवर्णाग्रहणादीनवर्णसपत्नीविषयमिदमातिदेशिकमितिनिविरोधः। इदममुख्यस्यैवपुत्रस्यइत
 त्ररक्षापुनः पुत्रकार्यकत्वंमेवतुनयत्त॥ यथाहमनः श्रेवजादीवसुतीनतानेकादशयथादिनाश्रपुत्रप्रतिनिधीनाहः क्रिया
 लोपान्ननोधिणरति। तत्रोभयेद्यतः प्रवृत्तौतमेपः शयनेरतिप्रथमप्रायश्चित्तंस्वेनधात्माहनेनुरुहोत्तोल्लासदृष्ट्याविति
 द्वितीयं। अतुबंधातिशयनप्रायश्चित्तस्यगुरुत्वस्येष्टत्वात्तथाप्राप्त्याहितस्यनुमानवेतप्रलोहशयनेज्वलन्स्यैलिंगनयो
 रमत्तत्तदृष्टव्यं। यत्तुशेवदृष्टव्यं। अतः शयीनटाधारीपणमन्त्रफलाशनः। एककालंसमश्नन्वेकवर्षेनु
 द्वादशेगतेरुक्मस्तेयीसुरापश्चब्रह्महागुरुतत्त्वगदसन्निदेशमिधानात्तत्पत्नीगमनेनोपदेशिकंप्रायाश्चित्तमुक्तं। उच्यते।
 मन्त्रपितृदारगमनेअकामः। तत्तुविधीयिकांजनन्यातुकामतः प्रवृत्तस्येतः सेकात्प्राक्निवृत्तोषट् वार्षिकं। अकाम
 तस्तपेद्वार्षिकमिति कल्पं। यत्तुसर्वज्ञेन। गुरुदारात्समासुधमाज्जनराधमश्रित्यादिनासमारोहणमात्रेनसकृच्छुक्तं। स
 हिनवर्णसुगुरुदारेषुरेतः सेकादर्वाक्दृष्टव्यः॥ ॥ प्रायश्चित्तान्तरमाह॥ प्रजापसवरेत्तच्छ्रेममावागुरुतत्त्वगः॥ चोद

५
रामनेपादहत्याद्वादशवार्षिकमेवान्वर्णास्त्विति॥ अयमर्थः॥ ब्राह्मणीपुत्रस्य षष्ठित्रियार्यामातरि ५

मिता०

८०

प्रणवात्रोन्मासान्नभ्यसेत्वेदं संहितं॥ २६॥ अथवायाजापसंस्कृतं वध्यामागलक्षणं समाः
वर्षत्रयं चरेत्॥ २७॥ अथवा ब्राह्मणीपुत्रस्य षष्ठजन्मिण्यगुरुभार्यागमनेमतिकर्तव्यं दृष्टं॥ २८॥ अथवा दत्तगुरुपत्नीसंवर्णायभिक्षाणिमा
नवद्विष्टं वेदति॥ तदा वेदं न्यसहितं वा दद्यात्तत्रयं कुर्यात्तत्रैव कामतः प्रवृत्तौ वा शनसंगुरुतस्याभिगामी संवत्सरं॥ २९॥ ब्रह्म
हत्यावर्तयमासान्वातप्रकृतं चरेत्ति॥ क्षत्रियागमनेतुमतिप्रवेयाजवल्कीयामातः सप्तर्षीभागिनीमाचार्यतनयातयेति॥ गुरु
तत्पुत्रतातिदेशान्नववार्षिकं॥ ३०॥ त्रिदेशिकं संवर्णगुरुमोया॥ गमनविषयेन अथवा तत्र कामतीमर्यादिकस्याकामतश्च
द्वादशवार्षिकं कस्यचित्तत्वात्॥ अतः क्षत्रियादिविषयत्वमेवेति युक्तं तत्रैव कामतोभ्यामेमर्यादिकं॥ मत्पागतापुनमीयागो
क्षत्रसुतोद्विजः॥ अथवा योहिजं लिङ्गमुक्तं समुत्तः अथः इति कश्चिन्मर्यादात्॥ अथैव विषयमा
वृद्धदंडः प्रायश्चित्तस्थाने दृष्टं॥ वैश्यायं गुरुभार्यायाका
मतो गमनेष्वर्षिकं॥ अतस्त्वसंभारं ब्राह्मणीपुत्रस्य षष्ठत्रियार्यामातः सप्तर्षीगमनेपादमृत्तद्वादशवार्षिकं नववार्षिक
मिनियावतामस्वतयापुत्रायावैश्यायाष्टवार्षिकं॥ अथवा त्रिवर्षिकं प्रायश्चित्तमिति एवं क्षत्रियापुत्रस्य वैश्यायामाता
तरि नववार्षिकं अथवा त्रिवार्षिकं॥ य
वमेव वैश्यापुत्रस्यापि॥ वैश्यापातुं कामतोभ्यामेमर्यादिकमेव॥ गुरुभार्यापुत्रो वैश्यागत्वा गच्छेत्पुनः पुनः लिङ्गाय
छेदयित्वा तु मृतः शुध्यतु किलिषामदतिलोगाक्षि मर्यादात्॥ अथवा त्रिवार्षिकं कामतोभ्यामेदद्वादशवार्षिकं पुनः अथवा गुरु

२ ततः शुद्धेत्तु किलिषी २ ३४

३ जातकरोपात्तं॥ गुरोः क्षत्रसुताभार्यापुनर्गत्वात्वा कामतः॥ अथवा त्रिसप्तत्युत्तु सप्तशुद्धे ३

गता बुधविषयममहिता॥ ब्रह्मचर्यमदृष्टात्मासचरेद्वादशवार्षिकमिति उपमत्सु मर्यादात्॥ क्षत्रियापातुगुरुभार्यायामवृद्धिपूर्व
गमनेष्वर्षिकं॥ तत्रैव मष्टकोलाशनं दृष्टं॥ कालेष्टमवाभुजानो ब्रह्मचारी महाव्रतीत्यानासनाभ्यां विहरंति रद्धान्मुपय
नृपः अधः शोकीत्रिविधैस्तद्व्याहेतपातकीमति॥ अथवा मर्यादावन्मतेपिवेति वैश्यापातुवकामतो गमने प्राजापसंस्कृतं
मित्तदेव पातवल्कीया॥ तथा च वधमनुः॥ गमने गुरुभार्यायापित्प्रायगमने तथा अथवा त्रयमकामातुं कुर्यात्तत्रैव समावरे
ति॥ तत्रैव मर्यादावर्तमानं मर्यादिकं वहचर्यं अथवा विषयवैश्यायागुरोरज्ञानमोहितं॥ अथवा त्रयचर्यं वसचरेद्वादशवार्षिकं मिति
गुरुभार्यायापुत्रोपात्तप्रतिपूर्वमावदुगीचारासावाशमभुताविजनेवने॥ पाजापसंस्कृतं दृष्टं मेवमेकं समाहितं॥ अथवा
गुरुदाराभिगामी संवत्सरं कश्चिलीशरावपरिष्कारः शोयीत्रीधवणीमेशाहारः पूतोभवतीति समुत्तं कुर्यात्तत्रैव मर्यादा
मानवोच्चापणवात्रोन्मासान्नभ्यसेत्तत्रैव द्विष्टं॥ क्षत्रियायाकामतः प्रवृत्तस्य रतः मेकाद्वारं निष्ठतो व्याप्यं॥ कुरुचैवा
तिकुरुचैव तथा कुरुचैव तिकुरुचैव॥ चरेन्मासत्रयं विषः क्षत्रियागमने गुरोरिति॥ अथवा त्रयमष्टकोलाप्यात्माहितस्य त्रैमासिकं प्राजाप
सावरणं उभयद्वानः प्रवृत्तस्यानिकुरुचैव चरेत्तत्रैव दैवस्वेन पोत्साहितयापुनः कुरुचैव॥ तिकुरुचैव चरेत्तत्रैव दैवतत्रैव
कामतः प्रवृत्तस्य रतः मेकाद्वारं कुरुचैव चरेत्तत्रैव दैवचैव॥ अथवा त्रयमष्टकोलाप्यात्माहितस्य त्रैमासिकं प्राजाप
इति तथा पोत्साहितस्यानिकुरुचैव॥ अथवा त्रयमष्टकोलाप्यात्माहितस्य त्रैमासिकं प्राजाप
इति तस्य रतः मेकाद्वारं अथवा त्रयमष्टकोलाप्यात्माहितस्य त्रैमासिकं प्राजाप

एका १॥

नमः॥

न्यादिगमनस्पतुल्यत्वायोगात्॥ यत्तुदृढमेनोक्तं॥ वंडालींपुल्कसींस्त्रिंशद्विंशति ४

५२

[illegible]

त्रि४

तंसं वसति सहाचरति सोऽपि तत्समये येन सहाचरति सोऽपि तदीयमेव प्रायश्चित्तं कुर्यादिति दर्शयति । न
यनः पातकित्वेति दर्शयति तस्य पञ्चतैः सह संवसेदित्वा पदं शत एव सिद्धं । अत्र च सम्यगिति दर्शयति कृतस्त्रमेव द्वादश वाधिके वा
साक्षान् महापातकित्वात्संमर्गिणः । अपिशब्देन केवलं महापातकित्वेन संयोगात् तत्समः कश्चिदिति पातक्यपपातक्यदिनां मध्ये
योगेन सह संमर्गकरोति सोऽपि तत्समः । तदीयमेव प्रायश्चित्तं कुर्यादिति दर्शयति । अतएव मनुना सकलं प्रायश्चित्तजातमभिधा
यति भिहितो योगेन यतिनेनेषां संमर्गयातिमानवः स तस्येव व्रतं कुर्यात् तत्संमर्गविषय इति विष्णुना पितृमातापुत्रोपपातक्या
घ्नः स्वमात्रे संमर्गं तद्यायाश्चित्तं भक्तदशितं पापान्मना येन सहयः संसृज्येत स तस्येव व्रतं कुर्यादिति । अतएव मनुना सामान्येनै
नस्विमात्रं प्रतिषेधः कृतः । नः स्वभिरिति णिं नैर्नाथं कंचित्समाचरेदिति । योगेन यतिनेनेषां संमर्गयातिमानवः । तथा । न संमर्ग
भजेऽसिद्धिः प्रायश्चित्ते कते सतीति वा सत्तद्वादर्शवाधिकादियतित्वाश्चित्तं बुद्धिपूर्वं संमर्गविषयं । यतिनेन सहो धित्वा जानन्ते
वत्संमर्गः मिश्रितस्तनसाद्याते सपंचयति तो भवेदिति देवलस्मरणार्हः । अत्रानतः संमर्गपुनर्वसिष्टेऽपि तत्संमर्गयोगनुब्रालेप
वायोनेन वायास्तेभ्यः सकाशात्मात्रं उपलब्ध्वा स्तासां पारितोषस्तं श्वनसंवसेदुत्तरी शंगत्वं नश्च न संहिताध्ययनमधीपा
नः पूतो भवतीति विज्ञापयति । तथा । ब्रह्महत्यामृगयस्तेन स्तयेवाकृतं तत्समः कृते महापातकित्वोपपन्नैः सह संवसेदिति ते हि
निसर्वेनामृगमृष्टयकृतब्रह्मादिचातुष्टयसंमर्गपातक्यमहापातकित्ववचनात् तत्संमर्गिणां तत्संमर्गपातकित्वेन । ननु महापात
तकिसंमर्ग एव महापातकित्वेन हेतुर्न ब्रह्मादिविशेषसंमर्गस्तस्य व्यभिचारः । अतो ब्राह्मणादि संमर्गसंमर्गिणो महापातकी

८३

32

१५

संसर्गविद्यते शक्तिरस्यपि महापातकित्वं स्यात् न च प्रतिषेध उच्यते ॥ स्यादेवं यदि प्रमाणं न गतं महापातकित्वं स्यात् शब्देकस्य
समधिगम्यतु तस्मिन्नेव भवितुमहेति ते रिति प्रकृतविशेष्यरूपशक्तिना सर्वनाम्ना ब्रह्महादि विशेष संसर्गस्य न महापातकित्वं
न हेतुत्वस्यावगमितत्वात् ॥ एवं च सति प्रतिषेधाभावात्पि हेतुः ॥ पाश्चात्प्रवादे च न संसर्गसंसारिणो द्विजातिकर्मभ्यो हानिर्भ
वतीति ॥ प्रापश्चिजं प्रभवत्येव न च संसर्गसंसारिणः ॥ पानिना भवेत्कथं प्रापश्चित्तमिति वाच्यं न स्वभिरनिर्णयै नोर्थकं
चित्समाचरेदिति साक्षात्तेनैव ॥ स्वमात्रसंसर्गप्रतिषेधेन महापातकित्वं संसारिणं संसर्गस्यापि प्रतिषिद्धत्वात् ॥ सति त्वाभावपि
न पुक्तामवप्रपश्चित्तं च यादहेनं पापेन संवसेद्व्यसोपितत्समतामियात् ॥ यदहेनं चरेत्सापितस्य तस्य — व्रतद्विजद्विज्या
सोक्तं दुष्टं ॥ एवं च तदर्थं च मयोरपि च कामतः संसारिणो रद्दहेनं — त्रियादो न च दुष्टं ॥ अतः साक्षाद्ब्रह्महादि संसर्गिणो रव
त्तद्विषयापि प्रजाधिकारो न संसारिणं संसारिणो रिति सिद्धं ॥ अत्र ब्रह्महादिष्वपि कामतो मरणातिक्रमोपदिष्टं यपि संस
र्गपातनाति श्यते ॥ सत्तस्यैव व्रतकुर्यादिति व्रतस्यैवातिदे ॥ अतः मरणस्यैव व्रतशब्दाच्च त्वभावात् ॥ अतः प्रकामकृतयि संस
र्गहादशवार्षिकं कामकृतं तज्जदर्थं ॥ संसर्गं च निवधनकमे भदार्नेकधा भिद्यते ॥ यथा दुष्टं दुष्टं ॥ (सकशय्यासा न प्र
क्तिर्भाडियत्तय न मिश्राणायाजनाध्यायने योनिस्तथा च सहभाजने ॥ न धासकरः प्राक्तो न कते योधमे ॥ सहति र्वलोयि ॥ सला
पस्पर्शनि श्वाससहभाजने ॥ न धासकरः योक्तो न कते योधमे ॥ सहति र्वलोयि ॥ सलापस्पर्शनि श्वाससहयानासनाशना
त् ॥ याजनाध्यायनाद्योनात्तापसंक्रमते न पापमिति एकशय्यासेनमेकं शब्दाशयनेयं ॥ क्रिपकपक्ति भोजने एकमाडय

रामः

53

२३१४

४२

[illegible]

五

(२) पानित हेतुने का ॥ अत्राशानग्रहणं शयनस्योपलक्षणं ॥ अत्रवसंवरेण ॥

[illegible]

शयति॥ एवं वसति पतिते यो न १

पिता०
८५

तः॥ पतिरस्य कुमारिविवस्वा महो गन्धर्वादिनापुनः श्रुकेनाहतेन वासमाह्लादिता माहमेयानममेते इति प्रिते चैरमिदधानोती
र्थस्वर्गदेवोद्वेदिति॥ तथेपाकं त्या समुद्वेदिति वचनात् स्त्रीमतिरिक्ततयापसम्पममर्गो नहेतादशयति॥ अतएव
सिद्धः पतिनेनोत्तः यतिनाभवत् नम्रस्त्रियाः साहय्यरगामिनातामरिक्थामुपयादिति इति सगि प्रायश्चित्तपरणे॥ निषिद्धसं
सर्गपापवित्तप्रसगा निषिद्धसंमर्गोत्तप्रतिलोमवधे प्रायश्चित्तमाह॥ चांद्रायणे चरेत्सवानवकृष्टा निहसत्॥ अथ वक्रुष्टा
तमागधादयः प्रतिलोमात्सन्नालिषो प्रत्येकं हेननेचांद्रायणे॥ तथा चरावः॥ सर्वेषामवक्रुष्टानां प्रत्येकं चांद्रायामिति पदं
गिरमोक्तं॥ सर्वसज्जानो गमने भोजने सप्रमापणे परके या विप्रुद्धिस्मरि संगिरा समाधितमिति पराकं कुपात॥ तत्र कामतः सुता
दिवधं चांद्रायणां कामस्तु यत्तदिवधेराकं वेदेहकवधे पादो न चांद्रानवधे हि पादमागधे पादो नः पराकः क्षतरिद्विपारिथा
योगवे चयोद्वेधः॥ अथ नयेवदिशा चांद्रायणा स्यादित्यतस्तत्पंकल्ये यत्तत्रागमवचनप्रतिलोमपत्तनानां स्त्रीणां मासाव
वधिसदतः अंतरप्रभवानां चरुतोरीनां च तद्विषदिति दाहति विषयं तत्र सत् तवधयमासाः वेदेहवधे चत्वारः वेदालवधे द्वावि
ति पापतपान्वयः॥ तथा मागधवधे चत्वारः॥ क्षतरिद्वे मासिकमायोगवे च द्वा मासि कमिति व्यवस्था॥॥ ने मित्रि कत्रतानां
जपादिमाध्याह्निदिवा विरहिणां श्रुद्विनां तदनुपपत्तेरग्न्यावेक्षणादि साध्येष्विवाधादीनामनधिकारप्राशङ्क्यः॥ अथोधि
कारहीनोपि कालेनानेन मुध्यति॥ २२॥ अद्यपि श्रुद्विनां पधिकार हीनस्तथाप्यनेन द्वाह शवाधिकारिकालसंया
येन वनेन मुध्यति॥ अथ हणं स्त्रीणां प्रतिलोमप्रज्ञाने चोपलक्षणं॥ पद्यपि स्पगापत्रादि जयासंभवस्तथापि न मस्का

क
राम
८५

प्राः ४

रमन्त्रजोषवति॥ अतएव संत्यतरेमिदितो उच्छिष्टं च स्पमोजनं नृजातो स्पनमस्कारो मंत्रइति यद्वचनबलाज्जपादिवर्जितमेव वने
कुपातं न स्मर्येदं समासाद्य सदा धर्मयथेक्षितं॥ प्रयाश्चित्तप्रदातव्यं जपदोमविवर्जितमित्यगिरा सारणात्॥ तथा परमपितेनेवोक्तं॥
श्रुद्वः कालेन मुध्यतयोषा सगदि तेरतः॥ दोनेवायुपवासेवादिनश्रुश्रुषपातयेति॥ पतुमानवेन चास्प्यापदिशद्वेन चास्पवत्
तमादिशदिति श्रुद्वस्पवतेयदेशनिषेधपरवचनं तदनुपमन्नश्रुद्वभिप्रायेण स्पसंतरवचने कृष्टापयेतानि कार्यापिसदाव
योत्रयेणानु कृष्टे धतेषु श्रुद्वस्पनाधिकारा विधीयते इति॥ तत्काम्यकृष्टमिप्रायः अतः स्त्रीश्रुद्वयोः प्रतिलोमज्ञा - नोच
नेवापि कवत्तवताधिकारइति सिद्धं॥ पतुगोतमवचनं प्रतिलोमाधर्महेना अतितदुपनयनादि विशिष्टधर्माभिप्रायः॥ इति
महापातकप्रोपश्चित्तप्रकरणं॥॥ महापातकारियं चक्रमध्ये मदापातकातिपातकानुपपातक प्रयश्चित्तान्पुकाधुनापपा
तकापापश्चित्तानि व्याचक्षाणः याद केमप्राप्तं गावधपायाश्चित्तं तावत्॥ पंचगव्यं पिवद्देद्रापासमासमसंयतः॥ गो
धेयेयोगानुगामो गोप्रदानेन मुध्यति॥ २३॥ कृष्टं चैव तिकृष्टं च चरेद्वापि समोहितः॥ दद्याच्चिरात्रवोपोष्यव्यधैकादशात्
• स्तुगाः॥ २४॥ गंहतीति गोम लविभुजादिवाक्प्रमयः॥ असेमासं समाहितः आसितर्किकुर्वन्नापेचगव्यं पिवन्पंच
त्तानि गव्यानि गोमुत्रगमयक्षीरद्विघ्नानि पथा विधिमिश्रितानि पिवन्नाहारोत्तरपभित्यागेन भोजनकायेतस्य विधानात्॥
तथा गोधेयः प्राप्तिशयनानुवादेन गोधेयविधानाद्विवाचस्वापपतिषेधाद्गो गोशालापांशयानः॥ गंध अनुगच्छति तद
दस्पवत्तमिति गोनुगमि प्रतेणिनिः॥ अतश्च यासो गोधेयेते सन्निधानात्तासवगाः प्रावर्तनेन प्र तिचरंतीरनुगहेत् अनुग

१ ब्राह्मण स्वामिक गोमात्रवधेवधेभेकादश गोदानसहितत्रिगोत्रोपवासोद्वेष्ट

मिता • ८६ द्येदितिवनाद्यदागाद्यतिनैव स्वयमनुगच्छेद्यदातुनिर्दिष्टमासनेवातदापश्चादमनस्याशक्यकरणात् स्वयमपि निवेदासीत
नवेतिगाम्यते। अतुगमनविधानादेवताभिः सायंगोष्ट्रवजेतीभिः सह गोष्ट्रपवेशोपपद्यसिद्धः **एवमुक्त्वा** न्मासांतेगोप्रदानेनएका
गोदत्तात्तावताशास्त्रात्समर्थेनगोहिसायाः शुधतीसेकं व्रजेमासंगोष्ट्रयोगो नु गा मोतिचानुवर्ततेनेयवगव्याहारस्य
नुनिवृत्तिः कृद्द्विविधानादेवा **अतश्च** मासंतिरंतरं कृद्द्वयमाहितश्चरेदिसपांश्चतएवजावानेनमासंप्राजापत्यस्वधयकुप्राय
श्चित्तवमुक्तं। पा. जापसंचरेन्मासंगोहंतावेदकामतः। गोहितो गानुगामी स्यात्तपदानेन शुधती। अतिरुद्धं वातमेवम
माचरेदिसपांश्चतएवजावानेनमासंप्राजापत्यस्वधयकुप्राय
तिवतचवृत्त्यातत्राकामकृतेजातिमायः विशिष्टस्वमिकायाविशिष्टगुणवसाश्चवधेगुप्तपायश्चित्तस्यवक्ष्यमायात्त
क्षत्रियसंबंधिमास्तुताह ग्विधेव्यायादानेमासंपंचगव्याशिखपक्षमेपायश्चित्ते। **अतश्च** मासंपंचगव्याशिनृत्मातिस्वत्यत्वा
मासोपवासतुल्यत्वंतत्तत्तद्विधिः षड्विधमैरेकैकपाजापत्यकल्पनयायचक्रव्याणाप्रसाधयेनपंचधेनवामासाते
वदीयमा नगोरेकेतिषडधेनवोभवतीतिदशमेकादश गोदानसहितत्रिगोत्रवर्तनद्योयस्त्वाकथं पुनर्वासागवदीना
पायश्चित्तकरुण्णदेवब्राह्मणगजानुविज्ञेयं द्रव्यमुजममिति नारदनततइव स्यात्तमन्ताभिधानात्। गोषुब्राह्मणसंख्यासि
तिद्वेष्टयस्त्वदशना च विषयसंबंधिमास्तुताह ग्विधेव्यायादानेमासमतिकृच्छ्रकुर्यात्। अतिरुद्धं वातमेवम
एवमभोजनमुक्तं। अतश्च त्रिगोत्रे नशने। **अतश्च** त्रिगोत्रे एवमयामासंवर्तोक्रियमाणेपदुनायवासोभवतिचतुर्विंशत्यहं यपि ८६
वेनाः २

पूरात्रमोजनेतज्जश्रुत्तुपसास्तायकल्पनपाकिंविचनधेनुयंचकेभवतीतिपूर्वस्माद्धृतद्वयाह्लादिष्टुत्वेनवैश्यस्वामिका
गोवधविषयतामुक्तातादृशेवविषयेष्टद्वस्वमिकगोहसंयोमासंप्राजापत्यसंवर्तेद्वितीयेतिप्रवृत्तमाहप्राजापत्यद्वयात्मके
नपसाधयेनकिंचिदधिकवेनुह्येभवतीति॥ पूर्वभ्योलद्युतमत्तातमुदस्वामिकगोवधविषयतेविता। अथचतुर्ह्यायश्चि
तवतुष्टयमास्तुत्रेनुयाहकप्रयोजकानुमन्निषुगुलनद्युमावतारतम्यापेक्षयापूर्वकृत्वाविषयेयाजनुनीयायतुवृत्तव
तत्रयागोष्ट्रस्यचवर्तमानमासमेकपलत्रयोपसहस्रात्पराकेवाचादोपणमथापिप्रति। पंचकाश्यपीयंगोहत्वातच्चमेणाश
होमासंगोष्ट्रयस्त्रिधवयास्वायी नित्येचगव्याहारइति॥ यच्चशान्तातयोपमासपंचगव्याहारइति। तमेचकमपियाजव
ल्कीयंपंचगव्याहारसमानविषयाप **अतश्च** प्रवेताप्यासेकं गौ ग्याः पंचगव्याहारः पंचविंशतिरात्रेमुपवसेत्तशिखिवयने
कृत्वागोवर्मेणाप्राकृतेगाश्चानुगच्छन्गोष्ट्रयोगादद्यादिति। एतच्चपाजवल्कीयमासातिरुद्धव्रतसमानविषयेद
द्यात्रिरात्रेचोयोद्योतजहिषयेवाअतस्त्रिगोत्रिनोहंतुवेदितव्यं। **अतश्च** विषयेपंचगव्याशक्रुत्तद्वितीयंकाश्ययोपमासप
चगव्येनेतिप्रतिपाद्यपष्टकालयथाप्रश्नावागच्छतोद्यनुगच्छतासुमुखोपविष्टासुचायविशेनोतिप्रवृत्तं नानिविषयेणा
शक्तस्यगोष्ट्रोमासपवारप्रसृतं तदनुभूतं भुजनागोभ्यः प्रियं कृत्वा नुमुध्यतीति। पेशानसिनोक्तवेदितव्यं। यत्तसोमत्तवगो
ष्ट्रस्यगोप्रदानेगोष्ट्रपनष्टादशरात्रेयचगव्याशनंगवामनगामनतेनियचसंवर्तनोक्तं। सकृदावकंभेक्षाशीययोद्विष्ट
तशकृत्वा एतानि क्रमशः प्रीयान्मासाद्वैतुसमाहितः। ब्राह्मणोभोजयित्वातुगादद्यात्तमुधयति। यच्चवाहंस्पृष्ट

१२
२ नञ्जनितस्या

हृ ४ (तनियेत्तोर्वी द्)

12

दशगन्धर्वचंगव्याहारः तत्र त्रितयमपि याज्ञवल्कीयमासप्राजायन्ममासपंचगव्याश्रितः कथं गौहत्याविषयं वा विषमये देश-
त्रासं विधाय विविधविषयामिकासं विविधगणकामतः पमाययति तदा मन्त्राभासं यवागुपाने मासद्वयं विधेयं चतुर्थे
कालभोजनं मासत्रयं दृष्टमकादशगोदानयुक्तं शाकदिनावर्तनं इति त्रितयं माभाते। पृथक्। उपयान्तकसंपुत्रो
गोघ्नो मासं यावदपि वतस्तवापो वसेद्वापैव मेणोद्वेगमेतः। चतुर्थकालं ममायादशारत्नवर्णमिति गोमंत्रेण चरत्स्नाने
द्वे मासौ नियतं दिव्यः दिवानुगच्छेत्तागास्तुतिष्ठन्तर्ध्वरजःपिवन्तं शुश्रूषित्वानमस्कृत्य रात्रौ वीरसं वसतिष्ठति शुभं
तिष्ठेत्तु व्रजेतौ द्रव्यं नु व्रजेत्। आसीनासुतथासोतोर्वीजमत्तरगन्ध्रात्तु गमश्चिक्कावाचोऽव्याद्यादिभिर्भयेऽपतितां
पंकलमेवास्मद्वयाय विमोक्षयेत्। तस्मै वयं तिस्रोते वा मासते वा त्रिवाधये निबुद्धीनात्मनस्नाप्य गौरकृत्यात्तु श-
क्तिः। आत्मनोपदिवा मया गृहे स्मृतेथ वा वलमक्षयनीनकथयेत्सि वतं चैव वत्सकं। अनेन विधिना पक्तं गोघ्नो ग-
ध्वनुगच्छेत्। मगौहत्मा कृतपाये त्रिभिर्मासैर्वयोहति। नृपमेकादशगोश्वत्सु चरितवतः। अविधमाने सर्वस्वव-
दविन्द्यो निवेदयेदिति। एतत्रितयं याज्ञवल्कीयमासप्राजायन्ममासपंचगव्याश्रितः कथं गौहत्याविषयं वा विषमये देश-
संरूपवत्तत्रितयं विषयं यथा कृतं मण्डपं पत्तगिरमा मानवतिकृते व्यतायुक्तं त्रिमासिकमधिष्ठाप्य अधिकमाप्तिः। अ-
क्षारत्नवर्णं दृष्टं एकाले ममाज्जना गोमती वाजिपद्भिर्वा आकारवेदमेव च व्रजं वधाय देहं समुत्रा चैव मेखत्ना इति तस्मा-
नवविधं पगवपुष्टिना रुपादिकिंचित्गुणातिशययोगिना द्रव्यं। अ-

शान०

एड २

92

११ गोसहस्रं वापि दद्यात्सुचरितव्रतं ॥ अविष्कृताने सर्वसंवेदविज्ञोन्निवेदयेदिति ११

५ नर

तिवाला मतिरुशामतिरुद्राचरे गिणीं हलायव विधावेन चरेद्व्रतं द्विजसिं पुष्टितासु पदिरहितोपगचद्वेपार्पि
न दर्शनात्। पदात्तयात्तवल्कीयं मासातिरुद्रव्रतनिमित्तं भूतो गामसिंष्टस्वामिकं ह्यतिमात्रयोमिनी कामतौ व्याप
दपतितराविहिते पदकामाने कामान् द्विगुणवेदिति भाषेन एवाक्तमेवाकामविहितं मासातिरुद्रव्रतं द्विगुणं कृणोत।
यत्तु रगितेन गोद्वस्तचर्मैर्द्विवालयपरिधौ सदिनामानवामितिकं नैवतामभिधायेत्तद्व्यथैकादशाभ्यगादत्वात्रयो
देशमासे एतौ भवतीति वनस्थोत्रिय गोवधे च कामकृतं द्रव्यं यत्तु वसिष्ठेनोक्तं गां च दृष्ट्याः तस्याभ्यमणां परि
ष्टितः घण्टा मासात्कृत्त स कृत्तवातिष्ठे वध भवेत्तौ वदद्यादिति व्यापमासिकं कृत्त स कृत्तानुष्ठान मुक्ते। परपि देवले
न गेह्यः घण्टा मासांस्तच्चर्मपरिहृतौ गोयसा हगिगौषजनिवासिं गिणिरेवमेव च प्रसूयते इति तद्व्यमपि हा
रितीयेन समानविषयात् तत्रैव कामकरकृतकासायनो यत्रैवाधिकं गिद्वस्तचर्ममंवीति वसेद्गोष्टे यवायुनः गोम्बानुग
गच्छेत्सततं मोनी विरासनादिभिः। वयं शतानपल्लेशवद्भिपेकभयादिताः। मोक्षयेत्स वयलेन प्रयत्ने वसरे स्त्रिभिरिति द्र
व्यं। यत्र शास्त्रे वाधिकं पदं भूद्वहसाया मुदक्यागमने जथा गोवधे च तथैव यासरस्त्रागमने तथेति तदपि कामा
यनी पत्रतममानविषया यत्तु यमेना गिमां मितिकं नैवतामभिधाया गोसहस्रपुक्ते गौशतपुक्ते वहे मासिकव्रतं ह्यमभिदि
नात्तत्र यदा सवनस्थोत्रियोति दुर्गतं वद्रकुडु विब्राह्मण्यसंवधनीकपिलाकमागस्तगाभिणीवृक्षोरत्तसोणिमादि
गुणप्रालिनी निगुणो धनवान् संप्रतिजघद्गादिना व्यायादयति तदा गसहस्रपुक्ते वहे मासिकं कृयात्। गिणीकं

५४५

मिता

४८

य

शस्त्रे

पिनांदोधीहोमधेनुं चमुवता। खडा। दिनाद्यातयिहादिगुणवतमाचरेदिति विणिष्टायां गविवाहे म्यने प्रायश्चित्तविशेषदर्शना
 ताश्चतस्रपयचेतसा। अगमिणीगोरा मिणीवालवधुधनराहा प्रवतीति तादृग्विधमेव गोवधुधिसंधापप्रहसा बतम
 तिदिष्टितीपतुयासंगोशतदानपुक्तद्वेमासिकवतकात्पापनवनविषयधनवतोदृष्टयापतुगोतमनवयमकशतगोदा
 नममुचितक्रियाधिकं प्राकृतं बह्वचयवै। उपवधुधिमिधायगोवधेति सिद्धं। गोवधहन्तवे रणवर्जितगोवधुधिविवाधिकवतप्रमात्रा
 पशूनवतिधेनुभिः साधुमयमक एतागावातवमूने द्विशतचसवतीति गोसहस्रपुक्तद्वेमासिकवतासूनत्वात्पूर्वाकृपेव
 विषय। कामतोवधुधनत्रवविषयगमरहिताय। कामतोवधुधनत्राद विधायागवगमरहिताया स्त्वकामतोहनेने
 धिकासायनीमिवत्रिवाधिकं कल्पयत्तुमनेनोत्रा। काष्टं सोपा। शमभिगोवः शस्त्रेवेनिहता
 हनापदि। प्रायश्चित्तकथंनत्रं शस्त्रेविधापतेकोष्टमांतपनेकृष्टं प्राज्ञापसंतुलाष्टकेतमकृष्टं नुपायागोशस्त्रनायति
 कृष्टके। प्रायश्चित्ततत्राणोक्तं पाह्यगभाजने। त्रिशतवधुधमश्वेकदृष्टान्तेभ्यश्चदक्षिणा। इति। तत्पूर्वोक्तगोसह
 स्रशतद्विद्वानत्रिवाधिकादिबतविषयेष्वेवकाष्टादिसाधुनाविशेषजनितनुवधेनमितसांतपनीदिष्टं कल्पयित्यादनपरानत
 निरपेक्षलघुत्वाद्गतम्।
 इतस्यातयावयोविशेषादपि प्रायश्चित्तविशेष उक्तः। अतिकृष्टामतिकृशमतिवाला चोगिणीदिताष्टवविधानेन
 चरेददेवतेद्विजः ब्राह्मणभाजयेद्युक्तावधुधममतिनोस्तथेति। गोरादि विधेयदिहान्तस्यदिहह सचेनसायत्रवि

२१

२६

१३

राम ० ८८

२

दि ६

२ तयागमिण्यावधेयदागमोपितस्तोभवति तदाप्रतिनिमित्तं नैमित्तिकमावर्तते इति

५०५५६८९१०१११२१३१४१५१६१७१८१९२०२१२२२३२४२५२६२७२८२९३०३१३२३३३४३५३६३७३८३९४०४१४२४३४४४५४६४७४८४९५०५१५२५३५४५५५६५७५८५९६०६१६२६३६४६५६६६७६८६९७०७१७२७३७४७५७६७७७८७९८०८१८२८३८४८५८६८७८८८९९०९१९२९३९४९५९६९७९८९९१००

५२

प्रायश्चित्तः। एकवर्षेहतेवसेकृष्टपादो विधीयते। अत्रुधुधेवैपुं सः स्यात्तद्विषयहस्तद्विहापनेत्रिहापनेत्रिपदस्यप्राज्ञापसम
 तः पुरतिनायेनाविशेषणादिगुणवतप्राप्तावाडुंशमनेविशेषउक्तः। पादगमनमात्रतुदोपादोदृष्टतागतापादानं वतमुद्विष्टह
 त्वागममेतनाश्चगपसंगसम्पु। गममेततः समान्वतेदिगुणगारतकयादेवा गोप्रसनिः कृतिरिति। बहुकतेकेतुदननेमवतोप
 त्तोविशेषमाहृतः। एकावेदहभिः काविदेवायापादिताकचित्। पादपादतुहसायाश्चरेयुस्तेष्टयकेष्टयकितियादिविधगो
 हतायायद्वतमुपदिष्टपादप्रत्येकं कुर्याच्चनान। एकावेदित्तपलस्ये। अतोवहभिदेवावहनाचवापादनेप्रतिपुरु धंपा
 रद्वयपादोनिवाकल्पनायएतच्चदिकामतोवधुधनदेवातिविशेषणापादानात्कामकारेतुवहनामपिप्रत्येकंकृत्स्नदोष
 सेवधातकृत्स्नवनमवधेयुक्तः। सत्रिणामिवप्रतिपुरु धंकृत्स्नवापासमवायात्। एकद्व्यतावहनातुपयोक्तद्विगुणादममतिप्र
 त्तकेदद्वेगुणपरशना। यदहत्वेकेनेवधनादिव्यापारणवहवागवायापादितास्तत्रसेवतापस्तवोविशेषमाहृतः। व्यापना
 नावहनांतरोध नवधनेपिवा। मिषमिष्यापचारचद्विगुण गोधनेचरेदिति। बहुधुधपिवापनेयुनप्रतिनिमित्तं नैमित्तिकानुषा
 नातापितत्रेणकितवचनवलादिगुणमवतथाभिषगापिधिरुध्याधदानेनेकेकस्याश्चयकामितावपावनेद्विगुणगोधनेक
 र्थात्। मिषाव्यतिरिक्तस्येकवलापकाराद्ये
 मपपिभोजनेअतिरिक्तंनदानव्यकालंरुत्वंतुदापंपेत। अतिरिक्तोवपतिश्चैकद्वेपादोविधीयतइति। पत्तापस्तवना। कृपा
 दमेकचरेदोवहोपादोवधनेअरेनायोनेपादहोनस्याचरेत्सर्वत्रिपातनइति। पववेहितव्यापारिणोनिमित्तकतुर्विजयेनमा

२१

नस्यवकामतःप्रतिकुलोषधपाने

मिता०
८९

३

आकृतेः साक्षात्कारे निमित्तोऽभेदस्तेनैव दर्शितः पाषाणो लोको देवपिशस्त्रेणानेन वा वलादिति प्रातयंतियेगास्तु कृतं
 कृतं तद्विहितं तथैव वादुर्जं द्योतयामास्यति वादिमोटेनेति रातदुर्जं भवति प्राधान्यं रदुर्जं दिभिर्गोविामोठनादिना वा
 रणा निपातयति तस्माद्वादिमारस्तं वदुर्जं प्रायश्चित्तं यत्तु यवहितं रोधवं धादि व्यापारयोगिनस्ते निमित्तं तस्मात् कृतं तद्व
 तमेव धः किंतु तदवयवैरेव यादृदिभिरिति तत्र वरधादिनां भवति तस्मात्पारस्त्राविशेषपिवचनात् कचिमादः कचिदिपादः
 पादो न कचिदिदिति प॥ ॥ अत्राह पराशरः । गवो वधनयात्रे स्तु भवेन्मुक्तर कामतः । अत्र कामकृतं पापस्य प्राजाप
 तं विनिर्दिशेत् प्रायश्चित्तं न भव्यं यो कथं द्वाह्यं प्राजने अत्रासहितं गावो दद्याद्दिपायदक्षिणा मिति । अत्र पंच प्रजापसो
 पादिशो धादिक कृत्वा तज्जन्यं मादपरिजिहोषया प्रत्यक्षमो गत्रास्ततदादृष्टः । अत्र कामकृतं पापस्य विनिर्दिशेत् प्राजाप
 दानात् । पदात्तु न प्रमादं संरक्षणा करेति तदा पादमेकं चरेद्वाधे द्वापादो वधे न चरेत्तया जने पादो हो न स्यात् चरेत् सर्वं तियात्तन
 न इत्यगिरो दृष्टं त्रिमासिक पादं किं विदुः विकृता विनासं हर्गो वधवत्ते कथं ता अपस्तं न पिपिशो भुक्तः । अत्रिदाहातिवाहा
 म्यावासिकाच्छेदनेन तथानदी पवंतं मीधे मत्तपादो न माचरेत् इति । लक्ष्ममात्रोपयोगिनि तुदाह नयः । अत्रात्राकनलक्ष्म
 म्यावहिते माचने पिवासायं संगोपनाय च न दुष्येद्वाधवधनं शनियरो रास्ययाता । अत्र कने रित्तिरे चिन्तु करणं लक्ष्म्यां सां यव
 तापलक्षणे । वाहने शस्त्रोक्तमार्गं यावत्क्षयार्थं मपि नातिके रादिना वधेन भवत्यवदोः । न नालिके रणं न यावालने चा
 पिमज्जिननतश्च अरवलेः एते अगवो न निवधेता पावध्ना तु निष्टमरमुगृह्णात्वा कुशः काशे अवध्नीयात् स्थितं दाघविव

रामः
८९

पृ० १

इति विष्णुस्मृत्युत्तरं ॥ तथा सप्तवि व्यापादने क्व विडपकारार्थं प्रवृत्तौ वचनादोषाभावः ६
 ६३

जित इति व्यासस्मरणं ततथा अपि विशेषेणैवैकैकः । अत्राभरणदोषेण विष्णुस्मृत्युत्तरं विपत्तियत्र गोमेवेत्तु गोद्यादितुमेतत्त्रमव्युत्तरा
 ये हितं तस्मात् । अत्रिदाहातिदमने संद्याते च वयाजने वध्वा अस्वलयो शोभने पादो वधनमाचरेत् ताललक्षणं दिनो यथाया क
 चिन्नापश्चित्तं विशेषेणैवैकैकः । जलो पल्लवे मग्ना मद्यविद्युद्धता पिवा । अत्रावपतिना कुस्मृतं प्रायदेना पिमक्षिणा । अत्र
 प्रजापत्यं चरेद्दृष्टं गोस्वामी व्रतमुत्तमं शनितवा तहता वा स्यात्तु दुद्धनमृता पिवा अत्रागार उपेक्षाया प्राजापसं विनिर्दिशे
 दिनिर्दिशेत् कापोत्तरं विरह्यं पक्षाय वेदिमयं किं धीतिरव्यग्रत पापेक्षायां तद्वपल्लो दमृता प्रश्वापरादिनिपातने प्रवध
 प्रयात्तस्योद्ये मते कृच्छ्रादं माचरेत् । अत्रा ललातवृद्धात् प्रातः प्रयागार उपेक्षवः । पथाह संवतः । पत्रमोः विकिन्नाथे
 द्यगभं विमोक्षणे यत्ने कृते विपत्तिं स्यात्तया पेन न लिप्यते इति यत्र गो व्याख्यादि निपातना ये संदंशो दिप्रवेशनेन तया अत्रा पध
 स्मृत्माहारं ददको वा त्मपे हिजः । दोषमाने विपत्तिश्च सपायनं लिप्यते इति तथा । दृष्टं दृष्टं भिराभेदप्रयोगे स्य कवर्तादि
 जानो गोहितायं प्रयायश्चित्तं न विद्यते । अत्रा पराशरिण्याह । ग्राम्याने शोरोधे पादसंमंगा निपातने । अत्रिदृष्टिहता नो
 चपायश्चित्तं न विद्यते कपे रवाते च धमो अंगददाह च यामते । अत्राहाह नर तविषयः । इतरत्वाय तं बोक्तं । कात्तारेष्वयद
 गधुगृहदाहस्वलेषु च इति तत्र विपत्तिः स्यात्तदाह को विधीयत इति तथा स्यात् । दिभं गमरणा प्रावेपि कचिन्नायश्चित्तमुत्तं ॥
 अत्रिदृष्टं भंगं गवाहृत्वा लो गूलच्छेदने तथा एतदं दत्तं परा । यामासाहृत्तु पवत्तं पिवेदिति पत्तुगिरमा अत्रा भंगे रित्ति
 भंगे वाचं मनिमोचने पिवा । दशरात्रे पिवदज्ज स्वाच्छापियदिगो भवेति रित्ति । वज्रशब्दाच्च शोरा हितेन मुक्ते तदशक्तवि

३०
३५

४ ग्रामहाहे तथा घोरे प्रायश्चित्तं न विद्यते इति ॥ इदं तु वं धनरहितं स्पेव पशोः कथं विदुः ४
 ९१

मिता०

٧٥

पयंरुद्वपायश्चित्तं गोस्वामिनेत्यापन्नगोसदृशीगां देतैव कार्ये ॥ यथाह पराशरः ॥ यमायणेषां भक्तो दद्यात्तत्पुत्रिचपकं ॥ तस्मा
 नुरूपं मूल्यं वा दद्यात्तु वीजममरतिमनुविधाय स्य हि स्यात्तद्व्याणिताने तो ज्ञानतोऽपि वा ॥ मतस्मात्प्राप्तये तु षिंराजे दद्याच्च
 तत्सममिति एतच्च पूर्वोक्तं पापं च त्रिजानं वा त्स्यात्स्यैव हतुर्वेदितव्यं ॥ ध्वत्रियादेस्तदंतुर्वेदहृद्भिर्भुना विशेषो भिहितः वि
 प्रतुसकले देयपादानं क्षत्रियस्मृतं ॥ वैश्ये द्ये पादमेकं स्तुभ्रदजातिषु शस्यत इति पत्रगिरौ च चना पषे दद्याद्वा ह्य
 णानां तस्मात्तद्विगुणामना ॥ वैश्यानां त्रिगुणं धात्रा पषे दद्याच्च तस्मृतमिति ॥ तस्या तिलाम्पनक्षनुमितं वा गृहपादं वा दिविष
 यंतथा स्त्रीणां दृष्ट्वा लादीनां त्वहं ॥ अनुपनीतस्य तु याद इति त्रिपाणुक्तमनुसंधयं ॥ स्त्रिया पगं उरगा विशेषो भिहितः ॥ वपने
 नेव नागो नां नानुव्रज्या जयादिकं ॥ नगो वृषा यनेनामानवशारनगवात्तिनां सर्वा नुके शात्समुधमच्छेदये गुलहय ॥ सर्वत्रैवाहिना
 गेयां शिरसो मुंडनं स्मृतमिति ॥ पुमेषु च विशेषः सर्वतः न दत्तः ॥ यदे गरा मध्वपने द्रियादेश्मप्रकृणा पिचात्र पादे तु शिखा वयनं ॥
 अथैवायश्चित्तं हस्यतु श्मश्रुणामपि यादो न प्रायश्चित्तो हस्यतु शिरो गतानामपि शिखा वयनं मशिखे त्तनियान्न न इति ॥
 पादय्रायश्चित्ताहं स्य कटादधमनो गरो म्यामेव वपने ॥ अर्धयायश्चित्ता ॥

तानापादवतुष्ट्याहस्पतुसं शिखस्यसकलकेशजातस्येति एवमेतद्विग्वलनेनान्येषामुपपान्तकानांप्रापश्चिन्नमाह ३
पपान्तकमुद्दिः स्याच्चोदपयामतुपमावापिमासंनपरकिणाथवापुनः २६५ एवमुक्तेनगोवधव्रतैर्नमासंपचगव्याश

मपि स्मृतिवत्सां विषयो निरूपनीयः ॥ इति गोपब्रह्मपाय
चित्तम् ॥ अधुनाऽन्येषां

知

नारिनामेधावात्पतादीनां नृपयात्कानां भुद्धिर्भवेत्तच्चाद्यापणेन वावक्ष्यमाणालभ्येन मासं यथावृत्तेन वा यराकेण वा भुद्धिर्भवेत्। अत्राचिद्विशेषा मय्यात्तगाच प्रवसनं गायत्रिचक्रं हि भिर्गोवधसाधारणैः कतिपयेनैव नत्वमवगम्यते। एतच्च व्रतचतुष्टयमकामकारेश्च नयेयक्षयाविकल्पितं दृष्टव्यं कामरेतुः। एतदेव वतकुपुरुषोपात्किनेदिजाः चवकीर्णिवर्जेष्वधर्मेणाद्यायणमयाविवेतिमन्त्रेनासिकदृष्टव्याश्चतस्रश्च वचनादप्यप्यश्रितातिदेशः सर्वेषामुपपात्तकणपापदित्तानां उक्तप्रायश्चित्तानामनुक्तप्रायश्चित्तानां चावकीर्णिवर्जितानामविशेषावेदितम्। अत्रावकीर्णिवर्जितप्रतियरोक्तमेव ननु कृतप्रायश्चित्तविषयतेवातिदेशस्य युक्तः। एतस्यापतिपदोक्तप्रायश्चित्तवाचसापेक्षत्वप्रसंगात्तन्मैवातथासम्भूतिरुक्तीनामुपपात्तकणपापेनैकः स्यात्। पदिपरमुपपात्तकमध्ये सामान्यतः पठितसामान्यविशेषतः प्रायश्चित्तान्तरमुच्यते यथाः। अथाज्यानाचयाननेत्रो न ह्यष्टनाचरेतद्वासाजकोभिचरन्तपोति स एव विषयः केवलपरिह्रियेन न युनविशेषतः पठितस्यैवामत्रापि विशेषतरेव यत्र प्रायश्चित्तमुच्यते सोपि यथा इधनाद्येदमष्टदः। वृक्षगुल्मलतावीरुनद्वेष्टने धर्मप्रकृष्टतमिति। अत्राज्यानादिद्विस्मिन् शास्त्रेणास्त्रातरेवा। दृष्टेः प्रायश्चित्तेः संहोपपात्तकभुद्धिः स्यादित्येवमादिनापतिपादितव्रतचतुष्टयस्य समविजमताकल्पनेनैविकल्पो विधयविभागावाश्चाश्रयेणीयः। तानि च स्यान्तरदृष्टप्रायश्चित्तानि पादुक्तमेवाव्रात्पतादिष्वयोजितव्यापः। तत्राव्रात्पताया मनुनेदमुक्तं यिषाद्विजानां सावित्रीनामक्येन यथाविधितं श्रारयित्वा त्रीनृद्धद्वानपथाविधुपनायपदितीर्णयेनात्तं। सावित्रीपतितापस्पृशवधोपिपचवासशिः खपनेन हत्वा व्रतकुर्यात्समाहितः एकविंशतिरात्रे चोपवे

市

九

मिता०

१५९

नैवेद्यगामिका नैवेद्यपति

प्र सृत्तियावकाहविषे मोक्षयेच्चैव ब्राह्मणान्मदयंचत्ततोपावकमुभयतस्मात्पनयनं स्मृतमिति तदुभयमपि याज्ञवल्कीयमा
सययोत्रनविषयेयं च वसिष्ठोक्तं पतितसावित्रीकउदालकवनेचरेहोमोपावकेनवनेयुनामैययसापक्षमामिक्षया
सराच्यतेनयुडात्र मयाचितेनात्रगत्रमपुभक्षोहोत्रात्रमुपवसेदश्वमेधावमृशगकेतवात्पस्तामनवायजेति तत्रैवेत्य
वस्थापस्यापनेत्राद्यभावेनतत्कालातिक्रमस्तस्यापज्ञवल्कीपञ्चतानाममतमशत्रययक्षयाभवतिअनापद्यातिक्रमेतुमान
वेत्रेमासिकोत्तरेवयंचदशवर्षादध्वमपिकिपत्कालातिक्रमेतुदालकवनेत्रात्पस्तामोवेति तेषांनपित्रादयोप्यनुपनीतस्ते
ग्रामायस्तवोक्तं। पस्पयित्पितामहावनयने। नोस्यान्तातस्पसवत्सरेचविद्यकेवल्यवयंयेस्पधनंतस्यद्वादशवर्षाणि
त्रैविद्यकेवल्यवयेमिति। इति ब्राह्मणम्। तथास्तेयैकपपातकस्यसाधारणपातवृत्तचतुष्टयायवाडकंप्रापिअर्जुनमनुनाक्तं॥
धान्यान्नधनेचोपाणिहृत्वाकामाद्विजोत्तमः। सत्रातीयागहादेवकृच्छ्रादेनविशुध्यतीति द्विजोत्तमस्यसज्जानीयोवाह्य
णएवाताविषयैरिग्रहेणपिदंडानुसारेणब्राह्मयासहचरिदक्षत्रियादित्वलंकल्प्यअष्टायाद्यस्तपकि त्विधमृदस्य
द्विगुणेत्तरातीतरेषांपे निवर्णविद्वजोतिक्रमेदंडमयस्त्वमिति क्षत्रियादेर्यह नंदंडाल्पतदर्थनात। तथाविद्येतुसक
लेदंययादोनेक्षत्रिपेस्मृतमितिपादयादहामाप्रयश्चित्तदर्शनात्तथाक्षत्रियारिपरिग्रहेणापिदंडानुसारेणप्रापिअ
त्यस्तत्प्राप्तः क्षत्रिपयैरिग्रहेवाद्यापयोकल्पः। एवंमुत्तरत्राप्यहनीयादृष्टं च शकंमधामापहारविषयंअधिक
तुवामेदंशम्पुंभेप्रोहर्तोभ्यधिकैवधर्तिवधदर्शनात्। कुंभश्चपंचमहस्रपत्नपरिमाणः धामसाहचर्या
मेमासिकंगोवधवर्त॥ २२५ पीरयहे २

१५९
गम०

स्य५

इत्तवनेचैतावधान्ययिमितेवेदितव्यंअत्रशब्देनतदुल्लिखिकमभिधीयतेधनरावेनचताभरजतादिकां। रदंवायश्चि
तकासकारविषयंअकामतस्त॥ तत्रैमासिकंगोवधवर्ततेतथापनुष्यणाचहृत्प्राणाक्षेत्रहस्यचक्रावकापीजलायक
पवापीजलानाचमुक्षिआइओनेवि। साधेशन्नद्वयणयलभ्यजलायहारेद्वययणप्राप्तमपीतरंगोवधवर्तनिवृत्त
येविधीयतेतावन्मूल्य जुलापहारेयानोपस्पत्पास्पचतन्तल्पाद्विगुणेदंडरतियंचशतेदंडद्वयविधानात्तावत्स
मायारंवाद्यापणयैगेविधादौमहचरित्वातथाहृच्छ्रित्तेहृदवयोःपणयेच शतेतथेतिवाद्यापणविषयेपंच
शतयणदंडविधानाचएतच्छ्रित्त्रियादिद्वयापहारविषयंइष्टव्यासपासवधितुव्यापहारानि क्षेयस्यापहरणन
राप्ररजतसंयमपिवज्जमपानाचनृत्तमस्तयमपेस्मृतमितिद्वयात्तथाद्वयाणामल्पमोर्गणास्तेयैकत्वात्पवश्रमत्तः॥
चरेसावतयनेकद्वयत्रियात्तात्ममुद्ध्यइति। अनेनाल्पपयात्तनत्तत्रपुसीमादिद्वयापहारविशेषस्तप
सामामोपपातकपापश्चितापवादः। इदंचाद्यापयानिमित्तभूताहृत्तनीयशतमूल्यस्पचयचपचदशोशाद्वैतपुसीमा
द्यपहारपश्चित्वाद्यापयचदशोशत्वात्तथाद्वयविशेषेणाप्यपपातकसामान्यप्राप्ततायवादः। मक्षप्राज्ञा
पहारणेयानशयाशनेस्पचापुष्यमूलफलानाचयंचगमंविशेषनमिति। एकवारभोजनययोमयक्षेत्रभोज्यापहारद
द्विद्विवारभोजनययोमयहारनुविशेषयथाहपेटानसिः। मक्षभोज्यावस्मादरहरणमात्रापहरणात्रिरात्रमेकरो
रात्रंवापंचयम्यहारेति यानादीनामयोतसाहचर्योदेतावन्मूल्यपहरणात्तावत्यायश्चित्तमववायद्वियमापाडु
नमेवा२

मिता०

५२

॥०॥ पुत्र

अन्यनाधिकभावेनयायश्चित्तमापिग रुद्धान्भावःकल्पनीयःतथा॥ तृपाकाष्टदमाणंविमुक्तंनस्यगुडस्यवेतलचमोमि
 याणंचुत्रिगत्रेस्पादभोजनमिति॥**पञ्चदशगोदीनाभद्राक्षे** — त्रिगुणत्रिगत्रयायश्चित्तदर्शनात्तत्रिगुणमूल्या
 द्याणामेतत्त्रापश्चित्तं**तथा**मपिमुक्ताप्रवालानांतामस्यरजतस्यचात्रयस्कांम्ययलानाचद्वादशाहकर्णत्रिनेति॥**अत्रापि**
 अक्षपादिद्वादशगुणयायश्चित्तदर्शनात्तन्मूल्यात्तद्वादशगुणमूल्यमपिमुक्ताद्ययदारप्रायश्चित्तमिदंदृष्टंयथाकायासकी
 रजोर्णानाद्विबुरेकशफस्य च॥ पक्षिगंधोषधीनांस्तरत्राश्चैवत्रहं पय**इति**अत्रापिभक्ष्यादित्रिगुणप्रायश्चित्तदर्शनात्
 त्रिगुणामूल्यानामयहारवेतत्त्रापश्चित्तंद्वियमानेद्वयन्यनाधिकभावेनप्रायश्चित्तात्तत् त्वमहत्कल्पमेवा**इति**चस्ते
 य ग्रायश्चित्तमपहृतंयदादानीतरकालस्यदृष्टं**पथाहविष्णुः**। दत्तेवापहृतंयदास्वामिनेवतमाचरेदिति**इति**संप
क्रियाया कारणंयत्रेकंशं देपमिति विहितं। तस्यन्यनपाकरणे**तथा** वैदिकस्यचानापमानोवेवात्मण इत्येतद्वाक्येनय
 संस्तुतयज्ञादेरकारणेचउपपत्तकमुक्तिः स्यादेवमितादिनोक्तेप यातकसामान्यविहितेवनवतुष्टयंशत्रयपक्षयायोऽप्यय
 श्चित्तान्तरमण्यमनुनोकरश्चिवेश्वरानंरिवेवनिवे ये दृष्टयपयकुमानापस्युसामानेतिः कृप्यमसभ्यवृत्तिः**अथ**य
 यदतिमंयसंते॥ इति**क्रियाया**कारणं॥ **तथा**धिकृतस्यानाहितोत्तलप्येनदेववतचतुष्टयंसवत्सगदुष्टमोपदिशन्त्य
 पेक्षयायोऽप्यनापचित्तमानवेत्रेमासिकेच्रवाकापुनवेत्तरात्कोटोत्तिनिवि शे **यमाह**॥ कावेत्वाधायकमोणिकुपादि
 याविधानतः॥ तदकुवेस्त्रिगत्रेणमासिसासिविप्रुध्तिः॥ अनाहितोपित्राघसोनेवेत्तः कृतदारोगहेस्पेष्टाया ना

सिध

५२

सिद्धि

१ होयक्ष्यमाणः सुतोयदि॥ सहिब्राह्मेनपञ्चनायजेतन्निः कपोयत्विति। एकागने

दक्षारूपासनेधांदायं चरेद्वंषं प्रतिमासमहेपिवेति। इति**अनाहितामिता**॥ (विक्रयेपकेतंपांक्तंहरणेहिततुस्यविक्रयेसौम्यचतै
 म्यंलाथसातवणमासमासमध्वास्तिलहोमानोचांदाययात्रेपेपियःयापसष्टयदधीक्षरसगुदखंडादिस्नेहपक्कादिषुपराकः
 सिद्धान्तविक्रयेप्राज्ञात्यजयसनकसोपवासः एगमेजिष्टाखज्जरदाक्षाणाप्राज्ञापसोपनसम्यत्रिदिनाकदलीनालिकेरजंवार
 कनारंगाणागदछुं। कस्तुरिकाविक्रयेगंधानेचकृच्छकपुंगुदेरद्वं हिगवादिविक्रयेदिनमृगवासः। मुक्तापतवस्त्रविक्र
 येत्रिदिनेचजानामेद्वारखराश्वतरकरशानोपराकः। मुनादिगुपाराकाहाद्वंरविक्रयेचाद्वंश्रगापोपराकः संनानोद्वं
 इतिहासपुराणानासोतयनेरिहस्यनोद्वंगाथानासिरातत्वविद्यानांयोदे**तथा**पुण्या नोविक्रयेचसमसंतेरप्रायश्चि
 त्तविशेषउक्तः। **पथाहहारीतः**। गुडतिलपुष्पमूलफलपक्वानविक्रयेसामयानेसोमापानेसाम्यकृच्छः लाजालवण
 मधुमासतेलक्षौरदधितकद्युतगंधचमंवासमासतमविक्रयेचांदायणंत**याणा**दिकेसरिभूधेनवेत्तमाशमशस्त्रविक्र
 येचाभक्ष्यमासमाद्यस्त्रिभंगमस्युक्तिविक्रयेतयकृच्छः दिगुगुलहरितालमनेशिलोजनगेरिकक्षारलवणानामु
 क्ताप्रवालवेयावेयउमन्त्रयेसुचान्नामजजागदयानेमु **हरणी**षुकतविक्रयेत्रिषवणमायधःपायीचतयेकाला
 हारोदशमहसंजपनसवत्सरेगपुतोभवतीतिहासमानोन्मा नसेकरसकीर्णविक्रयेचतिसमसंतेरपिशाखविष्मृद्व
 कृत्तचनेयचपायश्चित्तविशेषानोक्तः नवानापीदमानवमुपयान कसाधारणतः प्राप्तचेमासिके। आयदितुयातवल्की
 यंब्रतचतुष्टयंशत्रयपक्षयायोऽप्य॥ इति**अपणविक्रयः**॥ **तथा**परिवेत्तरिवसिष्टेनप्रायश्चित्तविशेषउक्तः। परिविवि

मणी पु
कोपयदेतेपरिवि

१ नः कृच्छातिकृच्छावरित्वातेस्तेदत्तापुनविशत

१ नमो भित्तितसर्वो सुभवाति। सर्वो साता दरा तात यथा होराताः॥ वरुणा मेक धर्माणा मेक

मिता० चवापेपायस्त्रिंसापियदुच्यते। सर्वेषां तदेव कार्यमेक कृपा हिते स्मृता इति चिकामतस्तु गमने चंडाले मेदश्च पचकया लघु
नधारिणां। अकामतस्त्रिंसापि गत्वा परकघने माचरेदिमापे संवे केदु सुभा पचस्य च वचनं रजकया धशोलूखवेणु चमोयजीवि
नं स्त्रियो विप्रोपरगद्ये लुके चोदापणे च रेदिमिदप्यकाम विषयः। पतुण तातयेना कं केव नै रजकां चैववे चमोपजीवि
नौ॥ प्राजायमाभिधानेन रुद्धेन के केन प्रुधतीति तदेतः सेकात्साग्निवृत्रिविषयः। पतुण नमो कं काणलिका नमो क
याज्ञत्रिगामिना तथा ज्ञात्रा लुखवे मुदिष्टमज्ञानो देवद्वयमिति तदभ्यासविषयः। पदानुचला ल्यादिषु गद्युक्तो ग
प्रोभवति। तस्य चंदल्यागर्भे मागेण गुस्ततत्पुनं चोदित्कशनमो कं रुदशववाधिके द्वा सुयेयम्। अंत्यजायां यमं स्पति
कृतिने विधीयते निवासनं रुजं कस्यत स्पकाय मगमय मित्ताय संववचनं तत्कामकारविषयः। स्त्रीणां मपि सवर्णानुलो
मववायेयत्तुरुषस्यो क्त्वाधिके दितदेव भवति। पत्युः पर दारे पुनं चैनां स्प इति मिति मनुस्मृत्या प्रातिलोम्ये
नववस्य गवयं रश्वायु सपोः प्रायश्चित्तमेदः स्यात्सुमिष्टः प्रदं प्रेहा ल्येण ममिगद्ये हीरण्ये वृष्टित्वा प्रदमेना प्राप्ते
द्वा ह्यण्याः शिरसि वापनं कारयित्वा सपिंधाभ्यं नृगं नोत्तरमागेण महापथमनुसंवाजयेत् ता भवतीति विज्ञायत इति तथा
वैश्ये चेतवाह्येण ममिगद्ये होहितं भवेद्वृष्टित्वा वैश्यमगो प्राप्ते द्वा ह्यण्याः शिरसि वयनं कारयित्वा सपिंधाभ्यं नृगं नोत्तरमा
गेण महापथमनुसंवाजयेत् ता भवतीति विज्ञायत इति तथा रत्नम् अद्वल्यणी ममिगद्ये छायत्रे वृष्टित्वा रा

पु३

त

चा

पु५

ति३

मो५

जमर्मेनापस्पेहा ल्यण्याः शिरसि वयनं कारयित्वा सपिंधाभ्यं नृगं नोत्तरमागेण महापथमनुसंवाजयेत् ता भवतीति विज्ञायत
इति एवं पाराजमोयो प्रदं श्वरजमो वेष्ये योरिति एता भवती वचनाद्वा जवो योपरि वाज नमेव दंडं सुं प्राये चित्तान्तरनि रयेक्ष
मुदिमाधनमिति दंशयति वाह्यण्याः प्रातिलोम्येन द्विजोति चवाये प्रायश्चित्तं तत्र मय्यं कं संवर्तित्वा ल्यण्या कामागच्छे तं क्षावि
ये वेष्यमेव वागान्तरया वके मो सतद्वं च विप्रुधनोति कामातस्तनत द्विगुणकं तं वा कामा तद्विद्यं भवेदिति वचनात्। यद्विंशत
ते पिंधा ल्यण्या स्त्रियु वेष्यमेवायामति कृच्छ्रं कृच्छ्रानि कृच्छ्रं चरेत् त्रिपये पितुं वाह्यण राजमं वेष्यमेवायाम कृच्छ्रां प्रप्राजो यत्
मति कृच्छ्रां वेष्यपा पितुं वाह्यण राजमं वेष्यमेवायाम कृच्छ्रं पारे कृच्छ्रं प्राजापति प्रदयोः प्रदं सेवने प्राजापमं वाह्यण राजमं वेष्य
मेवायाम तहो गत्र कृच्छ्रां मिति प्रदं सेवायाम वेष्ये वाह्य हस्य चेतमा कः विप्राश्च देणमं कृत्तामचेतस्मात्सुपते प्रायश्चित्तं स्मृतं न स्या
कृच्छ्रं चोदायण त्रयं तदनि कृत्तं संपीत प्रासावावेदि तं चोदायणे हे कं अविप्रोप वेष्यमेगमे कृच्छ्रं चोदायणे स्मृतां तस्याः क्ष
त्रिपमेगमे क्षीत्रेण प्रदं सपके कृच्छ्रं चोदायणे तं चोदायणम कृच्छ्रं चरेद्वेष्यमेगमेगता प्रदं गता चरेद्वेष्यमेगमेगता चरेद्वेष्यमेगमेगता
रे। आनुलोम्येन कवत कृच्छ्रं पदवरो पितमिति प्रजातामनुचतुर्विंशति मते विराध वक्रः विप्रगर्भे वयं कः स्यात्क्षत्रिपस्य तथेदे
वा केदं वचपराकं प्रवेश्य स्याः कामकारतः प्रदं गभं मेवसागः प्रुडालो जापने पतुः। गभे स्वावेधानुदेवे श्वरे चोदायण त्रय
मिति अकामकारत इति विशेषणं पादानात् कामकारे पुनः पराकादि के द्विगुणकयेत्। पदानुचि त्तु गभे वदशमा संस्थि
त्वा प्रजायते तदा प्रायश्चित्तं प्रायः वाह्यण क्षत्रिपविशोभापी प्रदं ये संगतोः अत्र प्रजाता विप्रुधेति प्रायश्चित्तं न नतरा
इति वसिष्ठस्मृत्या प्रातः पदात्वाहित गभे वपश्चाच्छ्रुद्वादिभि र्यभि चरति तदा गभे पातं शक्यं प्रसवा नंतर काले मवपायश्च

तो३

त्य५

कु६

मिता०

५५

पद्मादिः पक्षिविशेषः अगस्त्येन जलपत्रेन वृजलचरः चक्रादयो गच्छन्ते स्थलपत्रेन च स्थलचरा वलाकारयः शिखंदीपः सा
 सः पक्षिविशेषः पक्षिः । यथा प्रसक्तं वधे गांयका दद्यात् । अथ कथा दस्तु हरिणादि मृगानां च पक्षिविशेषा च
 लावतमृगं दद्यात् । तथा च मनः । हत्वा हं संवत्सरे च वधे वादि यामे च वा वानरं येन सा मोच्यते यद्वा मृगपणाः कथा
 दोस्तमृगान् लावतं दद्यात् यत्पक्षिः । अथ कथा दस्तु मृगं हत्वा तु कृष्णले मिति । किंच । वरुणाय मोदः । यद्वे
 चयुसामकां कोले । द्यातु द्यौः पदुष्टं गुजा हयं मुकं ॥ २०२ ॥ मृगं स्वेष्टं वा यादिते स्वयं मया । दंडस्तीक्ष्णप्रोतो देवः

॥ यद्वेकं नयुसं कचम्यां यादिते च पुसामकं च मायपरिमितं दद्यात् । पलालं पारं वा । यद्वेकं हत्वा पलालं मारं च युसामकं च
 दद्यात् । दिति सप्तमं तदंशं दद्यात् । यथापि पंडको लिंगहोनः स्यात् । स स्फुरादि श्वेन वसति देवः । लवचनेन न सामान्यं न वस्त्रं
 पेलिगं हितोति दिष्टः । तच्छायिनो वा द्यायणं त्रयं सहे विवक्षा गोवा स्य गवधनिषेधस्य नाम वदेत् । देन प्रवृत्तः लिंगविरहि
 णि च यि देनाति समवाय विशेषात् । त्रिमि जमेवल द्यु प्रायश्चित्तं नयुसं । तस्मान्मृगपक्षिणराव विवक्षितः । मृगपक्षिस
 ममिवाहाराच्च । काले स को व्यापादिते द्युतं कुंभो देयः । उष्ट्रं गुजा देया वाजिनि विनिपातिते सप्तं प्रकं वस्त्रं द्यात् ।
 याचमनुः । अधिकं प्रायसी दद्यात् । न गृह्णादि जो नमः पलालं मारं कं सदे सैयकं च वमायक मिति किंचाति ।

५५

५५

चिरोतु तिलद्रोणं गजादीनामशक्रवरा ननेरातुं चरेत् । हृद्यमेकै कस्य विशुद्धये ॥ २०४ ॥ त्रिभि रौपतत्रिणि व्यापादिते तिलद्रोणं द
 द्यात् । द्रोणशब्दश्च परिमाणविशेषवचनः । अष्टमुष्टिभवेत्किंचित्किंचिदष्टौ तु पुष्कले । पुष्कलानि तु चत्वारि आठकः परि
 कोर्तितः । चतुराठकं भवेद्रोण इत्येतन्मातलशरा मिति स्मरणात् । सर्वोक्तां गजादीनां व्यापादे विधिं न लेन नील हृष पं
 चकादिदानं कर्तुं मशक्रवरा प्रत्येकं हृद्यं चरेद्दिशु ध्यर्थं । कृद्वा द्वा अन्नक्षपाया क्रेशा ध्येतयो मन्त्रे द्रष्टव्यः । तपां मि च
 गोतमे न दर्शिता नि संवत्सरः । सगमा मांश्चत्वारस्तयो द्यावे कश्चतुर्विंशत्यहो द्वादशाहः षडहस्तयोः सगरत्रितकालः । स
 तान्येवानां ईशे विकल्पेन क्रिपेरन्नेन सिगुरुणि गुरुणिल द्यु नितु द्यु निदितियदि कृद्वा शनं मुख्योः दी गृह्यते । तर्हि ग
 जे भुके वाः विशेषेण प्राजापत्य एव स्यान्त चतुर्कं । तं पो मात्र परत्वे तु शनल द्यु भाव कल्पनया तपसोपि गुरुल द्यु भा
 वायु स्यते तत्तश्च गजे द्ये मासिके यावका शनं । भुके तप वामरति । एवमन्यत्रापि शनानुसारेण प्रायश्चित्तं कल्प्यं किं
 वा फलपुष्यान्त रसं सत्व द्याते द्युता शनं ॥ श्रोतुं वरा होय ले मधुका होच कुमुमे चिरस्थित भक्त सत्वा घने रसे च
 गुह्ये होयानि सत्वानि प्राणिनां जायंते तेषां द्यातं द्युतं प्राशते शुभं साधनं ॥ २०५ ॥ द्यातं प्राशते भोजन कार्यं पव विधीय
 ते । प्रायश्चित्तानां तपो रूपत्वात् । दर्शितं च तपो रत्नं मागिरसं प्रायश्चित्तं पदं तव च न व्याजेन । प्रायो नाम तपः प्राक्तं
 चित्तं निश्चय उच्यते । तपो निश्चय संयुक्तं प्रायश्चित्तं तदुच्यते । तपि प्रायश्चित्तं तस्या न त्याज्यं पृष्टा कोरे न वक्रुमश
 क्यत्वात् । सामान्ये तप्रायश्चित्तं माह ॥ किंचित्सा स्थि बधे रयं प्राणी यामस्वन स्थि के ॥ २०५ ॥ अस्थि मता कृ कला सा

२ प्रति

3 वति॥ यथा रूपाणां रूपाः संसृता रवक्ता हं कौवकुट्टधातकः॥ मयूरमेवोक्ता वरुणं भवेत्॥

मिः प्रा

१००

१०१

दिप्राणिनां न्यूनमहस्रसंख्याकानां वधे प्रत्येकं किंचित्स्वल्पं धान्यं हिरण्यं हि देयं अतस्त्विह के त्वेकः प्राणा यामः तत्र किंचिदि
ति यदा हिरण्यं दीयते तदा पणमात्रं अस्मिन्मतां वधे पयोरे यदिति स्मृतं तु स्मरणात् यदा तु धान्यं तदाः षट्मुष्टिरेयं अष्ट
मुष्टिर्भवेत् किंचिदिति स्मरणात् गतं चोनुक्रमितः कृतिप्राणि वधविषयं यत्र तु प्रायश्चित्तविशेषः अयमेतत्तत्र स एव भ
क्तेशु ध्याति॥ १॥ मं दुर्बलदि भवेव शुक्लं पाखतं तथा आरुकां च बकं हत्वा शुद्धे दैनिक भोजनात् ॥ २॥ चाषकाक
कपोतानां सारीति निरिद्यातकः अंतर्जल उभे संध्ये प्राणायामेन शुध्यति ॥ ३॥ गधमेन विहंगानां मुलकस्य च द्यातकः
अयं कौशीरितं तिष्ठेद्दो कालो माहता शत ॥ ४॥ हत्वा मूषकमाज्जरमर्पाजगरदुडुभात केशरं भोजयेद्विप्राश्चो हंडु
श्चरक्षिराः ॥ ५॥ संधाकच्छपगोधानां शशशल्मक द्यातकः ॥ ६॥ ताकफले गुंजा शी अहोरात्रे पाशु ध्यातिः ॥ ७॥ मृगरोहि वरा
हागामविका बल द्यातने ॥ ८॥ एकं जं बकः क्षाणांतरभरणं च द्यातकः ॥ ९॥ तिलप्रसूतं त्वमोद द्यातकं यमभोजनत्रयं ग
तमेव तु रंगो घृगवया तांति पातने ॥ १०॥ प्रायश्चित्तमहोरात्रं त्रिसंध्यं वा वगहनं ॥ ११॥ खरवानरसिंहानां चित्रक व्याघ्र द्या
तकः ॥ १२॥ शुक्तिमति त्रिरात्रे पात्रास्त्राणां च भोजनैरिति ॥ १३॥ स्वमत्स्येषां स्मृतिवचसां देशकालाद्यं पेशया विषयव्यव
स्थानकल्पनीया इति हि सा प्रायश्चित्तप्रकरणं इधनार्थं दुमच्छेद इत्युपपातकोट्टे शेषवितर्हि सा प्रसंगत्वात् भेदत एव
द्युल्लेखमपठितं मे यपेक्ष्यतत्र प्रायश्चित्तमाह ॥ १४॥ गुल्मलतावीरुस्तु दनेज्यमकशतं श्रोषधीनां वृथाच्छेदे
क्षीराशीगोऽनुगोहिनां ॥ १५॥ फलहीनामा मृगपतसादि वृक्षाणां गुल्माहीनां च यज्ञाद्यदृष्टांथं विनाच्छेदने ॥ अचो गायत्री

राम

१००

हीनां शतं जप्यं श्रोषधीनां तु ग्राम्या रयानां वृथे वच्छेदने दिनं कृत्वा महर्गवापरिचर्यार्थं मनुगत्यां तेषां रं पिबेद्वाहा
गंतरपरित्यागेन ॥ पंचयज्ञार्थं चेतुर्दशैव गतं च फलपुष्पादिद्वारोपायो गिषु दृष्टव्यं ॥ कुलशान्तौ तु दक्षारणां छेद
ने जप्यमच्छेत् ॥ गुल्मवल्लीलतानां च पुष्पितानां च वीरुधामिति मनु स्मरणात् ॥ इष्टार्थं त्वेपि कवीणां गभ्रतहला
द्यर्थं त्वे ॥ नमो ॥ फलपुष्पोपभोग्या न पादपान्ती स्यात्कृष्यां क रणार्थं तत्पहत्या इति च वसिष्ठ स्मरणात् ॥ यत्र
तु स्त्रानविशेषाद्वाधिक्यं तत्र प्रायश्चित्तं अधिक्यमपि कल्पनीयं ॥ यथा कौचैश्च शानसीमा सुपुण्यस्थानेषु रात्रये ॥ ज
त्यदुमाणां द्विगुणा इमोहक्षेपविश्रुतेरिति ॥ अयं च ऋकशततपो द्विजातिविषयो न पुनः ॥ अद्रादिविषयः ॥ तेषां जपे
नधिकारात् ॥ अतस्तेषां दंडा तु सागद्विरात्रादिकं वत्सनीयं येष पातकमध्ये विशेषतः पाटस्यानर्थक्यपरिहाराय मुपपा
तकसाधारणं प्राप्तं प्रायश्चित्तमप्यत्र भवति ॥ तच्च गुन्तत्वा रभ्यासविषयं कल्प्यं इति दुमच्छेदः ॥ पुंश्चत्नीवानरादि व
धप्रायश्चित्तप्रसंगात्तदंशनिमित्तं प्रायश्चित्तमाह ॥ पुंश्चत्नीवानरखरे ईष्टः षोष्ठादिवायसे ॥ प्राणा यामं जले क
त्वा द्यत प्राश्य विभु ध्यातिः ॥ १६॥ पुंश्चत्न्यादयः प्रसिद्धा एते ईष्टः पुमानंतर्जले प्राणा यामं कृत्वा द्यतं प्राश्य विभु ध्याती
ति ॥ आदिग्रहणान्तरं गालाहीनां ग्रहाणां यथा ह मनु ॥ अजगालखरे ईष्टो ग्रामैः क्रव्याद्विरवचनराः श्रोत्रवराहश्च
प्राणा यामेन शुध्यतीति ॥ अयं वधतप्राशो भोजनप्रत्याम्नायो दृष्टव्यः ॥ प्रायश्चित्तानां तपो न फलेन शरीरसंतापना
र्थत्वात् ॥ एतदंशकविषयं ॥ अजगालमृगमहिषाणां विकस्वरकरभनकुलमाज्जरमृषिकां हवकाकपुरुषदृष्टानामा

मि.व्या
१०२

पोहिषायाभिः स्नानं प्राणाया मत्रयं वेतियत्सुमंतुवचनं तन्नाभेः प्रदेशे ईषु विषयां यत्तंगिरेवचनं ब्रह्मचारी मुना
 हृत्सुहसायं पयः पिवेत् गुरुस्त्वध्विगत्रंतुकाहं यो मिहोत्रवान्नाभेरुर्ध्वं तु इष्टस्य तरेव दिगुगं भवेत्। स्यादत
 न्निगुगं वल्के मस्तके तु चतुर्गुणं **मिति**। तत्सम्यद्विषयां श्रितिय वैश्ययोस्तु पादपादं न कल्पनीयं। श्रुद्रस्य तु
 भद्राणां चोपवासं न शुद्धिरीतेन वा पुनः। गावाश्चाहं चैकं ब्राह्मणाय विष्णुध्यातीति बृहदेगिरसोक्तं **द्रष्टव्यं**। यत्सु
 वसिष्ठवचनं ब्राह्मणस्तु पुनरुष्टा मही गत्वा ममुद्रं प्राणाया माशतं कृत्वा घृतं प्राश्य विष्णुध्यातीति तदुत्तमागं
 शविषयां स्त्रीणां तु ब्राह्मणो तु पुनरुष्टा जंबुकै नृकै न वा। उरितं ग्रहनक्षत्र इष्टमद्यः शुचिर्भवेदिति **पराशर**
संज्ञ। कृच्छ्रादि व्रतस्यायाः पुनस्ते नैव विशेषो दर्शितः। त्रिगत्रमेवोपवसेच्छना इष्टा तु सव्रता। सद्यतं यावकं भु
 क्त्वा व्रतशेषमप्येति। उत्तमस्वलाया मपि विशेषः पुनस्तेन दर्शितः। उत्तमस्वलाय शरशुना जंबुकं गमभैः पंचगव्यं नि
 राहणं पंचगव्येन भुज्यति। उर्ध्वं तु दिगुपां नाभेर्वल्के तु त्रिगुणं तथा। चतुर्गुणं स्मृतं भृशं रष्टः न्यत्राश्रुतिर्भवेदिति। अ
 न्यत्र उत्तमस्वला वस्त्रायां यस्तु श्वादिभिर्द्यौरादिनोपहृत्य ते तस्य शाता तपेन विशिष्यते। **शुनो** द्वा राणावलीदस्य **गम**
 नस्वेर्विलिखितस्य च अद्भिः प्रक्षालनं शोचमग्निना चोपचलनं **मिति** उपचलं तापनं। यस्तु श्वादिदंशशस्त्रघातादि **१०२**
 जनितव्रणैरुभयउत्पद्यते तं रामतु नाविशिष्यते। ब्राह्मणस्य ब्रह्मद्वारे पूज्यो शोशितसंभवा क्रिमिरुत्पद्यते यस्य प्राय
 श्चित्तं कथं भवेत्। गवां मत्रपुरीषेणात्रिंशं स्नानमाचरेत्। त्रिगत्रयं च गव्याशी च धोनाभ्या विष्णुध्यातिनाभिकंठोतरोद्

नं ३

प्रायाश्चतस्रसंगमः ३

३२

तेव पोचोत्पद्यते क्रिमिः। षड्भ्रंतु तं रामोक्तं प्राजापत्यं चरेत्तुरति। तत्र श्वादिदंशव्रणो तदंशप्रायश्चित्तानंतरमिदं
 कर्त्तव्यं। शस्त्रादिजनितव्रणे तदेव च पंचगव्या शनादिकमिति विशेषः। श्रितियादिषु तत्प्रतिवर्तोपादपादं
 मः कल्पनीयः। शरीरत्वगधातुविच्छेदकदेशप्रायश्चित्तप्रसंगाच्छरीरचरमधातुविच्छेदकं स्केतं प्रायाश्चित्तमा
 ह। यन्मेधोरेतस्याभ्यां स्कन्तरेतोः मिमं ब्रयेत्। स्तनोतरं भुवोर्मध्ये तेनातामिकथा स्पृशेत्। **१०३**। यदिकथं चि
 तस्त्रीसंभोगमंतरेणापि हठाच्चरमधातुविच्छेदस्तदा तत्स्कन्तरेतो। यन्मेधोरेतः पृथिवी। पुनर्मीमे विंदियमि
 त्याभ्यां यन्मेधोरेतः पृथिवीमस्कनाय दोषधीरप्यसरद्यं यः। इदं तस्युत्तरादरे। शीघ्रायुताये वर्चसो यन्मेधोरेतः प्र
 सिध्यते। तन्मआजायते पुनः। तेन माममरले कुरुते न सुप्रज संकुरुः। पुनर्मीमे विंदियं। पुनरायुः पुनर्भयः। पुनर्वा
 स्तरामैतुमा। पुनर्द्विगामैतुमा २ मभि मंत्रयेत्। तेन चाभिमंत्रितेन तस्मास्तनयो ध्रुवोश्च मध्यमुपकनि
 धिकया स्पृशेत्। **अथ** तुस्कं न स्पृशेत्सोः शुचित्वेन तस्य शीर्षकर्मण्योग्यत्वात्। तेन तनामिका माह चर्या तद्विच्छे
 गुष्टपरत्वेन व्याचक्षते। तेनां गुष्टेनानामिकाया चेति। अंगुष्ठपदग्रहयोश्च तमे गप्रसंगात्तेनेति निदिष्टमिति। तद
 सतां अंगुष्ठस्याः बुद्धिस्तत्वात्। **अथ** शाब्दसंनिहितपातित्यागेनाया तद्विच्छेदस्यान्वयो युक्तः। **तदुक्तं**। गम्यमा
 नस्य चार्थस्य नैव रष्टं विशेषणं। शब्दो तरेर्विभक्त्या बाधोपज्वलतीति वदितः। **अथ** तसोः शुचित्वेन तस्य
 शोयोग्यत्वं। विधानादेव प्रायश्चित्तार्थरूपस्पर्शयोग्यत्वमेव गम्यता। प्रायश्चित्तस्य पाः स्वप्नो गराणावस्था
 पानाव १ इदं च प्रायाश्चित्तं ग

प्रायाश्चित्तस्य पाः स्वप्नो गराणावस्था पानाव १ इदं च प्रायाश्चित्तं ग

५३

नेत्र

पाचगुरुरायाश्चित्तस्यवश्यमाणात्वात्। यत्तु यमवचनं। अहंकारः कर्मितः कुर्यादित्यस्य स्वरूपं न भुवि। अहंकारं तु जपे ईष्टं बु
 गतां जपेत्। सावित्रीमन्त्रबोद्धेद्यापत्मेवानर्तेपि वा। १०६। स्वीयप्रतिबिम्बं मंयुगतं चेद्दृष्टं तर्हि मयि तेत्तरदि
 यमितीदं मंत्रं जपेत्। अमुचिद्व्यदर्शने पुनः सावित्रीमन्त्रे देव्यां तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो नो ज्ञानं प्रचोदयात्। अथावा
 क्वाणियादादिचापत्न्यकरणेतामेव जपेत्। अन्ततवचने च। एतत्कामकारे इष्टं। अकामकृते तु। सुस्वाभुक्त
 वं धुत्वा च निष्ठीव्योत्काः नृतानि चापीत्वा प्रोध्येष्यमाणाश्च अत्रैव मत्पयतोऽपि मंति मन्त्रं माचमनं द्रष्टव्यं।
 यत्तु मंत्रवचनं। धृते निष्ठीविते चैव दंतं श्लिष्टं तथानर्तेपि तानां च संभाषेदक्षिणां श्रवणं स्पृशेदिति तद्व्यप्र
 योज्यं लाभावेवाद्दृष्टं। स्त्रीसुद्विष्टक्षेत्रवधानं नंतरं निंदितार्थोपजीवनं पठितं न त्रमनुयोगीश्वरोक्तान्युपपातक
 प्रायश्चित्तानि ज्ञानि शक्तिगुराद्यपेक्षया देहितानि नास्ति कथं यितानि प्रायश्चित्तानि तथैव योज्यानि नास्ति
 क्यशब्देन च वेदादिनिर्हर्तृत्वेन च जीवनमुच्यते। तत्रोभयत्रापि वसिष्ठेन प्रायश्चित्तोत्तरमप्युक्तं। नास्तिकः कृच्छ्रं
 दादृशरात्रं वरित्वा विरमेन्नास्तिकव्यानास्तिक इति स्वतिष्ठेदिति। एतच्च सक्तकरणाकामकारविषयं। उपपार्त
 कप्रायश्चित्तान्यभ्यासविषयाणि एतच्च शंखेनोक्तं। नास्तिको नास्तिक इतिः कृतघ्नः कृतव्यवहारी मिथ्याभिशांशी
 त्येतत्पंचमं वत्सरं ब्राह्मणगृहे भिक्षुं चरेयुरिति। यत्तु हारीतेन। नास्तिको नास्तिक इति रिति प्रक्रम्य पंचतपोः भ्रातृ
 वकाशजलशयनान्यनुतिष्ठेयुर्ग्रीष्मवर्षाहेमंतौष्ठिति। तदुभयमप्यत्यंतामिनिवेशनबहुकालाभ्यासविषयः॥ रतिना

शम

१०३

॥ नास्ति क्वातं तं व्रतलोपश्चेत्कृतं तत्रावकीर्णत्वस्याप्रसिद्धत्वेन तस्मिन् कथनपर्वकंप्रायः
श्रुतमाहः अवकीर्णमवेकत्वाद्ब्रह्मचारीनुयोषितं ॥ गईभंपशुमालभ्यनैऋतं सविश्रुध्यति ॥ २०॥ ब्रह्मचारी
युपकुर्वीत कोनेष्टिकश्चासौ योषितं गत्वाऽवकीर्णमवतिष्ठति चरमधातोर्विसर्गोऽवकीर्णतद्यस्यास्ति सौवकी
र्णीमतिर्ऋतिर्देवत्येन गईभंपशुनायागं कृत्वा भुध्यति ॥ गईभस्य पशुत्वे सिद्धेऽपि पुनः पशुग्रहणमथ पशुकल्प
इत्याश्रयत्वाय नादिगृह्योक्तपशुधर्मप्राप्त्यर्थं एतच्चारण्ये चतुःपथे लौकिके मोक्षार्थं ब्रह्मचारी चैतस्त्रियमुपेया
इरण्ये चतुष्पथे लौकिके मोक्षो देवतं गईभंपशुमालभ्य नैऋतं वसिष्ठस्मरणात् ॥ तथा रात्रावेकाक्षिविकलेन यष्ट
व्या ॥ तथा च मनुः अवकीर्णी तु कुर्यात् न गईभेन चतुष्पथे ॥ पाकयज्ञविधानेन यजेत निऋतिं निशीतिं ॥ पशोरभावे
चरुणायष्टव्या ॥ नैऋतं चतुर्वानिर्वपेत्तस्य ऊरुयात्कामाय स्वाहा ॥ कामकामाय स्वाहा ॥ नैऋत्ये स्वाहा ॥ रक्षो देवता
भ्यः स्वाहेति वसिष्ठस्मरणात् ॥ एतद्वा शक्तविषयं ॥ शक्तस्य पुनर्गईभेनावकीर्णीति नैऋतिं चतुष्पथे यजेत् तस्याजिन
मूर्ध्वात्वेन परिधाय लोहितपात्रे सस्य हान्मैत्र्यं चरत्कर्म चक्षणाः संवत्सरेण शुद्धे इति गौतमोक्तो वार्षिकत
पः समुच्चितः पशुयागश्चतुर्वीदुष्टव्यः ॥ तथा त्रिषवणस्नानमककालभोजनं च द्रष्टव्यं ॥ एतस्मिन्नेन सिद्धे व
सिवा गईभाजिनं ॥ मत्तागरं चरेद्देह्यं स्वकर्म परिकीर्तय न ॥ तेभ्यो लब्धं न भैषेण वर्तयन्नेककालिकं ॥ उपस्पृशं
स्त्रियवरा मवेन सविश्रुध्यतीति मनुस्मरणात् ॥ इदं वार्षिकमश्रात्रियब्राह्मणपत्न्यां वैश्यायां वाश्रात्रिय

मि. प्रा
१०४

पत्यां दृष्ट्या पशुतु गुणवसो ब्राह्मणी क्षत्रिययोः श्रोत्रिय भार्ययोः अवकिरति तदा निवारिकं द्विवारिकं चक्रमेणयो
 ज्ञायथाहनुः शंखलिखितौ गुप्तायां वै श्याया मकीर्णः संवत्सरं त्रिषणमनुतिष्ठेत् क्षत्रियायां देवर्षे ब्राह्मण्या श्रीणा वर्षा
 र्णाति। यत्संगिरो वदन्तं अवकीर्णमिति चेत्तु ब्रह्महत्यां चरेत्। चीरवामास्तुषणमासां स्यामुच्येत किं विधातुं इति
 । यदकामतो मानवादि कविषल्यामवकीर्णः स चेत्तस्मात् यमीषद्यभिचारिणा विषयः। अस्य तव्यभिचारितासु
 पुनः स्वेरिण्या वष उदकं भं दद्याद्वा स्मरणं वै श्यायां चतुर्थकालाहारे ब्राह्मणां नमोजयेद्यवसभारं च गोभ्यां
 द्याक्षत्रियायोः त्रिरात्रमुपोषितोद्यतपात्रं दद्याद्वा स्मरणं ब्राह्मणमुपोषितो गोभ्यां दद्याद्वा श्ववकीर्णः प्राजापत्यं च
 रायामवकीर्णः पलातुभारं स्त्रीसं माषकं च दद्यादिति शंखलिखितो दिते वेदितव्यः। एतच्चावकीर्णी प्रायश्चित्तं तत्रै
 वारिकस्यापि ब्रह्मचारिणाः समातां अवकीर्णी द्विजो राजा वै श्वश्चापि स्वरेण तु। इष्टा भेक्षा शिनो नित्यं भुध्यं त्यक्त्वा
 समाहितो इति शांतिस्तस्मात्। यस्तु स्त्रीसं भोगमन्तरेण कामतश्चरमधातुं विसृजति हि वा स्वप्नपिवा विस्म
 जति तदा नैर्ऋतपागमात्रं दृष्टव्यं। एतदेवैतमः प्रयत्नोत्कर्गे हि वा स्वप्ने चेति वसिष्ठेन यागमात्रं स्याति हिष्टत्वात्।
 व्रतांतरेषु च ह्यष्टुचंद्रायणादि क्षति हिष्टव्रतचर्येषु स्कंदने सत्ये तदेव यागमात्रं। व्रतांतरेषु चैव मिति तेनेवाति
 हिष्टत्वात्। स्वप्ने स्कंदने तु मन्त्रं दृष्टव्यं। स्वप्ने सिक्राव्रह्मचारी द्विजः शुक्रमकामतः स्नात्वा कर्म च यिस्वप्न पुनर्मा
 मित्यचं जपेदिति। वानप्रस्थादीनामिदमेव ब्रह्मचर्यं संवत्सरे अवकीर्णव्रतं कृत्वा त्रयाधिकं भवति वानप्रस्थायतिश्चैव खं

एम
१०४

उत्ते सति कामतः। पराकत्रयसंपुक्रमवकीर्णव्रतं चरेदिति शांतिस्तस्मात्। यस्तु गार्हस्थ्यापरिग्रहेण संन्यासा
 त्ययुतो भवति तदा संवत्सरे दृष्टव्यं। सन्यस्य दुर्मतिः कश्चित्पत्यापत्तिव्रजेद्यदि। सकुर्यात्कृच्छ्रमश्रीतः पशुमासा
~~संवत्सरं~~ सन्यसेत्तरेति। प्रत्यापत्तिर्गार्हस्थ्यापरिग्रहः। अतएव वसिष्ठः। यस्तु प्रव्रजितो भूत्वा पुनः सेवेतमे
 धुनं। षष्ठिर्वर्षसहस्राणि विद्यायां जायते कृमिरिति तथा च पराशरः। यः सन्यसितो विप्रः प्रव्रज्यातो विनिर्गतः। अना
 शकतिव्रतश्च गार्हस्थ्यं चेद्ब्रह्मचर्यं। स चरेत् श्रीणि कृच्छ्राणि श्रीणि चंद्रायणानि च। जातकर्मदिभिस्तैः संस्कृतश्रु
 दिमाक्रयादिभिः। तत्र ब्राह्मणस्य वारमासिकः कृच्छ्रः। पुनः संन्यासं संस्कारश्च। क्षत्रियस्य चंद्रायणात्रयं वैश्यं कृ
 द्धत्रयमिति व्यवस्था। अथवा ब्राह्मणस्यैव शक्तिमकृद्भ्यासाद्यपेक्षया व्यवस्थितं प्रायश्चित्तत्रयं दृष्टव्यं। तथा मर
 गी संन्यासितामपि यमेन प्रायश्चित्तमुक्तं। जलाभ्युद्धनभ्रष्टाः प्रव्रज्यानाशकच्युताः विषप्रयतनप्रायं शस्त्रघात
 व्यक्तोऽप्ये। न वेते प्रत्यवसिताः सर्वलोकबहिः कृताः। चंद्रायणे न भुध्यंति तसकृच्छ्रद्वयेन चेति। इह च चंद्रायणात्तस
 कृच्छ्रद्वयात्मकं प्रायश्चित्तद्वयं शक्त्यापेक्षया व्यवस्थितं विनये। यस्तु शस्त्रघातहताश्चेति पाठः। तदा सत्यागा
 द्यतेशो स्त्रीयमरणानिमित्तस्तु त्रारुपेक्षो दृष्टव्यः। यस्तु नर्वमिष्टेनोक्तं। जीवन्नात्मत्यागी कृच्छ्रं द्वादशरात्रं चरे
 त्त्रिरात्रं चोपवसेदिति। तदयः ध्यावसिताः शास्त्रीयमरणस्यैव कथंचिज्जीवने शास्त्रपेक्षया दृष्टव्यं। अथवाऽध्य
 वसायमात्रे त्रिरात्रं शस्त्रादिक्षतस्य द्वादशरात्रमिति व्यवस्था इह चावकीर्णी प्रायश्चित्तं गुरुद्वारा तत्समव्य

२६

मि: प्रा

१०५

तिरिक्ताः गम्यागमनविषयाः तत्र गुरुतर प्रायश्चित्तस्य दर्शितत्वात् न च तद्युगावकीर्तिं बुलेन द्वा २१ वर्षा घपनोद्यमहा
पातकदोषनिर्हरणमुचितं न च ब्रह्मचारिणोपाधिकं लघुप्रायश्चित्तविधातमिति युक्तं आश्रमांतराणां द्वे गु
ण्यादि २६ ब्रह्महत्यादिप्रकारो दर्शितत्वात् न च त्रागम्यागमन प्रायश्चित्त एव कर्तव्यं ब्रह्मचारिणोयोषि
ति ब्रह्मचर्यं स्वतन्त्रं न स्यात् गम्यागमननां तृतीयकत्वात् अतस्तत्रापि यस्मिन्निमित्तांतरं समन्वयनं वाऽवश्यं भा
विततस्य यदनेमिकं प्रयुक्ते यथाश्रवणं चरेत्कृच्छ्रमतिरुद्धं मिपातने कृच्छ्रातिरुद्धोऽसक्यो ते कृच्छ्रं भ्यंत
रशो गितरस्य त्रशो गितो त्या इनेति मिते वगोरगानि पातकक्षेत्राणि निमित्तं यमवश्यं भावित्वेन स्वनेमिनि कं कृच्छ्र
मतिरुद्धं च न प्रयुक्ते एवमन्यत्राप्यहनीया यत्र पुनर्निमित्तानामवश्यं भावनियमानास्ति तत्र यदनेमिनि कं
~~ननु ब्रह्मचर्यं स्वतन्त्रं न स्यात् गम्यागमननां तृतीयकत्वात्~~ निप्रयुज्यते निमित्तानि यथा यदोपवर्षापर
भायी जस्वला जेला भ्यक्तौ हि वा जले गच्छतीति ननु ब्रह्मचारिणो योषिति ब्रह्मचर्यं स्वतन्त्रं न स्यात् गम्यागमननां
तृतीयकत्वात् न स्यात् पुत्रिका गमने अगम्यागमनदोषाभावात् तथा हि न तावत्पुत्रिका कस्याश्च तयो नित्यात् राम
नापि परभायां प्रदानाभावात् नापि विधवाभर्तृमरणभावात् नापि वेश्याश्रित इति त्वात् अतः पुत्रिकायाः क्वाप्य १०५
नंतर्भावादप्रतिषिद्धेति तत्रैव विप्रतस्य केवलमवकीर्तिं व्रतं अन्त्यत्र विप्रतस्य तु निमित्तांतरं संति पातादवकीर्ति
व्रतं ते निमित्तान्तरमपि प्रयोक्तव्यमिति तदस्य पुत्रिकाया अपि परभायां स्वतर्भावात् प्रदानाभावेपि विवाहसं

त ३

स्कारेण संस्कृतत्वात् गंधर्वादि विवाहपरिणीतावत् न च यस्यास्तु न भवेद्भ्रातानविज्ञायेत वापि तानोपयच्छेत्तां प्रा
तः पुत्रिकाधर्मशोकयेति प्रतिषेधात् सगोत्रास्त्रिभार्यात्वं नो त्यद्योतेति वाच्यं इष्टार्थत्वात् प्रतिषेधस्य व्यग्रां गादिप्र
तिषेधवत् न गोत्रास्त्रिभार्यात्वं नो त्यद्योतेति वाच्यं इष्टार्थत्वात् प्रतिषेधस्य व्यग्रां गादिप्र
त्रिकाधर्मशोकयेति हेतुपादाना न च पुत्रार्थमेव परिणायना अपितु धर्मार्थमपि अतश्चात्या दितपुत्रस्य म
त भार्यस्य धर्मार्थं पुत्रिकापरिणायने को विरोधः प्रयोजितं चेत्तत्पुरस्तादित्यलं प्रसंगेन तस्माद्ब्रह्मचारिणो यो
षिति ब्रह्मचर्यं स्वतन्त्रं न स्यात् गम्यागमननां तृतीयकत्वात् न एवमिति कं प्रयोक्तव्यमिति सुष्ठु ॥ ब्रह्मचारिप्राय
श्चित्तप्रसंगादन्यदुपपातकप्रायश्चित्तमाह ॥ भैक्षान्निकार्ये तत्कृतुमस्य त्रमनातुरः कामावकीर्णस्य
भ्यां कृतुयादुतिद्वयं उपस्थानं ततः कुर्यात्स मासि चंत्वनं न तु २१ यत्स्वनातुर एव ब्रह्मचारी निरंतरं सप्त
रात्रं भैक्षमन्निकार्यं वा यत्तस्य सो कामावकीर्णस्य वकीर्णस्य कामकामा यस्वाहा कामावपन्नो सम्पदपन्नो
स्मिकामकामा यस्वाहयेता भ्यां मन्त्रा भ्यामाद्या हुती हुत्वा समासि चंत्वं मन्त्रेणाग्निमुपतिष्ठेत् एतच्च गुरुपरिचर्या
दि गुरुतरकार्यव्ययतया अकरपोदृष्ट्यो यदा त्वय्यग्रवभैक्षान्निकार्ये त्यजति तदा अकृत्वा भौशचरणमसमिध
वपावकं अनातुरः सप्तरात्रमवकीर्णव्रतं चरेदिति मानवं दृष्ट्या यतोपवीतादिना शेतुहारीतेन प्रयश्चित्त
युक्तं मनोव्रतपती मिश्रतस्त्राज्या हुती हुत्वा पुनर्यथार्थप्रतीयादभैक्षभोजनेऽभ्यर्चितेऽभिनिर्मुक्तैवोतेदि

४ मन्त्रः समिद्धः संवत्स्यतिः संगीधमग्निः सिंवेतां यससा वलुक्चसेनेत्यनेन ४

मिथ

१०६

वास्यप्रेनग्रस्त्रीरी शनेतग्रस्वापेशमशानमाक्रम्यहयादींश्चारुघृपूज्यातिरुमेचैताभिरेवजुह्यादिभिर्मिधनेस्त्रु
वरसरीसपाहीनांवधेयदेवारिवहेडनमिति कृष्माजीभिराज्यंजुह्यान्मशिवासागवाहीनाप्रतिग्रहेसावित्र्यसहस्र
जपेदितिमिन्नो वतपतीभिरितिमनोज्योतिरित्यादिमनोतिंगाभिस्त्वमनेवतपाश्रसीत्यादिभिर्व्रततिंगाभिरित्य
र्थः। यथार्थं प्रतिपादित्यपनयनोक्तमार्गेणसमंत्रकंगुह्यादित्यर्थः। यतोपवीतंविनाभोजनानादिकरयोतु। व
ह्नसत्रेविनाभुक्तेविणमंत्रकुरुतेथवा। गायत्र्यसहस्रपाप्राणायासेनमुध्यतीतिमरीच्यक्रंदंष्ट्रव्याकिंच।
मधुमासाशनेकार्यः कृच्छुःशेषव्रतानिच॥प्रतिकूलैरुगोः कृत्वाप्रसाद्येवविमुध्यति॥२६॥ ब्रह्मचारिणाश्र
यत्यामधुमासमभक्षोक्तः कार्यः। तदनंतरमवाशिष्टानिव्रतानिसमापयेत्। एतच्चविशिष्टभोजनार्हशशा
दिमासमभक्षणाविषयः। ब्रह्मचारीचेत्सर्वमशनीयाच्छेषभोजनीयंकृच्छुःकारंशरात्रंवरित्वाव्रतशेषंसमापयेदि
तिवसिष्ठस्मरणान्। द्वादशरात्रगुरुणांतुमतिपूर्वाभ्यासापेक्षयाति कृच्छुपरकादेषप्राप्त्यर्थे। यस्तुमासे
कापनोद्यव्याधमिभूतस्तदमासेगुरोर्तुच्छिष्टं कृत्वाभक्षणीयं। सचेद्वाधीयीतकामंगुरोर्तुच्छिष्टंभेषजायं
सर्वप्राप्तीप्रारितितेनैवोक्तत्वात्। सर्वगुरुणामासत्तुनाद्यभक्ष्यमात्रसंयहार्थः। तद्रक्षणेन वापगतव्याधिर
दित्यमुयतिष्ठेत्। तथाचबोधायनः। येनछेद्विकिसितुंसयदाः गृहोभवतिततोधायादित्यमुपतिष्ठेत्तहसंश्रुचि
षदिति। मधुनोयतानतः प्राशनोपपत्तौनदोषः। अकामोयनतमधुवाजसनेयकेनदुष्यतीतिवसिष्ठस्मरणान्।

यम
१०६

अन्यस्तकान्नादिभक्षणाप्रायश्चित्तमभक्ष्यप्रायश्चित्तप्रकरणोवक्ष्यामः। आज्ञाप्रतिज्ञानादिनागुरोमिति
कूलमाचरेत्तदाप्रणिपातादिनागुरुप्रसाद्यविमुध्यतीति॥ ब्रह्मचारिप्रायश्चित्तप्रसंगादुरोरपिप्रायश्चित्त
माह॥ कृच्छुःत्रयेगुरुः कुर्यान्मित्रयुतेप्रहितोयदि। यश्चगुरुश्चोरोरगव्याघ्रतयाकूलप्रहेसेसोऽनुरांधकारकुलि
तनिशीघ्रोवसरेकार्यार्थशिष्यंप्रेरयतिसचगुरुणाप्रेरितोदेवान्मृतस्तदासगुरुः कृच्छुःकारं प्राज्ञापत्याहीनात्र
यंकुर्यात्। तपुनस्त्रयः प्राज्ञापत्याः तथासतिष्ठकूलनिवेशिनीसंख्याः। नुपपन्नास्यातानवेकादशप्रयाजान्
जतीतिवदावृत्तिसंख्यायेहेतिचतुरंशः। अथपृथक्कैसंभवत्याः दृश्यपेक्षयाअन्याप्यात्वात्। यदीयमुयन्नग
तासंख्यास्यात्तदास्यादपिकथंचिद्वृत्त्यपेक्षाकिंतुयतिगतेयं। अतस्त्रिआज्याहुतीर्जुहोतीतिवत्स्वरूप
थकत्वापेक्षेवत्रित्वसंख्याधरनायुक्ता सकलहिंसाप्रायश्चित्तापवादमाह॥ क्रियमाणोपकारेतुमर्तव्येन
नपातेकं॥२७॥ आयुर्वेदोपदेशानुसारोषधपथान्प्रदानादिभिश्चिकित्सकादिनाक्रियमाणोपकारेय
स्यब्राह्मणादेः तस्मिन्कथंचिन्मतेपिनेवपातकंभवति। विप्रग्रहणंप्रणिमात्रोपलक्षणां। अतस्त्वायत्रयोगे
चिकित्सार्थगृहगर्भविमोचनोयत्नेकृतेविपक्षिस्तान्नसपापेनलियतस्यादिसंवर्तीहोतुं। एतच्चप्रपंचितं
कृ। मिथ्याभिशिनांप्रायश्चित्तविवक्षयातदुपयोग्यर्थवाहतावहाह॥ मिथ्याभिशोसिनोहोषोक्षिःसमोःभूतवा
हिनः। मिथ्याभिशोषोषवसमाहनेमवावहन्॥२८॥ यस्तुपरोत्कर्षेर्थाजनितरोषेणाकलुषितोतःकरणजनस

मि: व्या

१०८

लभ्यते तथापि मिथ्या मिश्रस्तत्त्वलिङ्गानुमितमाकृतश्रीयनिषिद्धाचरणापूर्वनिबंधनमिदं प्रायश्चित्तं क्रमिदृष्टानामिव
 तिनविशेषः **विनिः** अनियुक्ताभ्यातजायागच्छंश्चाद्रायपांचरेत॥ यस्तु नित्यागं विना ज्येष्ठस्य भ्रातुः कनिष्ठस्य वा **भ्रा**
 योमच्छतिसचाद्रायपांचरेत॥ एतच्च सकृदमतिपूर्वविषयं **द्रष्टव्यं**॥ यत्तु शंखव **व**नापरिवितिः परिवेत्ताचसव
 त्सरं ब्राह्मणगृहेषु भेदं चरेत्ताज्येषु भार्यामनियुक्तो गच्छेत्तदेव कनिष्ठभायोचेति तत्कामकारविषयः **किंच**॥
 त्रिरात्रांते द्युतं प्राश्य गत्वा दक्ष्याविशुध्यति॥ **२२७**॥ यः पुनरुदक्यो रजस्वलां स्वभार्यामपि गच्छति॥ स त्रिरात्रमु
 पोष्याते द्युतं प्राश्य विशुध्यतीति॥ इदमकातः सकृदगमनविषयः॥ तत्रैवाभ्यासरजस्वलागमने सद्यः प्राप्तिः
 शातातपोक्तं **द्रष्टव्यं**॥ कामतस्तु सकृदगमने ये ते देवा **व**त्तु ब्रह्म सर्वज्ञे नोक्तं॥ रजस्वला तु यागच्छेत्तु भि रंगिपतिता तथा
 तस्य पापविशुध्यर्थमतिकृच्छं विशोधनमिति॥ तत्कामतोभ्यासविषयः **व**त्तु नः शसितत्रिद्वार्षिकमुक्तापादस्तु
 श्रद्धरुस्यायामुदकागमने तथेति॥ तत्कामतोयंताः नयच्छिलाभ्यामविषयः॥ रजस्वलायाः रजस्वलादिस्पृशे
 प्रायश्चित्तं स्य तरे **द्रष्टव्यं**॥ तथा च ब्रह्मवर्षि **व**त्तु नः शसितत्रिद्वार्षिकमुक्तापादस्तु
 वापि सद्यः स्नानेन शुध्यतीति॥ अस्य लोकास्तु सर्वपापयो रकामाप्रोत्य संशयमिति मार्कंडेयस्मरणान्नयतुक **व**त्तु नः
वत्तु नः॥ रजस्वला तु संस्पृष्टा ब्राह्मणप्राप्तिराणीयदि॥ एकरात्रं निराहारापंचगव्येन शुध्यतीति तत्कामकारविषयः
 असवर्णास्पृशेत्तु ब्रह्मसिद्धे न विशेषो दर्शितः॥ स्पृष्ट्वा रजस्वलान्योन्यं ब्राह्मणीभद्रजापिवा **व**त्तु नः
 १ मत्तः स्नानमात्रं॥ उदकानुसयार्त्तं स्पृष्ट्वा वेत्तु स्थावदकाया॥ तस्मिन्नेवाहति स्नात्ता शुद्धिः

राम १०८

६५

१३

श्रीहनेन शुध्यति॥ हनेनेति पादकृच्छ्रप्रत्याम्नाय भूतानिष्कचतुर्थ्यां शहनेन शुध्यति॥ स्पृष्ट्वा रजस्वलान्योन्यं ब्रा
 ह्मणीवेश्य जापिच॥ पादहीनं चरेत्कवीकृच्छ्रपादं तथा तरा॥ स्पृष्ट्वा रजस्वलान्योन्यं ब्राह्मणीवेश्य जापिच॥ उपवासे स्त्रिभिः पूर्वात्तद्वारात्रेण चेत रा॥ स्पृष्ट्वा
 रजस्वलान्योन्यं ब्राह्मणीवेश्य जापिच॥ उपवासे स्त्रिभिः पूर्वात्तद्वारात्रेण चेत रा॥ स्पृष्ट्वा रजस्वलान्योन्यं ब्राह्मणीवेश्य जापिच॥ उपवासे स्त्रिभिः पूर्वात्तद्वारात्रेण चेत रा॥ स्पृष्ट्वा
 वव॥ त्रिरात्रादुध्यते पूर्वात्तद्वारात्रेण चेत रा॥ वरुणां कामतः स्पृशेत्तु द्विरेषा पुनर्तनीति॥ अकामतस्तु ब्रह्मद्विष्टु
 नोक्तं स्नानमात्रं॥ रजस्वला हीनवर्णा रजस्वला स्पृष्ट्वा न तावदभ्यासाद्यवन्न शुभास्यात् सवर्णा अधिकवर्णा वाः
 स्पृष्ट्वा सद्यः स्नात्वा शुध्यतीति॥ चंडालादिस्पृशेत्तु ब्रह्मसिद्धे न विशेष उक्तः॥ पतितां त्वश्वयाके न संस्पृष्ट्वा
 चेद रजस्वला॥ तान्यहानिव्यतिक्रम्य प्रायश्चित्तं समाचरेत्॥ प्रथमे द्वि त्रिरात्रं स्याद्वितीये च हमेव तु॥ अहोरात्रं त
 तेये द्विपरतो न क्रमाचरेत्॥ भद्रयोः छिष्ट्या स्पृष्ट्वा शुनावद्यहमाचरेत्तरति॥ तान्यहानिव्यतिक्रम्य अनाशुकेन
 भीत्वेति यावत्॥ एतत्कामतः स्पृशेत्तु विषयः॥ अकामतस्तु रजस्वला तु संस्पृष्ट्वा चांडाल्या त्वश्ववायमेः॥ तावन्निष्टुन्ति
 गहारायावत्कालेन शुध्यतीति बोध्यायनोक्तं **द्रष्टव्यं**॥ यत्तु नः स्नेहोक्तं॥ रजस्वला तु संस्पृष्ट्वा ग्रामकुक्कुटस
 करैः॥ श्वभिः स्नात्वा क्षिपेत्तावधावच्छेदस्य दर्शनमिति॥ तद्दर्शकविषयः यस्तु भुञ्जानायाः श्वारिस्पर्शनं भवति तद्
 स्य तरे विशेष उक्तः॥ रजस्वला तु भुञ्जानायां त्वजादीन् स्पृशेद्यदि॥ गोमूत्रयावत्काहारावच्छात्रेण विशुध्यतीति

पृ २

मिथी
१०५

अशकौकाचनंरघादिमेभ्योवापिभोजनमिति।यदातच्छिष्टयोःपरस्परंस्पर्शनंभवतितदा।उच्छिष्टोच्छिष्टसंस्पर्शाकदा
चित्स्त्रीरजसवत्ता॥कृच्छ्रेषामुध्यतेपूर्वाश्रद्धाहानैरुपाधितेति।अत्रिगोक्रंद्रष्टव्यं।यदातच्छिष्टाद्विज्ञानरजसवत्तास्पर्शति
तदाविज्ञानंकर्यविदुच्छिष्टानरजसवत्तायदिमंस्पर्शत।अधोच्छिष्टेवहिराश्रमधोच्छिष्टेअहंस्पर्शति।इतिमार्कंडेयोक्रंद्र
ष्टव्यं॥॥एवमवकीर्णप्रायश्चित्तप्रसंगात्कतिचिदनुपपातकभूतप्रायश्चित्तान्ययिव्याख्यायमकृतमनु
संरामः॥तत्रावकीर्णयनंतरंमुतानांचैवविक्रयइत्युक्तं।तत्रमनुयागीश्वरोक्तानित्रीमासिकादीनिकामाकामजा
तिशक्त्याद्यपेक्षयापूर्ववध्यवस्थापनीयानि।यत्तुशंखवचनं।देवगृहप्रतिश्रयाद्यानागमसभाप्रपातडागपु
ण्यसेतुमुतविक्रयकृत्वातद्रुद्धुमप्राचरेदिति।यच्चपराशरगोक्रं॥विक्रीयकन्यकां चक्रेछंसांतपुनंचरेद
ति।तदुभयमप्यापद्यःकामतोदृष्ट्याकामतस्तु॥नारीणांविक्रयंकृत्वाचरेद्वाद्रायणव्रतं।द्विगुणं पुरुषसंव्रतमा
हर्मनीर्विराडितिचातुर्विंशतिमतोक्रंद्रष्टव्यं।यत्तुपैटीनसोक्रं।आगभतडागोदयानपुष्टिणीसुकृतमुतविक्रयेत्रिष
वणस्नाय्यधःशायीचतुर्थकालाहारसंवत्सरंरापूतोभवतीतिनरेकपुत्रविषयः॥तदनंतरंधान्यकप्यपशुस्त
यमित्युक्तंतत्रप्रायश्चित्तनित्येप्रकरणोपपत्तिनानि।अनंतरमयाज्यानांचयाजनमित्युक्तंतत्रप्रायश्चित्त
तमाह॥त्रीणांकृच्छ्रानाचरेद्वात्ययाजकोऽभिचरन्निषेधप्रावीयवाश्यव्यंयक्राचशरणागतं॥२२॥यस्तुसावि
त्रीपतितातांयाजनैकरोतिसःप्राजापत्यप्रभतीस्त्रीनृकृच्छ्रानाचरेत्।तेषांचगुरुलघुभूतानांकृच्छ्रानांचित्वेतिमित्र

राम
१०५

गुरुलघुभावेनकल्पनीयं।तथाअभिचरन्तपीहमेवप्रायश्चित्तंकुर्यात्।एतच्चाग्निहोत्राज्याधिव्यतिरेकेणाषट्स्वभिचर
नपततीतिवसिष्ठसंस्मृतं।अपिशक्रीनयाजकोत्येष्टियाजकयोःसंश्रयः।अतएवोक्तमनुना॥वात्यानांयाजने
कृच्छोपरेषामत्यकर्मच।अभिचारमहीनंचत्रिभिःकृच्छ्रेष्वपोहतीति।परेषांमत्यकर्मत्यस्यंताभ्यासविषयं।अद्रास्य
कर्मविषयंवाप्रायश्चित्तस्यगुरुत्वात्।अहीनोद्विग्राहिश्राद्धादेशाहपयंतोरुर्गणयागः।यत्तुशातातपाक्रं।पतिलसात्री
कान्तोपनयनेनाध्यापयेद्युगताबुपनयेध्यापयेद्वासेउदालकव्रतंचरेदिति।तत्कामकारविषयं।उदालकव्रतं
चप्राकृष्टं।एतत्कृच्छ्रजयसाधारणोपपातकप्रायश्चित्तस्यापवाकं।अतउपपातकसाधारणप्रायश्चित्तं
अद्राघ्याप्याजनेष्ववतिष्ठते।तत्रकामतस्त्रेमासिकमकामतस्तुयोगीश्वरोक्तमासव्रतादि।यत्तुपचेतसा
श्रद्धयाजकाहीनपरित्योक्तएतेपंचतथाःभावकामभ्नीयुरिति।लस्कामतोभ्यासविषयः।यत्तुशजलशायना
न्यतुतिष्ठेयुःक्रमेणग्रीष्मवर्षाहेमंतेषुमासंगेमत्रयोवकं।यमेनाक्रं।पुरोधःभद्रवर्गस्यवाह्मणायःप्रवर्त
तोस्त्रेहार्थप्रसंगाद्वातस्यकृच्छोविशोधनमिति।तदशक्तविषयः।यत्तुपैटीनसीनोक्रं।अद्रयाजकःसर्वद्रव्यपरित्यागा
पूतोभवतिप्रागायामसहस्रपुरुशकृत्वोभ्यसेषितितरप्यकामतोभ्यासविषयः।यत्तुगोत्रेनाक्रं।निषिद्धमंत्रप्रयो
गेसहस्रवाक्येति।निषिधानांपतिताहीनांयाजनाध्यापनात्मकेमंत्रप्रयोगेवदुशाभ्यसेप्राकृतव्रतचर्यमुयदिष्टं
तत्कामतोभ्यासविषयः।यत्तुदेहविषावयति।यश्चरक्षराक्षसोपितस्कारव्यतिरिक्तंशरणागतमुपेक्षेतसोपिसेवक

उपतिष्ठेदि२

मिथ्या
१०१०

रयवोद नं मुं जानः सुध्य ति। तत्र विप्रवोनाम पर्व चंडाल श्रोत्रावकाशाद्यन ध्यायेष्वं उक्तं पहे तोर धीयानस्य किं प
 टमिनामिर्तं खयेत्येवं पर्यनुयोगे नं वा वि प्रावत मुच्यते। अत एव कुरुते। अतः नुयागान ध्येतुः पतिता नमु
 रववीति। यनुवमिषुनोक्तं। पति तचंडाल शव भ्राव गोत्रिगत्रवा ग्यता अतश्चे त आसीर नमह सपर मंवा मरभ्यस्य
 तः पूता भवतीति वि विताय तस्य तेनेव गार्हिता ध्यापक याजका व्याख्या ताह क्षिणा त्यागा ज्ञपूता भवतीति वि विताय
 तस्य तेनेव गार्हिता ध्यापक याजका व्याख्या ताह क्षिणा त्यागा ज्ञपूता भवतीति वि विताय तस्य तेनेव गार्हिता ध्यापक याजका व्याख्या ताह क्षिणा त्यागा ज्ञपूता भवतीति वि विताय
 य। यनुषादि शन्यते मिहितां चंडाल श्रोत्रावकाशे श्रुति स्मृति यादृ एकेन त्रम भोजन मिति तद्वु द्वि पूर्व विषय
 यहा सर्पाद्ये तगगमन मात्रं भवति न पुन सत्राधीते। तहायि प्रायश्चित्तं यमेनां। सर्प स्य न कुल स्याथ अजमाजी
 रयोस्तथा। मषक स्य तथा पुस्य मंडक स्य च योषितः। पुरुष स्ये डक स्यापि शुनोः श्व स्य वर स्य च। अंतगगमने स
 धः प्रायश्चित्तं मिहं श्रगा। अत्र त्रमु पवासश्च अत्र कुरु प्रिषेचने। ग्रामां तरे वा गंतव्ये जानुभ्यां नात्र मशय इति पि
 तमात् सुत त्यागतडा गारा मविक्रयेषु। मनुयोगीश्वरं क्लोप पात कमाधार पा प्रायश्चित्तानि पूर्वव ज्ञाति शक्ति गु
 णाद्यपि क्षया यो न्यानि। तत्रा पितृमात्रादित्याग स्या। अकारणो पणित्यागीमातापि त्रोगुं गस्तये ति अपोत्ये मध्य पादा
 तं निमित्तं मापि प्रायश्चित्तं भवति। यथा दमस्तु। षष्ठान्त काले तामा मं संहिता जप एव वा। होमाश्च शाक ली नित्य मया तया
 नाविशोधनमिति। अपंत्याश्च श्राद्ध कांडे ये स्तेन पतिताः क्लीवा ह्यादि वाक्ये ईशिता। तडा गारा मादि विक्रयेषु च कतिचि

२२

एम

चक्षि शेष प्रायश्चित्तानि सविषयाणि सुत विक्रय प्रायश्चित्त कथनावसरे कथितानि। अनंतरं कन्या दूषणमित्युक्तं। तत्र च
 त्रैमासिक द्वैमासिक चो दायणा निवर्णीनां सवर्णा विषये यो ज्ञाति। अनुनो म्ये पुनर्मासिकं पयो वेतं प्राजापत्य वासका
 मासनुलोमा सुनदोष स्वन्यथाह मर तिहं डाल्य त्व दर्शनात्। यनुशंखेनोक्तं कन्या दूषी सोम विक्रयी च कुरु म वं चरेता
 मिति। यजु हारीत वचने। कन्या दूषी सोम विषयी दूषणी पतिः कोमार सार स्याग्य सुगम घपः भद्रया जं को गुरोः प्रतिहं
 तातास्तिको तास्तिक वृत्तिः कृतघ्नः कट — व्यवहारी ब्राह्मण इति द्यो मिथ्या भिशो शी पतित सव्यवहारी भिन्न
 क्रक शरणागत धाती प्रतिरूपक वृत्तिरित्येते पंचतपो भ्रावका शजल शयनान्यनु तिष्ठेयु ग्रीष्म वषा हे मंतेषु मा
 सं गो मंत्र यावक मश्नीयुरिति। तदुभय मपि सत्रिय वैश्ययोः प्रातिलोम्येन हृष गो यो ज्ये। अद्रस्य तु वध एव॥ ह
 ष पोतुक वृद्धे इ उत मायां वध सत्येति वध दर्शनात्। परि विहक स्य याजन कन्यो प्रहानयोः कोटित्येः शिष्याः प्रति
 षिद्धं तापे वत आत्मार्थ पाक क्रियारं भे मघ पस्त्री निषेव पो च साधार णोप पातक प्रायश्चित्तं प्राग्ब ध्यव स्तु
 पत्नीयां आद्ये यास्तु विशेष प्रायश्चित्तानि यरि वं दनाया ज्यया जन प्रायश्चित्त कथन प्रस्तावे दर्शितानि। अनं
 तरं स्वाध्या प त्याग इत्युक्तं। तत्र व्यसना शस्त्रा त्यागे अधीत स्य च ता शन मिति वदन् हस्या सम प्रायश्चित्त मुक्तं। शा
 स्त्र अवराणां काल तया त्यागे तु त्रैमासिका द्युप पातक प्रायश्चित्तं भाभिजाति शक्त्या पेक्षया नियो ज्यो नित्यं
 वसिष्ठेनां। दृष्टुं दाद शरात्रं चरित्वा पुनरुपयुजी तवेदमाचार्य इति। तदस्य तापे द्विषय। अत्र त्यागेपि

मि: व्यी

११३

सीमतशय्योभपमुख्यादेः। यस्तुपतितारे मेष्पादिकं गङ्गातितरे वंगुप्रायश्चित्तं द्रष्टव्यं। अतिक्रमे द्वयदर्शनेन मि
 मित्रस्य गुरुत्वात्। तत्र जपे मनुनाम स्याद्विशेष उक्तः। जपित्वा त्रीणि मावित्र्याः सहस्राणि समाहिताः। मासं गणेषु
 पयः पीत्वा मुच्यते सत्यतिय हात् इति प्रत्यहं त्रिसहस्रं ~~जपेत्~~ जपेत् द्रष्टव्यं। मासमिति द्विती
 यया त्रिसहस्रं संख्याकस्य जपस्य प्रतिरिव संख्यायित्वा वगमाना। यस्तु न्यायवृत्तिर्वा सगगादेः स काशान्ति
 विष्टमेष्पादिकं गङ्गातिय तितारे वा भूम्यादिकमनिषिद्धं तद्विष्टं नमो कंदुष्यं। पवित्रेष्वाविशुध्य
 तिसर्वेष्टो गत्येतिय हात्। ऐं देवनमं गारेष्ट्या कदाचिन्मित्रविंद्या देव्यात्तु जपेते वशुध्यं ते हः प्रति
 यहा इति यनु ह धारितवचनं। गतः प्रतियहं कृत्वा मासमप्युसदा वसेत्। षष्ठं काले पयो भक्षः पूर्णो मा
 संप्रमुच्यते। तर्पयित्वा द्विजात्कामैः सततं नित्यं तत्र तस्मिन्। तस्मिन् विषयेभ्यां संप्रदद्यात् अथवा पतितारे
 कुरुते नो परागा होष्पातिना हि प्रतिग्रहं विषयं तथा प्रतिग्राह्यं द्रव्यं तया प्रायश्चित्तं तत्त्वं यथाह ~~होष्पातिना~~ मणि
 वा सो गवाहीनां प्रतिग्रहे सावित्र्यं सहस्रं जपेति। तथा षड्विंशन्मते पिभिक्षा मात्रे गृहीते तु पुण्यं मंत्रमुदीरयेदि
 ति। प्रतिग्रहेषु सर्वेषु षष्ठं मंत्रं प्रकल्पयेदिति। इहैव प्रायश्चित्तं ज्ञातं द्रव्यं गौतमका लंद्रष्टव्यं। यद्गृहीतेना जपेति क
 र्मणा ब्राह्मणा धनं। तस्या तर्गगा शुध्यति जपेन। तपसे वचेति मनुस्मृत्यात्। एवमन्यापि स्मृतिवाक्यानि द्रव्यसा
 रत्वाभ्यां विषयेषु व्यवस्थापनीयानि इत्यपपातक प्रायश्चित्तप्रकरणं॥ ज्ञात्याश्रयादिदोषे पानिंधान्नादोष

॥५०३॥

राम

११३

शब्दतः। योगींद्रोक्तं ब्रतं ब्रातः सांप्रतंतु प्रतंत्यते। तत्र ज्ञातिद्वेषपलां द्वा हि मक्षयो कामतः सकृत्कृते पलां दुं विदुर्गुहं चे स्या
 दिनाचो द्रायणमुक्तां कामतोभ्यां सेतुनिषिद्धं भभगा जैह्यमियादिनोक्तं सुशपानसमप्रायश्चित्तं। अकामतः सकृ
 द्भक्षो सोतपनो तत्रैवाभ्यासेयं ति चो द्रायणं। अमल्येता निषिद्धं जग्ध्वा कृत्स्नं सांप्रतं चरेत्। यतिचो द्रायणं वापिशे
 षेष्टपवसे ह हरिति मनुस्मृत्यात्। यनु हृद्यं मेनोक्तं। स्वद्धावाती के कुंभीक वश्च न प्रभवानिच। भूतपां शिगुकं चै
 व सुखं उंकव कानिच। एतेषां भभगा कृत्वा प्राजापत्यं चरेद्विजृम्भेति। तत्कामतोभ्यां सविषयं। मत्स्यांश्च कामतो जग्ध्वा
 सोयवा सच्यहं धियेदितियोगीश्वरेण कामतः सकृद्भक्षो न्यहस्यो कृत्वा तस्वद्धास्यः पक्षीकु सुंभकमित्यन्याकव
 के गजसर्षपाख्यं शाकं। सुखं उंकव दिशे योगोवली वदं न्यायेन ति हि। यनु यमेनोक्तं। तदुलीय के कुंभीक वश्च न प्रभव
 स्तथा। नालिकां नारिकेलं च स्तथा न कफला निच। भूतपां शिगुकं चैव स्वद्धास्यं कवक तथा। एतेषां भभगा कृत्वा प्रा
 जापत्यं चरेदिति। तदपि मतिस्त्वाभ्यां सविषयं। नालिका नालिकेली च शाक विशेषौ। पद्माख्यं च अकामतः सकृ
 द्भक्षो नुं शेषेष्टपवसे ह हरिति मनुस्मृत्यात्। तत्रैवाभ्यासे वा वृत्तिः कल्पनीया अत्यंताभ्यां सेतु। संसर्गदृष्टं यच्चान्ते
 क्रियादृष्टमकामतः। मुक्तास्वभावरुष्टं च तसकृद्दुसमाचरेदिति मचेताभिहितं द्रष्टव्यं। नीत्याः स्वकमनः सकृद्भक्ष
 णो चो द्रायणं। भभयेद्यदि नीतीतु प्रमादाद्वा सगोः कुचित्। चो द्रायणो न शुद्धिः स्यादापस्तं वा व्रीनुनिः। इत्यापस्त
 वस्मरणात्। कामतोभ्यां सेचावृत्तिः कल्प्या। यदपि षड्विंशन्मतेः मिहितं। शोरापु सुयं शात्मतं च करनमर्थितं

मि.प्रा
११४

इतिवर्हिर्विपुरोडा शंज ग्धाता दारुर्निशमिति। तदथ कामविषयं यत्तु सुमेतु नोक्तं। न सुनयलां दुर्गतं तत्कमभरोसावि-
अथमहस्त्रपा मधिमं पातान्नयेदिति तद्वत्कारेणाऽनिच्छतो भक्षणाविषयः। तदेकसाध्यव्याध्यपशमार्थं वा भक्षयोद्-
ष्टव्यं। अतएवा नेतरं तेनोक्तं। एतान्येव व्याधितस्य भिषक् क्रियायामप्रतिषिद्धानि भवन्ति। यानि चैवं प्रकाराणि ते
अपि न दोष इति संपातान्नयेदुद्विह न प्रक्षिपेत्। अथ जातिदुष्टमं धिन्यादिशीरपाने प्रायश्चित्तं। तत्र चाकामतः सकृ-
त्याप्यनिर्देशो या गोः शीरमोष्टमेकशेषं तथा व्याधिकं संधिनी शीरं विवत्सायाश्च गोः पयः। आरग्यानां च सर्वेषाम-
गाणां महिषी विना स्त्री शीरं चैव वर्ज्यं नि सर्वशुक्लं निचैव हि। इधिमभ्यं च शुक्लेषु सर्वेषु च रक्षिसे भवसित्यक्तो शेषः।
पवसेदह रिति मन्त्रं उपवा सोऽष्टव्यः। कामतस्तु योगीश्वरे क्रत्रिगत्रो पवा सोऽष्टव्यः। यत्तु पैटीनसिनोक्तं। अविखरगष्ट-
मानुषी शीरप्राशनं तत्सकृदुः पुनरुपनयनं च। अनिर्देशादि गोमहिषी शीरप्राशनं षड्वात्रममोक्तं सर्वसोऽद्विस्तनी-
नां शीरदानैः जीवर्तमेतदेवेति। यच्च शंखेन शीराणि गान्या न्यभक्षानि तद्विकाराणां नेव धः। मसरात्रवतं कुर्यात्प्रयत्ने-
न समाहित इति यावत्कवतमुक्तं तदुभयोरपि कामतोभ्यामविषयः। यत्तु शंखेनो मध्यमभक्षयोः शीरप्राशनं पक्षव-
तमुक्तं संधिन्ये मध्यमभक्षयोर्मुक्ता पक्षवतं च रेति। तद्व्यभ्यासविषयः। सकृत्याने गोः तामहिषीवर्जं सर्वपयोमिषा एव
श्या पवसे निर्देशाहंता न्यपि। संधिनीयमस्तः स्पृदिनी विवत्सा शीरे चामध्यमुत्तम इति तिसृणोपवासस्योक्तत्वात्। त-
च्च वर्णानि वं धनश्च प्रतिषेधः। क्षत्रियश्चापि दत्तस्तो वैश्यः भद्रो यवा पुनः। यापि वत्कपित्ता शीरं न ततोत्प्लुगपकृति-
संधिम ४

एम
११४

पत्र १

२४

अश्वाता ७

। एवमादौ च प्रतिपदोक्तं प्रायश्चित्तं न हृश्यते तत्र शेषे पवसेदह रिति साधारण प्रायश्चित्तं मन्त्रं द्रष्टव्यं। अथ स्वभाव-
दुष्टमासादि भक्षणां प्रायश्चित्तं तिनाः कामतः सकृदक्षणे शेषे पवसेदह रिति। मन्त्रं सोधारणं प्रायश्चित्तं द्रष्ट-
व्यं। कामतस्तु॥ चाषांश्चक्रपादोश्च शौनवं ह्यूरमेव च। मस्याश्चक्रमतो जेष्ठा सोपवासस्य हंक्षिपेदित्यो गीश्च-
रेक्तं द्रष्टव्यं। कामतोभ्यासे तु। जग्ध्वा सोममभक्ष्यं तु मसरात्रं यावापि वेत इति मन्त्रं द्रष्टव्यं। इंच विट्सुकरादिमांस-
व्यतिरिक्तविषयः। क्रव्याद्विभक्तं रोष्ट्रानां कुक्कुटाणां च भक्षणां नरका कवराहंश्च तत्सकृदु विशोधनं क मिति मनु-
नुना जातिविशेषेण प्रायश्चित्तं विशेषस्योक्तत्वात्। एतन्मत्रपुरीषप्राशनं येन तदेव वगर्हं कशफा नांच काककुटयोस्त-
था। क्रव्यादानां च सर्वेषामभक्ष्या यैव कीर्तिताः सोमसत्रपुरीषाणि प्राश्य गोमांसमेव च। श्वगोमायुकपीनांच तत्सकृ-
दु विधीयते। उपाष्यवाद्वा इशाहं कृष्णां उर्जं हृयात द्युतमिति दह द्यु मस्मरणात्। तत्र कामतस्तत्सकृदुः अभ्यासे तु
कृष्णांडसहितः परक इति व्यवस्था। तथा प्रचेतसाप्यक्तं सुगा तं काककुक्कुटपार्वतवानसचित्रकं क्रव्यादस्वरोष्ट्र-
गजवाजिविज्जराह गोमातुषमोसंभक्षणां तत्सकृदु मादिशरेषां मत्रपुरीषभक्षणां त्वतिहृदु मिति द्रष्टव्यं। मकार-
विषयः। यत्तु शनसो वचनां नरमांसं श्वमांसं वा गोमांसं वाः श्वमेव वा मृच्छापंचनस्वानांच महामातपने चरेदिति तद-
कामविषयः। यत्तु अंगिरे वचनां वत्सार्कं भासगृध्रा सुखरवानरसुकरानां दद्याच्चैषाममध्यानि स्पृष्ट्वा चम्यविशुध्य-
ति। इच्छयेषाममध्यानि भक्षयित्वा द्विजातयः। कुर्युः सोतपतं कृदु प्राजापत्यमनिच्छयेति। तद्विहितं हारितविषयः॥

जाश ५

मि.व्या
११५

मातपनशवेतवात्रमहासांतपनमुच्यते अकामतः प्राजापत्यं विधानात् यत्पुनरंगिरेवचनं नरकाकखण्डाणां
 जग्धामासंगतस्य च। एषामस्य अपुरीषाणां द्विजश्वो दायरां चरेदिति। यच्च हृद्यमेतत्। शुक्रमासाशने विप्रो वतं च
 दायरां चरेदिति तदुभयमपि कामतोऽभ्यासविषयं यत्पुनः शखेनोक्तं। मुक्ताचोभयतोरेतास्तथा चेकशफात्पि
 उष्ट्रमासंतथा मुक्ताचरामासानव्रतमाचरेदिति। तत्कामतोत्यंताभ्यासविषयं यत्पुनः स्यंतं रक्तं। जग्धामासं न
 राणां च विदुः राहं खरं तथा। गवाः श्वेकं जगैष्टाणां सर्वेषां च नखं तथा। कव्याद्वैकुण्ठं याम्यकुर्यात्संवत्सरमिति। तस्य
 ताः नवद्विन्ताः भ्यासविषयं। अत्र च प्रकरणान्तरपुरीषग्रहणं वसाशुक्रासंगमज्ञातामुपलक्षणां करी वि
 दप्रभृतिमलषट्के लक्ष्मीनीयं। केशादिषु पुनः षड्विंशन्मते विशेष उक्तः। अत्राविकमहिषसृगाणां मासमासम
 भ्रंशो के शनखरुधिराशने बुद्धिर्ब्रह्मं प्रज्ञा नारुपवामरति। यत्पुनः प्रचेतसोक्तं। नखके शमलोष्टमभ्येयो
 ह्यरात्रमभोजनार्तं। शुभिरिति तदप्यकामतः सकृत्प्राशनविषयं यत्पुनः स्यंतं रक्तं। नखके शमलोष्टमभ्येयो
 त्यं कंठकमेव चोहमनसं दत्तं पीत्वा तत्क्षणादेव शुध्यतीति तन्मुखमात्रं प्रवेशविषयं यदा तु भोजनं स्थमन्नं के
 शादिद्विषितं भवति तदा अने भोजनं काये तु मक्षिका के शद्विषितं अनेतरं स्पृशेद्यत्तु न्मन्मस्मना स्पृशेदिति
 प्रचेतोभिहितं वेदितव्यं। ग्रामांगिकोयं लोकाः सस्मृतरक्तमिद्रास्थिभक्षरोपुनहीरितेन विशेष उक्तः। कृमिकी
 रपीपीलिका जलौकः पतंगा स्थिप्राशने गो मूत्र गो मया हारस्त्रिरात्रेण शुध्यतीति। जलौको मस्यादि। एवं च

एम
११५

की२

पशुपतत्रिजलचरनरमांसादिप्राशने संक्षेपतः प्रायश्चित्तानि प्रदर्शितानि ग्रंथगौरवभयात्प्रतिव्यक्तितस्मिन्
 ते अथाशुचिसंस्पर्शरोगप्रायश्चित्तं। तत्र तावद्विष्टा मभ्यमभ्ररो वक्ष्यते तत्र मनुः विजालकाका खच्छिष्ट
 जग्धाश्वनकुलस्य च। केशकीटावपन्नं च पिबेद्वा स्त्री सुवर्चला मितिकाल विशेषाः। नुपादानात् एक रात्रं
 मित्राः कामतो द्रष्टव्यं। यत्पुनः विष्णुनोक्तं। पक्षिष्वापृज्जाधस्य रसस्यान्नस्य भयसः। संस्काररहितस्यापि भोजने
 कृच्छ्यादकमिति। तत्कामका विषयं। संस्कारश्चैव द्राग्यामित्यादिना द्रव्यशुद्धिप्रकरणोक्तं द्रष्टव्यं। यत्पुनः
 तातयेनोक्तं। पक्षिष्वापृज्जाधस्य रसस्यान्नस्य भयसः संस्काररहितस्यापि भोजने कृच्छ्यादकमिति। तत्कामका
 विषयं। संस्कारश्चैव द्रोक्षेण भोजने त्वत्कृच्छ्रं। तत्कामतो भ्यासे यत्पुनः रसस्यामित्यादिना द्रव्यशुद्धिप्रकर
 यत्पुनः तातयेनोक्तं। श्वकाका घवलीटस्य भद्रो नुशंवेत। पुनः मुष्टिष्टके मुक्तामासमेकं व्रती
 भवेत्। काकोष्ठिष्टं गवाध्रा तं मुक्तायक्षेत्री भवेदिति यावद्व्रतमुक्तं। तत्कामतो भ्यासविषयं। ब्राह्मणाश्च छिष्ट
 भोजने तु बृहद्विष्णुनोक्तं। ब्राह्मणः प्रद्रोक्षिष्टाशने सप्ररात्रं पंच गव्यं पिबेद्देश्यो छिष्टाशने पंचरात्रं। एजयोश्चि
 ष्टाशने त्रिरात्रं। ब्राह्मणो छिष्टाशने त्वेकाहमिति। तत्कामकारविषयं। यत्पुनः यमवचनं। मुक्ता सह ब्राह्मणो न
 प्राजापत्यं न शुध्यति। मभुजा सह मुक्ता न तं कृच्छ्या शुध्यति। वैश्यं सह मुक्ता न तं कृच्छ्या शुध्यति। शूद्रो
 न सह मुक्ता न तं चोदयरा मथा चरेदिति। तत्कामतो भ्यासविषयं। यत्पुनः शखेवचनं। ब्राह्मणो छिष्टाशने महाः

۹۹۹۹

८४

उम

मि:य

११७

रघुस्तत्रप्रायश्चित्तमहोरात्रमिति। उच्छिष्टं पंक्तिभोजनेयेतदेवायस्कभुंक्तेद्विजः पंच्यामुच्छिष्टायांकदाचन॥ अ
 होरात्रोषितो भूत्वा पंचगव्येन मुध्यतीति क्रतुस्मरणात्। वामं करं निमुक्तपात्रं भोजनेतु। समुच्छि तस्तयो भुंक्ते
 यो भुंक्ते मुक्तभाजने। एवं वेव स्वतः प्राहुमुक्तासांतपनंचरेत् इति षड्विंशत्युक्तं विज्ञेयं। तथा पराशरेणाप्युक्तं। एक
 पंच्यामुच्छिष्टायांकदाचनं विप्रः कृच्छं सांतपनंचयेति। शवादि संष्टं कृपाद्यैकपात्रे तु विष्णुगृहं। मृतं पंचनखात्
 भोजनः। प्रायश्चित्तं चरेद्विप्रः कृच्छं सांतपनंचयेति। शवादि संष्टं कृपाद्यैकपात्रे तु विष्णुगृहं। मृतं पंचनखात्
 कृपाद्यंतोपहृता द्यौर्कपात्वा ब्राह्मणं स्मरमुपवसेत् द्यौर्ग
~~जन्म एकाहं वैश्यः भद्रान्नं सर्वे चांते पंचगव्यं पिबेयुः। अत्यंतोपहृता इति मृतं~~
 पुरीषादिभिर्वैद्यभिमेतं। यदा तु तत्रैव शवमुच्छ्रूयत यो द्विजं भवति तदा हारीतो विशेषमाह॥ क्रिन्ने भिन्ने
 शवे तोयं तत्र स्थितं पिवेत्। शुद्धे चाद्रायणं कुर्यात्तस्मिन् कृच्छ्रमथापि वा। यदि कश्चित्ततः स्नायात्पुनरि
 नोदितो तमः। तपस्वि षवपाः स्नायी अहोरात्रेणा मुध्यतीति। एवं चोद्रायणं कामतोमानुषशवापहतकृपजलपात्रे
 विषयः। अकामतस्तु षड्विंशं क्रिन्ने भिन्ने शवंचैव कृपस्थं यदि दृश्यते पयः पिवेन्निरात्रेणानुषेदि गुणां स्म
 तमिति देवलस्मरणात्। यदा तु चंडालकृपादि गतं जलं पिबेत् तदा पस्तंबीकृच्छ्रं चोद्रायणं चोद्रायणं चोद्रायणं चोद्रायणं
 : कामाजं तपिवेत्। प्रायश्चित्तं कथं तत्र वैशो दणो विनिर्दिशेत्। चरेत्सांतपनंचयेत्। प्राजापत्यं तु नृमिपः। तद्वैतुः

त ४

राम

जनयति- तडस्यते॥ अरिप्रयुक्तगर्लादिशं कांवा॥ तत्र वपराशः॥ वा कडु छं भावु छं वभा ११

चरेद्वैश्यः भद्रपादं विनिर्दिशेत् इति। अकामतस्तु यस्कचंडालभांडस्थमहानाहृदं पिबेत्। मृतं अहोपा मुध्येतु भद्रस्य
 केन मुध्यतीति देवतोक्ते द्रष्टव्यं। चंडालादि संवभ्रात्यलाशयेष्पिकपवच्छुद्धिः। तलाशयेष्प्याल्येषु स्तुवरेषु मही
 तले। कृपवत्कथिता शुद्धिः मंहसुतुनदृषपामिति विच्छस्मरणात्। पुष्करिण्यादिषु पुनः। स्नानादीनां जलं पीत्वा पुष्क
 रिणो द्रष्टव्यं। जानुद्वयं शुचितयमधस्तादमुचिस्मृतं ततो येयः यिवेद्विप्रः कामतो कामतोपि वा। अकामान्न
 क्रभोजी स्यादहोरात्रं तु कामतस्तु पस्तंबीकृच्छ्रं विज्ञेयं। रजकादिभांडगततोयेतु। भांडस्थं मृतं जानांतु जलं रधि
 पयः पिवेत्। श्रोत्रपाः सत्रियो वैश्यः भद्रं चैव प्रमादतः। ब्रह्मकूर्चोपवासं न हि ज्ञातीनां तु निःकृतिः। भद्रस्य चो
 पवासं न तथा शनैः शक्तिरतिपराशरे कृच्छ्रं वेदितव्यं। कामतस्तु द्विगुणं। अत्यंतैः स्वानिताः कृपास्तजगं वायु
 वचां सुस्तवाचपीत्वा वप्राजापत्येन मुध्यतीत्योपस्तंबीकृच्छ्रं मभ्यामविषयं वेदितव्यं। यच्चोपस्तंबं चंडालकृपा
 दितलपानेन पंचगव्यमात्रमुक्ते। प्रपास्वरग्यद्यटके च मेद्राणो जलं कोशविनिःसृतं वा। स्वपाकचंडालेपरि
 ग्रहेषु पीत्वा जलं पंचगव्येन मुध्येदिति नृशक्तविषयः। अथ भावदुष्टभक्षणे प्रायश्चित्तं। भावदुष्टं वयद्वर्तित आ
 करेता वा विमदशतया जुगुप्सितं शरीरमलादिवासनां जनभावद्विषितं। मुक्तान्नं ब्राह्मणः पश्चान्निरात्रेणा विमु
 ध्यतीति। एतत्कामकारविषयः। यत्तु गौतमेन भावदुष्टं केवलं त्याज्यं प्राक्यं च न खेभ्यः परित्वा प्रायश्चित्तमुक्तं। प्रा
 क्यं च न खेभ्यः छर्दं न घृतं प्राशतं चेति। तत्कामविषयः। शंकापोतु। शंकास्थानं समुत्पन्ने अभोज्या भक्ष्यं संज्ञितं

25
20
15
0

१२

श्रीगणेशाय नमः

पि
११८

आहारशुद्धिविषयमितां मेति गदतश्चराण्यश्वारत्नवराणां रक्षापि वेद्वाही सुवर्चलां त्रिरात्रं शेषपुष्पी वा वास्तवः पयसा
सह। पलाशविलस्य पत्राणि कृशाण्यस्य मुदुंबरं। अपः पिबेद्वाययि स्वात्रि रात्रे पावि शुध्यतीति वमिषा कंदद्रव्यं। मने
नाप्यभोज्यभोजनशंकर्यामिष्यक्तं। संवत्सरस्यैकमपि चरेत्कुरुक्षेत्रे जितम्। अत्रात मुक्तं शुध्ययेता तस्य तु विशेष
तदिति॥ अथ कालदुष्टशरा प्रायश्चित्तं॥ कालदुष्टं च पर्युषिताः निर्देशाह गोक्षीरादि। तत्र चोः कामतः विशेषा
पवसे रहिति मनःकवेदितव्यं। कामतस्तु। केवलानि च भुक्तानि तथा पर्युषितं च यत्तच्छची सपक्वं भुक्ता तु त्रिरा
त्रं तु वती भवेदिति शंखोक्ते वेत्तानि च भुक्तानि तथा पर्युषितं च यत्तच्छची सपक्वं भुक्ता तु त्रिरात्रं तु वती भवेदिति
ति शंखोक्ते वेत्तानि च केवलान्यः स्नेहा कानि अनिर्देशा गोक्षीरादिषु प्रायश्चित्तं प्राग्दर्शितं न दोषक पाने तु
पंचगव्यप्राशनं। अग्रास्थिदंतजैपात्रैः शंखशुक्तिः कयर्दकैः पीतान्नवोदकं चैव पच्य गव्येन शुध्यतीति ह
हद्यात्तव क्यस्मरणात्। कामतस्तु पवासः कर्तव्यः। कालेन वोदकशुद्धं न पिबेत् अहमेव तु। अकाले तु दशा
हं स्य पीतान्नघाहर्निशमिति स्मर्येतरदर्शनात्। ग्रहणा कालभोजने तु चोद्रायणा नवभ्राध्यामयाजका
नंसह्यहभोजनं। नारीणां प्रथमे गर्भे भुक्ता चोद्रायणं चरेदिति शातातपस्मरणात्। यस्तु स यहादन्य
त्रतिषिधकाले भुक्ते यथाह प्राक्कृत्यः। चंद्रस्य यद्दिवा भोजनार्थं स्मिन्नहनि भार्गवा ग्रहणं तु भवेत्तस्मिन्नहं
भोजनक्रिया। नाचरेत्सग्रहचैव तथैवालमुपागतो यावत्स्यान्नोदयस्तस्य नाश्रीयात्तावदेव तु। तथा ग्रहणं तु

राम

भवेदिति रोः प्रथमादधियामतः। भुंजीतावर्तनात्पूर्वं प्रथमे — प्रथमादधः। तथा। अपराद्धे न मध्याह्ने मध्या
ह्ने न तु संगवे। भुंजीत संगवे चेत्स्यान्नपूर्वं भोजनक्रियेति। यच्च मनुना कृतं। नोश्रीयात्संधिवेत्ता यो नातिप्रगेनाति
मायमित्येवमोदियच्च हृच्छातातपेना कृतं। धानादधिवसक्तं श्रीकामो वर्जयेन्निशि। भोजनं तिलसंबंधं स्ना
ने चैव चिचक्षणा इति। रावमादिषु नादिषु प्रायश्चित्तेषु। प्राणाया मशतं कार्यं सर्वपापानुत्तये। उपपातकज्ञाता
नामनादिषु चैव हि इति योगीश्वरोक्तं प्राणाया मशतं द्रष्टव्यं। अकामतस्तु। शेषेषु पवसे रहिति मनःकउ
पवासो द्रष्टव्यः। अथ गुरादुष्टशक्त्यादि भक्ष्यो प्रायश्चित्तं॥ तत्र मनुः। भुक्तानि च कषायान्श्रुपीत्वाः मेध्यान
पिद्धिजः। तावद्भवत्ययतो यावत्तन्नवर्जयेत्तदिति। अत्राकामतः शेषेषु पवसे रहिति उयवा सो द्रष्टव्यः। काम
तस्तु। केवलानि च भुक्तानि तथा पर्युषितं च यत्तच्छची सपक्वं भुक्ता च त्रिरात्रं तु वती भवेदिति शंखोक्ते वेत्त
या एतच्चामलकादिफलयुक्तकांजिकादिव्यतिरेकेण द्रष्टव्यं किंजिका सफलतायेषु गृहेषु स्थापिता भवेत्
। तस्यास्तु कांजिकं यो धनेतरस्याः कश्चनेति स्मरणात्। उद्धतस्नेहादिषु तु उद्धतस्नेहविलेयनपि राया कम
थितप्रभतीति चातवीर्यागिना श्रीयादित्यक्ता। प्राक्यचेन खेभ्यः छुर्दं नद्यत्तप्राशनं चेति गौतमोक्तं द्रष्टव्यं। वि
लेयनं द्युतमला अहताद्यन्नभोजने तु लिखितं आह। यस्य चाग्नीने क्रियते यस्य चाग्रं नदीयते। नत द्रोण्यदि
जीतीनां भुक्ता तपवसे रहः। इथाक्रमरसं याव पायसा पशुशुलीः। आहिताग्निदिजो भुक्ता प्राजापत्यं

प४

मि व्य

११९

माचरेदिति अनाहिताग्निशेषे कयवसे इह रित्यपवासो द्रष्टव्यः भिन्नभाजनादिष्टुभोजने संवर्तेतौ क्रं। अद्वारां
भाजने भुक्ता भुक्तावा भिन्नभाजने। अहोरात्रोषितो भुक्ता पंचगव्येन भुध्यतीति। तथा स्मृत्यंतरे पक्कं। वटाकी श्वेतः
पत्रेषु कुंभो तां ह कपत्रयोः। कोविदा स्कंदेषु भुक्ता चांद्राय रांचरेदिति। तथा। पलाश पत्रेषु गृही भुक्ते इव चरे
त। वानस्पष्टाय तिष्ठेव तन्माते चोदके फलमिति। अथ हस्त रानादिक्रियादृष्टा भोज्य भोजने प्रायश्चित्तं। तत्र
पराशरः। माक्षिकं फणितं शाकं गो रसं तवराद्यंतं। हस्त रानादिभुक्ता तु दिनमेकम भोजनमिति। कामतस्कः
हस्त रानादिभोजने अवाहना समीप भोजने दृष्टं पक्कि भोजने संतप्य भोजने। भ्यक्तं मंत्रपूरीष करणो म तस्तक
भद्रान्ते भोजने भद्रैः सह स्वापे त्रिरात्र म भोजनमिति हारी तोक्रं विज्ञेयं। पर्यायान्न दानं दृष्टुं। वाहना न्नं दत्तं
श्रुद्रः श्रुद्रं न्नं वाहना दत्तं। द्वयमेतद् भोज्यं स्याद्भुक्ता तपवसे इह रिति ह ध्यातवत्क्योक्रमवगंतव्यं। श्रु
द्रहस्त भोजने तु। श्रुद्रहस्तनयो भुंक्ते पानीयं वायिबेत्कचित् अहोरात्रोषितो भुक्ता पंचगव्येन भुध्यतीति
मन्त्रं विज्ञेयं। धमन हृष्टे पि। आसना रुढ पादो वा वस्त्रार्धपादो पि वा। मुखेन धर्मितं भुक्ता कृष्टं सातपनं
चरेदिति तेनैवोक्रं। पित्राद्युद्देशेन त्यक्तान् भोजने तु। भुक्तं चेत्पार्ष्ण आधे प्राणाया मान् षडचरेत्। उयवास राम
स्त्रियामादिवत्सरा तपकीर्तितः। प्राणाया मत्रयं द्वावहोरात्रं पिंडेन। अमरूपे स्मृतं न क्रवत पारणा के तथा
। द्विगुणं क्षत्रियस्य तन्निगुणं वैश्य भोजने साक्षि तुर्गुणं क्षेत्तं स्मृतं शूद्रस्य भोजने। अतिथौ तिष्ठति द्वा रिद्यपः प्रा

अस्थि २

५ विषयं द्वितीयादिषु तृ-प्राजापत्यं नवश्राद्धे पादो नं वाद्यमासिके ५

नंतिये द्विजाः। रुधिरं तद्रवेद्वारि भुक्ता चांद्राय रांचरेदिति भरद्वाजोक्रमवगंतव्यं। हारीतेनाप्यक्रं। एकादशा
हे च अहं भुक्ता संचयने तथा। उपोष्य विधिवद्भुक्ता कृष्णोर्जुहुयाद्भुतमिति। विष्णुनोपुक्रं। प्राजापत्यं नवः
श्राद्धे पादो नं वाद्यमासिके त्रैपक्षिके तदर्थं तु पंचगव्यं द्विमासिक इति। इंचोयद्विषयं अनापदितु
चांद्राय यान्न वश्राधे प्राजापत्यं तु मिश्रके। एकाहस्त पुराणेषु प्रायश्चित्तं विधीयत इति हारी तोक्रं द्रष्टव्यं।
प्राजापत्यं तु मिश्रके इत्येतद्वाद्यमासिकं त्रैपक्षिके तदर्थं स्यात्पादो द्वै मासिके तथा। पादो नं कृष्टं मुदिष्टं
रामासे च तथादिके। त्रिरात्रं चान्यमासेषु प्रत्यक्षं चेद्दस्मृतमिति षड्विंश न्तो क्रं द्रष्टव्यं। क्षत्रियादिश्राद्धभो
जने वनापादिते त्रैव विशेष उक्तः। चांद्राय यान्न वश्राधे पराको मासिके स्मृतः। त्रैपक्षिके सातपनं कृष्टं मा
सद्ये स्मृतं क्षत्रियस्य नवश्राधे द्वातमेतद्दत्तं। वैश्यस्यार्धाधिकं प्रोक्तं क्षत्रियात्तु मनीषिभिः। श्रु
द्रस्य तु नवश्राधे चोद्राय पादयो साधे चांद्राय यान्न मासे त्रैपक्षिके तदर्थं स्मृतं। मासद्वयं पराकः स्याद्दत्तं
सातपनं स्मृतमिति। यजुःशखवचना चांद्राय यान्न वश्राधे पराको मासिके स्मृतः। पक्षत्रयेऽति कृष्टं स्यात्
रामासे कृष्टं एव तु। आदिके पादकृष्टः स्यादेकाहस्त पुराणदिके। अत उर्ध्वं न दोषस्याच्छस्य वचने यथेति
तत्सर्पादि हतविषया येन न पतितं क्रीबादसाद्य पाके यविषयं वा। चोद्रात्तादृस्कात्सर्पा द्वाहना द्वाद्य
तादियदिष्टिभ्यश्च पशुभ्यश्च मरणोपायकर्मणां पतनाः नाशकश्चैव विषो द्वाधो ह के स्यात्॥ भुक्तेषा

मिथ्य
१२०

षोडशश्राद्धे कुर्याद्विद्वत्तं द्विजं इति तया अपांते यान्यहृदि श्य आधमेकादशे हनि वास्तवास्तत्र भुक्तान् शि
 शुचौ द्राय शं चरेत् आमश्राद्धे तथा भुक्ता तस्य हृद्गुणश्च ध्याति संकल्पिते तथा भुक्ता त्रिरात्राः भक्षणां भवेद्वि
 ति भरद्वाजेन गुडप्रायश्चित्ताः मिधानात् वस्तुवोरिरास्तु बह्वेमा विशेषमाह मासिकादिषु योऽंश्रीया
 रसमाश्रयतो द्विजः त्रिरात्रमुपवासोऽस्य प्रायश्चित्तं विधीयते प्राणायामत्रयं कृत्वा द्युते प्राश्य विप्रुध्य
 तीति रसमज्ञानविषये कामतोपि सरवाह मधुमांसं च योऽंश्रीया तश्चाध्वंस्तकमेव च प्राजापत्यं
 चरेत् कृच्छ्रं वत शेषं समापयेदिति आमश्राद्धे तु सर्वत्राह आमश्राद्धे तर्धं तु प्राजापत्यं तु सर्वदेति षड्विंश
 शन्मतेऽभिधानात् यत्तु शनसोक्तं इति शक्तवः पिवेच्चापो वाय आश्राद्धमुक् द्विजः ततः संध्यामुपासी
 त भुध्येतु तदनंतरमिति तदः भुक्तप्रायश्चित्तं आधाविषयां संस्कारां गभृतश्चाध्वभोजने तु व्यासना वि
 शेष उक्तः निर्वृत्तं च उहो मे तु माड तामकरणा तथा चरेत्सां तपनं भुक्ता जामकर्मणि चैव हि अतो न्य
 शुतु भुक्तान् संस्कारेषु द्विजो तमेऽनियोगादुपवासं न भुध्यते निंद्य भोजन इति सीमंतोन्नयनादिषु
 पुनर्धौ स्यो विशेषमाह ब्रह्मो हने च सोमे च सीमंतोन्नयने तथा ज्ञातुं आधेन वश्राधे द्विजश्चांद्राय चरेदिति
 अत्र ब्रह्मो हनाख्ये कर्मो धानो गभृतो सोमसाहचर्योत्तमं परिग्रहभोज्यभोजने प्रायश्चित्तो यत्स्वरूपतो अ
 निषिद्धमपि अंविशिष्टपुरुषस्वामिक तयो अभोज्यं भण्यते तत्परिग्रहः शुचिः तत्र योगीश्वरेणा अदत्ता न्य

गम
१२०

ग्रीहीतस्य नान्तमद्यादनापहीत्यारभ्य सार्द्धं पंचकैः श्लोकेभ्योऽप्यान्ताः प्रतियादिताः मनुना पितृवर्गं चिरधिकाः
 प्रतिपादिताः नाश्रात्रियुते यत्तया मया जितुते तथा स्त्रिया क्लीबेन च हुते भुंजीत ब्राह्मणाः क्वचित्तमतं कुधा
 तुराणां च न भुंजीत कही च न गणान्तं गणिकान् च विदुषां च तु गुफितोऽस्तेन गायनयोश्चान्तं श्रोतवी द्विषि
 कस्य च दीक्षितस्य कर्ह्यस्य वधस्य निगडस्य च अभिशस्तस्य षडस्य पुंश्चत्मा हामिकस्य चाचिकित्सक
 स्य मगयोः क्रूरस्यो द्विष्टभोजिनः उग्रान्ते कृतिकान्ते च पर्याचांतमनिर्दिशेः अनर्चितं वद्या सोममवीराया
 श्रयोषितः द्विष्टेन न गयन्ते पतितान् तमवधुतं पिशुनान् तिनोश्चैव क्रतुविक्रयिकस्य च शैलपतं तु वापा
 न्ते कृतघ्नस्यान्तमववा कर्म्मारस्य निषादस्य रंगारवरास्य च सुवर्गकर्तुर्वैलेस्य शस्त्रविक्रयि
 रास्तथा श्रवतां शोडिकानां च वैलनिर्गोत्तकस्य च रिजवस्य नेशंस्य यस्य चोपपतिर्गहं मर्यादित्येवाप
 पतिं स्त्रीजितानां च सर्वशः अनिर्दिशं च प्रेतान् तमतुष्टिकरमेव चेति अत्र वयदार्था अभक्ष्यं कांडे आद्रकांडे
 च व्याख्याताः अत्र च प्रायश्चित्तमाह भुक्ता तो न्यते मस्यान्तममत्याक्षपणं अहं मत्या भुक्ता चरेत् कृच्छ्रं चरेत् वि
 रसत्रमेव चेति ~~विषयः~~ तिपेठ
 नमिनाय कामतस्त्रिरात्रमेवोक्तं कुनखी श्यावर्तदं पित्रा विवर्मानः स्त्रीजितः कुशीपिशुनः सोमविक्रयी
 वाणिजको ग्रामयाजको मिशस्तो वषत्यामभिजानः परिवितिः परिविशनो द्विष्टपतिः पुनर्भुपुत्रश्चो

मिव

१२९

रंकाडपृष्ठः सेवकश्चैत्यभोज्यान्नाअपंत्याअश्राद्धादीनां भुक्ताहत्वावावितानात्रिणत्रमिति। शंखेनलेतनेवकिंचि
 दधिकान्यदिह्याचंद्रायणमुक्तंतदभ्यासविषयं। गौतमेनपुंश्चलमिश्रितेयादिनाअभोज्यान्नान्यदिह्याप्राक्यच
 वनखेभ्यश्चैतंघृतपाशनंवेतिप्रायश्चित्तमुक्तंतदपदिषयं। यस्तुवलाकारेणभोज्यतेतस्यापलंवेनविशेषउ
 क्तः। बलादसौक्यतायेतुम्लेच्छचंडालदस्युभिः। अशुभंकारिताः कार्यगवादिप्राणिहिंसनेउच्छिष्टमार्जिनंचैव
 तथातस्येवभोजनं। खरोधुविद्वएहाणामामिषस्यचभक्षणांतत्स्त्रीनांचतथासंगंताभिश्चसहभोजनं। मासो
 धितेदिजातोनुपातापयंविशोधनं। चंद्रायणैश्चाहिताग्नेः पराकत्वथवाभवेत्। चंद्रायणंपराकंचचरेत्संवत्सरो
 धितः। संवत्सरोधितः श्रद्धामासाधीयावकंपिबेत्। मासमात्रोधितः श्रद्धेकच्छपादेनमुष्यति। दुर्ध्वं सवत्सरात्क
 ल्पयंप्रायश्चित्तं जेदिजातमेः। संवत्सरेस्त्रिभिश्चैवतद्रावसंनिगच्छतीति। श्रौशोविपरिगृह्यतान्भोजनेतुछा
 गलेय-आह। अहानाद्भोजनेविपाः स्तुतकेमृतकेतथा। प्राणायामशतकृत्वाशुध्यंतेभद्रस्तुतके। वैशेषादिः
 भवेद्वातिविंशतिर्ब्रह्मणोदश। एकाहंचअहंपंचमपरात्रमभोजने। ततः शुचिर्भवेद्विप्रः पंचगव्यंपिबेत्तत
 रिति। ब्राह्मणादिषुक्रमेणोकाह-अहदयोयोः। इहमकामकारविषयं। कामतस्तुमार्कंडेय-आह। मुक्तातु एम
 ब्राह्मणाशौचेचरेत्सांतपनंद्विजः। मुक्तातुक्षत्रियाशौचेतथा। रुद्धोविधीयते। वैश्याशौचेतथा। मुक्तामहासांत
 पनंचरेत्। भद्रस्येवतथा। मुक्तादिजश्राद्रायणंचरेदिति। यतुशंखेनोक्तं। अद्रस्यस्तुतकेमुक्तापरमासानव्रतमा

एम

१२९

चरेत्। वैश्यस्यतुतथा। मुक्तात्रीमासांव्रतमचरेत्। क्षत्रियस्यतथा। मुक्ताद्वौमासोव्रतमाचरेत्। ब्राह्मणस्यतथा। शौचे
 मुक्तामासंवतीभवेत्तति। इहमभ्यासविषयं। एतच्चप्रायश्चित्तमाशौचानंतरंवेदितव्यं। ब्राह्मणादीनामाशौचे
 यः सकरेवान्नमज्जातितस्यतावदाशौचंयावत्तेषामाशौचंव्यपगतेतुप्रायश्चित्तं कुर्यादिति विष्णुस्मरणे
 ताअपुत्राद्यन्नभोजनेतुलिखित-आह। मुक्तावाधुषिकस्यान्नमव्रतस्याः सुतस्यच। भद्रस्यचतथा। मुक्तात्रि
 णत्रस्याहभोजनं। तथा। परपाकनिवृत्तस्यपरपाकरतस्यच। अयचस्यच। मुक्तानेदिजश्राद्रायणंचरेदिति
 एतच्चाभ्यासविषयं। परपाकनिवृत्ताहेर्लक्षणांचतेनैवोक्तं। गृहीत्वाग्निं समाशेयपंचयज्ञान्निर्वपेत्। पर
 पाकनिवृत्तौसौमुतिभिः परिकीर्तितः पंचयज्ञान्स्वयंकृत्वापरान्नमुपजीवति। सततंप्रातरुत्थायपरकंपाक
 रतस्तुतः। गृहस्थधर्मवृत्तौयोदशतिपरिवर्जितः। ऋषिभिर्धर्मतत्त्वतैरपचमपूकीर्तितः। इति। यतुव्रतचार्या
 द्यन्नभोजनेद्वध्याह्नवत्क्यमाह। यतिश्चवस्त्रचारीचपकान्स्वामानावुभौ। तयोरन्नंनभोक्तव्यंमुक्ताचो
 द्रायणंचरेदिति। यच्चपार्वणाश्राद्धाद्यकर्तुरन्नभोजनेभरद्वाज-आह। पक्षेवायदिवासासेनयस्याभेतिहे
 वताः मुक्ताहृत्मानस्तस्यदिजश्राद्रायणंचरेदिति। तदभयमभ्यासविषयं। पूर्वपरिगृह्यतान्तिरिक्ताये
 तिषिध्राचरणाशीलास्तन्नभोजनेतु। निराचारस्यविप्रस्यनिषिद्धाचरास्यतु। अन्नंमुक्तादिजः कुयोदिनमेक
 मभोजनमितिषदि शन्मतोक्तं। अत्रैकसंवत्सराभ्यासेषदिशन्मतएवोक्तं। उपपातकयुक्तस्याहर्बमे

मिथ

१२२

कंतिरंतरां अनेनं मुखादित्य कुर्यात्परकं तु विशेषतमिति । इहं चाभ्युपगम्य भक्षरा प्रायश्चित्तकांडगतमविशेषोक्तिं
 ब्रह्मकंदं वकं द्विजाय स्ये वा भ्रियया हीनां तु पादपादहान्या भवति विप्रैः तु सकलं देयं पारो नक्षत्रिये स्मृतं वैश्ये
 खड्गं प्रहात व्यं भेदे पारः पशुस्य तर्जिति विष्णुस्मरणान् ॥ इत्यभ्युपगम्य भक्षरा प्रायश्चित्तप्रकरणां ॥ निमित्तपरि
 गणानं वेलाया मुपपातकानं तरे जातिभेदशकरी निपरिगणितानि । तत्र प्रायश्चित्तानुच्यंते ॥ तत्र मनुः । जा
 तिभेदशकरी कर्मकृतान्यतममिच्छया चरेत्सां तपनं कृत्वा प्राजापत्यमनिच्छया संकरपात्रकृत्या सुमा संशो
 धनमैवं । मक्षिणी करणी येषु तप्तः स्याद्वावक्यमिति । अन्यतममिति सर्वत्र संबध्यते । यमेना पत्रविशे
 षः ॥ संकरी करणं कृत्या मासमभ्युपगम्य तया वकं । कृच्छाति कृच्छ्रमथवा प्रायश्चित्तं समाचरेत् । अपात्री करणं
 कृत्या तप्तकृच्छ्रा शुध्यति । शीतकृच्छ्रा वा शुद्धिर्महामां तपने न्वा । मक्षिणी करणी येषु तप्तकृच्छ्रविशे
 धनमिति ब्रह्मस्येति नायि जातिभेदशकरी विशेषः ॥ ब्राह्मणस्य तु जः कृत्या ममादि प्रमा पणनिहिते भ्यो धना
 शनं कृच्छ्रा ईव तमाचरेत् । एतेषां च जातिभेदशकरी प्रायश्चित्तानां मन्वा धे कृत्या नां जातिशक्त्या यपेक्षया विष
 यो विभजनीयः । एवं योगी इह कृतमभ्युपगम्य भक्षरा प्रायश्चित्तं संक्षेपेन दर्शितमधुना प्रकृतमनुसरामः । महापा
 तकमतिपातकमनुपातकमुपपातकं प्रकीर्णकमित्येवंपंचविधपापजातमुक्तं । तत्र चतुर्विधे प्रायश्चित्तमभि
 धाय क्रमप्राप्तं प्रकीर्णकप्रायश्चित्तमाह ॥ प्राणा यामी जलस्नात्वा खरया नोष्ठ्या नगः ॥ नमः स्नात्वा वमुक्ता वगत्या

श्रीरामजिस
 हा यहा थुय

एम

१२२

चैव हि वास्त्रियं ॥ २८६ ॥ खरयुक्तं यानं खरयानं । उष्ट्रयुक्तं यानमुष्ट्रयानं । रथगंयादिति नाध्वगमनं कृत्वा दिगंबर
 स्नात्वाऽभ्यवहृत्य दिवा वासं च निजांगना संभोगं कृत्वा च तडागतं रगिरापा शववगा धकृत प्राणा यामः शुध्यति ।
 इहं च कामकारविषयं । उष्ट्रयानं समाहृत्य खरयानं च कामतः । सवासं जलमात्युत्प्राणा यामेन शुध्यतीति
 मनुस्मरणान् । अकामतः स्नानमात्रं कृत्या साक्षात् खरयुष्ट्रा रोहोतु द्विगुणा वृत्तिः कल्पनीया तस्य गुरुत्वात् । अ
 नडाहं समाहृत्य प्राजापत्यत्रये चरेत् । अज्ञानानुदत्तस्य तु नः संस्कार एव चेति ॥ किंच ॥ गुरुत्वं कृत्य हुंकृत्य वि
 प्रं निर्जित्य वा इतः ॥ बध्वा वा वाससाक्षिप्रं प्रसाद्योपवसेदिने ॥ २८७ ॥ गुरुत्वं जनकादिकं त्वंकृत्य त्वमेव मास्य त्वये इ
 कृतमित्येवमेकवाससाक्षिप्रं प्रसाद्योपवसेदिने ॥ २८८ ॥ गुरुत्वं जनकादिकं त्वंकृत्य त्वमेव मास्य त्वये इकृतमित्येवमे
 कवचनां तयुष्मच्छ्रुत्वा रोतनिर्भस्य विप्रं वाऽपायां संसं मेकनीयां संवासक्रोधं हुं तस्मीमास्व हुं मा वरुवा हीरि
 त्येवमाक्षिप्रं जलमवितं जाभ्यां जयफलाभ्यां विप्रं निर्जित्या कं देवा वाससा इह स्पृशेनायि बध्वाक्षिप्रं पादप्राणि
 पातादिना प्रसाद्य क्रोधं त्याज्यत्वादिनमुपवसेत् । नक्तं वासरं वसेत् । यतु यमेनोक्तं । वादेन ब्राह्मणं जि
 त्वा प्रायश्चित्तविधिं सपात्रिणोऽपि तः स्नात्वा प्राणिपत्यप्रसादयेदिति । तदभ्यासविषयः ॥ किंचा विप्रं हुं
 धमे कृच्छ्रं निपातने ॥ कृच्छ्राति कृच्छ्रा सुक्याते कृच्छ्रा भ्यतरणोपाते ॥ २८९ ॥ विप्रं जिघांसया रडाद्यद्यमेक
 द्रुः शुद्धिहेतुं निपातने ताडनेऽति कृच्छ्राः । असक्याते रुधिरावशोपुनः कृच्छ्राति कृच्छ्राः । अन्यतरशो शिते पिकृच्छ्राः

मिथ

१२४

प्राणायामत्रिकं षडङ्गं नृत्तं च त्रितयं क्रमादिति स्मृतं तरोऽङ्गं द्रष्टव्यं मुक्ताशौचार्थमाचमनमकृत्यो ध्यानेतुं यद्यतिष्ठत्य
नाचां तो मुक्तं वानासनाततः सद्यः स्नानं प्रकुर्वीत सोऽन्यथा प्रयतो भवेदिति स्मृतं तरोऽङ्गं द्रष्टव्यं चौराद्यत्सर्गो वैवसिष्ठ
आह ॥ इन्द्रोऽसर्गे रत्ने करत्रमुपवसेन्निरात्रं पुरोहितः कुरु मरुदं घटं डने पुरोहितस्त्रिरात्रं रत्ना कुनखी श्यावं रतश्च कुरु
दादशरात्रं चरित्वो धरेयातामिति इतान्त्वांश्चेत्यभिप्रेतं स्नानं पतितो दिकं पंक्तिं भोजने मां कुरु यथाह अपां ज्येष्ठ
स्य यः कश्चित् यं क्रौमुं क्रैद्विजोतमः अहो रत्ने धितो भूत्वा पंचगव्येन भुध्यतीति नीली विषये अपां संवत्सराह नीली रत्नं य
था वस्त्रं वास्त्राणां गेषु धारयेत् अहो रत्ने धितो भूत्वा पंचगव्येन भुध्यतीति रोमकूपैर्यशगच्छेद्रसो नील्या रक्तं स्य चित्ता त्रिव
र्गेषु वसामान्यं तमरुद्धं विधशो नं पालनं विक्रयश्चैव तद्व्याप्तपत्नीवनं पातकं च भवेद्विप्रेत्रिभिः कुरु देव्यं पोहति नी
लीहारयशमिन्द्राद्वास्त्रास्यशरीरितः शोणितं दृश्यते यत्र द्विजश्चाद्रायरां चरेत् स्त्रीणां क्रीडा र्थं संभोगे शयनीयेत
दुष्यतीति भगवत्पुत्रः स्त्रीधृताशयने नीली वास्त्रास्य न दृष्यतीति न पश्येद्दो वैश्यस्य पर्ववर्जं विधारणमिति तथा
वस्त्रविशेषेऽपि प्रसवः कंबले परस्मै च नीली रागो न दृष्यतीति मनुस्मरणान्न वस्त्रतनुनिर्मितं खट्वाद्या रोहोतु
शंख आह ॥ अर्धस्य शयनेनानमासनपादके तथा द्विजः पलाशवृक्षस्य त्रिरात्रं तु व्रती भवेत् क्षत्रियस्त्रिरात्रं दृष्ट्वा प्राणा
पण्यराः संवत्सरं व्रतं कुर्याद्विवाहं फलमहं द्वौ विधौ वास्त्राणां ग्रीवा रं पत्नी गौ द्विजो तमो अंतरेण यशगच्छेद्रसो नील्या रक्तं
तथोच्यते रक्तं होमकाले तथा होह स्वाध्याये शरमे ससे अंतरेण यशगच्छेद्रसो नील्या रक्तं द्रष्टव्यं द्रष्टव्यं द्रष्टव्यं द्रष्टव्यं

स्तोत पर्ववरेत् १

राम

१२४

तो एतच्च भ्यासविषयं तद्धि द्राहत्याद्य रिष्ट दर्शनादौ शंख आह ॥ दुःस्वप्नाद्य रिष्ट दर्शनादौ घटं हिरं रायं च दद्यादिति द्र
विदेश विशेष गमनेऽपि हे चेत विशेष् आह ॥ सिंधुसौवीरसोऽपि स्तथा प्रत्येत वासिनः अंगवंग कलिं गे दानं गत्वा सं
स्कारमर्हतीति एतच्च तीर्थयात्राव्यतिरेकेण द्रष्टव्यं यमेनायुः प्रत्याहितं न मे हेतनयश्चेष्टात्मनः शक्यता दृष्ट्वा
सर्गं निरीक्षेत् वास्त्राणां मथापि वा शंखेनाह ॥ पादप्रतापं न कृत्वा कृत्वा वद्विबधस्तथा कुशैः प्रसृत्य पादौ तु हिन
मेकं व्रती भवेदिति क्षत्रियाद्युपसंग्रहो हारीत आह ॥ क्षत्रियाभिवाहने हो रत्नमुपवासो वैश्यस्याऽभिवाहने द्विरात्रं
भद्रस्याभिवाहने त्रिरात्रमुपवास इति तथा शय्यारुद्रपादकोऽपानशरीरे पितया हो छिद्रं धकारं स्त्रु आह ॥ रुद्रजयं
वपुजाद्यभिवाहने त्रिरात्रमुपवासः स्यादन्यत्र तिमंत्रिते न्यत्र भोजने पितृरात्रमिति प्रमित्युप्यादिह सस्यामि वा
हने ये तदेव समित्युप्यकुशज्यांबुमहन्नाशतपाणि कां जपहोमं च कुर्वीयां वा भिवाहने तदेव द्विजमित्याप संवीये
जयादिभिः समभिव्याहाराभिवाहकस्यापीदमेव प्रायश्चित्तं नो वक्तुं महत्तो भिवाहने न मे शं चरन् पुण्याज्य
हस्तो नाशुविर्न जपन्नेव पिब कायं कुर्वन् शयान इति तस्यापि शंखे मतिषेधात् रावमन्यायपि वचो मिस्मृतं
तरतो नृप्याणि यथ गौरव भयादत्र न लिख्यते इति प्रकीर्णक प्रायश्चित्तप्रकरणं ॥ निमित्तानामानेत्यात्मति व्यक्तिः
प्रायश्चित्तस्य वक्तुं शक्यता सामान्यत उपदिष्टाः तु परिष्टविषये प्रायश्चित्तविशेषज्ञानार्थमिह माह ॥ देशं
कालं वयः शक्तिं पापं चावेक्ष्य यत्नतः प्रयश्चित्तं प्रकल्प्येत् प्रायश्चित्तं चोक्तं तनिः कृतिः ॥ १२॥ यदुक्तं प्रायश्चित्तज्ञा

तवश्यमारोवातदेशादिकप्रपेक्षयथाकर्तुः प्राणाविपत्तिर्न भवति तथा विषयविशेषः कल्पनीयः। इतरथा प्रधानानि
 इति प्रसंगात्। यथा वश्यति वायु भक्षो दिवा तिष्ठ न रात्रिं नीत्वा सूर्यस्य गतिः। तत्र यदि हिमवद्विहिरितिकटवर्जिता
 मुद्रा स उपदिश्यते। अति शीता कुलित वा शिशिरा काले। तदा प्राणा वियोगो भवेदिति। तद्देशकालपरिहारो
 देवाः सः कल्पनीयः। तथा वयो विशेषादियः। यद्दिनवतिवार्षिकादेर पूर्णं द्वादशवार्षिकं स्यात्। द्वादशवार्षिकादिकं
 प्रायश्चित्तमुपदिश्यते। तदा प्राणा विपद्येरन्ति। ततोऽत्यवयस्कृतं प्रायश्चित्तं कल्प्यते। अत एव तत्सम्यं तरोऽर्कं च
 ईदं चित्वा दशतिष्ठ धास्व प्रायश्चित्तस्य द्वा सोऽभिहितस्तच्च प्राक् प्रयचित्तं। तथा धनदानं तत्पश्चरणादि शक्त्य
 पक्षया च। नहि निर्धनस्य। पात्रे धनं वा पर्याप्तमित्याद्यप्यपद्यते। तद्यो द्विरूपित्वा देवी पराकारिकं। नायि रूरी भ
 दादेर्जपादिकं। अत एव गताहीनामशक्नुवन्। शनं हातुं चरेत्कृद्गुमेकैकस्य विषय इत्युक्तं। तथा। प्रायश्चित्त
 मोर्धमर्हति स्त्रियोरंगिरा एव चेति। तयस्य शक्त्यस्य स्यं तरोऽर्कं प्रायश्चित्तं द्वा सोऽभिहितः। तथा पंचमहापात
 कादिभूषणसप्रत्यया प्रत्ययसकृद्भ्यासादि रूपा वा वैश्ययत्नः। सकृन्धर्मशाल्नु पर्यालोचनया प्रायश्चित्त
 तं कल्पनीयं। तत्राः कामतो यद्विहितं तदेव कामकृते द्विगुणं। कामतो भ्यासे चतुर्गुणमित्येव स्यं सरानुसारेण क
 ल्पनीयं। तथा। महापापोपपायाभ्यायोभिर्शं सत्प्रपापं। अबभक्षो मासमासीतस्य कृत्। तत्र महापापोपपाययो
 कृत्य प्रायश्चित्तस्या सुकृत्वा तपापापेक्षयोपपातके मासिकव्रतस्य द्वा सः कल्पनीयः। यत्र वा हसितत्वं मितास्फोट

नतिनाः कस्मात्कुर्यात्। तथा नो इत्यतो भसि स्नायान्ताद्यश्मश्रुविकर्तयेत् अतर्चत्वा पत्तिकुर्वन् प्रज्ञो भवति प्रवमि
 त्याहो प्रायश्चित्तं नोपदिष्टं। तत्रापि देशाद्यपेक्षया प्रायश्चित्तं कल्प्यते। तनु किं विनिमित्तज्ञातमनुकृतिः कृतिकमु
 पलभ्यते। प्राणा यामशतं कार्यं सर्वं पापापनुत्तये। उपपातकं युक्तानामनादिष्टस्यैव हीति। अनुकृतिः कृ
 तिष्ठयि प्रायश्चित्तस्य वश्यमारोवात्। गोतमेनाप्येता न्येवाः तादेशविकल्पेन क्रियेरन्ति त्येका द्वादशः प्रतिया
 हिताः। तयते। सत्यमस्येव सामन्यतः प्रायश्चित्तो यद्देशस्तथापि सर्वत्र देशकालादीनामपक्षितत्वादेव कल्पना
 वसरः। तच्च हसितदिषु सर्वत्र प्राणा यामशतं युक्तं। निमित्तस्य तद्युत्वात्। अतः पापापेक्षया द्वा सः कल्पनीयः।
 प्रायश्चित्तो तरेवा। तनु कथं पापस्य तद्युत्वं येन प्रायश्चित्तस्य द्वा संकल्पना स्यात्। तच्च प्रायश्चित्तत्वात् स्यादिति
 वाच्यं। अनुकृतिः कृतित्वादेव। सत्यं कित्वर्थवादसंकीर्तना दुष्टिपूर्वा बुद्धिपूर्वाः नुबन्धाद्यपेक्षया च। सुबोधः
 एव शेषस्य गुरुत्वभावः। तथा ईदं द्वा सवध्यपेक्षया च प्रायश्चित्तं गुरुत्वभावः। यथा ब्राह्मणाः वगोरगादौ स
 जातिकविषये प्राज्ञोपपादिकमुक्तं। तत्र यश्नुलोम्येन प्रतिलोम्येन वाऽवगोरगादि क्रियेत। यश्चा रुध्रो वसि
 ष्ठादिभिस्तद्दृष्टस्य तारतम्ये ईदं तादौषाल्मजमहत्वावगमात् प्रायश्चित्तस्यापि गुरुत्वभावः कल्पनीयः। इति
 श्वेदं स्य गुरुत्वभावः। प्रतिलोमापवादेषु द्विगुणा त्रिगुणा इमा इत्यादिना। एव महापातकादिभिः पतितस्य
 प्रायश्चित्तमुक्तं। यस्त्वौ इत्यादेतन्नचिकीर्षति तस्य विकार्यमित्यत आह॥ हसीकुं भवहि श्रीमान्निनये रस्ववा

मिथ्य

१२६

धवाः पतितस्य बहिर्युः सर्वकार्येषु चैव तं ॥ १२६ ॥ जीवत एव पतितस्य स्वता तयोर्बाधवाः पितृमातरपश्चात् स्ते सर्वे सः
 निपत्य हासी प्रेष्या तया सपिंडादि प्रेषितयानी तमपापराधं यामाह निर्निनयेयुः ॥ १२७ ॥ इति धर्मसिद्धिचिन्ता
 पुच मेभागे गुर्वीहि संनिधौ कार्यो पतितस्यो इकं कार्यं सपिंडे बाधवेः सह ॥ निहिते ह निसाया द्वास्त्यचिक गुरु संनिधा
 विनिमनुस्मरणात् ॥ अथवा हास्येव सपिंडादि प्रायुक्तानि नयेत ॥ यथा ह मनुः ॥ हासी धर मया परीय र्यस्येत्येतवद्य
 हा ॥ अहोरात्र मपासीरन्नाशो च बाधवेः सह ॥ निमित्तवदि तिदसिगा मुखा पम व्य तयोः प्राप्य र्यतनुनिनयनमुद
 कपिंड हासादि प्रेतक्रियोत्तरकाले दृष्टव्यं ॥ तस्य विद्या गुर्योति संवधात् सान्निपाय सर्वा रायु र्काही निपेत कर्माणि कु
 र्युः ॥ पात्रं वास्य विपर्यस्ये यु र्हासा कर्म करेथवा ॥ चकारात्पात्रमानी प ॥ दासी ददात्पूरयित्वा र्हासिगा मुखं पशविपर्यस्ये
 इमुम नुदकं करोमीति ॥ नामया हंतं सर्वे वात्सल्ये रन्वाची नावीति नो मुक्ते शिखा विद्या गुरु वयोनि संवधाश्च वीक्ष्य र
 न्नपउपस्य श्यामं प्रविशेयु रिति गौतमस्मरणात् ॥ अथ च त्यागो यद्विबं धुभिः प्रेर्यमाणोऽपि प्रापश्चित्तं न करेति त
 द्दृष्टव्यः ॥ तस्य गुरोर्बाध वारात्तश्च समक्षे शेषात्तमिभाष्याः ॥ नुभाष्य पुनः पुनराचारं लभस्व तिसपद्येव मय्यनवस्थित
 मतिः स्यात्ततोऽस्य पात्रं विपर्यस्येदिति शंखस्मरणात् ॥ ततस्तत्त्वोदकं पतितं सर्वकार्येषु संभाषणं सहामनादिषु बहिर्यु
 र्युर्वययेयुः ॥ तथा च मनुः ॥ निवर्ते रस्तत्तस्मात्संभाषणं सहामने ॥ हाया हस्यमहा नं च यात्रो मवर्तं लोकि कीमता यद्विस्तेहा
 दिना संभाषणं करोति तदप्रयश्चित्तं कार्यं ॥ अतनुर्ध्वं तेन संभाष्य तिष्ठेदेक रात्रं जपन् सावित्री मत्तान पूर्व तान पूर्व चैत्रि

राम

१२६

१ बायोय १

रात्रमिति ॥ यस्तु बंधुयागादन्यथावात्ता तवेराग्य प्रायश्चित्तमकृतं तदकिं कार्यमित्यत आह ॥ चरितव्रत आयाते नि
 नयेरन्तर्बधटो ॥ जुगुप्सरन्तवाप्येन संवसेयुश्च सर्वशः ॥ १२८ ॥ कृतप्रायश्चित्ते बंधुसमीपं पुनरायाते तत्सपिंडाद्या
 स्तेन सहिता तवमनुपहतं घटं उदकं पूर्यति नयेयुः एतच्च निनयनं पुण्यं द्वाद्वि पूर्ववत् स्नातोत्तरकाले दृष्टव्यं ॥ प्रा
 यश्चित्ते तु वरिते परां कुंभमयानवां ॥ तेनैव सा र्धं प्रास्येयुः स्नात्वा पुण्ये जलाशये दिति मनुस्मरणात् ॥ गौतमेन तु
 विशेष उक्तः ॥ यस्तु प्रायश्चित्ते न शुध्येत तस्मिन् शुद्धे शो तं कुंभमये पात्रं पुण्यतमा तद्दृष्टव्यं ॥ तस्य रयित्वास्त्रवंतीभ्यो
 वा तत एतमुपस्य शयेयुरथा स्मेतयात्रं रद्युः तत्संमतिगृह्य जपेच्छांताद्योः शोता पृथिवी शोतं शिव मंतरि शं योरोच
 नस्तमिह गृह्णामि इत्येतैर्य जुभिः पावमानीभिस्तस्मं शोभिः कृष्णो जैश्चाज्यं जुहुयादिराप्यं वा स्तरां दद्याद्वा ॥ च
 स्य तु प्राणान्तिकं प्रायश्चित्तं समतः शुध्येत् ॥ सर्वाण्ये तस्मिन्नुदकाही निपेत कर्माणि कुर्युः एतदेव शां त्य इकं सर्वे
 षूपपातके धिति ॥ तत एनं कृतप्रायश्चित्तं नैव कुलयेयुस्तथा सर्वकार्येषु क्रय विक्रयादिषु तेन सह संव्यवहरेयुः ॥
 पूर्वोक्तस्य पतितपरिहारादि विधेरतिदेशमाह ॥ पतिता नामेष एव विधिः स्त्रीणां प्रकीर्तितः ॥ वासा गृहोति के
 देयमन्नं वासः सरस्वती ॥ १२९ ॥ एव पुरुषाणां परित्यागोऽपि जोदकशनादिविधेः कृतप्रायश्चित्तानां च परिग्रहवि
 धिस्तद्वत् स्त्रीणां मपि पतिता नावेदिकस्य ॥ इयां स्तुविशेषः ॥ पतिता भ्यापिता भ्यः कृतोदकादिकर्मभ्यो वासस्तृणाप
 रां मयंकु रीरुहकं प्रधानं गृहसमीपे ॥ इयां तथा मारा धारणमात्रमन्मलिनं च वस्त्रपुनः पुरुषांतरोपभोगनि

मि.मा
१३२

वारणासहितं सन्यकारं देयं ननु काः पतिनाः यासामयं परिस्थागविधिरित्यत आह नीचाभिगमनं गर्भपातने भट्टहंसं
विशेषपतिनीयानि स्त्रीणां मेता न्यपि भ्रवं ॥ १२७ ॥ हीनवर्णा गमनं गर्भपातनमवा स्तराणां अपि भर्तुरवा स्तरास्या
पिहिं सतमित्येतानि स्त्रीणामसाधारणानि पतने निमित्तानि अपिशब्दात्पुरुषस्य यानि पतने निमित्तानि महापा
तकातिया तकाः नुपपातकान्यभ्यस्तानि चोपपातकानि तान्यापि स्त्रीणां भ्रवं निश्चितं पतनकराणि भवन्ति अ
नयवशौ न कः । पुरुषस्य यानि पतने निमित्तानि स्त्रीणामपि ता न्येव ब्राह्मणा हीनवर्णा सेवायामधिकं पतनीयानि
वसिष्ठेना त्रीणि स्त्रियाः पातकानि लोके धर्मविशेविदुः भर्तुर्वधो भ्रगाहत्या स्वस्य गर्भस्य पातनमिति । भ्रगाहत्याग्रह
णां कर्तृत्वं दृष्टं ताथै न पुनरितरेषामहयातकादीनां पतने तुलानिगमाथै । यदपि तेनैव च तत्सकलपरिस्थायाः शि
ष्यगागुरुगचया । पतिघ्नी च विशेषेण जुगितोयगता चैति च तस्मात्मेव परिस्थागदयत्तक । तस्यापि तासां प्रायश्चि
तमचिकीर्षंतीनामध्यं च तस्मात्मेव शिष्यगादीनां चैलान्न गृहवासदिजीवनहेतुत्वाद्येदेन त्यागं कुर्यान्ना
न्यासमित्यभिप्रायः । अतश्चाना चैलान्न गृहवासदिजीवनहेतुत्वाद्येदेन त्यागं कुर्यान्ना न्यासमित्यभिप्रा
यः । अतश्चान्यासां पतिनां प्रायश्चित्तमकुर्वन्तीनामपि वा सोऽहान्तिके देयमित्यादिकर्तव्यमित्यवगम्यते ॥ राम
जुगुप्सोरन्नचाप्येनं संवसेयुश्च सर्वशरस्य स्यापवादमाह ॥ शरणागतं कालास्त्री हिं सका संवसेन्न तु । चीर्णाव
तानपि संहतं कृतघ्नसहितानि माना ॥ १२८ ॥ शरणागतादिव्यापादनकारिणाः कृतघ्नसहितान्यायश्चित्तं न क्षीणदोषा

राम
१३२

नपिनसं व्यवहरेदिति वा चा निकोयं प्रतिषेधः किमिव वचनं न कुर्यान्न हि वचनस्यातिभागे स्ति । अतश्च यद्यपि व्यभिचारिणी
वधेऽन्यीय एव प्रायश्चित्तं तथापि वा च निकोयं सं व्यवहारप्रतिषेधः । एवं प्रसंगेन स्त्रीषु विशेषमभिधाय प्रकृत एव चरि
तव्रतविधौ विशेषमाह ॥ घरे पवर्ति तेजा तिमध्यस्थे यवसंगवा । प्रदद्यात्प्रथमं गोभिः सक्तं तस्य हि स क्रिया ॥ १२९ ॥ घरे
पवर्ति ते रुद्रादुत्पन्नं कुं मे च नीतेः सौ चरितव्रतः स पिंजो हि मध्यस्थः गोभ्यो एवं संप्रदद्यात् । तामि मध्यमं सक्तं
स्य प्रजितस्य पश्चात्प्राप्त्यादिभिः सक्तं तापृजा कर्तव्या गोभिश्च तस्य सत्कारस्तद्वत्तयवसंभक्षणमेव । यदि गावस्तद्व
त्तयवसं न गृह्णीत हि पुनः प्रायश्चित्तमनुतिष्ठेत् । यथाह हारीतः । स्वशिरसायाव समादाय गोभ्यो दद्याद्यदि ताः प्रति
गृह्णीयुरथैनं प्रवर्तते युरितरथानेत्यभिप्रेतं ॥ महायातकादिपंचविधेऽपि शेषेणो प्रातिस्त्रिकव्रतसं होहमभि
धाया धुता सकलव्रतसाधारणधर्ममाह ॥ विख्यातदोषः कुर्वीत पर्षदानुमते व्रतं ॥ यदोषो यावत्सकलसंयाद्यस्त
तो न्येर्विख्यातो तातो दोषो यस्यासौ पर्षदु पदिष्टं व्रतं कुर्यात् । यद्यपि स्वयं सकलशास्त्रार्थविचारचतुरस्तथापि पर्ष
त्समीपमुपगम्य तया सह विचार्य तदनुमतेव कुलिशास्त्रार्थविचारचतुरस्तथापि पर्ष
सा विशेषः ॥ कृतेतिः संशये पापेन भुज्जीतानुपस्थितः । भुज्जीतानुवर्धयेत्यापेयावन्नाख्यातिपर्षदि । सचैलं वाग्यतः
स्तात्वाक्किन्न वामाः समाहितः । पर्षदानुमतस्तत्सं सर्वविख्यापयेन्नरः । व्रतमादाय भूयो पितृश्लात्वा व्रतं चरेदिति
विख्यापनं च पर्षदक्षिणादन्तानंतरं कार्यं । यथाह पराशरः । पापं प्रख्यापयेत्पापी दत्वा धेनुं तथा वृषमिति ॥

25
20
15
0

मिथ

१२८

तत्रोपपातकविषयं। महापातकादिष्वधिकं कल्प्यं। यत्तु तस्माद्विजः प्राहापापः सकृदा प्रत्यवारिणा विख्याप्य पा
पं वक्रभ्यः किंचिद्वा तत्तरेति। तत्पकीर्णकविषयं। पर्वतत्वं त्रयं च मनुना दृष्टं तत्रैविद्यो हेतुकलको नेरुक्तो ध
र्मपाठकः। त्रयश्चाश्रमिणः पूर्वपर्वदेपीदशावराहे तु केमी मां सार्धं तत्तः। तर्को न्यायशास्त्रकुशलः। तथा न्य
पि पर्वद्वयं तेनेव दृष्टं तत्रैविद्यो हेतुविद्युत्तु विद्युत्तु सामवेदविदेव च। अथ पर्वद्वितेया सर्वेषां धर्मसंशयोतिथ्या एकोपिवे 178
दविधर्मयं व्यवस्येत्समाहितः। सवितेयः परमो धर्मो नातानामुदितो युते। आसंच पर्वदो संभवायेक्षया व्यवस्था। म
हापातकाद्यपेक्षया वा। यत्तु स्मृत्यंतरेभिहितं पातकेषु शतं पर्वतसहस्रं महदादिसु। उपपापेषु पंचाशत्सहस्रं
त्पातया भवेदिति। तत्रापि महापातकादिदोषानुसारेण पर्वदो गुरुत्वमुभावप्रतिपादनपरं न पुनः संख्यानियमार्थः
मन्वादिमहास्मृतिविरोधप्रसंगान्। तथा देवत्वेन चात्र विशेषो दृष्टः। स पंचव्राह्मणा ब्रह्मण्यदोषेषु निष्कृतिः। राजा च
ब्राह्मणाश्चैव महत्सु संप्रतिष्ठितामिति। तथा च पर्वदा अवश्यं ब्रतमुपदिष्टव्यं। आर्तानां मार्गमागानां प्रयश्चि ज्ञानियेदिज्ञा
ः। ज्ञानेनो न प्रयच्छति तेयांति समतां तु ते रित्यमिर स्मरान्। तथा च पर्वदा तावैव ब्रतमुपदिष्टव्यं। अत्रावाधर्मशास्त्रारिण
प्रायश्चित्तं दृष्टानियः। प्रायश्चित्तो भवेत्ततः किं त्विष पर्वदं ब्रजेदिति ब्रह्मसिद्धिस्मरणान्। दोत्रिया हीना तु कृतेन सांधः 179
मोपदेशे विशेषी गिर सा दृष्टः। न्यायतो ब्राह्मणादिप्रद्वानियादेः कृतेन सः। अंतरा ब्राह्मणां कृत्वा ब्रतं सर्वसमादिशेत्। तदा
श्रद्धं समासाद्य सदा धर्मपुरःसरं। प्रायश्चित्तं प्रहातव्यं जपहोमविवर्जितमिति। तत्र च यागाद्यनुष्ठानशीलानां जपादिक

178

179

१२८

वाच्यमितरेषां तु तपः। कर्मनिष्ठासु पो निष्ठाः कदाचि स्यायमागताः। जपहोमादिकं तेभ्यो विशेषेण प्रदीयते। येनाम धा
रका विमाम्स्वीधनविवर्जिताः कृच्छ्रं चाद्रा यणादीनि तेभ्यो दद्याद्विशेषत इति। इति प्रकाशप्रायश्चित्तप्रकरणं।
व्याख्यायख्या तदु रितशा तं नैव तं संततिं। रुरुः कृतां द्युतं दोहहारिणी व्याहरन्मुनिः॥१॥ तत्र प्रथमं सकलं रुहस्यं ब्रतमा
धारणं धर्ममाह॥ अतमिख्यातदोषस्तुरुहस्यं ब्रतमाचरेत्॥३०॥ कर्तव्यतिरिक्तेरनभिख्यातो दोषो यस्य सारहस्यम
प्रकाशं प्रायश्चित्तमनुतिष्ठेत्। अतश्च स्त्रीसंभोगादौ न स्यात्प्रपिकारकत्वात् तदितरे रविज्ञातदोषस्य रुहस्यं ब्रतमिति मं
तव्यं। तत्र यदि कतस्त्रियं धर्मशास्त्रकुशलस्तदा परस्मिन्नाभिभाव्यस्वनिमित्तोचितं प्रायश्चित्तमनुतिष्ठेत्॥ यस्तु स्व
यमनभितोसोकेन विद्रुहो ब्रह्महत्यादिकं कृतं तत्र किं रुहस्यं प्रायश्चित्तमित्यन्यथा जेनावगम्यरहो ब्रतमनुतिष्ठेत्। अ
तएव स्त्रीभूद्रयो रप्यमुनेव मार्गेण रुहस्यं ब्रतं तानमिदं अधिकारमिदं। न च वाच्यं रुहस्यं ब्रतानां जपादिप्रधानत्वादविद्य
योश्च स्त्रीभूद्रयोस्तदनुपपत्तेरधिकार इति यतो नैका ततो रुहस्यं ब्रतानां जपादिप्रधानत्वात्। शनादेरप्युपदेशात् गोत
मोक्तप्राणायामादेरपि संभवाच्च। इतरेषां अपि संभवेनैव तत्र विद्वदपरिज्ञानमात्रमेवाधिकारोपयोगिः। न त्वन्यविषयान
हितडागनिर्माणा दोषोतिष्ठोमादिविषयीणां प्रतिपत्तिरुपयुज्यते। देवतादियरिज्ञानं त्ववश्यमपेक्षणां। अविदित्वा अ
पि द्रुहो देवतं योगमेव च। याध्यापयेत्तपेक्षापि पापीयान जायते तु स इति व्यासस्मरणान्। अत्राप्याह। रविशेषानु
क्तोपयः प्रभृतयः कालविशेषानुक्तो संवत्सर इत्यो देशविशेषानुक्तो शितोच्चेयादयोगौ तमाद्यभिहिताः प्रका

मिथ

११२१३०

नुष्टुभमिर्मन्त्राणि गदेवताभिः ऋग्भिश्चत्वारिंशत् घटाहुती हुत्वा शुविर्भवेत्तायथावैधायनेनास्युक्तं ॥ अथ कृष्णां डीभि
र्जुहुयाद्योनुपतः वात्मानं मन्येत यद्विचीनमेनाभूराहत्यायाजस्मात्सुच्यते यो नो वरेतः सित्काः न्यत्र स माहिति ॥
यनुमनुना ॥ मासे जपित्वाऽयन इति वा सिधे च स्य चं प्रति ॥ माहित्रं शुद्धवत्यं च सुरापोपि विशुध्यतीति ॥ मासे प्रत्यहं षो
डशकत्वे पनः शीशु च द्यं प्रति स्तोमो भिरुष सवं सिष्टा महित्री रागमचो स्वेतो न्निद्रं सवामे स्य तेषा मन्यतमस्य जपउ
क्तः ॥ सत्रि रात्रोपवास कृष्णां डीहो मा शक्रस्य वेदितव्यः ॥ एतच्चाकामतः पेष्याः सकृत्याने गौडीमाध्वोः पारणा वृत्तौ च द
ष्टव्यं ॥ यनुमनुना ॥ मंत्रैः शाकलहोमीये रवं हुत्वा घटं द्विजः सुगुर्त्तपपहं स्येनो जस्वावानमः स्य च मिति संवत्सरं प्रत्यहं
इव कृतस्येन सः स्यादिभिरष्टभिर्मंत्रैर्होमो नमः दुग्धेन मन्त्रा विवा सः स्य स्यात्क्रवावा जपउक्तः सकामकार विषयं ॥ य
नुमहायातक संयुक्तोऽनुगच्छे कः समाहितः अभ्यस्यादं यवमानी भेदया हारे विशुध्यतीति ॥ तदभ्यास विषयं ॥ स
मुच्चितमहापातक विषयं वा ॥ सुवर्गा स्तेय प्रायश्चित्तमाह ॥ ॥ ब्रह्मराः स्वर्गाहरी तुनुदजा पीतले स्थितः ॥ ३०३ ॥ ब्रा
ह्मराः स्वर्गाहरी पुनस्त्रि रात्रोपोषितो जल माध्यस्थो नमस्ते रुद्र मन्यव इति शतरुद्रिय जपयुक्तः शुध्यतीति ॥ शा
तात पेनाप्यत्र वि शेषो रक्षितः ॥ मधोपी स्वागुरु हाग्वगत्वा स्तेय कृत्वा ब्रह्म हत्या च कृत्वा ॥ मम्मच्छन्ना भस्म शय्या श
यानो रुद्रा ध्यायी मुच्यते सर्वपापो रिति ॥ जपश्चैकादश कृत्वा कार्यः ॥ एकादश गुणान्वापिरुद्रानावर्त्य धर्म विता म
हापापैरपि स्पृष्टो मुच्यते नान्न संशय इति अत्रि स्मरणात्तायनुमनुना ॥ सकृज्जस्वास्पवामी यं शिव संकल्प मेव च ॥ सुवर्गा

राम

१३०

मपहत्यापि क्षणाद्रवति निर्मल इति द्वापंचाशद्वक संख्या कस्यावा मस्य पति तस्य होतुरिति सकृत्स्य तिथा ॥ यज्जायते इ
रमुदेति ईवमिति शिव संकल्प इष्टस्य षड्रचस्य वा सकृज्जपउक्तः ॥ सोत्यंत निर्गुणा स्वामि क स्वर्गाहरी गुणावतोपहं
तुं द्रष्टव्यः सुवर्गा स्तेय परि मारा विषयोऽनुग्राहक विषयो वा प्रयोजक विषयो वा ॥ आह्वनो तु महापातक संयुक्तो
नुगच्छेदित्यादिक मनुनो कं द्रष्टव्यं ॥ क्रम प्राप्त गुरुतम्य प्रायश्चित्तमाह ॥ सहस्र शीर्ष जापी तु मुच्यते गुरुतम्य गः ॥ गो
देया क मीरगो स्या ते पृथगेभिः पयस्विनी ॥ ३०४ ॥ गुरुवत्स गः सहस्र शीर्षा पुरुषेति षोडश चं सकृत्कैना गयरादष्टं
पुरुष देवत्य मानुष भं त्रिष्टुवं तं जपं स्तस्मात्पापान्मुच्यते ॥ सहस्र शीर्ष जापीति ताछीत्यप्रत्यायादावर्तिर्गम्यते
अतएव यमेनोक्तं ॥ योरुषं सकृत्मावर्त्य मुच्यते सर्व किल्बिषात् इति ॥ आह्वनो च संख्यापेक्षया मधुसूतनश्लोक गता च स्वा
रिंशत् संख्या नुमीयते ॥ यत्रापि प्राक् न श्लोक गतं त्रि रात्रोपोषित इति संबंध्यते ॥ अतएव बृहद्विद्युः ॥ त्रि रात्रोपोषित
पुरुष सकृज्जपहो माभ्यां गुरुतम्य गः शुध्येति ॥ एभिश्च सुरा प सुवर्गा स्तेय गुरुतम्य गः त्रिभिः पृथक् पृथक्
स्य त्रि रात्रव्रत स्या ते वदुक्षीर गौर्देया ॥ इमं काम विषयं ॥ यनुमनुना ॥ हपिष्या तीस मभ्यस्य न तमह इतीति चाज
स्वाच योरुषं सकृत् मुच्यते गुरुतम्य ग इति ॥ हविष्यात्त मज रं स्व विदित तमहो नदु रि तं इति इति वा इति मे मनः ॥ म
हस्र शीर्षे ते तेषा मन्यतमस्या मास प्रत्यहं षोडश कृत्वो जपउक्तः सोप्य काम विषय एव ॥ कामतस्त ॥ मंत्रैः
शाकलहोमीये रिति मत्सूक्तं द्रष्टव्यं ॥ यनुमद्विंशन्मते मिहितं ॥ महाव्या हतिभिर्हो मस्तिलैः कार्यो द्विजन्मना

१३९

उपपातकश्च धर्मसहस्रपरिसंख्यया महापातकसंयुक्तेन भूमे न सुध्यतीति तदा वृत्तिविषया यत्तु यमेनोक्तं
तपेद्वाप्यस्य वामीयपावमानीरथापि वा। जितार्थवात्तखित्याश्वनिविश्रैषानृषाकपि। होत ब्रह्मासकृज्जिह्वामु
च्यते सर्वपातकेति। तद्यभिचारिणी गमनविषयं। यानि पुनर्गुरुतयातिदेशविषयानितत्समातिवा अति
पातकानुपातकपदभिधेयानितेषु तुरीयां शम्भुनामर्धेन वक्रमेरावेदितव्यं। पातकातिपातकोपपातकम
हापातकानामेकतमे सन्निपाते वा अद्यमर्षणमेव त्रिजपेदिति हारीतोक्तवादृष्टव्यं। महापातकसंसर्गिणाश्च।
सतस्यैव व्रतं कुर्यादिति वचनाद्येन सह संसर्गस्तदीयमेव प्रायश्चित्तं वेदितव्यं। न च वाच्यं अध्यापनादिसंसर्ग
स्याऽनेककर्तृसंपाद्यत्वा इह स्यत्वानुपपत्तिरिति। यतः सत्यप्यनेककर्तृकत्वे परहागरगमनवत्कर्तृव्यतिरिक्त
तृतीयाद्यः परिहातमात्रेणो वरहस्यवः सतो भवत्येव वरहस्यप्रायश्चित्तं॥ एवमतिपातकपादिसंसर्गिणां तदीय
मेव प्रायश्चित्तं वेदितव्यं॥ इति महापातकरहस्यप्रायश्चित्तप्रकाराणां३३ क्रमप्राप्तं गोवधादिषु पंचाशदुपपा
तकप्रायश्चित्तमाह॥ प्राणायामशतं कार्यं सर्वपापापनुत्तये॥ इत्यपातकज्ञातानामनादिषु स्य चैव हि॥ १०५॥
गोवधादिषु पंचाशदुपपातकज्ञातानामनादिषु रहस्यव्रतानां ज्ञातिभ्रंशकरादीनां। अपनुत्तये प्राणायामाः कार्याः। तत्र च महापातकेषु चतु
शतमतिपातकेषु त्रिशतमनुपातकेषु द्विशतमिति संख्यया विद्वद्भिः कल्पनीया। प्रकाशप्रायश्चित्तेषु महापातकेषु

तुरीयांशस्योपपत्तौ केचुविधानदर्शनात् प्रकीर्णकेषु१

एम
१३१

उपपातक ६

[illegible]

25
20
15
10
5

मिथ्या
१३२
कृते प्रयोगे के भवते चोपपातकस्यापि

भोज्येत्यादि नोक्तं प्रायश्चित्तपंचकमस्य ताभ्यामविषयः। समुच्चितविषयं वा। यनुमनुना। एतस्मात्स्थूलसूक्ष्माणां
विकीर्णत्वनपनोदनां अवेत्येवं जपेद्वेयत्किंचेदमितीति वै। त्यव्यावस्य ह मय्यांतरविहृदेषु कालेषु अवते
हेनोवरुणो यस्य सचोयत्किंचेदमित्यस्याश्च जप उक्तः सोप्यभ्यासविषयः उपपातकसामान्यमात्रस्य प्रा
गायामशतस्यापवादः ॥६॥ ओंकाराभिधुतं सोमसलिलं पावनं पिबेत् ॥ कृत्वा तुरेतो विरामत्र प्राशनं हि
द्विजोत्तमः ॥३०५॥ द्विजोरे तो विरामत्र प्राशनं कृत्वा सोमलतारममोकाराभिमेत्रितं शुधिसाधनं पिबेत् ॥ एतच्चोका
मकारविषयः कामतल्लसुमं स्तुतं रे तो मत्र प्राशनं कृत्वा तनमुनपलां दुर्जनकुंभीकाहीनामन्येषां वा भक्ष्या
णां भक्षणां कृत्वा हेमग्रामकुंभं कुट्टं गालादिमांसभक्षणां कृत्वा ततः कंठमात्रमुदकमवतीर्य शुभ्रवतीभिः प्राणा
या मं कृत्वा महाव्याहृतिभिः रोगमुदकं पीत्वा तदेतस्मात्सुतो भवति इति मनुनायि सप्तविधाः भक्ष्यभक्ष्योपप्राय
श्चित्तान्तरमुक्ते। प्रतिग्रहाः प्रतियाद्यं भुक्त्वा चान्नं विगर्हितं जपेत्तरुमं दीपं पूजयेत्मानवस्मृता इति अप्रतिया
द्यविषयः स्तुतुगदिपतितादिद्रव्यं च। महात्पुनरे तो विरामत्रादिशरीरं मले विसृजति तदपितेनेवोक्ते। अप्रशस्तं तु क
त्वा पुनः समासीत भक्ष्यभुगिति अतानं कृतं भवेत्। त्रैकाल्यसंध्याकरणात्सर्वविप्रगायति ॥३०६॥ रजत्या वा स
रेवा। यत्प्रमादकृतं प्रकीर्णं मानसं वा चिकंचोपपातकं तत्सर्वं प्रातर्मध्याह्निकाले त्रयविहितानि त्रयसंध्योपा
सनात्प्राशयति ॥ तथा वयमः पश्चात्कुरुते पापं कर्मणा मनसा गिरा ॥ आसीनः पश्चिमो संध्या प्राणायामैर्निहतित
तमाहा निरणं वा दिवा वापि यद्वहान ३

राम
१३२

प्रलोकेन

रिति शातातपेनाप्यक्तं अतः तं मद्यगंधं च दिवा मेधुनमेव चापुनाति वृषत्मानं च संध्या बहिरूपासिता इति अथ
सकलमहापातकारि साधारणानपवित्रं मन्त्राह ॥ शुक्रियारं गय क ज योगाय त्र्याश्च विशेषतः। सर्व
पापहरा धेतु र्द्वैकादशिनी तथा ३०७ शुक्रियं नामा रं गय क विशेषो विश्वानि देवं सवितरित्यादि वा जसनी
यके पय्यते। आरण्यकं च ऋचं वाचं प्रपद्ये मनो यत्तं प्रपद्यत्यादित त्रैव प्रपद्यते त्रियोर्जपः सकलमहा
पातकं च ऋचं वाचं प्रपद्ये मनो यत्तं प्रपद्यत्यादित त्रैव प्रपद्यते त्रियोर्जपः सकलमहापातकादिहः तथा
गायत्र्याश्च। महापातकेषु लक्ष्मिपातकानुपातकयोद्देशं सहस्रमुपपातकेषु सहस्रापकीर्णकेषु श
तमित्येवं विशेषो जपः सर्वपापहरः ॥ तथा च गायत्री मधिकृत्य संख्या संख्ये नोक्ता। शतं
उच्यते सादेवी सर्वपापप्रणाशिनी। सहस्रं जप्त्वा तु तथा पातकेभ्यः प्रमोचनी। दशसाहस्रं जप्त्वा पेन सर्वकल्मषः
नाशिनी। लक्षं जप्त्वा तु सादेवी समहापातकनाशिनी। सुवर्णं लेय कृद्विप्रो ब्रह्महा गुरुतल्य गः। सुगयश्च वि
बुध्येत लक्षजापान्त संशयः इति। यनुचतुर्विंशति मतोक्तं। गायत्र्या लक्ष जपकोटिं ब्रह्महत्या व्यपोहति। लक्षा
शीति जपे धल्ल सुगपानादि मुच्यते पुनाति। तदुरुहात्मका शविषयं तथा नूद्वैकादशिनी। एकादशानां रुद्रा
नुवाकानां समहारे नूद्वैकादशिनी सा च विशेषतः तस्या सर्वपापहरा। एकादशगुरोर्वा रुद्रानां वर्त्य धर्म
वित्। महद्वाः स तु पापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः इति। महायाते के चैकादशंगणा वृजिदर्शनात्। अतिपात
हेम हरी रं गय त्रालक्ष सतिः गायत्र्या लक्ष सप्तत्यो नुच्यते गुरुतल्य गः इति ३

१३२

मि. प्री
१३३

कादिषु चतुर्थचतुर्थीशः क्रामः कल्पनीयः तथा शब्दो धर्मपरागादि समुच्चयार्था यथा हवसिष्टः सर्ववेदपवित्राणि
वक्ष्याम्यहमन्तः परायेषां जपेष्टु होमेष्वप्युतेनात्र संशयः अद्यमर्षं गां देवकृतः मुधवत्यस्तरत्समाः कृष्णा
शः पावमान्यश्चरुगसावित्र्यमेव च। अभीषंगाः परस्त्रोमाः सामानिव्याहृतीस्तथा। भेहं निचसामा निगा
यत्रैव तंतथा। पुत्रपुत्रतंच भामं च तथा देववतानि च। अबलिं गा बाहं स्पृत्तं च वा कसूक्तं सध्रुवस्तथा। श
तरुद्रियाथर्वशिरस्त्रिमुषगां महोवतां गोसूक्तं वाश्वसूक्तं चरुद्रं शुद्धं च साम नी। त्रीण्याज्यहोहा निरधं तरं च अ
नैव तं वा मरे व्यैबृहच्च। गतानि गीतानि पुनंति जंतुं ज्ञातिस्मरत्वं तमतेय हीछेदिति। किंच। यत्र यत्र च संकीर्ण
मात्मानमन्यते द्विजः॥ तत्र तत्र तिलैर्होमो गायत्र्या वा च तंतथा॥ ३०८॥ यत्र यत्र वस्त्रवधा हो। तज्जन्म कल्पवृक्षा
तेनात्मानं संकीर्णमभिभूतं द्विजो मन्यते। तत्र तत्र गायत्र्या तिलैर्होमकार्यं तत्र महापातकेषु तक्ष संख्या
या होमः कार्यः। गायत्र्या लक्ष होमे तमुच्यते सर्वपातकैरित्येव स्मरणात्। अतिपातकादिषु पदपाद
क्रामः कल्पनीयः तथा तिलैर्वचनं दानं कार्यं। तथा चरुहस्याधिकारे वसिष्ठः। वैशाख्यो पौर्णमास्यो
तु ब्राह्मणान् सप्तपंचवा। हो इयुक्तैः स्त्रिलैः रुद्धैः वा पयैरथ वेतरे। प्रीयतां धर्मगते इति यद्वा मनसि व
र्तते। यावज्जीवकृतं पापं तत्क्षणादेव नश्यतीति। तथा। अनियतकालमपि दानं ते नैवोक्तं। रुद्धाजिने
तिलान् रुक्ताहिरण्यं मधुमर्षिणी॥ ॥ इति यस्मिन् विप्राय सर्वतरति दुःकृतमिति। तथा व्यासेनाप्युक्तं। ति

राम
१३३

वपतिहस्तपत्रे

तद्धेतुं च यो रथात्संयतात्मा द्विजतमने। ब्रह्महत्यादिभिर्पापैर्मुच्यते नात्र संशयः इति। एवमादि दानजातं रहस्यकांडोक्तं
मविदुषां द्विजानां स्त्रीष्वदयोश्च बोधितव्यं। यनुयमेनोक्तं। तिलो र्हातियः प्रातः स्त्रिलो नृशतिस्वा इति। ति
सौस्माति तिलो तज्जुह्वनं सर्वतरति किं लिखे। तथा। देवाः षष्ठ्या तु मासस्य नृचतुर्दश्यो ततथैव च। अमावास्या पौ
र्णमासी सप्तमी चारुद्रादयो। संवत्सरमभुजानः सततं विजिते दिव्यं मुच्यते पातकैः सर्वैः स्वर्गलोकां च गच्छतीति। यः
चात्रिणोक्तं। क्षीराब्धौ शेषपर्यं केलाषाट्प्रां संविशे धरिः। निद्रास्य जतिकार्तिक्यां तयोः संप्रत्यये धरिं ब्रह्महत्यादि
कंपापं क्षिप्रमेव व्यपोहतीत्येवमादिति सर्वविधा विरहिणां कामाः कामसकृद्भ्यामविषयतया व्यवस्थाप
नीयं किंच। वेदाभ्यासरतं शांतं महायज्ञा क्रियापरां॥ न स्पृशतीह पापानि महापातकजान्यपि॥ ३०९॥ वेद
स्वीकरणां पूर्वं विचारो भ्यसने जपः॥ तदानेवं वशिष्ठे भ्यो वेदाभ्यासो हि पंचधेयः क्रमक्रमेण वेदाभ्यासे नि
रतंति तिहायुक्तं पंचमहायज्ञानुष्ठाननिरतं महापातकजान्यपि पापानि न स्पृशंति। किमु तत्र कीर्णकाः
निवाञ्छनसज्जनोपपातकानि चेत्यत्र तात्पर्यं मयि शब्दाल्लक्ष्यते। एतच्चाकामकारविषयं। अतएव वसि
ष्ठनायकं कार्यं शतं सायं कृतं देहश्च धार्यते। सर्वं तत्तस्यैव देहत्वं माश्चित्यपापकर्मरतिर्भवेत्। अतानाञ्च
प्रमादाच्च दह्यते कर्मनेतरत इति॥ किंच॥ वायुभक्षो दिवा तिष्ठेद्रात्रिनीत्वा सुसर्गं देहक॥ जह्यामह ह्यंगाय
त्र्याः शुद्धे द्रव्ये वधा हो॥ ३१०॥ सोपवासो वासरमनुविशन्नुषित्वा सतिलैर्वसन्ति शोनीत्वा आदित्योदयानं
ति तत्र कीर्णका मित्रायेणा नि धाया भिरिति। न ३

25
20
15
10
5

मिव
९३४

सदजादत्तपिरः

तरां सात्रिभ्याः सहस्रं जपित्वा ब्रह्मवधव्यतिरिक्तसकलमहापातकारिपापजातात्मुच्यते अतश्चोपपातकारिषु
भ्यामेः नेकशेषसमुच्चये वा वेदितव्यं विषमविषयसमीकरणाभ्याः न्याय्यत्वात् अतएव ब्रह्मवधसिद्धेना महापात
कोपपातकयोः कालविशेषावतविशेषउक्तः यथाह यवानां पसुतिमं जलित्वा श्रुप्यमानं शतं वा भिमेन येन
यवो सिद्धान्यराजस्ववारुणो मधुसंयुतः निगोहि सर्वपापानां पवित्रमधिभिः स्मृतं इत्यनेन द्युतयवामधुयवाः प
वित्रमस्मृतं यवाः सर्वपुनंतु मेपापं वा शतं कायसंभवमित्यनेन वा श्रमिकार्यप्रकुर्वीत तेन भजवति तया ना
भिं न भिक्षां तातिथ्यं वदोच्छिष्टं परित्यजेत् यदेवामनो जातामनो युजः सुहा रक्षयि तरस्तेनः यांतु ते नो चंतुते
भ्यो नमस्तभ्यः स्वाहेत्यात्मनि जुहुयात्त्रिरात्रं मेधाभिर्ब्रह्मये पापपृथ्याय त्रिरात्रं सप्त रात्रं ब्रह्महत्यादिषु द्वादशरात्रं
पतितोऽयं तस्येतदिगबले वने नान्यान्यापि स्मृतिवचना निविवेचनीयानि ॥ इति रास्य प्रायश्चित्तप्रकरणं ॥ १०३ ॥
विनियुक्तव्रतव्रतारूपमेवेदं भुषितो कीरः क्षमिति संक्षेपास्त्रक्षरां वक्ष्यते धुना तत्र तावत्सकलप्रकाशरहस्यवतो
गभ्रतान्धर्मा नाह ॥ ब्रह्मचर्यं इयाभोति न सत्यमकल्कताः अहिंसा सत्यमा धर्यं दमश्चैतियमा स्मृताः ॥ ३११ ॥
स्तानमो तोप वासे ज्या स्वाध्यायो पस्थितिग्रहो तिगतिग्रहो गोवली नियमा गुरुश्रुषा शौचा क्रोधोऽममाहता सम
॥ ३१२ ॥ ब्रह्मचर्यं सकलेंद्रियसंयमः उपस्थितिग्रहो वर्धन्यायेन निर्दिष्टः अकल्कता अकुटिलता शेषाः प्रसिद्धा
॥ यत्पुनर्मनुनोक्तं अहिंसा सत्यमक्रोधमार्जव समाचरेदिति तदप्येतेषामुपलक्षणां नय रिगणनाया अत्र चर्या

सम
९३४

संख्यादीनां पुरुषार्थतया प्राप्ता नामपि पुनर्विधानं प्रायश्चित्तांगत्वा र्थे क्वचिदिशेषोपस्थितयथा विवाहादिषु भ्यनुता
तस्याप्यन्यतवचनस्य निवृत्त्यर्थं सत्यविविधानं युत्र शिष्यादिकमपि न तादुनीयमित्येवमर्थमहिंसा विधानमित्येव
वमाहि ॥ तत्र सातपनाख्यं व्रतं तावदाह ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिमर्षिः कुशोदकं जघा पर्वधु उयवसे कृच्छ्रं सो
तपनं चरेत् ॥ ३१३ ॥ पूर्वधुराहारांतरपरित्यागेन गोमूत्रादिगव्यानि पंचद्व्याणि कुशोदकं सहितानि संपुज्य पीत्वा अ
परे धुरूपवसेदिति द्वैरात्रिकः सातपनः कृच्छ्रः ॥ संपवनं चोत्तरश्लोके पृथक् विधानाद्भवगम्यते ॥ कृच्छ्रश्चित्तान्वर्थ
संज्ञेयं तपोरपत्वेन क्लेशसाध्यत्वात् गोमूत्रादीनां परिमारां वक्ष्यते यदा पुनः पूर्वधुरूपोप्यपरे धुः समंत्रकं
संयुज्य समंत्रकमेव पंचगव्यं पीयते तदा ब्रह्म कर्च इत्याख्यायते यथाह पराह ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिमर्षि
कुशोदकं निर्दिष्टं पंचगव्यं तु पवित्रं कायशोधनं गोमूत्रं ताम्रवर्णीयोऽश्वेतायाश्चापि गोमये पयः कावेन
वर्णीयानीलायाश्च तथा दधि द्युतं च कृष्णावर्णीयोः सर्वकापिलमेव वा अलाभे सर्ववर्णीनां पंचगव्यं
पुपं विधिः ॥ गोमूत्रमाषकास्वष्टौ गोमयस्य वष्टौ उशः क्षीरस्य द्वादश प्रोक्ता दध्नस्तु द्वादश कीर्तिता ॥ गोमूत्रवत् द्युतं
स्वष्टास्तद्वत् कुशोदकं गायत्र्या हाय गोमूत्रं गंधद्वारेति गोमया आप्यायस्वेति वक्षीरं दधि क्राव्योति वैदधिते जो
सि शुक्रमित्याज्यं देवस्यत्वाकुशोदकं पंचगव्यमवापतं होमयेदग्निं संनिधौ पृथपत्रास्तयेदग्नीं अष्टिनाया
श्रुकत्विषः एतेरुद्यत्यहोतव्यं पंचगव्यं यथाविधि रागवती इदं विष्णुर्मानसो केचनो वती एताभिश्चैव होतव्यं हु

25
20
15
10
5
0

१३५
पञ्चमैत्रिणमभ्यस्यतेतदायानिस्ततस्तसंज्ञाभवेत्तदेवमहाभक्तिसाधनम्

मि व्या
१३५

अहं दधि ५

तशेषं विवेक्षितः। प्रणावेन समालोच्य प्रणावेनाभिमुख्यं प्रणावेन समुद्रयपिबेत्तत्प्रणावेन तु। मध्यमेन पलाशस्य पक्षप
त्रेणापिबेत्। स्वर्गापात्रेणाग्रे प्येगाव्रततीर्थेन वा पुनः। यत्तत्त्वगास्त्रु गते पापदेहेति प्रतिमानवे। ब्रह्मकुर्वी पवासस्तु
इहत्याग्निरिवैधेन मितियशवे तदेव मिश्रितं पनं स्मृतमिति शंखस्मरणात्। जाबालिना तु महासाध्यं सातपथमुक्तं
गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकैः। एकैकं प्रत्यहं पीत्वा त्वहारात्रमभोजनं। कृच्छ्रः सातपथो नाम सर्वपापप्रणाश
नरति। एषावगुरुलघुकृच्छ्राणां शक्त्या घपेक्षया व्यवस्थ विज्ञेया। एवमुत्तरत्रापि व्यवस्था बोधव्या॥ महासातपथना
ख्यं कृच्छ्रमाह॥ पृथक् सातपथं द्वयैः षडहः सोयवामकः। सप्ताहेन तु कृच्छ्रो यमहासातपथः स्मृतः॥ ३४॥ सप्ताहेना
यवर्जितो महासातपथो ख्यः कृच्छ्रो विज्ञेयः। कथमिह पेश्याया मुक्तं। पृथक् भोजनैः षड्विंशतिभिरेकैकेनैकमहरति
वाहयेत्सप्तमं चोपवासनेति। यमेन तु पंचदशहसं पाद्यो महासातपथो मिहितः। अहं पिबेत्तु गोमूत्रं च हं वे गोमयं पिबे
त्। अहं क्षीरं च हं सर्पिः स्ततः शुचिः। महासातपथं घेत सर्वपापप्रणाशनमिति। जाबालेन त्वेकविंशतिरात्रनिवर्त्य
महासातपथ उक्तः। षड्विंशतिमेकैकमेतेषां त्रिरात्रमुपयोजयेत्। अहं चोयवसेहं त्ये महासातपथं विदुषिति। यदा तु
षड्विंशतिमहासातपथप्रोक्तद्रव्याणामेकैकस्य द्रव्यमुपयोगस्तदा तिसातपथः। यथाह यमः। एतान्येव तथापेया न्ये
कैके तु द्यहं हं। अतिसातपथं नाम मन्त्रपाकमपिशोधयेदिति। अथ पाकमपिशोधयेदित्यर्थः। परां कृच्छ्राख्यं व्र
तमाह॥ परां हुं वराजीवविलपत्रकुशोदकैः। प्रत्येकं प्रत्यहं पीतेः परां कृच्छ्र उदाहृतः॥ ३५॥ पलाशो हुं वराजीवविः

राम
१३५

श्री कृच्छ्रः ५

त्वपत्रकुशोदकैः। प्रत्येकं प्रत्यहं पीतेः परां कृच्छ्र उदाहृतः॥ ३५॥ पलाशो हुं वराजीवविः
थितमुद्रकं प्रत्यहं पिबेत्कुशोदकं वैकस्मिन्निति पंचाहसाध्यः परां कृच्छ्रः। यदा तु परां हीनां मेकी कृतानां कथायाः
स्मिरात्राते पीयते तदा परां कृच्छ्रः। यथाह यमः। एतान्येव समस्तानि त्रिरात्रोपोषितः शुचिः। कथयित्वा पिबेदग्निः परां
कुर्वी विधीयत इति। यदा तु बिल्वादिफलाहीनि प्रत्येकं कथितानि मासे पीयंते तदा फलकृच्छ्रादिव्ययदेशेन भ
ते। यथाह मार्कंडेयः। फलैर्मासेन कथितः फलकृच्छ्रो मनीषिभिः। श्रीफलैः प्रोक्तः पद्माक्षैः परस्तथा। मासेनामल
केरेव श्रीकृच्छ्रमपरं स्मृतं। पत्रैर्मतः पत्रकृच्छ्रः पुष्पैः स्तकृच्छ्र उच्यते मलकृच्छ्रः स्मृतो मलैः सोयकृच्छ्रो जलेन तु इति
॥ तदा कृच्छ्रव्रतमाह॥ तस्मिन् क्षीरघृताक्षनामेकैकं प्रत्यहं पिबेत्॥ एकरात्रोपवासं चतस्रकृच्छ्र उदाहृतः॥ ३६॥ इन्द्रधनु
र्पिरुद्रकानां तस्मिन्नामेकैकं प्रतिदिवसं प्राश्याः परेद्युः रूपवसेदेषदिवसचतुष्टयसं पाद्यो महासातपथः कृच्छ्रः॥ एभिरेव स
मस्तैः सोयवासैः द्विरात्रसंयाद्यः सातपथव्रतसकृच्छ्रः। मनुना तु द्वादशरात्राभिवर्त्य मिहितः॥ तदा कृच्छ्रचरनविप्रो
जलक्षीरघृताः नितान्। प्रतिअहं पिबेदुक्तान् सकृत् स्नायी समाहित इति। क्षीरादिपरिभारो तु पराशरे गोक्षुद्रं च
अपापिबेत्तु त्रिपलं द्विपलं तु पयः पिबेत्। पलमेकपिबेत्सर्पिल्लिरात्रं चोत्तमामाहृतमिति। त्रिरात्रं चोत्तमामाहृतमिति त्रिरा
त्रस्य पराणमुद्रोदकवाप्यपिबेदित्यर्थः। यदा तु शीतक्षीरादिकं पीयते तदा शीतकृच्छ्रः। अहं शीतं पिबेत्तु यं अहं शीतं पयः
पिबेत्। अहं शीतं घृतं पीत्वा वा युभक्षः परं अहं मितियमस्मरणात्॥ पादकृच्छ्रमाह॥ एकमक्तेन नक्तेन तथैवायादि

मिथ्य तेन च ॥ उपवासेनैवैवायं पारकृष्टप्रकीर्तितः ॥ एकभक्तेन सह द्रोतनेनाहि वैवतक्रेनेति एथ गुया शानाता अतश्च हि वैव एक
 १३६ वारमेव भोजनैनेवैकमहो रात्रमिति वाहयेदिति तत्र हि वैवति रात्रि व्युत्थमः ॥ एकवारमिति द्विवार हि व्युत्थमः ॥ भोजनेनेत्यः
 भोजनव्युत्थमः ॥ एतच्च कृद्वादीनां व्रतन्यत्वात्सुखार्थं भोजनपर्युत्थमं न कृद्वादीनां भोजनविधीयते ॥ तथा च ॥ पस्तं
 बः ॥ अहमनकोशी अहमहिवाशी ततः अहमयाचितव्रतं न कृद्वादीनां भोजनविधीयते ॥ तथा च ॥ पस्तं
 शानि प्रत्यमेन न कृत्वा यद्युत्थमं न हि वा भोजननियमं दर्शयति ॥ गतमेना पीदमेव स्पष्टीकृतं हि विषयान् ॥ प्रातराशानान् ॥ भु
 क्तातिस्मारात्रीनीश्रीयादिति ॥ एवं न कृ भोजनविधावपि न विधते याचितं यस्मिन् ॥ भोजने तदयाचितं ॥ तत्कालविशेषाः ॥ न
 पाहना हि वारात्रौ वा सकृदित्येव तयोत्पत्त्या कृद्वादीनां द्वितीयभोजने तदनुपपत्तेः ॥ अयाचितमिति केवलं परकीयान्न
 याचनप्रतिषेधोऽपि तु स्वीयमपि परिचारकभार्यादिभ्यो न याचितं ॥ व्याघ्रवराणां ध्येयरायोः साधारणत्वाद्वा
 द्यायाः अतः स्वग्रहेऽपि भृत्यभार्यादयोऽनातसा एव यदि भोजनमुपहरति तर्हि भोक्तव्यं ॥ नान्यथा ॥ असुनेवाभिप्राये नोक्तं गो
 तमेना ॥ अथापरं अहं न किंचित्कंचन याचेतेति ॥ अत्र च ग्रामसंख्या नियमाः पराशररा इति ॥ सायंतु द्वादशग्रासाः प्रातः प
 चदशस्मृताः ॥ चतुर्विंशतिरयाच्याः परानिरशने स्मृतमिति ॥ अपसेवेन तत्पथोक्तं ॥ सायं द्वादशतिग्रासाः प्रातः प
 ताः ॥ चतुर्विंशतिरयाच्याः परानिरशना स्मृतयः कुक्ष्यात्प्रमाराणां कृत्यथा वास्ये विसेत्सुखमिति ॥ अनयोश्च कलसयोश्च तस्य
 पेक्षो विकल्पः ॥ आयसंवेन तु प्राजापत्यं चतुर्धा विभज्य चतुरः पारकृष्टान् कृत्वा वराणां तु न पराव्यवस्था कृता ॥ अहं निरश न

रामः
१३६

पारः यौहिः पारश्चायाचितं अहं सायं अहं तथा पारः पारः प्रातंतथा अहं ॥ प्रातः पारं चरेच्छुद्रः सायं वैश्ये तु द्वादशपयेना ॥ अयाचि
 तं तु रात्र्येति रात्रौ वा स्मृतमिति ॥ यद्येव याचितं उपवासात्मकं अहं द्वादशानुष्ठानं तदोर्ध्वं कृद्वादीनां सायं व्यतिरिक्ता परा
 हत्रयानुष्ठानं तु पाहनामिति विज्ञेयं ॥ सायं प्रातर्हि वाधं स्यात्पाहने न कृत्वा तस्मिन् नैवोक्तं वाता ॥ अर्धं कृद्वादीनां प्रका
 रं तमपि तेनैव दर्शितं ॥ प्रातः सायं नैवैकैकं दिनद्वयमया चितं ॥ दिनद्वयं तु नाश्रीयात्कृद्वादीनां द्विधीयत इति ॥ ॥ प्राजा
 पत्यं कृद्वादीनां ॥ यथा कथं चिन्निगुणाः प्राजापत्योपमुच्यते ॥ अयमेव पारकृष्टः यथा कथं चिद्दकलितवरा इत्याख
 स्थानविद्वद्वावातत्राप्यानुलोम्येन प्रतिलोम्येन वा वश्यमाराज्यादियुक्तं तदहितं वा त्रिरभ्यस्तप्राजापत्यस्य भिधी
 यते ॥ तत्र दंडकलितवरा इति यक्षो वसिष्ठेन दर्शितः ॥ अहः प्रातरहर्तं कृद्वादीनां प्रहरेकमयाचितं ॥ अहः यराकं तत्रैकमे
 वं चतुरहोपरौ ॥ अनुग्रहार्थं विप्राणां मनुर्धर्मभक्तो वरः ॥ बाले वृद्धातुरे च वैशिष्ट्यं कृद्वादीनां मुखाचहेति ॥ आनुलोम्येन स्वच्छा
 नविद्वद्विपक्षस्तमनुना दर्शितः ॥ अहं प्रातस्त्रहं सायं अहं मद्याद्याचितं ॥ अहं परंचनोऽश्रीयात्प्राजापत्यं चरन् द्विज
 ता ॥ प्रातिलोम्या इति स्तवसिष्ठेन दर्शितं ॥ प्रतिलोमं चरेयुस्तत्कृद्वादीनां द्वादशपयोरपरमिति ॥ जयदिरहितपक्षस्तस्त्री
 भद्रादिविषयो गिरसा दर्शितः ॥ तस्माच्छुद्रं समासाद्य स दधर्मपथोऽस्ति ॥ प्रायश्चित्तप्रदानं जयहोमविवर्जितमि
 ति ॥ जपादियुक्तपक्षस्तपरिशेषाद्योग्यतया च त्रैवारिकविषयः ॥ स च गोतमादिभिर्दर्शितः ॥ अथातः कृद्वादीनां
 रव्यास्यामाह विषयान् प्रातराशी नभः क्तातिस्मारात्रीनीश्रीयाद्यापरं अहं न कृत्वा भुजीतायापरं अहं न कंचनयाचेत्वा

न पुष्टः ४

तो

मिथ्या

१३२

तीपरं अहमुपवसे तिष्ठेह निरावासीत क्षिप्रकामः सत्यवदेहनायेन संभाषेत्तरोखयौ धाजपेनित्यं प्रयुंजीता सुसवन
 मुहकोयस्पर्शनमायोहिष्ठेति तिसृभिः पवित्रेवतीभिर्मार्जयितुं हिरण्यवर्णो शुचयः यावका इत्यष्टाभिरथोदकतपसा न
 महमाय महमाय धन्वनेता पसाय पुनर्वसवे नमः मोक्षायो मे म्यायव सुविंशय सर्वविंशय नमः ॥ यागय सुपागय महा
 पागय परहाय परयागय पारथिस्त्वेन नमः ॥ रुद्राय पशुय तये मह ते देवाय अंवका ये कवरो याधिप तये हरय शर्वा ये श
 नायो ग्राय वज्रिरो ह्मिने कपर्दिने नमः ॥ सूर्याय दिव्याय नमः ॥ नीलग्रीवाय नमः ॥ नीलग्रीवाय शितिकंठाय नमः ॥ रु
 द्राय पिङ्गनाय नमः ॥ त्र्यम्बकाय नमः ॥ यत्रैशाय ह्मिने द्राय हरिकेशाय धृतिसे नमः ॥ सत्याय पावकाय पावकवर्णाय कामा
 यकामरूपिणे नमः ॥ शीताय शीतरूपिणे नमः ॥ तीक्ष्णाय तीक्ष्णरूपिणे नमः ॥ सौम्याय यूरुषाय महापुरुषाय मध्यमपु
 रुषायोत्तमपुरुषाय ब्रह्मचारिणे नमः ॥ चंद्रललाटाय कृतिवाससे नमः ॥ इति एतदेवादिहोपस्थानमंतरा वाज्याह
 तयोद्वाहशरात्रस्यांते च हं प्रपयित्वेताभ्यां देवताभ्यां जुहुयादग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा ग्रीष्माभ्यां मिंद्राग्निभ्यां मि
 द्राय विश्वेभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मणे प्राजापतये अग्नये स्वष्टरंति ॥ अंतर्ब्राह्मणभोजनमिति ॥ तत्र तिष्ठेह निरावासी
 त क्षिप्रकाम इत्येवार्थः ॥ यस्तु महतो येन सः क्षिप्रमेकैव कुरुणे मुच्येयमित्येवं कामयते ॥ सावहनिकर्मा विरुद्धेषु राम
 कालेषु तिष्ठेद्वावासीत ॥ एवौ रवयौ धाजय सामजयोनमोहमापेसादिभिस्तर्पणादिहोपस्थानादिकं च रुद्रपरा १३२
 दिकं चैवांगीश्वराद्यनुक्रंक्षिप्रकामः कुरुति अतश्च योगीश्वर कुरु प्रजापत्याद्यनुष्ठाने गौतमीयाने केतिकर्तव्यता सहि

क

तंद्रष्टव्यं एवमन्यान्यपि स्मृत्यंतरतो विशेषणान्यलेषणा यानि ॥ अतिरुद्रमाह ॥ अयमेवातिरुद्रः स्यात्प्राणिपूरा नभो
 जनः ॥ ३१६ ॥ एतद्धर्म एव एकभक्तादिप्राजापत्यधर्मयुक्तोतिरुद्रः स्यात् ॥ इत्युक्तविशेषः ॥ आद्येच्यत्रये प्राणिपूरा
 मात्रमल्लभं जीततपुनर्द्विंशत्यादियासान् ॥ अत्रचप्राप्तभोजनानुवादेन प्राणिपूरा नभोविधानादित्यहं तिष्ठेह
 माप्रउयवासोऽमतिपक्ष एव ॥ अत्रापियाह सोव्यवस्था पूर्ववदेव द्रष्टव्या ॥ यस्तु यमेनोक्तं ॥ एकैकया सममृश्यातत्र
 हागित्रीणि पूर्ववत् ॥ अहंचोपवसे इत्यमतिरुद्रोचरन् द्विजगतिं तत्प्राणिपूरापरिमिता इत्येत्येवोक्तं वि
 षयः ॥ कुरुतिरुद्रमाह ॥ कुरुतिरुद्रोपयसादिवसानेकविंशतिः ॥ एकविंशतिरात्रं पयसा वर्जतं कुरु
 तिरुद्राख्यं व्रतं विज्ञेयं ॥ गौतमेन तु द्वादशरात्रमुदकेन वर्जतं कुरुतिरुद्रं उक्तं ॥ अवभक्षस्तृतीयः सकुरुतिरुद्रं
 इति अतएव शन्यपेक्षयो तयोर्व्यवस्थाया एकमाहा द्वादशाहोपवासेन पराकः परिकीर्तितः ॥ ३१८ ॥ अज्वर्थोयमध
 श्लोकः ॥ सोम्य कुरुमाह ॥ पिण्याकानामतुक्रां बुसक्रां प्रतिवासरां ॥ एक एवोयवासश्च कुरुः सम्प्रापमुच्यते ॥ ३२०
 पिण्याकौ इति स्त्रावौ हस्विदकसक्रां पंचानामेकैकं प्रतिदिवसमुपभुष्येष्टे द्वादशपवसे देवे सोम्याख्यः कुरुः
 मिधीयतोद्व्यपरिमारां तु प्राणयात्रा मात्रनिबंधनमभिगंतव्यं ॥ तावालेन तु चतुरहोपी सोम्य कुरु उक्तः ॥ यिरया
 कं सत्कवस्तक्रचतुर्थः हृत्यः भोजनं वा सो वै दक्षिणां दद्यात्सोम्यायेकं कुरु उच्येति ॥ तुलापुरुषाख्यं कुरुमाह ॥
 एषात्रिश्रमम्यासादेकैकस्य यथाक्रमं ॥ तुलापुरुष इत्येष्टेयः पंचदशाहिकः ॥ ३२१ ॥ एषां पिण्याकादीनां पंचानां

प्रिया

१३८

क्रमेणैकैकस्य त्रिरात्राभ्यासेन पंचदशाह व्यापीतुला पुरुषाः स्युः। अत्र पंचदशाहिकत्वविधानादुपवासस्य निवृत्तिः। यमे
 त्वेकविंशतिरात्रिकस्तुलाह्वयः। अत्राममप्यपि पर्याप्तं कंतं चोदकसंक्रान्ताः स्युः। अहं प्रयुजानो वायुभ
 शस्त्रहृदयः। एकविंशतिरात्रस्तुला पुरुष उच्यते। अत्र हारीताद्यैः कृतं कर्म व्यताग्रं यौगौरवभयान्नस्यते॥ चोद
 यरामा माह॥ तिथिबद्ध्याचरेत्पितृशुक्रैः शिष्यैः संमितान्। एकैकं द्वायस्यैकं पिंडं चोदय गां चरन्॥ ३३॥ चोद
 यराख्यं कर्म कुर्वन्मयं गुरुपरिमितान् पिंडान् शुक्रैः आपूर्यमाणं पक्षेतिथिबद्ध्याचरेद्रक्षयेत्। यथा प्रतिपत्तम
 तिसृतिथिषु चंद्रकलानामेकैकशो द्विरर्द्धमासो तद्व्यंजान् शुक्रैः आपूर्यमाणं पक्षे प्रतियद्येको द्वितीयायां द
 यमित्येवमेकैकशो वर्धयन् भक्षयेद्वावर्षा मासी। ततः पंचदश्यां पंचदश्यासान् भुक्त्वा। ततः कृष्णपक्षे चतुर्दश
 प्रतिपदि। द्वितीयायां त्रयोदश्यायेवमेकैकशो ग्रामान्। द्वासयन्तं जीयात्। यावच्चतुर्दशी। तत्र चतुर्दश्यामे
 कं ग्रामं ग्रामित्वेन दक्षयेत्। यावत्पक्षे ततः। तथा च वसिष्ठः। एकैकं वर्धयेत्पिंडं शुक्रैः कृष्णैश्च द्वासयेत्। द्वासयेन भुंजीत एष च
 द्वापर्यो विधिरिति चंद्रस्यायतमिवायनं चरणाय स्मिन् कर्मणि हामद्विभ्यां तच्चोदय पां। संज्ञायां दीर्घः। इत्येव व
 रं तयोरणीयो मध्ये स्तुवीय इति यवमध्यमिति कथ्यते। एतदेव व्रतं तयरा कृष्णपक्षे प्रतिपदि प्रक्रम्य पूर्वोक्तं क्रमे
 रानुष्ठीयते तदापि पीलिकावत्मध्ये हसिष्ठं भवतीति पीलिकामध्यमिति कथ्यते। तथा हि पूर्वोक्तं क्रमेण कृष्णः
 प्रतिपदि चतुर्दश्यासान् भुक्त्वा एकैकं ग्रामापापनयेन चतुर्दशीयावद्भुंजीत ततश्चतुर्दश्यामेकं ग्रामं ग्रामित्वा मावास्याया

राम

१३८

मुपोष्य शुक्रमिति पक्षेकमेव ग्रामं प्राप्नीयात् तत एकोपचयभोजनेन पक्षशेषे निवर्त्यमाने पौर्णमास्यां पंचदश्यासाः
 सपद्यंते इति युक्तैव पीलिकामध्यता। तथा च वसिष्ठः। मासस्य कृष्णपक्षे होयासान् द्वाचतुर्दश्यासां पचय भो
 जी सन् पक्षशेषं समापयेत्। तथैव शुक्लपक्षे होयासं भुंजीत चापरां ग्रामोपचयभोजी सन् पक्षशेषं समापयेद
 ति। यद्येकस्मिन् पक्षेतिथिबद्धि द्वासवशासोऽशादिनातिभवंति चतुर्दश्यासानामपि द्विद्रासो वे
 दितव्यौ तिथिबद्ध्यापि डांश्चरेदिति नियमात्। गौतमेन त्वेव विशेषो दर्शितः। अथा तच्छ्राद्धाय गंतव्यो कौविधि
 कृच्छ्रे वपनं व्रतं चरेत्तथा भर्ता पौर्णमासी सुपवसेत्। आप्यायस्य संते पयां सिनवो न वदति वेतामिस्तर्पण
 मा ज्यो होमो हविषश्चातु मंत्रा मुयस्थाने च द्वासः। अदेवा देवहउतमिति चतुसभिराजं तु हुयात्। देवकृतस्येति चांते समिद्रि
 ओम् भुवः स्वः महः जनः तपः सत्यं यशः श्रीः दुर्कं हृदः। ओजः तेजः पुरुषः धर्मः शिव इत्येते श्रीसान् मंत्रां प्रति प्रेक्षेन् मनसान्
 मः स्वाहेति वासवी नरैरेव ग्रामान् भुंजीत या सप्रमारा मास्याधिकारेण च ह्रस्वमसंक्रुक्ता यावत्कशाकपयो रधिद्यत
 मत्तफलो र्कातिहविष्यतरो नरमशस्तानि। पौर्णमास्यां पंचदश्यासान् भुक्त्वा पचयेत्। पारपक्षे मज्जीयात्। अमा वा
 स्याया मुपोष्येकोपचयेत् पर्वयक्षविपरीतमेकैकशो चोदय रोगमास इति। अत्र ग्रामप्रमारा मास्याधिकारेणो निय
 उक्तं द्वालाभिप्रायो तेषां शिष्यैः परिमितं पंचदश्यासभोजनाशकैः। क्षीरादिवाः हविष्यु शिष्यैः उपरिमितत्वं परा
 पुरकादिना संपादनीयं। तथा च कुंदाजार्धमलकादीनि तु शासपरिमाणानि सत्यंतरे कानि शक्तिविषयाणि

25
20
15
10
5

मिव

१३५

३५

शिरवुडपरिमाराणलघुत्वा नेषांपसुनरत्रश्वोभ्रतांपौरामासीमुपवसेरितिवतुईश्यामुपवासमभिधायपौर्णमास्या
पंचरश्यामानमुक्तेत्यादिनाक्षत्रिशरुगत्मकत्वंचोद्रायणस्योक्तत्वंयुक्तान्तरप्रशनाथनसार्वत्रिक।योमीश्वरा
दिवचनातुरोधेनत्रिशरुगत्मकत्वस्यरक्षितत्वात्तद्व्यधेतस्मात्सर्वत्रिकंस्थितेनैरंतर्येणसंवत्सरंचोद्रायणानुष्ठाना
नुपपत्तिः स्यात्तत्वंद्वगत्यनुवर्तनानुयपत्तिश्च॥**चोद्रायणानुष्ठानमाह॥**यथाकथंचिसिंजानांचत्वारिंशच्छतद्वयामासे
नैवोपभुंजीतचोद्रायणमथापरां॥३३॥पिंडानांचत्वारिंशदधिकंशतद्वयमासेनभुंजीतायथाकथंचित्यतिरिक्ते
मध्याह्नेश्यामानतथानक्तंरिवयोश्चतुरश्वतुरेवा।अथैकस्मिंश्चतुरे **परास्मिन्** द्वाशतथैकेरात्रमुपोष्या
यस्मिन् षोडशवेत्यादिप्रकारेणान्यतमेनशस्त्रपक्षेयाभुंजीततत्पूर्वांक्तंचोद्रायणद्वयपरंचोद्रायण।अतस्त
योर्नायग्रामसंख्यातियमः।**किंतु**पंचविंशत्यधिकंशतद्वयसंख्येवा।प्रनुनोवेतेप्रकाररक्षिताः।अथवशेषममश्री
यासिंजान्मध्येरिनेस्थितो।नियतात्माहविष्यस्ययतिचोद्रायणं चरेत्।चतुरः प्रातरश्रीयासिंजानविप्रसमाहितः।
चतुरोःसमितेसूर्येऽश्विचोद्रायणं चरेत्।यथाकथंचिसिंजानांतिस्त्रीः शितीः समाहितः।मासेनाश्रितहविष्यस्यच
द्रस्येतिमूलोक्तोक्तिः।**तथा**चत्वारिंशच्छतद्वयान्नसंख्यग्रामसंपाद्यस्यापिसंग्रहार्थमपरग्रहणं।**यथा**हय
मन्त्रीस्त्रीत्यिंजानसमश्रीयान्नियतात्माहव्रतहविष्यानस्यैवमासमभिचोद्रायणं स्मृतमिति।एषुचय
तिचोद्रायणमभिनिषुनवंद्वगत्यनुसरणमपेक्षितं।अतस्त्रिंशदिनात्मकसावनमासेनैरंतर्येणचोद्रायणानुष्ठा

राम
१३५

नेयुरिकथंचितिधिद्विह्रुसवशेनपंचम्यादिधारंभोभवतितथापितयेषः।यस्मिन्सोमायनाख्यंमासव्रतंमार्क
देयोक्तं।गोक्षीरंमसरात्रंतुपिबेतस्तनचतुष्टयात्।स्तनत्रयात्समरात्रंमसरात्रंस्तनद्वयात्।स्तनेनैकेनषड्रा
त्रिरात्रंवायुमुभवेत्।एतस्मात्सोमायनंनामव्रतंकल्मषनाशनमिति।तरपिचोद्रायणधर्मकमेव।**हारीतेनाः**
प्रातश्चोद्रायणमनुकृमिष्यामइत्यादिमासेतिकर्तव्यताकंचोद्रायणमभिधायैवंसोमायनमित्यतिदेशाभि
धानात्।यत्पुनस्तनकृच्छ्रात्तुथीमारभ्यशुक्लद्वाशीपयंतंसोमायनमुक्तं।चतुर्थीप्रभृतिचतुस्तनेनत्रिरात्रं
त्रिस्तनेनत्रिरात्रं द्विस्तनेनत्रिरात्रमेकस्तनेनत्रिरात्रमेवमेकस्तनमभिनिषुनश्चतुस्तनोत्तेयातेसोमचतु
र्थीतनस्तयानः पाहितस्येस्वाहायातेसोमपंचमीषषीत्येवंयथार्थास्तिथिहोमाः **एवं**कृत्वाएनोभ्यः।एतश्च
द्रमसः सामान्यतः समानलोकतासायुज्यंचगच्छतीतिचतुर्विंशतिदिनात्मकंसोमायनमभिहितं।तरशक्ते
विषयः॥३॥**अथ**कृच्छ्रचोद्रायणसाधारणीमिति कर्तव्यताह॥**कुर्यात्**त्रिषवरास्नायीकृच्छ्रचोद्रायणतथा
पवित्राणिजपेतिंजानायावाभिमंत्रयेत्॥३४॥**कृच्छ्र**प्राज्ञापत्यैदिकंचोद्रायणंवात्रिषवरास्नानयु
क्तं कुर्यात्।एतच्चतुष्टयतिरेकेण।तत्र।मकृतस्नायीसमाहितरतिमनुनाविशेषाभिधानात्।यत्पुनस्तनकृच्छ्र
षट्सवनस्नानमभिहितं।त्रिरक्षिन्निर्निशायांतुसवासाजलमाविशेति।तच्छक्विषयांयत्पुनर्वेशपायननक्षत्रातिव
स्नानमुक्तं।स्नानंदिक्कालमेवस्यात्रिकालंवाक्षिजन्मनरति।तत्रिषवतस्नानाशकविषयंवेदितव्यंयत्पुनर्गीर्ग्ये

मि ४०
१४०

नोक्तं। एकवासाश्चरेद्रक्षस्तात्वावासी नपीडयेत्तस्मिन्। तदपिशक्तस्यैव। एकवासावाद्वासावाल्न धामी स्तुडितेशय
इत्येकवस्त्रताया अपिशंखेन पाक्षिकत्वेनाभिधानात्। स्नानेन च हारीतेन विशेषो रक्षितः। त्रिवारं शुध्वती मि स्नात्वा
धर्मर्षणमेतर्जले जपित्वा धौतमहत्तं वासः परिधा यस्मात्ता सोम्येनादित्यमुपतिष्ठेतेति स्नानानंतरं च पवित्राणि
जपेत्। पवित्राणि च अधर्मर्षणं देवकृतः शुध्वत्यस्तरस्मादित्यादिव सिद्धादिप्रतिपादितानामन्यतमान्यर्थविरुद्धे
र्षणं देवकृतः शुध्वत्यस्तरस्मादित्यादिव सिद्धादिप्रतिपादितानामन्यतमान्यर्थविरुद्धेषु कालेषु जपेत्। सावित्री वा
जापेन्नित्यं पवित्राणि च शक्तिरिति मनुस्मरणात्। यत्तु गौतमेनोक्तं। रौरवयो धातुपेनित्यं प्रयुज्यतेति तदपि प
वित्रत्वादेवोक्तं। न पुनर्नियमाय। तथा सति श्रु संतरमन्त्रकल्पनाप्रसंगान्। अतोऽनधीतमामवेदेन गायत्र्या
हिकमेव जपेत्। यदपि नमो हमायमो हमायेत्यादि पठित्वा एता एवाज्यो हुतय इत्युक्तं तदपि नैयमिकं। महा
यो हतिभिर्होमः कर्त्तव्या स्वयमन्वहमिति मनुना व्याहृतिभिर्होमाविधानात्। तथा षट्त्रिंशन्मते चोक्तं। जपेत्
मादित्य किंचित्कृच्छ्रां संभवेन्नतु। सर्वव्याहृतिभिः कुर्यात् गायत्र्या प्रणावेन वति। आदित्ये ह ग्राहकत पं रादित्ये
पस्थानादेयं हरां। अत एव वेशं पायनः। स्नात्वा पतिष्ठेतादित्यं सोरी भिस्तु कृतं जलिरि। एवमन्येषु पवित्रेषु पश
र्येषु विकल्प्य आभयणीयः अविरोधिषु तु समुच्चयः। स स्वात राधिकरणान्याये न सर्वस्मिन् प्रत्ययत्वात् कर्मणाः।
जपसंख्यायां च विशेषः सनेव रक्षितः। अष्ट भविरजं चैव तथा चैवाद्यमर्षणां गायत्री वा जपेद्देवी पवित्रां वेदमातरं। श

ति ३

राम
१४०

तमश्च शतं वा पिसह स्रमथवापरं। उपांशुमनसा वा पितर्पयेत्तदेवताः मनुष्याश्चैव भूतानि प्रणाम्य शिस्सा तत इति जपेत्।
डाश्च प्रत्येकं गायत्र्या चामिमेत्रयेत्। तथा यमेनापि विशेष उक्तः। अंगुल्यये स्थितं पितृ गायत्र्या चामिमेत्रयेत्। मा श्या च
म्यपुनर्कुर्यादन्यस्याप्यभिमेत्र राति। अतश्चोभर्भुवः खरित्यादि गौतमोक्तेरनुमेत्रणमंत्रे महास्पविकल्पः। यमुनरा
प्यायस्व संतेपयासीत्यादिभिर्पिंडकरणैस्सर्वहविषानुमंत्रणमुक्तं तद्विभक्त्यं कार्यत्वात् समुच्चयते। एतानि च कृच्छ्रादीनि
व्रतानि यदा प्रायश्चित्तांतरमनुशीयते तदा केशादिवपनपूर्वकं परिगृहीतव्यानि वपनव्रते चरेदिति मोतमस्मरणात्। अ
भुदयार्थं तु नैव वपनं। वसिष्ठेनाप्यत्र विशेष उक्तः। कृच्छ्राणां व्रतरूपाणि श्मश्रुकेशादिवापयेत्। कुक्षिरोमशिखाव
र्धमित्यादि कृच्छ्राणां व्रतरूपाणां वपनादीन्यंगानि वक्ष्येति विशेषः। पर्वदुपदिष्टव्रतग्रहणं व्रतानुष्ठानदिवसात्पवेद्य
सायाके कोर्यं यथाह विसुः। सर्वपापेषु सर्वेषां व्रतानां विधिपूर्वकं। ग्रहणं संप्रवक्ष्यामि प्रा पश्चिन्ने चिकीर्षिते। दिनान्तेन
खरोमादीन् वाप्यस्नानमाचरेत्। भस्म गोमय मृदा रिपंचगव्यादिकल्पितैः। मलापकर्षणं कार्यं बाधशोचोप सिद्ध
यो इतश्चावनपूर्वगापंचगव्येन संयुता व्रतं निशामुखेया ह्यंबहिस्तारकदर्शने। आचम्यातः परमोनीध्यायनं हुः कृतमा
त्मनः। मनः संतापं स्त्री वमुद्गहेच्छोकमंतत इति बहिरिति ग्रामान्तिः। काम्यः स्त्रियाप्येवमेव व्रतपरिग्रहः कार्यः। केशवपन
वर्त्य केशश्मश्रुलोमनखवपनं चोद्रायणादि घेतदेव स्त्रियाः केशवपनवर्त्यमिति बोधायनस्मरणात्। वपनाः निच्छोक्त
हारीतेन विशेष उक्तं राजा वाराजपुत्रो वा ब्रह्मणो वा बहुरूतः केशानो वपनं कृत्वा प्रायश्चित्तं समाचरेत्। केशानां रक्षणार्थं

25
20
15
0

१४१
मिथ्यायेरादिकं विधिवत्पश्चीतिनेत्रतेकेवापनं-मतेमहापातकितोमोहिनुरावकीर्तिरितिस्मरणं-जाबालेनाप्यत्रविशेषउक्तंआरभेतर्वाकृष्णसमाप्तौवविशेष

मिथ्या
१४१

युंनुदिगुरोव्रतमाचरेतादिगुरोव्रतआचीरोदक्षिरादिगुराभवेतरति एतच्चमहापातकारिदोषविशेषातः। आर्ज्येनेवहिशाला
योक्तुयाद्याहतीः पृथक्। आर्ज्येनेवहिशाला। योक्तुयाद्याहतीः पृथक्। आर्ज्येनेवहिशाला। योक्तुयाद्याहतीः पृथक्।
श्वस्नानंवांगतथोदितंनैमित्तिकानांमर्वेषां तथाचैवानुकीर्तनमिति। तथा। आर्ज्येनेवहिशाला। योक्तुयाद्याहतीः पृथक्।
स्थोवर्जयेत्सर्वयज्ञान्यद्वलरागकृतहति। एवमाहीनिकर्तव्यताज्ञातंस्मृत्यंतराहनेष्टं। एवमनेनविधिनावतंगही
होऽवश्यंपरिसमापनीयं। अन्यथातुप्रत्यवायः पूर्ववत्तं गहीचैवनाचरेत्कामतोहियजीवन्भवतिचोडालोप्रतश्वाचैवजाय
तेरितिछागनेयस्मरणं। तस्यलंघनं पंचेताइष्टमुक्तवितियोगस्य चांद्रायणाः स्वरूपमभिधायलब्धः प्रसंगः कार्योतरेपि
वितियोगमाहः। अनादिष्टेषुपापेषुमुदिष्टांद्रायणोनच॥ धर्मार्थयश्चरेत्तच्चद्रस्येत्यलोकतां॥ ३३५॥ आदिश्यतइत्या
दिभिः कृच्छ्रेरेवसहितैस्तान्तिरपेक्षैवाशुद्धिः॥ तथाचषड्विंशन्मतेभिहितं। यानिकानिचपापानिगुरोर्गुरुतराणिच। कृच्छ्रा
निकृच्छ्रा चोद्वेकशोधयेत्तमनुरववीदितित्रयाणां समुच्चयः प्रतिपादितः। उशनसातुद्वयोः समुच्चयः कृच्छ्रादुरितानादुरि
नां पापानां महतामपि। कृच्छ्रा चोद्वेकशोधयेत्तमनुरववीदितित्रयाणां समुच्चयः प्रतिपादितः। उशनसातुद्वयोः समुच्चयः कृच्छ्रादुरितानादुरि
निकृच्छ्रा चोद्वेकशोधयेत्तमनुरववीदितित्रयाणां समुच्चयः प्रतिपादितः। उशनसातुद्वयोः समुच्चयः कृच्छ्रादुरितानादुरि
स्यचनिरपेक्षेतांरतिशब्देनचत्रयाणां समुच्चयः। केवलेप्राजापत्यस्यतुनेरपेक्षेचतुर्विंशतिमतेभिहितं। तद्युद्दोषेवनादि
ष्टप्राजापत्यसमाचरेदिति। गौतमेनापिप्राजापत्यादेनैरपेक्षंउक्तं। प्रथमं चरित्वाशुद्धिं पूतकर्मणो भवन्ति। द्वितीयं चरित्वा

राम
१४१

यइत्यन्महापातकेभ्यः पापं कुरुते तस्मात्पापमुच्यते। तृतीयं चरित्वा सर्वस्मादेन सो मुच्यते इति महापातकादपी
त्यभिप्रेतं। मनुनाप्युक्तं। पराकोनाम कृच्छ्रायं सर्वपापापनोदरति। हारीतेनाप्युक्तं। चोद्वेकशोधयेत्तमनुरववीदिति
षएवच। गवांचैवानुगं मते सर्वपापप्रणाशने। तथा। गोमंत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिकुशोदकं। एकरात्रोपवासश्च
श्वपाकमपिशोधयेत्तमनुरववीदितित्रयाणां समुच्चयः प्रतिपादितः। उशनसातुद्वयोः समुच्चयः कृच्छ्रादुरितानादुरि
सोयथान्यायं अद्रुत्यां व्यपोहतीति। उशनसा चोक्तं। यत्रोक्तं यत्रवानोक्तमिह पातकनाशनं। प्राजापत्येन कृ
च्छ्रेण शोधयेन्नात्र संशयः। एतानि च प्राजापत्यादीन्यनारिष्टेषु पातकारिषु पृच्छद्भ्यामाद्यापेक्षया व्यस्ता
निसमस्तानि वा योजनीयानि। तथा आदिष्टव्रतेषुपिमहापातकारिषु भ्यामापेक्षया योजनीयानि। अतएवो
क्तं यमेतयत्रोक्तं यत्रवानोक्तमित्यादि। गौतमेनाप्युक्तं तिष्ठतीनां संग्रहार्थं सर्वप्रायश्चित्तग्रहणं कृतं
। तथाप्यदपितेनैवोक्तं। द्वितीयं चरित्वा यइत्यन्महापातकेभ्यः पापं कुरुते तस्मात्पापमुच्यते इत्युक्ता तृतीयं चरि
त्वासर्वस्मादेन सो मुच्यते इति तदपिमहापातकाभिप्रायं। न च महापातकमनुकृतिः कृतिकं संभवति। त
स्मादुक्तं तिष्ठतीनां संग्रहार्थं सर्वप्रायश्चित्तग्रहणं कृतं। तथाप्यदपितेनैवोक्तं। द्वितीयं चरित्वा यइत्यन्महापातकेभ्यः पापं कुरुते तस्मात्पापमुच्यते इत्युक्ता तृतीयं चरि
त्वासर्वस्मादेन सो मुच्यते इति तदपिमहापातकाभिप्रायं। न च महापातकमनुकृतिः कृतिकं संभवति। त
स्मादुक्तं तिष्ठतीनां संग्रहार्थं सर्वप्रायश्चित्तग्रहणं कृतं। तथाप्यदपितेनैवोक्तं। द्वितीयं चरित्वा यइत्यन्महापातकेभ्यः पापं कुरुते तस्मात्पापमुच्यते इत्युक्ता तृतीयं चरि
त्वासर्वस्मादेन सो मुच्यते इति तदपिमहापातकाभिप्रायं। न च महापातकमनुकृतिः कृतिकं संभवति। त
स्मादुक्तं तिष्ठतीनां संग्रहार्थं सर्वप्रायश्चित्तग्रहणं कृतं। तथाप्यदपितेनैवोक्तं। द्वितीयं चरित्वा यइत्यन्महापातकेभ्यः पापं कुरुते तस्मात्पापमुच्यते इत्युक्ता तृतीयं चरि

25
20
15
10
5

मि ५
१४२

याशक्नोद्येनुरेद्यादिजोत्तमे। धेनोरभावे शतव्यमल्यं तुल्यं न संशय इति। मल्यार्थमपि निष्कृतं तदर्थं पादं वा शक्ययेक्षया
र्यागवा मभावे निष्कृतं स्यात्तदर्थं पादमेव चेति स्मरणात्। मल्यदानस्याप्यशक्नोवावन्त उद्वासाः कर्तव्याः तत्रा
यशक्नो गायत्री जपः षड्विंशत्संख्यः कार्यः। कृद्वा पुनर्तु गायत्र्या उद्वासास्तथैव च। धेनुप्रदानं विप्राय म
ममेतच्चतुष्टयमिति पराशरस्मरणात्। यत्तु चतुर्विंशतिमतेऽभिहितं। गायत्र्या स्रजयन्कोटिं ब्रह्महत्या व्यपोह
तिलक्ष्मीशीतिं जपेद्यस्तु सुगपानादिमुच्यते। पुनर्तिहमहर्त्तारं गायत्र्या लक्ष्मिप्रतिः गायत्र्या षष्टिं मिहर्त्तारं
व्यतेगुरुतल्यगति। न द्वादशवार्षिकं तुल्यविधानतयोक्तं। न पुनरशक्तविषयमिति न विरोधः। एवमन्येपि। कृद्वा
दैव्यः युतं चैव प्राणायामशतद्वयं। तिलहोमसहस्रं तु वेदपाण्यरांतयेत्यादयः प्रत्याम्नायाः चतुर्विंशतिमता
दिशा स्त्रिंशतिः षष्ट्यधिकशतत्रयगुणिताः महापातकेषु बोध्याः। अतिपातकेषु सप्तत्यधिकशतद्वयं प्रा
जापत्यानां कर्तव्यं। तावन्तो धेन्यादयः प्रत्याम्नाया वा पातकेषु तु सासीति शतं प्राजापत्याः प्रत्याम्नायाश्च धेन्याद
यस्तीवन्त एव। तथा च चतुर्विंशतिमतेऽभिहितं। जन्मप्रभृतिपापानि बहूनि विविधानि च। कृत्वा कीदृक् ब्रह्महत्याया
षड्विंशत्कृद्वा माचरेत्। प्रत्याम्नाये गवादेयं साशीति धनिना शतं। तथा द्वादशलक्षं शिवाय त्र्यावात्र पेक्षुधरति। इमे
व च द्वादशवार्षिकव्रते द्वादश द्वादशदिनैरेकैक प्राजापत्यास्तावन्तो वा प्रत्याम्नायाः। त्रैमासिकविषयेषु पुनः सार्धं स
पा प्राजापत्याम्नायाश्च धेनूद्वा सादयस्तावन्त एव। मासिकव्रतविषये तु सार्धं प्राजापत्यद्वयं तावानेव वा प्रत्याम्ना

राम
१४२

यः चांद्रायणविषयभूतेषु पुनरुपपातके प्राजापत्यत्रयं। तदशक्तविषये प्रत्याम्नायस्तावानेव। यत्तु चतुर्विंश
तिमतेऽभिहितं। अष्टौ चांद्रायणोद्वासाः प्रत्याम्नायविधौ सहेति तदतिधनिनः पिपीलिका मध्यादि चोद्वाय राप्रः
त्याम्नायविषयं। मासातिकृद्वा विषयभूते पुनरुपपातके साईसप्तप्राजापत्या प्रत्याम्नायाश्च धेन्यादयः तावन्त एव। प्रा
पत्ये तु गामेका रद्यात्तातपने द्वयोः पराकत सातिकृद्वा तिस्रस्तिस्रस्तु गालयति। चतुर्विंशतिमतेऽभिधानात्। एतच्च
कैकं ग्राममश्लीयादित्यामलकपरिमितैकैकग्रामपक्षे वेदितव्यं। पाणिपशुन्नभोजनपक्षे युनर्धेनुद्वयमेव। प्राजा
पत्यस्य षडुपवास तुल्यत्वात्तद्विगुणत्वाच्चातिकृद्वा यद्यपि न वसुदिनेषु पाणिपशुन्नभोजनतथापि नैरंतर्येण
द्वादशदिवसानुष्ठाने कृत्वा शिवात् षडहोपवाससमान प्राजापत्यद्वयतुल्यत्वमेव। प्राजापत्यस्य च षडुपवा
स तुल्यत्वं युक्तमेव। तथा हि। प्रथमे अहसाय तनभोजनत्रयवर्जने परस्य तथा ज्योतिषस्य अहपि सायंतने भोज
नवर्जनेः परस्यैवं तदभिहितैरुपवासत्रयं। तत्प्राच्यारे चोपवासत्रयमिति युक्तं षडुपवास तुल्यत्वं। अपभेका
द्वादशगोदान सहितत्रिरात्रोपवासोत्तमक गोवधव्रते तु साईकाद्वादश प्राजापत्यास्तावन्त एव। इवासादयः प्रत्या
म्नायाः। मासे पयोव्रते तु सार्धं प्राजापत्यद्वये पराकात्मके रूपपातकव्रते प्राजापत्यत्रयं। पराकत सातिकृद्वा
ने कृद्वा त्रयं चरेत्। सातपतस्य चाध्यक्षमशक्नो व्रतमाचरेदिति षड्विंशत्यनेभिधानात्। चांद्रायणपराककृद्वा
कृद्वास्तु प्राजापत्यत्रयमकाद्वादशवार्षिकव्रतस्थाने विंशत्यंतरशन संख्या अनुष्ठेयाः तत्प्रत्याम्नायास्तैव

मि व्य

१४४

होमि यमाश्रुयोत। यथा गुह्यकृतफलं प्राप्नोति सुसमाहितः॥३३॥ यस्वभ्युरयकामः प्राजापत्यादि कृच्छ्राननुतिष्ठति-
महतीराज्यादिलक्षणं श्रियं विभूतिमनुभवति। यथा गुह्यकृतनो राजसूया दीनां कर्त्तव्यत्वं स्वराज्यादिलक्षणं
महत्फलं लभते। तथा यमपि सुसमाहितः सकलां गकलापमविकल्पमनुतिष्ठति फलमहिमप्रकाशनार्थं
तुष्टोतकीर्त्तनं सुसमाहित इत्यनेनाविकलशास्त्रार्थानुष्ठानं वदत्काम्यकर्मतया गवैकल्ये फलमिदं धीतय
ति। अतो नात्र प्रायश्चित्तेष्वव्यावसंभवां गानुष्ठानमंगीकरणीयमिति हेतुत्वात् प्रत्यास्तायोपादेना कृच्छ्रा
द्यनुष्ठानाव नोत्पत्तिः फलमिदं कर्मण्यारंभभाव्यत्वादिन्यायतन्म्या स्थितेति नेह मत्र विवक्षितं॥
प्रागुद्दितास्वित्त्वार्थं पमं होस्त्या जेन धर्मशास्त्रधारणादिविधीत्यर्थं वादान्मार्थनावरदानरूपेण प्रतिपादयितु
महि॥ अत्रेतां नृषयो धर्मान्यातवल्क्यनभाषितान्॥ इह मनुर्मेहात्मानं योगीन्द्रमभितो ज्ञमं॥३४॥ अत्र हि वः
र्गा अमादिव्यावृत्ताः षट्प्रकारा धर्माः प्रतिपादितास्तान्स्वित्त्वानं योगीश्वरभाषितान् नृषयः कृत्वा प्रकषीत्सु
श्रुत्वोचनान् महिमगुणशालिनमचिंतनीयशक्तिविभवमभिधास्यमानमधिवासः॥ यद्वै धारयिष्यति धर्मशा
स्त्रमनुद्दिताः॥ इह लोकयशः प्राप्यते यास्यंति त्रिविष्टपं॥३५॥ विद्यार्थाप्राप्ते याद्विद्यां धनकामाधनं तथा॥ आयुका
मः सुखे वायुः श्रीकामो महती श्रियः॥३६॥ श्लोकत्रयमपि ह्यस्याद्यः आक्षेप्रावयिष्यति॥ पितृणां तस्य तसिः स्याद

राम
१४४

मानदास सुमत दासया संकलनं
बाबा तद्विधायत उपहार !

मानदास सुमत दासया संकलनं
बाबा तद्विधायत उपहार !

मानदास सुमत दासया संकलनं
बाबा तद्विधायत उपहार !

मानदास सुमत दासया संकलनं
बाबा तद्विधायत उपहार !

मानदास सुमत दासया संकलनं
बाबा तद्विधायत उपहार !

0 cm

5

10

15

20

25

30